

Mijn mijmeringen
bij het Bijbelboek

JOZUA

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen '*mijn mijmeringen*' heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Mijn mijmeringen bij het Bijbelboek JOZUA is het vijfde boek dat ik geschreven heb. De volgorde van de boeken in de serie '*mijn mijmeringen*' zijn niet de volgorde waarin de Bijbelboeken in de Bijbel staan.

Ik ben destijds begonnen met mijmeren over het Bijbelboek GENESIS. Hierna ben ik gaan mijmeren over de vier Evangeliën, zijnde Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Deze vier Evangeliën heb ik tezamen genomen omdat er zoveel verhalen in staan die in één of meerdere van deze Bijbelboeken staan opgetekend. Na de vier Evangeliën ben ik gaan mijmeren over het Bijbelboek EXODUS, daarna was het Bijbelboek OPENBARING aan de beurt, en toen kwam pas het Bijbelboek JOZUA.

Ik heb geen vooropgezet plan gehad om deze volgorde aan te nemen. Ik heb echter wél gezien dat dit voor mij de juiste volgorde was. Want voor elk boek dat ik schreef had ik de kennis van het voorafgaande boek hard nodig.

Het Bijbelboek JOZUA is ook weer één grote openbaring voor mij geworden.

Natuurlijk kun je dit Bijbelboek als een verslag van historische gebeurtenissen lezen. Maar als je de lijnen naar vandaag de dag trekt, zijn de overeenkomsten groot.

En als je de verhalen uit dit Bijbelboek naar jezelf durft te trekken, dan kom je maar tot één conclusie: **God Almachtig is trouw en is te vertrouwen**. God Almachtig heeft mij lief met een liefde die niet te beschrijven is.

Het is Gods Plan dat uiteindelijk **alle** mensen op deze aarde Zijn plan zullen gaan zien; zich zullen bekeren en Hem lief zullen hebben.

-----...-----

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als 'leer' of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben.

Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *mijn mijmeringen* andere mensen jaloers gaat maken om zodoende zélf de Bijbel in te duiken. Om zélf in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om al wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel, te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zélf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig, de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten. Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm.

Door *mijn mijmeringen* is God Almachtig nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijk God die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de 'hij-vorm' waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt.

In *mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

Ik wil in dit voorwoord nog één opmerking maken. Soms kom je in mijn mijmeringen een verhaal tegen dat in een ander hoofdstuk precies zo geschreven staat. De reden hiervoor is dat ik graag wil dat elk hoofdstuk zelfverklarend is en dat ik niet steeds verwijs naar andere hoofdstukken. Zelf vind ik dat heel storend als ik steeds weer naar een ander gedeelte in een boek moet bladeren om daar nogmaals een bepaald verhaal te lezen.

Als laatste wil ik benoemen dat ik een onlesbare dorst heb naar Gods Woord. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht.

In en door *mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde **in** Jezus Christus te verheerlijken.

Voor Sonja,

**Dit boek draag ik op aan jou.
Omdat jij mijn spiegel bent,
mijn grote voorbeeld in geduld, liefde, trouw en loyaliteit.**

**Dit boek draag ik op aan jou.
Omdat jij alle jaren van ons huwelijk
als een blok graniet achter mij bent blijven staan.
Welke 'vreemde' kronkels ik af en toe ook maakte.**

**Dit boek draag ik op aan jou.
Omdat jij voor mij een voorbeeld bent,
hoe God Almachtig het huwelijk bedoeld heeft.**

**Dit boek draag ik op aan jou,
Omdat jij, jij bent en omdat ik, ik ben**

**We zij niet gelijk, het tegenovergestelde juist
maar in alles zijn we gelijkwaardig
Zoals God dat bedoeld heeft.**

Ik hou van je.

**Voor dit boek dank ik mijn Almachtige God in Jezus Christus
omdat Hij mij door Zijn Geest geïnspireerd heeft
de woorden op te schrijven zoals ik ze heb opgeschreven.**

Inhoudsopgave

	Inleiding	1
1.	God beveelt Jozua Israël naar Kanaän te leiden	7
2.	Rachab en de verkenners	61
3.	De doortocht door de Jordaan	70
4.	De twaalf gedenkstenen	84
5.	Besnijdenis te Gilgal	91
	De bevelhebber van het leger van de HEERE	
6.	De bevelhebber van het leger van de HEERE (vervolg)	98
	De val van Jericho, Rachab gespaard	
7.	Nederlaag bij Ai	111
	Het smeekgebed van Jozua	
	Achan aangewezen en gestraft	
8.	De ondergang van Ai	122
	Voorlezing van de wet op Ebal	
9.	De list van de Gibeonieten	131
10.	De slag bij Gibeon	
	Steden in het zuiden veroverd	
11.	Overwinning in het noorden	140
12.	De overwonnen koningen	150
13.	Het erfbezit voor de stammen	167
	Het erfbezit voor Ruben	
	Het erfbezit van Gad	
	Het erfbezit van de halve stam Manasse	
14.	De verdeling van Kanaän	
	Het erfbezit van Kaleb	
15.	Het erfbezit van Juda	179
16.	Het erfbezit van Efraïm	185
17.	Het erfbezit van Manasse	193
	Manasse en Efraïm vragen om meer	
18.	Verder verdeling van het land	199
	Het erfbezit van Benjamin	
19.	Het erfbezit van Simeon	
	Het erfbezit van Zebulon	
	Het erfbezit van Issaschar	
	Het erfbezit van Aser	
	Het erfbezit van Naftali	
	Het erfbezit van Dan	
	Jozua ontvangt Timnath-Serah	
	Aanvulling	
20.	De zes vrijsteden	212

Inhoudsopgave (vervolg)

21.	De steden van de Levieten	224
22.	Terugkeer van Ruben, Gad en de halve stam Manasse Het altaar bij de Jordaan	231
23.	De vermaning van Jozua aan de oudsten	234
24.	Verbondsvernieuwing in Sichem Jozua en Eleazar sterven	250
	Nawoord	269

Inleiding

Voordat ik met het schrijven van '*mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Jozua*' begin, wil ik eerst duidelijk proberen te krijgen wat de naam Jozua eigenlijk betekent en wie hij geschiedkundig, volgens de Bijbel was.

Wat betekent de naam Jozua:

De naam Jozua wordt ook wel geschreven als Jehosjoe'a. In het Hebreeuws is dit: יהושע

De naam Jozua heeft als Strongs nummer: 3091 en betekent: **JHWH brengt redding**. Letterlijk is 03091: ewvwhy, Y@howshuwa' of evwhy Y@howshu'a

Maar Strongs no. 3091 stamt af van de Strongs nummers 3068 en 3467. Beiden nummers geven echter dezelfde betekenis nl: redden, verlossen, verlost worden, gered worden, met als uitgeleide woorden:

Niphal = bevrijd worden, gered worden, verlost worden, gered worden (in de strijd), overwinnen;

Hiphil = redden, verlossen, uit morele moeilijkheden redden, de overwinning verlenen aan.

Als ik bovenstaande beschrijving lees ontkom ik er niet aan om deze namen te vergelijken met de naam Jezus. Want de naam Jezus heeft Strongs no. 2424 en is in het Grieks: Ie' sous,m.

Maar interessanter is dat de Hebreeuwse tegenhanger van het woord Ie'sous,m hetzelfde Strongs nummer heeft als van Jozua, namelijk 03091.

De betekenis van de naam Jozua is dus precies dezelfde als van het woord Jezus.

En **dàt** gegeven maakt mij extra alert.

Is Jozua een vooruitblik naar van Jezus Christus?

In Jes. 46:10 lees ik dat God Almachtig aan het begin van de geschiedenis het eind al bekend maakt. Dat zou betekenen dat met de persoon van Jozua inderdaad heel veel gezegd wordt over de Persoon van Jezus Christus.

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Overigens vind ik het ook opmerkelijk dat de naam Jozua 'JHWH **brengt** redding' betekent. Voor mij is dat toekomstgericht.

De naam Jezus betekent echter: 'Jehova **is** redding'. Voor mij is dat op het heden, op vandaag de dag gericht.

Waar komt Jozua Bijbels gezien vandaan?

Allereerst is het belangrijk om te weten dat de naam Jozua (uit het Bijbelboek Jozua) **niet** de geboortenaam van Jozua was. Zijn geboortenaam was namelijk Hosea volgens Num. 13:16.

 Num. 13:16 Dit zijn de namen van de mannen die Mozes stuurde om het land te verkennen. En Mozes noemde Hosea, de zoon van Nun, Jozua.

De naam Jozua is door Mozes aan hem gegeven. Waarschijnlijk omdat God Almachtig bij het leven van Mozes al aangaf, dat deze Jozua het volk door de Jordaan naar het Beloofde land zou gaan brengen. (Num. 27:12-23)

Jozua was een zoon van Nun.

Deze naam 'Nun' of 'Non' komt maar één keer voor in de Bijbel; alleen in het geslachtsregister van I Kron. 7 en dan met name vers 27. Wie deze Nun was is niet bekend.

 I Kron.7:27 diens zoon Non en diens zoon Jozua.

Verder kan ik uit het geslachtsregister van I Kron. 7 lezen dat Jozua de zoon was van Nun, een nakomeling van Efraïm, de zoon van Jozef, de zoon van Jakob (Israël), de zoon van Izaäk, de zoon van Abraham.

In schema ziet dit er uit als op de volgende pagina weergegeven:
(bron Wikipedia)

Geslachtsregister JOZUA

Bij mijn weten komt de naam Jozua voor het eerst in de Bijbel voor in Ex. 17:9, waar hij op dat moment toch al een aanzienlijke positie bekleedde, want Mozes geeft hem de opdracht om de strijd aan te gaan met de Amelekieten.

Jozua was dus een legeraanvoerder.

Jozua was ook de assistent van Mozes. (Ex. 24:13; 33:11; Num. 11:28).

Van de twaalf verspieders (spionnen) uit Num. 12, die Mozes naar het Beloofde land stuurde om dat te verkennen, waren Jozua en Kaleb de enigen, die in vertrouwen op de hulp van de HEERE het volk moed inspraken.

Ex. 17:9 Mozes zei tegen Jozua: Kies mannen voor ons uit en trek op, bind de strijd aan met Amalek. Morgen zal ik op de top van de heuvel staan met de staf van God in mijn hand.

Ex.24:13 Toen stond Mozes op, met zijn dienaar Jozua, en Mozes klom naar boven, de berg van God op

De andere tien verspieters stonden doodsangsten uit en deprimeerden het volk Israël met hun verhalen over het Beloofde land.

Die houding van Jozua en Kaleb in die geschiedenis is de reden dat zij de enigen uit het **hele** volk Israël waren, (die vanuit het land Egypte onder leiding van Mozes waren weggegaan), die de veertigjarige reis door de woestijn hadden overleefd, en het Beloofde land mochten binnengaan.

Jozua werd daarbij door God Almachtig aangesteld om na het overlijden van Mozes het volk Israël voor te gaan om het beloofde land binnen te gaan. (Deut. 1:34-35)

-----,..-----

De Online Bijbel schrijft over Jozua nog dit:

'Volgens de Bijbel was hij dapper, maar zag hij ook op tegen taken die hem wachtten. Hij was vriendelijk en zachtmoedig, en ontving meer waardering dan zijn voorganger Mozes. Mozes was wetgever, Jozua was voor alles een gevreesd legeraanvoerder. Zijn geloofsgehoorzaamheid en vertrouwen op God werden door het nageslacht niet vergeten en nog verscheidene malen eervol vermeld.'

Uit Ex. 33 blijkt dat Jozua een uitermate Godvruchtig man was, die niet week uit de tent waar Mozes regelmatig met God Almachtig sprak (Ex. 33:11), dat is de tent der samenkomst of de tabernakel.

In de film 'de ten commandments', of te wel 'de tien geboden' wordt verondersteld dat Jozua de man was die in gevecht was met de Egyptenaar, waar Mozes tussenin sprong en de Egyptenaar doodde (Ex. 2:11-12). Enig bewijs hiervoor kan ik in de Bijbel niet vinden.

Tot zover wat feiten over de persoon 'Jozua'. Jozua was de man die God Almachtig uitverkoren had, om Zijn volk Israël, na veertig jaar woestijnreizen, de Jordaan over te brengen, in het Beloofde land Kanaän. (Joz. 1:1-2)

-----,..-----

Hoeveel tijd was er tussen het overlijden van Mozes en de roeping van Jozua?

Mozes was overleden. (Deut. 30). Dus stond Jozua er nu alleen voor.

 Ex. 33:11 De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent.

 Num. 11:28 Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgekozen jongeren, antwoordde en zei: Mijn heer Mozes, belet het hun!

 Deut. 1:34-38 Toen de HEERE uw woorden hoorde, werd Hij zeer toornig en zwoer: Niemand van deze mannen, van deze slechte generatie, zal het goede land zien dat Ik gezworen heb aan uw vaderen te geven! Behalve Kaleb, de zoon van Jefonne: die zal het zien en aan hem zal Ik het land geven dat hij betreden heeft, en aan zijn kinderen, omdat hij erin volhard heeft de HEERE na te volgen. Ook op mij werd de HEERE toornig, vanwege u, en Hij zei: Ook u zult er niet in komen. Jozua, de zoon van Nun, die in uw dienst staat, die zal erin komen; rust hem ervoor toe, want hij zal het Israël in erfbezit laten nemen.

 Ex. 33:11 De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent.

Hoe lang de tijd heeft geduurd tussen Deut. 30, het overlijden van Mozes, en Joz. 1, de roeping van Jozua door God Almachtig weet ik niet. Ik kan mij echter voorstellen dat dit een korte tijd is geweest.

Mijn theorie in deze is de volgende:

Gods agenda is actueel. Deze agenda was actueel in de dagen dat God Almachtig de aarde schiep, maar ook in de tijd dat God Zijn verordeningen en inzettingen aan Mozes en het volk Israël gaf. En ik geloof dat Gods agenda nog steeds actueel is, zelfs vandaag de dag.

Ik geloof wat Jonathan Cahn beschrijft in zijn boek, *'de Shemitah'* over de actualiteit van het door God Almachtig ingestelde sabbatsjaar (Lev. 25), dat dit nog steeds geldt. Ook al wil de mensheid hier niets van weten.

Zo geloof ik ook dat woorden in de Bijbel als: *'de eerste maand'*, *'de tiende dag van de eerste maand'* en *'de veertiende dag van de eerste maand'*, nog steeds zijn betekenis heeft (ook vandaag) als het te maken heeft met uittocht, verlossing, bevrijding, Pascha e.d.

- Ex. 12:3 God Almachtig geeft de Israëlieten opdracht op de tiende dag van de eerste maand om een lam te nemen en het bloed daarvan op de deurposten en dorpel te strijken zodat de engel des doods hun deur voor zal gaan, in de nacht dat alle eerstgeborenen van het land Egypte zullen sterven;
- Ex. 12:6: De instelling van het Pascha op de veertiende dag van de eerste maand;
- Ex. 40:2: God Almachtig geeft aan Mozes de opdracht om op de eerste dag van de eerste maand de tent der samenkomst op te bouwen;
- Num 9:5 God Almachtig spreekt tot Mozes op de eerste dag van de eerste maand, in het tweede jaar dat het volk Israël in de woestijn was;
- Num. 20:1 wordt ook over deze eerste dag van de eerste maand gesproken. En kijk maar eens naar de instelling van het Pascha en de uittocht van het volk Israël uit Egypte.

Al deze gebeurtenissen hebben als gemeenschappelijke deler dat zij allemaal te maken hebben met die *betreffende eerste maand en eerste dag*.

Dan wordt in de geschiedenis van Jozua (Joz. 4:19) alweer gesproken over *'de tiende dag van de eerste maand'* die God Almachtig aangaf als de dag waarop Jozua met het volk Israël de Jordaan moest doorgaan om het Beloofde land binnen te gaan.

 Ex. 2:11-12 In die dagen, toen Mozes groot geworden was en naar zijn broeders vertrok en hun dwangarbeid aanzag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.

 Joz. 1:1-2 Het gebeurde na de dood van Mozes, de dienaar van de HEERE, dat de HEERE tegen Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, zei: Mijn dienaar Mozes is gestorven. Nu dan, sta op, steek deze Jordaan over, u en heel dit volk, naar het land dat Ik aan hen, de Israëlieten, ga geven.

 Ex. 12:3 Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin.

 Ex. 12:6 6 U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond

 Ex. 40:2 Op de eerste dag van de eerste maand moet u de tabernakel, de tent van ontmoeting, opbouwen.

 Num 9:5 Zij hielden het Pascha op de veertiende dag van de eerste maand, tegen het vallen van de avond, in de woestijn Sinai. Overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden de Israëlieten.

 Num. 20:1 De Israëlieten kwamen in de woestijn Zin, heel de gemeenschap, in de eerste maand, en het volk bleef in Kades. Daar stierf Mirjam, en zij werd er begraven

Mijn theorie is dat de tabernakel (tent der samenkomst) voor het laatst in de woestijn werd opgebouwd (dus voordat het volk Israël door de Jordaan trok, het Beloofde land in) op *de eerste dag van de eerste maand*, net als in Ex. 40:2.

Dat Mozes hierna overleed en dat Jozua het volk Israël op de tiende dag van de eerste maand door de Jordaan deed optrekken.

God Almachtig spreekt met Jozua dat hij het volk Israël binnen **drie dagen** moet laten optrekken (Joz. 1:11).

Dat is dan dus de zevende dag. Terugrekende sprak God Almachtig dus op de zevende dag van de eerste maand tot Jozua.

Mozes was er nog bij dat de tabernakel (tent der samenkomst) voor de laatste maal werd opgezet in de woestijn.

Deut. 34:8 schrijft dat de Israëlieten Mozes beweenden voor een periode van dertig dagen.

Met andere woorden: er was een periode van rouw van dertig dagen.

Of dit ook betekent dat God Almachtig pas na deze dertig dagen tot Jozua sprak weet ik niet, want als ik dit alles zo opschrijf dan denk ik dat tussen het overlijden van Mozes en de opdracht die God aan Jozua geeft om in de plaats van Mozes het volk te leiden, nog geen week tussen heeft gezeten.

Is dit belangrijk? Ik denk het niet. Maar ik ben nu eenmaal nieuwsgierig.

Dat de tiende dag van de eerste maand mij intrigeert ligt hem in het feit dat op 10 januari 1996 Sonja en ik de doop in de Heilige Geest hebben ontvangen. Maar dat ging niet vanzelf. Daar kom ik in hoofdstuk 4 nog op terug.

-----..-----

Laat het duidelijk zijn dat ik mij volledig bewust ben dat de Hebreeuwse kalender niet hetzelfde is als onze kalender. Dat de tiende dag op de eerste maand in de Hebreeuwse kalender de tiende dag van de maand Tisjri is. Maar omdat ik door God Almachtig in Nederland ben neergezet, houd ik mij ook aan de dingen die hier in Nederland gehanteerd worden. Daarbij: het zijn *mijn mijmeringen*.

Ex. 4:19 Het volk was de tiende van de eerste maand uit de Jordaan opgeklimmen, en zij sloegen hun kamp op in Gilgal, aan de oostkant van Jericho.

Ex. 40:2 Op de eerste dag van de eerste maand moet u de tabernakel, de tent van ontmoeting, opbouwen.

Joz. 1:11 Ga midden door het kamp en gebied het volk: Maak proviand voor u klaar, want nog binnen drie dagen zult u deze rivier, de Jordaan, oversteken, zodat u kunt binnengaan om het land in bezit te nemen dat de HEERE, uw God, u geeft om in bezit te nemen

Deut. 34:8 En de Israëlieten beweenden Mozes in de vlakten van Moab, dertig dagen lang; toen waren de dagen van het bewenen, van de rouw over Mozes, voorbij

Hoofdstuk 1

God beveelt Jozua Israël naar Kanaän te leiden

Alles in dit eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua gaat over de roeping van Jozua en het accepteren van die roeping en het aanvaard worden van Jozua door het volk Israël.

Als ik hier dan over nadenk, dan vraag ik mij af: heb ik ook een roeping?

Het antwoord is JA.

Jaren geleden heb ik deze roeping eens geformuleerd vanuit een viertal Bijbelteksten: Ex. 34:10, Hand. 22:14, Ez. 33:7 en Zach. 3:7 waarbij Ef. 2:10 bij is gekomen.

Als ik bovenstaande vijf verzen in één zin mag samenvatten (of in een paar alinea's), dan is mijn roeping:

Zo zegt de HEERE God: 'Jij bent Mijn maaksel, en Ik heb jou geschapen in Jezus Christus om de goede werken te doen die Ik tevoren bereid heb, opdat jij daarin zult wandelen.

Ik heb jou voorbestemd om Mijn wil te doen kennen en de Rechtvaardige te zien én de Stem uit Mijn mond te horen. Die Stem, Die zegt: Ik heb jou aangesteld tot wachter over het huis van Israël. Jij zult een woord uit Mijn mond horen en jij moet het volk Israël namens mij waarschuwen.

En als jij in Mijn wegen gaat, en als jij jouw taak ten behoeve van Mij vervult, dan zal ook jij Mijn huis besturen, en ook Mijn voorhoven bewaken, en Ik zal jou omgang geven met hen die hier staan.

Want Zie: Ik sluit een verbond met jou; ten overstaan van heel het volk Israël zal Ik wonderen doen, zoals die op de hele aarde en onder welk volk ook nog nooit tot stand gebracht zijn. Ja, heel het volk, in het midden waarvan jij verkeert, zal de daden van de HEERE zien, want het is ontzagwekkend wat Ik met jou ga doen.'

Ex. 34:10 Toen zei Hij: Zie, Ik sluit een verbond; ten overstaan van heel uw volk zal Ik wonderen doen, zoals die op de hele aarde en onder welk volk ook nog nooit tot stand gebracht zijn. Ja, heel het volk, in het midden waarvan u verkeert, zal de daden van de HEERE zien, want het is ontzagwekkend wat Ik met u ga doen.

Hand. 22:14 En hij zei: De God van onze vaders heeft u voorbestemd om Zijn wil te kennen en de Rechtvaardige te zien en de stem uit Zijn mond te horen,

Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Zach. 3:7 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Als u in Mijn wegen gaat en als u uw taak ten behoeve van Mij vervult, dan zult u ook Mijn huis besturen, en ook Mijn voorhoven bewaken, en zal Ik u omgang geven met hen die hier staan.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Dit is voor het eerst dat ik deze Bijbelverzen zó samenvat, terwijl ze al jaren voor in één van mijn Bijbels staan geschreven.

Vanaf het moment dat ik gedoopt ben op 19 mei 1996 met die wonderbaarlijke tekst uit Ezechiël, gevolgd door die tekst uit Ex. 34:10 die een lieve vriendin mocht uitschilderen (zie hieronder), welke in de loop der jaren gevolgd werd door die andere Bijbelteksten.

Misschien is het te begrijpen dat wanneer ik het eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua lees, ik wordt teruggeworpen op diezelfde gebeurtenis(sen) in mijn leven. En dat die roeping die God Almachtig mij gegeven heeft vandaag de dag nog net zo actueel is als in de tijd waarin ze tot mij kwamen.

En ik word stil.

--- Here God, ik word stil als ik deze Bijbelteksten op een rijtje zet en samenvat. Ik moet erkennen dat deze Bijbelteksten vaak uit mijn gedachten verdwenen waren. Maar nu U mij zó bezig laat zijn met het Bijbelboek Jozua, komen deze teksten weer naar boven, en moet ik erkennen dat ik niet datgene heb gedaan waartoe U mij geroepen heeft.

Ik kan dan ook niet anders dan terugkeren naar U, U in berouw vergeving vragen voor mijn laksheid. Oh ja, bij tijd en wijlen was deze roeping actueel bij mij aanwezig. Maar over het algemeen heb ik Uw woorden niet echt beantwoord.

Ik vraag U vergeving daarvoor. En ik bid U dat deze woorden nieuw geestelijk leven in mij mogen blazen; dat ik de mogelijkheden zie die U mij biedt door Uw Heilige Geest; en dat ik datgene ga doen, vanaf nu, waartoe U mij geroepen hebt. In Jezus Christus Naam bid ik U dat. Amen ---

Dus: ik vereenzelvig mij met Jozua. Hij werd persoonlijk geroepen door God Almachtig. Ik ben persoonlijk geroepen door God. En ik ben ervan overtuigd dat een ieder die deze woorden leest, óók geroepen is door God.

Zoek Hem, en je zult ook jouw roeping ervaren die God Almachtig jou gegeven heeft.

-----...-----

Het Bijbelboek Jozua volgt op het Bijbelboek Deuteronomium.

Ik geloof ook dat de eerste verzen uit het Bijbelboek Jozua (1-9) naadloos aansluiten op de laatste verzen uit het Bijbelboek Deuteronomium waarin Jozua al door Mozes als toekomstige leider van het volk Israël aangewezen werd (Deut. 31:1-8).

Ik kan mij voorstellen dat Jozua nog steeds heel veel in de tent der samenkomst was (de tabernakel), zoals hij gewoon was om te doen (Ex. 33:11). En de tent der samenkomst was dé plek waar God Almachtig tot Mozes sprak (Ex. 25:22). Dus ik denk dat dit nog steeds niet anders was en dat Jozua in de tent der samenkomst was, en dat God begint te spreken tot Jozua.

Toch kan ik mij ook voorstellen dat Jozua niet helemaal gerust was.

God Almachtig had wel gesproken dat hij het volk Israël de Jordaan zou doorleiden om het Beloofde land in bezit te nemen, maar wanneer? En wat moet hij in de tussentijd doen? En hoe zou God hem duidelijk maken wanneer het moment aangebroken zou zijn? En wat zou het volk zeggen? Zouden zij hem als leider accepteren zoals zij Mozes accepteerden?

Zouden deze vragen niet door het hoofd van Jozua zijn gegaan? Of was hij zo sterk in geloof dat hij wist wat hij deed en hoe hij het allemaal doen moest.

Ex. 33:11 De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent.

Ex. 25:22 Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de ark van de getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.

Ik citeer in deze graag die bekende reclametekst: *'Resultaten behaald in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst'*.

Ik bedoel daarmee te zeggen dat God Almachtig grote dingen in mijn leven gedaan heeft.

Elke dag heeft Hij bewezen, en elke dag bewijst Hij weer aan mij dat Hij te vertrouwen is.

Toch twijfel ik vaak over de dingen die ik doe en moet doen.

Waarom kan ik niet staan op de beloften die God Almachtig al ruim een halve eeuw in mijn leven waar maakt; waarom maak ik mij vaak toch weer zorgen over keuzes die ik moet maken, over de verantwoording die ik op mij moet nemen?

--- Heer, vergeef mij mijn kleingeloof, vergeef mij dat ik in de omstandigheden van alle dag zo weinig vertrouwen in u heb, waardoor ik niet optimaal kan functioneren en niet 100% vrij ben.

Verlos mij van de aanvallen uit het rijk der duisternis die mij op deze manier klein proberen te houden en mij weerhouden om op te staan om de werken te doen die U voor mij heeft voorbereid om te doen (Ef. 2:10).

Ik wil geloven, ik wil vertrouwen op U, ongeacht de omstandigheden.

U bent het waard om geloofd te zijn, U bent het waard om te vertrouwen. Dat heeft u al de dagen van mijn leven al bewezen. Amen ---

-----,-----

Zou Jozua verbaasd zijn geweest om de stem van God Almachtig te horen?

Ik denk het niet. Jarenlang heeft Jozua met Mozes in de tent der samenkomst vertoefd. Jarenlang heeft Jozua God Almachtig tot Mozes horen spreken. Dus ik denk niet dat Jozua verbaasd was dat God sprak.

Misschien was hij wel uitermate verbaasd over de opdracht die hij nu kreeg van God Almachtig: *'Nu dan, sta op, steek deze Jordaan over, u en heel dit volk, naar het land dat Ik aan hen, de Israëlieten, ga geven.'* (Joz. 1:2).

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

 Joz. 1:2 Mijn dienaar Mozes is gestorven. Nu dan, sta op, steek deze Jordaan over, u en heel dit volk, naar het land dat Ik aan hen, de Israëlieten, ga geven.

Want het was de oogsttijd. De tijd dat de rivier de Jordaan buiten zijn oevers trad.

Het oversteken van de Jordaan was in dit seizoen moeilijker dan in andere seizoenen.

Dat God Almachtig hier Zijn almacht mee wil bewijzen lees ik ook in de oversteek van de Schelfzee door het hele volk Israël toen het uit Egypte geleid werd. (Ex. 13 en 14).

In de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus wordt beschreven hoe Mozes óm de Golf van Akaba heen ging om bij zijn vader toekomstige schoonvader Jethro te komen.

En ook als Mozes in het land van zijn schoonvader Jethro door God Almachtig weer naar Egypte wordt gestuurd loopt of rijdt Mozes óm de Golf van Akaba heen.

Maar als God Almachtig het volk Israël door Mozes uitleidt, gaat dit dóór de Golf van Akaba heen (waar de Schelfzee een onderdeel van is).

Dus dat God Almachtig de oogsttijd gebruikt als seizoen, om het volk Israël dóór de Jordaan te leiden dient in mijn ogen hetzelfde doel.

Zoals het hele volk Israël destijds de grootheid van God Almachtig onder ogen moest komen door dwars door de Schelfzee te trekken, moet het volk Israël nu ook weer die grootheid van God zien. Want de middelen die God gebruikt bij het doortrekken van de Jordaan zijn dezelfde als destijds bij het doortrekken van de Schelfzee. Maar daarover later meer.

-----...-----

God Almachtig had al eerder verteld dat Jozua (en Kaleb) de enige mannen uit het volk Israël dat destijds uit Egypte geleid was, het Beloofde land zouden mogen binnengaan.

God had ook al eerder gezegd dat Mozes het Beloofde land **niet** mocht binnengaan (Deut. 31:2-3) omdat hij gezondigd had bij de rots van Meriba (Num. 27:12-14).

Dan is die Stem daar ineens.

Hoe God Almachtig zich aan Jozua openbaarde wordt niet beschreven. Was het een doordringende gedachte, waren het hoorbare woorden, was het in een visioen, was het in een droom?

Deut. 31:2-3 en hij zei tegen hen: Ik ben heden honderdveertig jaar oud. Ik kan niet meer uitgaan of ingaan; bovendien heeft de HEERE tegen mij gezegd: U zult deze Jordaan niet oversteken. De HEERE, uw God, Hij zal voor u uit overtrekken. Hij zal deze volken van voor uw ogen wegvagen, en u zult hen uit hun bezit verdrijven. Jozua zal voor u uit overtrekken, zoals de HEERE gesproken heeft.

Num. 27:12-14 Daarna sprak de HEERE tot Mozes: Klim deze berg Abarim op, en bezie het land dat Ik de Israëlieten gegeven heb. Wanneer u het gezien hebt, zult ook u met uw voorgelacht verenigd worden, net als uw broer Aäron daarmee verenigd is. Dat is omdat u Mijn bevel ongehoorzaam bent geweest in de woestijn Zin, tijdens de twist van de gemeenschap, door Mij voor hun ogen niet te heiligen bij het water. Dat is het water van Meriba, ter hoogte van Kades, in de woestijn Zin.

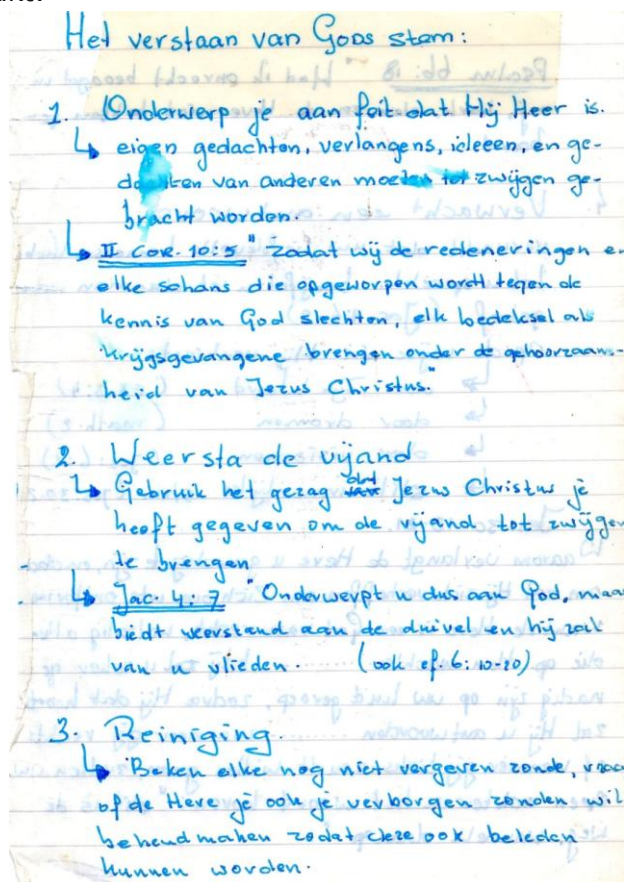
Het staat niet beschreven. Het is ook niet belangrijk, want God Almachtig heeft de controle over alle dingen. God is een soeverein God; Hij bepaalt hoe Hij tot een mens wil spreken. Of dit in hoorbare woorden is, of dat Hij daarvoor een ezel gebruikt die spreekt is aan Hem. (bijvoorbeeld in Num. 22 wanneer de ezel tot Bileam spreekt).

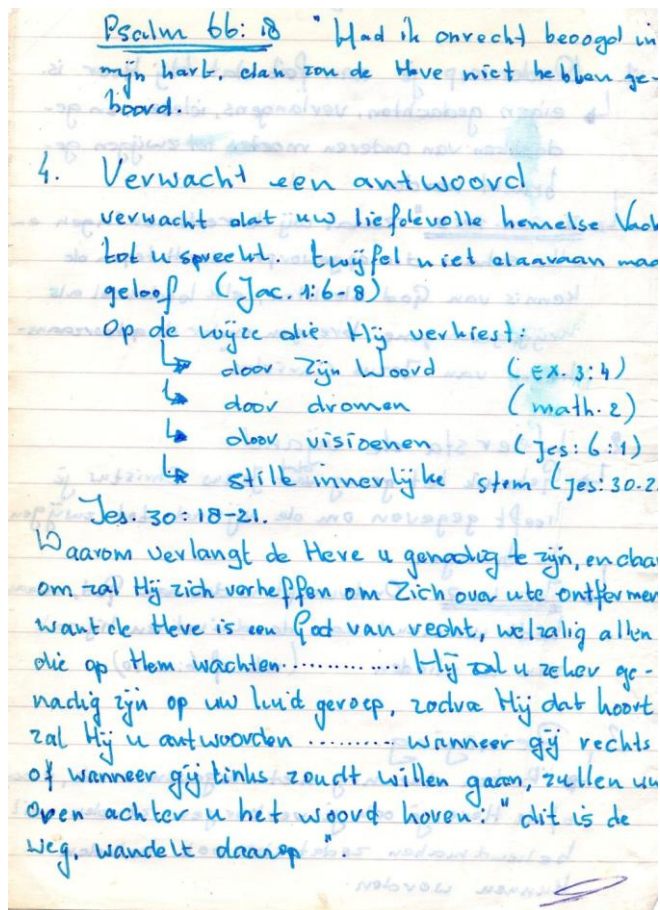
-----,-----

In diezelfde 'oude' Bijbel, waarin ik 'mijn roeping' op een memootje had geplakt, was nóg een brief geplakt. Een brief met een aantal citaten uit het boek; 'Is dit echt van U HEER!' van Loren Cunningham, de oprichter van Jeugd met een opdracht (Youth with a mission).

Dat betekent dat dit zo rond 1985 moet zijn geweest, want dit boek heeft mij bij de HEER gebracht. Mede door dit boek ben ik tot bekering gekomen.

Deze brief, die voor in die 'oude' Bijbel van mij geplakt is, gaat over het horen van de Stem van God Almachtig. Ik heb er een foto van gemaakt:

Ik vind het méér dan opmerkelijk dat deze zaken nu, anno 2017 ineens weer met zoveel kracht bij mij binnenkomen.

Ik weet dat wanneer dit zo is, dat de Heilige Geest mij dan ergens op wil wijzen. Dus voor mijzelf is het schrijven van deze mijmeringen een signaal: God Almachtig gaat spreken!

-----...-----

Jozua kreeg van God Almachtig te horen dat hij de man zou zijn die het volk Israël door de Jordaan het Beloofde Land binnen moest brengen. Die boodschap had hij al gehoord in de woestijn Zin, toen Mozes zondigde tegen God bij de bron Meriba.

Ik weet niet hoeveel jaar er tussen Num. 27 en Joz. 1 heeft gezeten, maar volgens mij moeten dit meerdere jaren zijn geweest. Al die jaren wist Jozua al dat hij de man zou zijn die door God Almachtig voorbestemd was om dit grote werk te doen.

Is dit niet wat God Almachtig in Ef. 2:10 bedoelt dat de mens geschapen is om de goede werken te doen die God voorbereid heeft te doen? Hoe groot de werken zijn die de mens voor God mag / moet doen bepaalt God.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Wij mensen koppelen daar vaak direct een 'mate van belangrijkheid' aan. Want iemand die op het podium staat heeft toch meer aanzien dan iemand die de toiletten schoonmaakt.

Zou dit bij God de Almachtige ook zo zijn?

Ik denk het niet.

Ik wijs hierbij graag weer op het grote en goede werk dat Jezus Christus hier op aarde gedaan heeft.

Tóch zegt Jezus Christus Zelf dat Hij hier op aarde is gekomen om te dienen en niet om gediend te worden. (Matt. 20:28)

📖 Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

-----,-----

Wat weet ik nu?

Ik weet dat Jozua een Godvruchtig man was, die niet week uit de tent der samenkomst.

Ik weet dat toen Mozes en Aäron zondigden tegen God Almachtig in de woestijn Zin, bij Meriba, dat Jozua door God werd aangewezen om het volk Israël de Jordaan over te brengen het Beloofde land in plaats van Mozes.

Ik weet dat tussen die aankondiging bij Meriba en de werkelijke uitvoering van Gods besluit langere tijd heeft gezeten.

Als ik dat naar mijn eigen leven vertaal, dan ben ik ook jaren geleden al door God Almachtig geroepen. Zou dan ook voor mij nu het moment aangebroken zijn dat die woorden werkelijkheid worden?

Jozua was leider van het volk Israël. Ik bekleed (anno 2017) geen leidende positie in een kerk of gemeente. Sterker nog; ik heb helemaal geen volk (om mij heen) die ik de Jordaan over zou mogen leiden om het Beloofde land in te gaan.

Dus is er overeenstemming tussen Jozua en mijzelf, maar er zijn ook grote verschillen. Laat staan dat ik mij qua Godvruchtigheid zou willen meten met Jozua, of met Jezus Christus.

Ik ben (en zo voel ik mij echt) nederig en ootmoedig naar God Almachtig in Jezus Christus toe, vanwege al mijn zonden die ik gedaan heb.

En al hoewel ik weet, dat ik weet, dat ik zeker weet, dat mijn zonden mij vergeven zijn en dat deze mij niet meer toegerekend worden, maakt die vergeving en die genade die ik ontvangen heb van God **in** Jezus Christus mij eeuwig nederig en ootmoedig.

-----...-----

God Almachtig spreekt tot Jozua en Hij herhaalt de woorden die Hij al eerder in het Bijbelboek Numeri en Deuteronomium heeft uitgesproken.

Maar dat niet alleen. God herhaalt hier ook de belofte die Hij aan Abraham (Gen. 12), Izaäk (Gen. 26) en Jakob (Gen. 28) heeft gedaan als het gaat om het land Israël.

Hier in Jozua 1:4 wordt het land Israël heel nauwkeurig bepaald.

De westgrens is de Middellandse Zee (de Grote Zee); de zuidgrens is de woestijn tussen Egypte en Israël (de Sinaïwoestijn), de oostgrens is de rivier de Eufraat en de Noordgrens is Libanon.

Ik kwam op internet een kaart tegen van het 'belofde land'. Ik heb deze op de volgende pagina afgedrukt:

En de mensen dan die daar nu?

Er is al zoveel strijd in het Midden Oosten waarbij zoveel onrecht aan alle kanten wordt gepleegd.

Ik geloof in de Bijbel. Ik geloof dat de Bijbel Gods woord is. Ik geloof dat de Bijbel God de Almachtige **in** Jezus Christus is, en ik baseer mij daarop o.a. op Joh. 1:1.

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God

God Almachtig is niet afhankelijk van mensen en/of omstandigheden. Jezus Christus is niet op aarde gekomen in een tijd dat er een christelijke regering aan de macht was of in een tijd dat het volk Israël zo Godvruchtig was. Het tegenovergestelde is waar.

Waarom is God Almachtig niet **in** Jezus Christus naar deze aarde gekomen ten tijde van de regering van David bijvoorbeeld? Dàt was een Godvruchtige tijd.

Jezus Christus werd geboren ten tijde van de Romeinse overheersing. In de ogen van de Joden een ongelovig volk dat geen respect had voor God Almachtig noch voor Zijn gebod.

Wat mij hieruit duidelijk wordt is dat God Almachtig niet afhankelijk is van welke regering er regeert over een land, of welke mensen er wonen in een bepaald land.

Ook is God Almachtig niet afhankelijk van de omstandigheden die op dat moment in de wereld zijn.

God Almachtig heeft een plan, en dat plan gaat door, ongeacht de mensen of omstandigheden. En dat plan heeft God in de Bijbel op laten schrijven. Dat kan ook niet anders als Jezus Christus Zelf het levende woord van de Bijbel is.

Voordat de mens überhaupt geschapen werd, was het plan van God Almachtig al in werking.

Toen er in het Beloofde Land nog helemaal geen Kanaänieten, Hethieten, Romeinen, Joden, Palestijnen, Christenen of ongelovigen woonden, had God de grenzen van het toekomstige Beloofde Land al vastgesteld. Dus wie heeft er recht op dat land?

Het klinkt misschien hard, maar God Almachtig heeft de grenzen van het Beloofde Land al vastgesteld voordat er überhaupt mensen in woonden. De geschreven Bijbel is al minstens tweeduizend jaar oud. De Thora en de boeken van Mozes zijn nog veel en veel ouder. Iedereen kan in de eerste boeken van Mozes al lezen welk grondgebied God aan Zijn volk Israël heeft toebedeeld.

Dat veel mensen niet in God Almachtig of Jezus Christus geloven doet niets af van het plan dat God heeft. Iedereen die in dat gebied woont kan kennis nemen van de Bijbel waarin het Beloofde Land dat God heeft beloofd aan Zijn volk Israël aangekondigd is. En zo zal het gebeuren.

Dus in mijn ogen hebben de mensen die nu op dat grondgebied wonen maar twee opties: Of zij bekeren zich tot God Almachtig **in** Jezus Christus. Of zij gaan weg. In ieder geval kan elke huidige inwoner van dat land in de Bijbel lezen wat Gods bedoeling is met dat land.

-----...-----

Dan het volk Israël. Wie zijn zij eigenlijk?

Ik heb daar al veel over geschreven in mijn andere boeken die beginnen met de titel '*mijn mijmeringen*'. Maar ik wil dat graag nog een keer herhalen, zodat ook aan het begin van '*mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Jozua*' al klip en klaar duidelijk is wie met het volk Israël wordt bedoeld.

Buiten dat geloof ik dat de Heilige Geest hier (voor mij in ieder geval!) iets geopenbaard heeft dat eeuwen lang verborgen is geweest.

Als ik dan iets ga zeggen over wie in mijn ogen het volk Israël is, laat ik dan maar beginnen met de conclusie: **De mensen die samen het volk Israël vormen zijn de eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk van God, die alle mensen van deze aarde, de weg moeten wijzen naar dat Koninkrijk van God.**

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de '*zonen Gods*' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 '*Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten*'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord '*morgensterren*' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen '*de zonen van God*' en '*hemelse wezens*'
- In de Ugarit worden zij '*sterren van El*' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: '*Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël*';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige heersers*' het woord '*zonen van God*'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige vorsten*' het woord '*zonen van God*';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als '*Zijn zoon*' en '*Zijn kinderen*'.

📖 Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

📖 Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

📖 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

📖 Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

📖 Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

📖 Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

📖 Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

📖 Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

📖 Ps. 82:6 *Ik* heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (**het tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

II Kron. 10:16-17 *Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.*

II Kon. 15:29 *In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.*

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

📖 Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

📖 Gen. 17:11 *U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

📖 Ex. 31:16-17 *Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.*

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16). En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

📖 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

📖 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het tweestammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----,-----

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Het land dat God Almachtig hier aangeeft in Joz. 1:4 is dus al door God Almachtig toegewezen aan het volk Israël toen er nog helemaal geen volk Israël was op deze wereld. En wel omdat God Zijn plannen met de wereld al ver vóór de Schepping heeft gemaakt.

Jozua hoeft zich echter geen zorgen te maken over de inwoners van de landen die tot het Beloofde land horen. Want God Almachtig geeft Jozua een enorme belofte mee in vers 5: *'Niemand zal tegenover u standhouden, al de dagen van uw leven'*.

Toch heeft God Almachtig aan die belofte wel een voorwaarde gekoppeld.

In vers 7-8 zegt God tegen Jozua dat hij moedig en sterk moet zijn (overigens wordt dit in het eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua driemaal gezegd), maar ook, en vooral, dat hij (en het volk Israël) nauwlettend moet handelen overeenkomstig heel de wet die Mozes, de dienaar van God aan Jozua en het volk Israël gegeven heeft. Jozua moet van die wet niet afwijken naar links of naar rechts. En als hij zó handelt dan zal hij verstandig zijn.

In die drie Bijbelverzen ligt voor de wedergeboren Christen van vandaag een enorme uitdaging.

Want wat wordt daar mee bedoeld. En dan vooral in het kader van het voorgaande dat ik geschreven heb aangaande het volk Israël?

Dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen van het tien-stammenrijk zijn van Israël. En dat zij daarmee dus Israëlieten zijn. Let wel! Geen Joden.

Overigens noemt Paulus dit ook in Rom. 4:17-18 en Gal. 3:7.

Dus het gaat wel degelijk over mij.

Maar betekent dit dan dat ik terug moet naar de wetten die God Almachtig aan Mozes aan het volk Israël gegeven heeft? Dat ik die wetten en inzettingen en verordeningen allemaal weer moet gaan naleven?

De verhouding tussen de wet van Mozes en de wet van Genade van Jezus Christus heb ik uitgebreid beschreven in mijn boek: *'mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën'*, o.a. in hoofdstuk 3.3, 3.4, 5.52, 5.53.

Voor de duidelijkheid neem ik hoofdstuk 3.3 uit de Bergrede over. Dit zal het antwoord geven op bovenstaande vraag.

☞ Joz. 1:4 Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

☞ Joz. 1:5 Niemand zal tegenover u standhouden al de dagen van uw leven. Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn. Ik zal u niet loslaten en u niet verlaten.

☞ Joz. 1:7-8 Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig heel de wet die Mozes, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat. Dit boek met deze wet mag niet wijken uit uw mond, maar u moet het dag en nacht overdenken, zodat u nauwlettend zult handelen overeenkomstig alles wat daarin geschreven staat. Dan immers zult u uw wegen voorspoedig maken en dan zult u verstandig handelen.

☞ Gal. 3:7-9 Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden. Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham.

☞ Rom. 4:17-18 zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van veel volken gemaakt. Dit was hij tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij zijn. En hij heeft tegen alles in gehoopt en geloofd dat hij een vader van veel volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn.

Uit 'mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën', hoofdstuk 3.3 de Bergrede : Jezus en de wet

Jezus Christus heeft Zijn discipelen door de zaligsprekingen heen laten zien door wie het Koninkrijk van God Almachtig bewoond zal gaan worden; welke karaktereigenschappen deze mensen zullen hebben.

Daarna heeft Hij Zijn discipelen laten zien dat **zij** diegenen zijn die de mensen de weg moeten wijzen naar dat Koninkrijk van God Almachtig toe.

En als derde gaat Jezus Christus nu uitleggen wat de betekenis is van de wet van Mozes, en welke functie deze wet heeft in de weg naar dat Koninkrijk van God toe.

----- ... -----

Ik ben het gedeelte van de Bergrede van Jezus Christus begonnen met wat mij opviel bij het beschrijven van de berg waar Jezus Christus heenging om Zijn discipelen te onderwijzen (en de mensen die Hem gevolgd waren).

Dat Mozes de berg Sinai opging om de tien geboden van God Almachtig te ontvangen (God onderwees Mozes) en dat Jezus Christus hier de berg op ging om Zijn discipelen te onderwijzen.

God Almachtig spreekt door Mozes over regels, geboden en inzettingen om het Koninkrijk van God te kunnen binnengaan. God spreekt door Jezus Christus over (karakter) eigenschappen van mensen die het Koninkrijk van God mogen binnengaan.

De vraag die ik kan stellen is: Sluit het één het ander uit. Of te wel: Sluit wat God Almachtig door Jezus Christus zegt, de wet van Mozes uit?

Jezus Christus geeft direct Zelf het antwoord: *'Nee, Ik ben niet gekomen om de wet van Mozes of de Profeten af te schaffen, maar Ik ben gekomen om die te vervullen.'* (Matt. 5:17)

----- ... -----

 Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

In veel kerken of gemeenten is dit onderwerp een heikel punt.

Er zijn denominaties die vinden dat Jezus Christus de wet van Mozes en de Profeten heeft vervuld en dat die wet van Mozes en de Profeten daarmee van tafel is. Deze bestaat niet meer. En alles wat gesproken wordt in het O.T. als het gaat om inzettingen, geboden, verboden, krijgt direct het etiket 'wettisch' mee. En daarmee wordt iedereen direct afgewezen die het überhaupt maar durft om daar een vraag over te stellen. (gechargeerd).

Maar ik durf hier hardop te beweren dat dát niet is wat Jezus Christus hier zegt.

Het woord 'vervullen' betekent niet hetzelfde als 'afschaffen'.

Mij komt het over dat de mens bang is om de controle uit handen te geven. Dat de mens toch altijd weer een soort van afvinklijstje wil hebben met punten waaraan voldaan moet worden om eeuwig leven te krijgen. En daarmee zelf zijn behoud kan 'verdienen'.

Want zijn het dan de wetteksten van het O.T. en Profeten niet meer, dan zijn het wel de regels die men als denominatie gesteld heeft waaraan voldaan moet worden. (Vaak ongeschreven regels).

Dit lijkt overigens heel erg veel op de altijd terugkomende discussie van Jezus Christus met de Farizeeën en de Sadduceeërs over de regels, inzettingen en geboden die de mensen zelf opgeschreven hebben in de Halacha. Een wetboek met 613 inzettingen, 365 geboden en 248 verboden, die volgens de Farizeeën uit de tijd van Jezus Christus dezelfde waarde had als de Bijbel uit die tijd. Geboden en verboden waar de mensen aan moesten voldoen.

----- ... -----

Laat ik eens beginnen met de wet van Mozes, welke God gegeven heeft op de berg Sinaï (Ex. 20) :

1. Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.
2. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.
3. U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt.
4. Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die.
5. Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.
6. U zult niet doodslaan.
7. U zult niet echtbreken .
8. U zult niet stelen.
9. U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.
10. U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

Welke van bovenstaande wetten heeft Jezus Christus afgeschaft?

Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik nu ook andere goden mogen aanbidden? Of dat ik beelden mag maken of wat voor relikwieën dan ook, om deze te aanbidden?

Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik de Naam van de Heere nu ijdel mag gebruiken en mag vloeken wat ik wil?

Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik de sabbatdag niet meer hoef te heiligen?

Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik nu mijn ouders niet meer hoef te eren? Dat ik nu mag moorden, liegen, bedriegen? Mijn huwelijke mag ontbinden en jaloers mag zijn?

Als ik dit zo opschrijf komt er maar één woord bij mij binnen: wat een onzin!

Ik durf hier te stellen dat er **geen één** van de tien geboden door de komst van Jezus Christus afgeschaft is.

Dat Jezus Christus de wet vervuld heeft wil zeggen dat **Hij** aan die wet voldaan heeft omdat er geen mens op aarde is (geweest) die de wet van A tot Z zijn hele leven lang gehouden heeft.

En als Paulus in Rom. 6:23 schrijft dat het loon op zonde de dood is! En dat Jakobus in Jak. 2:10 schrijft dat overtreding van één der wet, overtreding van de hele wet is! En dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:1) En dat iedereen gezondigd heeft! (Rom. 3:12),

Dan betekent dat dus dat **alle** mensen op deze aarde dood zijn. Eeuwig van God Almachtig gescheiden door een onoverkomelijke kloof. De **hele** mensheid is ten dode opgeschreven, want er is niemand die nog nooit de wet overtreden heeft. Er is niemand die nog nooit gezondigd heeft.

----- ... -----

Dát was de situatie toen Jezus Christus als Mens op aarde kwam. Ondanks dat God Almachtig Zijn wet aan Mozes had gegeven en de Profeten, was er niemand op de gehele aarde die daaraan kon voldoen.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

📖 Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

📖 Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

Was die wet dan slecht of onrechtvaardig?

Neen, absoluut niet.

Het is door de zondeval (Gen. 3) dat de mens die wet niet meer kon houden. Paulus beschrijft dat zo mooi in Rom. 7. En ook door Watchman Nee is dat principe zo mooi beschreven in zijn boek *'De geestelijke mens'*

In mijn eigen woorden staat er dit:

Stel ik ben getrouwd met een man die eerlijk en rechtvaardig is; maar zo koud en kil (met die man wordt dus de wet van God Almachtig bedoeld; de wet houden of overtreden, meer keuzes heb je niet).

Maar ik kom op een dag een andere Man tegen waar ik verliefd op wordt (is Jezus Christus). Mag ik dan scheiden om met die andere Man verder te gaan?

Het antwoord is Neen.

Zo lang ik of mijn man leven, zullen wij bij elkaar horen. De enige manier om met mijn geliefde verder te kunnen gaan is dat mijn man sterft. Maar dat is hij niet van plan.

Met andere woorden: de wet houdt niet op te bestaan.

Wat blijft er dan over?

Dat ik sterf. Want door de dood van één van ons beiden is het huwelijk ontbonden.

Met andere woorden: De wet is mijn legale man. En het huwelijk met de wet kan alleen ontbonden worden door de dood.

Of de wet moet sterven (verdwijnen, maar dat doet hij niet), of ik moet sterven (aan mijzelf). Ik kan niet getrouwd zijn met de wet én met Jezus Christus.

De wet is goed, eerlijk en rechtvaardig, maar kil en koud vanwege de twee opties die de wet geeft. Ik houd de wet of ik houd de wet niet. En met het houden van de wet wordt bedoeld dat ik de wet voor mijn hele leven lang houdt en deze nooit overtreedt. Ook niet in het kleinste detail, want overtreding van één der wet is overtreding van de gehele wet.

----- ... -----

Dus, iedereen op aarde heeft die wet overtreden.

En aangezien het satan is die door de zondeval heerst over deze wereld, houdt hij God Almachtig aan Zijn woord dat iedereen die de wet overtreedt zal sterven en daarmee eigendom **blijft** van satan.

Tenzij: ja, tenzij satan betaald wordt.

En die betaling kan alleen zijn wanneer er Iemand is die losgeld betaalt. Iemand die in plaats van die zondige mensen die de wet overtreden hebben, de straf wil dragen.

En die Iemand moet dan Iemand zijn die de wet van God Almachtig nog nooit overtreden heeft.

De mensen die de wet overtreden hebben, en schuldig zijn bevonden en daarom moeten sterven kunnen alleen vrijkomen als die zondenloze Iemand in de plaats van die mensen sterft.

-----,-----

Dat is een harde boodschap, maar zo liggen de feiten.

En satan dacht dat hij God Almachtig daarmee op de knieën zou kunnen krijgen. Dat hij zou kunnen zeggen *'ik ben gelijk aan God'* of nog liever *'ik ben meer dan God'*.

Nogmaals: dat **wás** de situatie toen God Almachtig **in** Jezus Christus op aarde kwam.

Dat Jezus Christus de wet heeft vervuld, betekent dat Hij dat losgeld betaald heeft door de straf op Zich te nemen die bedoeld was voor de mensen, dus ook voor mij.

Jezus Christus heeft wél aan die wet voldaan door nooit te zondigen. Dus eigenlijk heeft Hij als enige Mens op aarde Zich volledig en totaal aan die wet gehouden. Er was niets op Hem aan te merken. Hij heeft het eeuwige leven verdiend.

Maar Jezus Christus heeft die beloning bij satan *'ingeleverd'* op voorwaarde dat de mens vrij zou komen, *'in Zijn plaats'*, die door de zondeval overgeleverd was aan de heerschappij van satan. En satan dacht dat Hij God Almachtig verslagen had.

Maar satan had geen rekening gehouden met de scheppende kracht van God Almachtig.

Zoals Jezus Christus het Zelf zegt in Johannes 10:17 '*Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen.*'

 Joh. 10:17 '*Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen.*

Maar dat Jezus Christus mij heeft vrijgekocht met Zijn beloning wil niet zeggen dat die wet van God Almachtig niet meer bestaan.

De wet bestaat nog steeds en blijft bestaan. Maar zoals ik hiervoor al schreef: ik ben getrouwd met de wet, of ik ben getrouwd met Jezus Christus.

Als ik getrouwd ben met de wet wil dat zeggen dat ik het geloof **in** Jezus Christus en **in** God Almachtig afwijs, en dat ik beoordeeld zal worden langs de liniaal van de wet.

En als ik de wet ook maar één keer hebt overtreden zal ik de straf voor die overtreding moeten dragen. De dood.

Als ik getrouwd ben met Jezus Christus houdt dat in dat ik genade heb gekregen van God Almachtig, dat Hij mij niet meer beoordeelt langs de liniaal van de wet, maar dat God mij beoordeelt naar wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

Hij heeft betaald voor mijn zonden en daarmee heb ik de vrijheid gekregen.

Jezus Christus stierf in mijn plaats.

En als ik dát geloof en Jezus Christus aanneem als mijn persoonlijke Redder en Verlosser, zal ik niet meer geoordeeld worden door de wet.

Dàn zal ik LEVEN.

Zó eenvoudig ? Ja, zó eenvoudig.

De wet bestaat nog steeds, en ik zeg het nogmaals: die wet is goed en rechtvaardig.

Maar door te geloven in Jezus Christus zal ik niet meer be- en veroordeeld worden door die wet die maar één straf kent: de dood.

----- ... -----

Het bovenstaande wordt weergegeven door onderstaand voorbeeld (wat ik overigens in al mijn mijmeringen heb opgenomen)

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent.

Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo.

Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23).

Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat '*een lijst met aanklachten*'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)),

De Rechter (Dit is God) en

Mijn advocaat.

Mijn advocaat is Jezus Christus.

En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('*de lijst met aanklachten*') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht uigedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smee en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*.

De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*.

En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat?

Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een *'lijst met aanklachten'* vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die '*lijst met aanklachten*' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn '*lijst met aanklachten*' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt.

Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in.

En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Ik hoorde eens iemand het volgende zeggen:

Het schijnt dat president Lincoln van de Verenigde Staten eens door een stad heenliep en op een slavenmarkt kwam. (Dat bestond nog in die tijd).

En op die slavenmarkt stond een knap meisje, geboeid, want zij was slavin.

Het meisje keek president Lincoln met grote donkere ogen aan, maar zei of deed niets.

President Lincoln zei tegen de slavenhandelaar: *'ik koop haar'*. En hij betaalde de koopsom en liep weg.

Het meisje werd van haar boeien ontdaan en liep president Lincoln achterna en riep: *'meester, meester'*.

President Lincoln stond stil, draaide zich om en zei tegen het meisje: *'je bent vrij.'*

Datzelfde doet Jezus Christus op het moment dat ik in Hem geloof (Hem aanneemt als mijn Redder en Verlosser in mijn hart).

De wet bestaat nog steeds maar heeft zijn veroordelende werking voor gelovigen verloren. Maar die wet is nog steeds goed.

----- ... -----

Sommige wetten en regels zijn één op één door gegaan tot op de dag vandaag aan toe; neem de tien geboden.

Andere wetten en regels zijn afgeschaft zoals de offerwetten bijvoorbeeld, want Jezus Christus is het Offer geworden in plaats van al die offerdieren die moesten sterven om verzoening te doen voor al die mensen.

En er zijn wetten en regels die in veranderde vorm zijn doorgegaan.

----- ... -----

Ik wil hier toch één wet noemen uit de tien geboden die door de mensen veranderd is, terwijl ik geloof dat God Almachtig dit niet wilde. En dat is de wet op de sabbatsrust.

Ik herhaal hieronder hetgeen ik hierover geschreven heb in 'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis' :

En God rustte op de zevende dag en heiligde die. Belangrijker nog, Hij ZEGENDE die zevende dag.

Dat God deze dag belangrijk vindt blijkt wel dat de zevende dag ---- rustdag genoemd, en later sabbatdag --- ook in de tien geboden wordt genoemd en wel in het 5e gebod. (Deut. 5:14)

Is het belangrijk om één dag per week te rusten ?

Nou, wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken en dat het goed is dat men één dag in de week niet met werk bezig is.

Één dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag.

God rustte na het gedane werk.

Dat het Christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag verkozen heeft is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Chr.

*Dit is echter totaal **NIET** op de Bijbel gefundeerd. Dat men de dag van opstanding van onze Here Jezus Christus daarvoor als argument neemt is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.*

Als je de geschiedenis verder bestudeert kom je er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het Christendom losgemaakt werd van het Jodendom, met alle maatregelen en gevolgen van dien voor het Joodse volk. Zie hiervoor het boek "Weg uit Babylon" van Wim Verwoerd

Nogmaals: de zondag als rustdag is niet Bijbels gefundeerd.

Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, nádat al het werk dat gedaan is, maar vooral omdat God rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende.

De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op het verhaal van de listige slang uit Genesis 3 die de woorden van God zo verdraaid had dat de mens satan geloofde het verbod om van de boom van kennis te eten listig verandert, zodat Eva, gevolgd door Adam tot de zondeval komen en er een breuk tussen God en de mens ontstond.

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het Christendom binnen te brengen, --- het was zijn grote wens dat iedereen zich tot het Christendom bekeerde, ook de heidense volken die onder zijn bewind stonden, hij heeft die heidense volken overreed om Christen te worden met de belofte dat ze hun eigen godsdienstige zaken mee mochten nemen in het Christendom, waaronder de aanbidding van de zonnegod op de jawel, de zondag, de eerste dag van de week --- en de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God geloofden, net als Adam en Eva satan geloofden en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar is een dwaling.

Wie begint trouwens met rusten voordat hij aan het werk gaat?

Niemand toch ? Eerst werken, dan rusten.

Om nu de wekelijkse rustdag terug te brengen naar de sabbat zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag verankerd is in onze economische maatschappij.

Laten wij in ieder geval eerlijk belijden naar God, dat wat wij van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat wij de sabbat gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee de sabbatdag ontheiligen.

Heer, vergeef ons alstublieft.

----- ... -----

Ik hoop met het bovenstaande duidelijk te hebben gemaakt wat het verschil is tussen **afschaffen** en **vervullen**.

Omdat die wet goed is **wil** ik deze wet houden (zonder mij veroordeeld te voelen als ik hem overtreed).

Is dat wettisch?

Laat ik het uitleggen met het voorbeeld dat ik ook gebruikt hebt in '*mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis*':

Toen ik in het examenjaar van mijn middelbare school zat was ik verliefd op stijldansen. Zeven avonden in de week was ik te vinden op de dansschool. Dit tot groot verdriet van mijn ouders want mijn school resultaten leden er gigantisch door. (Ik heb daar zelfs mijn droombaan niet door kunnen realiseren).

Dansen was mijn passie, dansen was mijn leven. Toen op een avond werd ik verliefd op een mooi meisje. Oh, wat was ik gek op haar en wekenlang dansten wij samen (als zij er ook was) avond aan avond.

Echter na verloop van tijd kwam ze bij me en zei : 'Joh, ik wil ook wel eens iets anders doen dan dansen', 'en moet jij niet meer aandacht geven aan je school?', Ik vind dat jij te vaak op de dansschool bent. Dat kan niet, Zeven avonden in de week'.

En wij spraken af, dat ik nog maar drie avonden per week naar de dansschool gingen. En dat ik meer aandacht aan mijn school ging geven. Het eerste deed ik met plezier.

De vraag is nu: Ben ik minder naar de dansschool gegaan omdat ik het **MOEST!** Neen, ik ging minder naar de dansschool omdat mijn grote liefde dit **graag wilde**. Het was geen kwestie van moeten, het was een kwestie van willen.

Ik wilde mijn meisje geen verdriet doen door tegen haar wensen voor mij in te gaan. Ik hield zo veel van haar dat ik niets wilde doen wat tegen haar zin was.

----- ... -----

Zo is het ook met mijn geloof en gehoorzaamheid aan de wet (aan God Almachtig).

Als het moet, komt er niet veel van terecht. Als ik het zelf wil **uit liefde voor de Heer**, om wat Hij allemaal gegeven heeft en nog steeds geeft, wordt het mijn grootste wens om mijn Geliefde te gehoorzamen.

Als ik ga beseffen wat het voor God Almachtig geweest moet zijn om Zijn Zoon Jezus Christus over te leveren aan de mensen; om Hem gemarteld te zien worden; om Hem te zien sterven aan het kruis van Golgotha; en dat alleen om het goed te maken tussen mij en God: wat wil ik dan nog meer zien?

Daarom geloof ik in God Almachtig en probeer Hem zo goed als ik kan te gehoorzamen, omdat ik Hem liefheb.

Door Hem heb ik het leven mogen terugkrijgen. Halleluja!.

----- ... -----

Als je overigens het boek *'Moderne wetenschap in de Bijbel'* leest van drs. Ben Hobrink, dan lees je daarin dat er heel veel wetten zijn die God Almachtig voorgeschreven heeft, die alleen maar ten voordeel van de mens is. Zoals hygiënische wetten, de besnijdenis, maar ook voorschriften over bijvoorbeeld verhoudingen in de afmetingen van een te bouwen stabiel schip.

Daarnaast neem ik de waarschuwing van Jezus Christus ter harte dat wanneer iemand één van de wetten afschaft en de mensen zó onderwijst, hij de minste zal wezen in het Koninkrijk der hemelen.

Let wel! Er staat niet dat je dan **niet** in het Koninkrijk der hemelen zult komen, maar het betekent dat je nog een lange weg te gaan zult hebben in dat Koninkrijk om gelijkwaardig te zijn aan anderen die daar wonen.

----- ... -----

In Mattheüs 15:1-20 gaat Jezus Christus verder over het thema *'de wet'*, want dan komt er een afvaardiging uit Jeruzalem van schriftgeleerden naar Hem toe.

Schriftgeleerden en religieuze leiders vond je overal in het land, maar in Jeruzalem zal toch wel de hoofdzetel zijn geweest van het opperste presidium. De hoge raad, het sanhedrin, allemaal waren ze in Jeruzalem gevestigd.

Maar in Mattheüs 15 heeft Jezus Christus al zoveel gesproken in de synagogen, zoveel mensen genezen, mensen bevrijd en zelfs doden opgewekt dat de berichten over Hem zijn doorgedrongen tot de hoogste top van de religieuze leiders. En die sturen nu een afvaardiging om te bezien wat er van die verhalen waar is die zij in Jeruzalem hoorden.

Maar in plaats dat zij met een open geest naar Jezus Christus toe gaan, of dat zij kijken naar wat Hij allemaal gezegd en gedaan heeft lijkt het erop dat zij alleen gekomen zijn om te kijken of Zich wel houdt aan de wet en de overlevering (Halacha).

Een voorbeeld van een 'wet' uit die Halacha is het gebod dat de handen gewassen moeten worden voordat je gaat eten. En dat zelfs twee keer. De eerste keer is om het vuil af te wassen, de tweede keer is om het vuile water af te wassen.

Deze wet en andere wetten uit de Halacha, die dus nergens in de geboden van God Almachtig worden beschreven, was qua uitvoering minimaal van hetzelfde niveau als de wet van God die Hij aan Mozes gegeven had.

Het gaat daarbij niet om de vraag of die '*zelfgeschreven wetten*' goed waren of niet; het gaat erom dat deze Halacha op hetzelfde niveau stond als de Bijbel uit die tijd.

----- ... -----

Overigens gebeurt dit in Nederland nog steeds. Ik heb hierover al eerder geschreven in *mijn mijmeringen*. Maar ik herhaal het even:

Toen wij tot bekering kwamen in 1984 in een gedegen kerk (waar we enorm veel geleerd hebben) waren er op zondag twee zondagsdiensten. De ochtenddienst mocht de predikant qua prediking zelf invullen, maar 's-middags **moest** hij uit de Heidelberger catechismus spreken, of uit de Nederlands geloofsbelijdenis of uit de Dordtsche leerregels.

Toen ik daar commentaar op had; dat het er op leek dat die drie genoemde geschriften belangrijker waren dan de Bijbel; kreeg ik als antwoord: '*kun jij iets verkeerd uit deze drie geschriften opnoemen?*'

Maar daar ging het helemaal niet om. Het ging erom dat deze drie geschriften naar mijn idee net zo belangrijk waren als de Bijbel, en dat kan **nooit** het geval zijn. We kwamen er dus niet uit.

Weer terug naar Mattheüs 15. In plaats dat Jezus Christus de overlevering die de afvaardiging Hem voor de voeten werpt beantwoordt komt Hij met een tegenargument: *'Jullie schriftgeleerden veranderen de wet van God en maken die tot een hoofdzaak. God heeft gezegd om je ouders te eren, te respecteren en dat diegenen die zijn ouders vervloekt, zeker zal sterven. (Ex. 20:12, Lev. 19: 32)'*.

Dát zegt de wet van God Almachtig aan Mozes gegeven. Maar wat hebben de schriftgeleerden ervan gemaakt: *'Ja, je moet je ouders wel eren en respecteren en je mag hen niet vervloeken, maar als het om geld gaat om hen te helpen en te ondersteunen, hoeft dit niet, want dan mag je zeggen dat je het geld als een offergave voor de tempel beschikbaar stelt'*.

Er waren mensen die hun ouders verwaarloosden en niet voor hen zorgden omdat de hang naar geld en bezit te groot was. Daarom zeiden zij dat hun geld en bezit aan de tempel toekwam.

Maar dát had God Almachtig niet gezegd.

Dus enerzijds hadden de schriftgeleerden nieuwe regels en wetten bedacht; anderzijds hadden zij zelfs de wetten die God Almachtig hen gaf zodanig veranderd dat zij er beter van werden.

----- ... -----

En natuurlijk is het grootste voorbeeld in deze tijd, waar ook wedergeboren Christenen zich nog steeds *'schuldig'* aan maken: het vervangen van de rustdag des Heren door de zondag. Van oorsprong een dag van aanbidding van de zonnegod en ingesteld door keizer Constantijn in het jaar 321. Deze keizer beloofde dat de heidense volken in zijn rijk hun eigen afgoden mochten meenemen de kerk in, als zij in naam maar Christen werden.

De diepere achtergrond was echter om het Joodse volk te treffen, want hen werd later verboden om de sabbatdag te houden en te vieren. (zie *'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis'*).

----- ... -----

 Ex. 20:12 *Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.*

 Lev. 19:32 *U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen. Ik ben de HEERE.*

En wat was de reactie van de schriftgeleerden in de tijd van Jezus Christus?

Dezelfde als de reactie van veel Christenen tegenwoordig wanneer je over het thema van de zondag begint.

Het meest gehoorde argument is: *'maar wij zijn geen Joden'*.

En steevast wijs ik er dan op dat toen God Almachtig de zevende dag aanwees als rustdag er nog helemaal geen Joden waren. Het Joodse volk bestond nog helemaal niet. Tenminste niet hier op aarde!

Waarom kunnen mensen zo moeilijk erkennen dat er ook in hun leven zaken zijn die niet helemaal volgens de Bijbel zijn.

Ik weet ook wel dat de zondag maatschappelijk en economisch helemaal in ons leven van vandaag geïntegreerd is. En ik zou ook niet weten hoe ik deze weer terug kan brengen naar het oorspronkelijke gebod van de Heer.

Maar wat ik wél kan doen is erkennen dat ik ook er een potje van heb gemaakt.

Ik kan wél belijden naar God Almachtig toe dat wat de mensen van de rustdag van de Heer gemaakt hebben, dat totaal niet in overeenstemming is met wat God geboden heeft.

Ik kan wél bidden tot God Almachtig of Hij het besef rondom de sabbatdag bij de mensen, de Christenen weer in de belangstelling wil brengen.

----- ... -----

In Mattheüs 15 zie je ook dat er irritatie is bij de schriftgeleerden als zij geconfronteerd worden met de Bijbel en van wat zij ervan gemaakt hebben. Ze waren op hun teentjes getrapt. Erger nog, ze wisten helemaal niets meer te zeggen. (En wat kun je ook nog zeggen!)

En als er dan geen reactie meer komt van die schriftgeleerden roept Jezus Christus de menigte weer tot zich, die waarschijnlijk uit respect voor de schriftgeleerden uit Jeruzalem op een veilige afstand bleven.

En dan spreekt Jezus Christus tot de menigte. En wat doet Hij dan? Wat Hij vaak deed: Hij citeerde de Bijbel, de Heilige Schrift met een citaat uit Jes. 29:13 dat de schriftgeleerden God Almachtig wel dienden met de mond, maar dat het hart een hele andere kant op ging.

Wie de schoen past, trekke hem aan!

----- ... -----

Ergens in *mijn mijmeringen* heb ik geschreven dat mensen elkaars gedachten niet kunnen lezen, of in elkaars hart kunnen kijken. (En dat is maar goed ook!) Maar een schaduwzijde daarvan is dat ik nooit kan weten of wat een ander zegt of zegt te denken werkelijk waarheid in zijn leven is.

Ik denk daarbij aan grote christelijke TV persoonlijkheden die tóch gevallen zijn voor vrouwen, macht of geld.

Ik denk daarbij aan mensen die zeggen wedergeboren Christen te zijn, die zondags vooraan in de kerk zitten of staan, die overduidelijk de Heer aanroepen met heel hun lichaam, maar ondertussen overspel plegen, porno kijken, oneerlijk zijn bij het invullen van de belastingformulieren en noem maar op!

Maar God Almachtig is de Enige die wél in mijn hart kan kijken. Hij weet precies wat er in mij om gaat; wat wel gemeend is en wat niet gemeend is. Waar wel met een dubbele agenda gewerkt wordt en waar niet.

Jezus Christus zegt in Mark. 4:22 dat eens alles in de openbaarheid gebracht wordt.

----- ... -----

Ik denk daarbij weer aan Sadhu Sundar Singh die daarover zo een mooi verhaal schrijft in zijn boekje *'hij zag de hemel'*.

In mijn eigen woorden ging dit verhaal als volgt:

Iedereen die sterft komt in de wachtkamer terecht waar Jezus Christus, het Licht, die persoon zal ophalen.

Iedereen die in die wachtkamer komt is naakt. En dan bedoel ik niet naakt zonder kleren; maar dat alle zonden en ongerechtigheden zichtbaar zijn voor allen die daar zijn.

 Jes. 29:13 De Heere zei: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en zij Mij eren met hun lippen, maar hun hart ver van Mij houden, en hun vrees voor Mij slechts een aangeleerd gebod van mensen is,

 Mark. 4:22 Want er is niets verborgen wat niet geopenbaard zal worden; en er is niets gebeurd om verborgen te blijven, maar opdat het in het openbaar zou komen.

En dan komt Jezus Christus in Zijn heerlijk en verblindend licht en hij nodigt de verstokte zondaar uit om bij Hem te komen.

De verstokte zondaar zal echter niet tot Jezus Christus *willen* naderen want hij kan niet tegen het Licht dat Jezus Christus omgeeft en afstraalt.

De verstokte zondaar draait zich om en vlucht, want hij kan niet tegen de waarheid.

En waar vlucht hij heen?

Hij vlucht naar '*de hel*' om zich daar te verstoppen.

God Almachtig veroordeelt niet, God roept. De mens veroordeelt zichzelf omdat de tegenstelling tussen de Heer en de mens zo groot is.

Met andere woorden: Ik kan mij mooi voordoen, maar eens zal mijn werkelijke '*ik*' en alles wat ik gedaan heb hier op aarde in de openbaarheid gebracht worden.

Jezus Christus is duidelijk: '*Niet wat de mond ingaat is onrein, maar wat de mond uitgaat is vaak onrein*'. De mond is een kanaal waarlangs de gedachten van mensen die uit hun hart komen, naar buiten komt, en dat is niet altijd even fraai.

Jacobus schrijft in Jak.3:4-10 dat de tong van de mens maar een heel klein onderdeel is van mijn lichaam, maar dat dit kleine onderdeel kan zegenen en vervloeken.

Net als het roer van een schip; het is maar een heel klein onderdeel van het schip, maar het kan de koers doen veranderen van het schip.

En zo is het ook met hetgeen uit onze mond komt.

Die boodschap is natuurlijk hard voor die mensen die zich daar in herkennen. En in het verhaal van Matt. 15 herkent de afvaardiging uit Jeruzalem zich daar schijnbaar in want volgens de discipelen van Jezus Christus nemen zij aanstoot aan de woorden van de Heer.

 Jak. 4:3-10 *Zie, ook de schepen, al zijn ze nog zo groot en worden ze door harde winden voortgedreven, ze worden gestuurd door een zeer klein roer, waarheen de stuurman ook maar kiest en wil. Zo is ook de tong een klein lichaamsdeel, en roemt toch van grote dingen. Zie eens hoe een klein vuur een grote hoop hout aansteekt. Ook de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid. Zo staat het met de tong onder onze lichaamsdelen. Ze besmet het hele lichaam, en zet onze levensloop vanaf het begin in vlam, en ze wordt zelf door de hel in vlam gezet. Want elke natuur, zowel van wilde dieren en vogels als van kruipende dieren en zeedieren, wordt getemd en is getemd door de menselijke natuur. Maar de tong kan geen mens temmen. Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif. Door haar loven wij God en de Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. Uit dezelfde mond komen zegen en vervloeking voort. Dit behoort niet zo te zijn, mijn broeders.*

En dan maakt Jezus Christus een vergelijking met de gelijkenis van het tarwe en het onkruid (Matt. 13:24-30). En zegt Hij dat elke plant die niet door de Vader geplant is er uiteindelijk uitgetrokken zal worden; op een hoop gegooid zal worden met andere planten die niet door God Almachtig geplant zijn; klaar om te worden verbrand.

Want zegt de Heer; mensen die iets anders doen voorkomen dan ze zijn, zijn enerzijds geen planten die door de Vader geplant zijn, maar zijn ook als blinde mensen die blinde mensen geleiden. Samen zullen ze in de kuil vallen.

----- ... -----

En let wel! Ik schrijf dit alsof dit een verslag is van wat er toen gebeurde, maar mijn bedoeling is om de lijnen naar vandaag de dag door te trekken.

Hoeveel mensen zijn er niet die actief in de kerk en gemeente zijn, maar die eigenlijk stekeblind zijn?

Omdat ze mensen achterna lopen en uit zijn op bedieningen, macht, beroemdheid?

Of mensen die andere mensen alleen maar napraten zonder zelf te beseffen en getoetst te hebben of wat gezegd is wel waar is?

Bij Jezus Christus merk je geen van deze dingen op. Sterker nog, Jezus Christus heeft menigmaal diegenen die genezen werden of bevrijd **verboden** om er iets over te zeggen, omdat Hij niet als weldoener bekend wilde staan, maar als Diegene die het Koninkrijk des hemels aankondigt.

En zo bedoel ik het ook. Want als ik mijzelf in het bovenstaande herken, moet ik daar iets aan doen! Dan moet ik daarmee naar mijn hemelse Vader en het in orde maken met Hem.

Pak de Bijbel en toets alles wat gezegd en geschreven staat, want in en door de Bijbel spreekt Jezus Christus, nog elke dag!

Zeg ik nu dat mensen zich moeten afzetten tegen religieuze leiders, tegen voorgangers en predikanten?

Neen, dat zeg ik pertinent niet.

Ik zeg dat Christenen alles moeten toetsen. Iedereen kan lezen; iedereen kan de beschikking hebben over een Bijbel; iedereen weet het telefoonnummer van God Almachtig met Hem door Zijn Geest met Hem in contact te komen.

Doe het! Het houdt een mens zuiver, het houdt de relaties zuiver. Het houdt een mens dicht bij de Heer.

En als ik niet kan lezen? Als ik het moeilijk vind om mij te concentreren op de Bijbel? Laat ik dan een broeder of zuster vinden om samen de Bijbel te onderzoeken, samen lezen, samen bidden om de leiding van de Heilige Geest.

----- ... -----

Het is een pijl uit de koker van satan om mensen af te houden van het lezen van de Bijbel.

Er is niemand die de Bijbel beter kent dan satan. Er is niemand die de waarheid uit de Bijbel zo vroom weet te verdraaien als satan met als enige doel dat de mens misleid wordt.

Het enige wapen in deze, om satan af te weren, is te citeren uit Gods woord. Dat deed Jezus Christus ook toen Hij verleid werd in de woestijn door satan. Tot drie maal toe antwoordde Jezus Christus: '**Er staat geschreven.....**'

Ik wil ook niet zeggen dat alle mensen misleid zijn, dus ook niet de voorgangers, predikanten en noem maar op. Ik zeg alleen dat het nooit **alleen** uit hun woord mag komen. De Bijbel zegt ook dat een mens niet blindelings alles moet aannemen wat mensen zeggen; in welke rang of stand zij ook menen te staan; maar dat getoetst moet worden in de Bijbel. (II Ti. 3:6)

De historie kent heel veel misstappen van mensen en denominaties, in de Naam van God Almachtig, die blindelings werden opgevolgd door de mensen. Behoedt je daarvoor.

En daarnaast, wie wil een relatie met zijn aardse vader hebben **via** iemand anders? Hoeveel te meer zou ik moeten verlangen naar een **PERSOONLIJKE** relatie met mijn Vader in de hemel.

📖 II Tim. 3:16 Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

En dat kan! Door Jezus Christus heen op voorspraak van de Heilige Geest. Dat betekent dat ik de Heilige Geest mag vragen om het contact tot stand te brengen tussen mij en God Almachtig.

Jezus Christus is hier niet meer op aarde (nog niet), Hij heeft Zijn Trooster gestuurd, de Heilige Geest.

-----,..-----

Tot zover het citaat uit '*mijn mijmeringen* bij de vier Evangelien' over de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft en hoe die gezien mag worden vandaag de dag door de wedergeboren Christenen.

Daarnaast wil ik benadrukken dat **niemand** gerechtvaardigd wordt door werken. Dus ook niet door het houden van de wet. Rechtvaardiging kan alleen door het geloof komen. Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. (Rom. 3:28, Gal. 2:16, Gal. 3:11)

 Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

Overigens mag de belofte er ook wezen. In vers 8 van dit eerste hoofdstuk belooft God Almachtig een voorspoedig leven en een verstandig handelen van en aan Jozua. Dat is nogal wat.

 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Nu ben ik absoluut geen voorstander van de zogenaamde '*prosperity*' leer, maar ik ben er wel van overtuigd dat ik een voorspoediger en gelukkiger leven **mét** God Almachtig heb dan zonder God.

 Gal. 3:11 En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Ik geloof echter niet dat wanneer ik een minder voorspoediger leven heb of een minder gelukkiger leven heb, dat dit komt door mijn zonden die ik gepleegd zou hebben. Ik noem alleen de geschiedenis van de blindgeboren jongeman uit Johannes 9, of Job, of Abraham, of Jozef, of Jeremia, of Paulus.

In het voorgaande heb ik geschreven dat wanneer het op zondigen aan komt, ieder mens gelijk is. Want volgens de Bijbel heeft ieder mens gezondigd. En op basis daarvan zouden alle mensen ter wereld ge- en veroordeeld moeten worden.

-----,..-----

Ik geloof ook dat satan helemaal niets uit zich zelf kan doen. Voor alles wat satan wil doen zal hij toestemming moeten vragen aan God Almachtig (Job 1:12 Job 2:6). Want God heeft satan geschapen als verwoester om te verwoesten. (Jes. 54:16).

Ik schreef daarover in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Exodus bijvoorbeeld het volgende:

God Almachtig heeft satan daarvoor toestemming gegeven (Job. 1:12, Job 2:6) om de mens aan de ene kant uit te testen, om te zien of zijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus wel echt is, maar aan de andere kant wil God ook Zijn heerlijkheid en Zijn trouw en liefde zichtbaar maken. Dit in tegenstelling tot de ellende en misère die satan zichtbaar maakt. (Ex. 7:3).

De reden hiervoor is dat mensen die nog moeten kiezen, een duidelijk beeld hebben voor **wie** zij kiezen. Kiezen zij voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dan zal (in ieder geval) na het afleggen van hun aardse tent (II Kor. 5:1) een leven van heerlijkheid aanbreken die nog groter zal zijn dan het leven in het paradijs.

Kiezen mensen **NIET** openlijk voor God Almachtig **in** Jezus Christus dan blijven zij onder de heerschappij van satan. En het beste voorbeeld uit de Bijbel dat ik daarbij kan geven is het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16. Uiteindelijk worden *daar* de rollen totaal omgekeerd. De rijke man op aarde wordt de meest beklagenswaardige man in het hiernamaals. De beklagenswaardige Lazarus op aarde wordt de meest gezegende man in het hiernamaals.

De keuze is aan de mens.

Ik weet dat het bovenstaande ook weer veel vragen oproept, maar ik ben hier al dieper op ingegaan in mijn andere mijmeringen.

De conclusie is in ieder geval **altijd** dat God Almachtig alleen het **beste** met Zijn kinderen voor heeft. Dat liet Hij al zingen door de engelen toen Jezus Christus geboren werd (Luk. 2:14). In de mensen een welbehagen.

Diegenen die God als 'schuldige' wil aanwijzen voor het leed dat gebeurt in deze wereld, moet eerst de hand in eigen boezem steken. Heel veel mensen hebben God Almachtig **in** Jezus Christus vaarwel gezegd. En als het hun dan slechter gaat geven ze diezelfde God nog de schuld ook.

Job. 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job. 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Ex. 7:3 Maar Ik zal het hart van de farao verhard en Mijn tekenen en Mijn wonderen in het land Egypte talrijk maken.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

Ik herhaal hieronder bijvoorbeeld even het verhaal van Wim Ouweeneel zoals ik dat weergegeven heb in 'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis'.

Stel je koopt een auto bij de garage. Een fantastisch mooie auto, en precies datgene dat je altijd gewild hebt. Een lekker pittig ding, met een mooi benzine motortje er in, en nadat je hem bij de garage hebt opgehaald, en de nodige instructies van de dealer hebt meegekregen rij je weg. Oh, wat een plezier, oh, wat loopt dat motortje mooi.....

Maar, er komt een moment dat je tank leeg is, en dat je dus moet gaan tanken..... en wat zie je daar ? De benzineprijs ligt veel hoger dan de prijs voor diesel. Ach ja..... de instructieboekjes zeggen wel dat je motortje op benzine loopt, en de dealer heeft ook nog uitdrukkelijk gezegd dat deze auto op benzine loopt, maar wat weten de fabrikant en de dealer nu van jouw huishoud portemonnee af.....

Neen, daar hebben zij niets over te zeggen..... en als jij diesel in jouw benzinetank wil gooien, moet je dat zelf weten. Jij weet echt zelf wel wat goed voor jou is....

Maar nadat er diesel in de tank is gegooid en je wegrijdt, begint de motor na een paar honderd meter te stotteren, te walmen, en bokkend komt deze tot stilstand.....

De vraag is nu..... Kun je de fabrikant of de dealer aansprakelijk stellen voor het feit dat jouw motor ermee gestopt is, nadat zij zó uitdrukkelijk hadden gezegd dat je benzine in je tank moet gooien en geen diesel ? Het antwoord is duidelijk..... Neen, je bent hier zelf voor verantwoordelijk.

De fabrikant heeft in de handleiding van de auto uitdrukkelijk staan dat deze motor alleen op benzine loopt, de dealer heeft uitdrukkelijk gezegd dat deze motor alleen op benzine loopt..... als jij dan zo eigenwijs bent om er toch diesel in te gooien is dat jouw eigen verantwoordelijkheid, waarvan jij en jij alleen de consequenties ten volle moet dragen.

En zo is het ook met God Almachtig. God heeft ons een schriftelijke handleiding gegeven waarin precies staat wat ik moet doen om te zorgen dat mijn levensmotor goed loopt. En die handleiding is de Bijbel.

Natuurlijk heb ik het zelfbeschikkingsrecht om deze Handleiding naast mij neer te leggen. Om hem helemaal niet te lezen of daarvan af te wijken.

Maar, áls mijn levensmotor dan hapert, walmt, stukt en uiteindelijk tot stilstand komt, kan ik daar God Almachtig dan aansprakelijk voor stellen?

Is God Almachtig dan de dictator? Is God dan onrechtvaardig? En als God dan ook nog in Zijn Zoon naar deze wereld komt om mijn levensmotor voor niets toch te repareren, maar ik zou ook dàt afwijzen; waar praten ik dan over?

-----...-----

In Joz. 1:9 staat één van de mooiste bemoedigingen die ik maar zou kunnen krijgen. *'De HEERE, uw God, is met u, overal waar gij heen gaat.'*

Dàt is het goede nieuws. Dàt is de grondhouding van God Almachtig. Hij heeft de mens immers geschapen.

Zou het werkelijk zo zijn dat God Almachtig iets zou scheppen met de vooropgestelde bedoeling om het Zijn maaksel zo moeilijk mogelijk te maken?

Absoluut niet.

Maar wat God Almachtig wél wil, is de zekerheid hebben dat de mens die Hij geschapen heeft, Hem als Enig en Almachtig God ziet. In alle omstandigheden. Hem aanbidt onder alle omstandigheden, en zijn vertrouwen richt op Hem alleen, onder alle omstandigheden.

God Almachtig wil dat ik niet verbonden en gebonden raak aan deze wereld, aan de *'geneugten'* van deze wereld, aan al het *'moois'* dat de wereld te bieden heeft.

Ik ben hier op aarde als ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig. Deze wereld is **NIET** mijn thuisland. En in deze wereld gelden ook niet dezelfde wetten, regels en inzettingen als in het thuisland van de mens. Dàt moet ik mens wel goed beseffen.

God Almachtig test mij ook op die terreinen. Maar uitgangspunt is dat God mij liefheeft. In alles en door alles heen. Onvoorwaardelijk.

-----...-----

 Joz. 1:9 Heb Ik het u niet geboden? Wees sterk en moedig, schrik niet en wees niet ontsteld, want de HEERE, uw God, is met u, overal waar u heen gaat.

'Toen gebod Jozua de beambten van het volk.'

Zou dit een vervolg zijn op de instelling van de *'Leiders over het volk'* uit Ex. 18? Ik denk van wel.

Het is gewoonweg niet mogelijk dat één persoon alle zaken die spelen in een kerk of gemeente onder zijn beheer kan houden.

Mozes ging daar bijna aan te gronde. Tot God Almachtig zijn schoonvader Jethro stuurde, die hem dringend adviseerde om leiders aan te stellen die hem hielpen bij alle meningsverschillen die zich voordeden in het volk Israël.

Overigens zie ik ditzelfde principe ook bij de instelling van de diakenen in Hand. 6.

De twaalf discipelen moesten zich bezig houden met het onderwijs (bediening van het woord) en gebed (Hand. 6:2-4), terwijl de diakenen zich bezig gingen houden met de zorg voor de mensen.

Het bovenstaande zou ook vandaag de dag nog steeds de enige juiste richtlijn moeten zijn als het om leiderschap van een kerk of gemeente gaat.

Toch zie ik heel vaak, dat alle touwtjes in handen zijn van één persoon (of diens familie), alsof niemand anders in de gemeente te vertrouwen is.

Is dit kritiek?

Wie de schoen past, trekt hem aan!

In ieder geval zijn het de beambten (de leiders van het volk) die het kamp van de Israëlieten door gaan om de mensen aan te kondigen dat zij binnen drie dagen de Jordaan zullen oversteken om het Beloofde land in bezit te gaan nemen. Het land dat God Almachtig hen gegeven heeft. Dat de mensen proviand voor onderweg moeten verzamelen en inpakken, en zich moeten voorbereiden.

-----,..-----

Het voorgaande is natuurlijk geschiedenis; een verhaal dat lang geleden gebeurd is. De vraag die ik mij altijd stel is dan: *'Wat zeggen deze woorden tot mij? Vandaag de dag?'*

Als het gaat om het voorbereiden van het door de Jordaan gaan, wordt de Israëlieten opgedragen proviand klaar te maken. Wat zou dat proviand vandaag de dag betekenen?

Hand. 6:2-4 En de twaalf riepen de menigte van de discipelen bij zich en zeiden: Het is niet behoorlijk dat wij nalaten het Woord van God te verkondigen om de tafels te dienen. Zie daarom uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van wie men een goed getuigenis geeft, vol van de Heilige Geest en van wijsheid, die wij voor deze noodzakelijke taak zullen aanstellen. Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Ten eerste: Ik kan het proviand vertalen met geestelijke voeding. Voor de dagen dat ik onderweg ben moet ik geestelijk gesterkt zijn met Bijbelse kennis om de aanvallen en verleidingen van satan en zijn legermachten te kunnen weerstaan.

Dit lijkt geestelijk gepraat, maar dit is heel erg concreet.

De eerste mens viel in de val van satan door met hem in discussie te gaan. (Gen. 3). Hier is de eerste zonde uit voort gekomen. De eerste mens citeerde God Almachtig **niet**, toen satan haar in de persoon van de slang aansprak.

Jezus Christus discussieerde **niet** met satan. Hij antwoordde steeds op dezelfde manier: **'Er staat geschreven.....'**. (Matt. 4:4, 4:6, 4:10). En op dezelfde manier antwoordde Jezus Christus de Farizeeërs, Sadduceeërs, oudsten van het volk, en noem maar op wie nog meer, die Hem steeds weer aanvielen.

Jezus Christus ging niet in discussie (want discussie leidt tot twijfel!). Jezus Christus antwoordde elke keer weer met de Bijbel: **'Er staat geschreven.....'**. (Luk. 19:46)

De Bijbel **is** Jezus Christus. Daarom zegt Jezus Christus ook in Joh. 6:32-33 dat Hij het *'Brood des Levens'* is. Hij is het Proviand dat wij mee moeten nemen op onze levensreis. Hij is het Proviand dat er voor zorgt dat wij tijdens ons verblijf in onze aardse tent (II Kor. 5:1), in dit lichaam van vlees en bloed, staande kunnen blijven, kunnen overleven.

En dat kan alleen door kennis te hebben van God Almachtig **in** Jezus Christus. En aangezien de Bijbel Jezus Christus is, en aangezien God Jezus Christus in het Lichaam van vlees en bloed is, kan ik dus in en uit de Bijbel mijn voedsel halen om te overleven.

Want ik ben nu nog niet in het Beloofde Land. Ik ben als het volk Israël dat nog in de woestijn is, want het leven op deze aarde in mijn lichaam van vlees en bloed is als een woestijnreis voor mij!.

Maar God Almachtig belooft mij dat ik binnen drie dagen zal oversteken naar het Beloofde Land.

Als ik in het Beloofde Land aangekomen ben, wil dat nog niet zeggen dat daar geen vijanden meer zijn. God Almachtig belooft echter dat Hij, en Hij alleen, alle vijandelijke volken uit het Beloofde Land zal verdrijven, maar niet tegelijk, want dat zou het volk (ik) niet aankunnen. (Ex. 23:29)

Zie hier de wijze les voor mijn leven. God Almachtig maakt mij vrij, helemaal. Maar het vrijmaken gebeurt op Zijn tijd en in Zijn volgorde.

☞ Matt. 4:4 Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

☞ Matt. 4:6 en hij zei tegen Hem: Als U de Zoon van God bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven, en dat zij U op de handen zullen dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan een steen stoot.

☞ Matt. 4:10 Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.

☞ Luk. 19:46 Hij zei tegen hen: Er staat geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed zijn, maar u hebt er een rovershol van gemaakt.

☞ Joh. 6:32-32 Jezus dan zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar Mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel. Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestijn en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

Natuurlijk kan God Almachtig in één klap iemand vrij zetten, maar mijn ervaring is dat wanneer ik door alle omstandigheden, muren om mijn hart heb gezet (en terecht!), dat God mij die muren ook weer laat afbreken. Kernwoord hier in is **mét God**.

Trauma's en vervelende omstandigheden moeten verwerkt worden **mét God**. Alleen dan ontstaat echte vrede en verzoening.

Ik moet leren kijken naar de littekens die de omstandigheden mij aangebracht hebben (of ikzelf), zonder dat het pijn doet. Pulken in de littekens opent de wonden weer en ik geloof niet dat dat de bedoeling van God Almachtig is.

God Almachtig heeft mij vrijgemaakt. Maar zoals ik vaker zeg: '*Ik ben vrij zover ik weet dat ik vrij ben*'.'

Ik heb mijn hele wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven.

Wanneer Hij ziet dat er toch nog een bepaald bezet gebied is in mijn leven, zal Hij dit **op Zijn tijd** bevrijden. Hij weet als geen ander wat ik wel en niet aankan. Ik vertrouw Hem daar helemaal in.

Daarbij komt dat wanneer ik jarenlang geleefd heeft met muren om heen ter bescherming, dat ik opnieuw moet leren wat het is om in de vrijheid te leven, zonder muren.

Daarom is nazorg ook zo enorm belangrijk wanneer ik bevrijding heb ontvangen van God Almachtig. Juist in de gemeente kunnen broeders en zusters die zorg geven die daarvoor noodzakelijk is.

Dus: bevrijding is één; omgaan met de vrijheid is twee.

-----...-----

Voor mij slaan die '*drie dagen*' uit het Bijbelboek Jozua, waarin het volk zich moest voorbereiden op de oversteek door de Jordaan naar het Beloofde Land, ook op de dagen die Jezus Christus in het dodenrijk is geweest na Zijn kruisiging aan het kruis van Golgotha.

De tijd dat Jezus Christus Zijn aardse tent aflegde (II Kor. 5:1) om in een nieuw geestelijk Lichaam weer op te staan (I Kor. 15:44). De tijd dat Hij in het dodenrijk was om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. (I Petr. 3:18-20).

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

I Petr. 3:18-20 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Het Beloofde Land is niet het einddoel van de wedergeboren Christenen alléén.

Ik geloof dat het einddoel van God Almachtig is dat **alle** mensen die ooit op deze aardbodem geleefd hebben, dat **alle** mensen die nu nog op deze aardboden leven, én dat **alle** mensen die onder de aarde leven (het dodenrijk, de hel?) eens zullen belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. Dat **alle** tongen dat zullen belijden (Fil. 2:10-11)

Dat de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach uiteindelijk zullen belijden dat Jezus Christus HEERE der heerscharen is heeft wel ruim 2.700 jaar geduurd.

2.700 jaar in een helse fase die de mensen zichzelf hebben gecreëerd omdat zij God Almachtig **in** Jezus Christus niet wilden aannemen en geloven tijdens hun leven hier op aarde.

Kom mij dus niet aan met het verhaal dat dit de 'alverzoeningsleer' is, want jij zult maar in hun schoenen staan, 2.700 jaar lang.

Wanneer mensen vinden dat het bovenstaande wel de *alverzoeningsleer* is, dan adviseer ik deze mensen eens om diep bij zichzelf naar binnen te kijken. Het gaat hier namelijk om het heil en de voorspoed voor alle mensen. Ongeacht hun afkomst, ongeacht hun '*staat van dienst*'.

Als mensen het moeilijk vinden dat de moordenaar die naast Jezus Christus aan het kruis hing, **toch** gered wordt, dan spreekt daar iets uit van afgunst. Alsof deze mensen er zélf iets aan hebben kunnen bijdragen dat zij **wel** gered zouden zijn.

Het geloof is namelijk een gave die door God Almachtig aan een mens gegeven wordt (Ef. 2:8-9)

-----..-----

Ten tweede: Ik kan ik het proviand ook vertalen met letterlijk voedsel en drinken.

Ik kan mij bijvoorbeeld herinneren dat David Wilkerson (de schrijver van het boek '*kruis in de asfaltjungle*') in zijn laatste dagen hier op aarde de Christenen adviseerde om een zogenaamd dertig-dagen pakket aan te leggen.

Dat er tijden kunnen/zullen aanbreken waarin het niet meer vanzelfsprekend is dat Christenen naar de winkel kunnen gaan om daar hun wekelijkse boodschappen te halen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Of dat er natuurrampen zullen ontstaan die God Almachtig als ultieme waarschuwing naar deze wereld stuurt, om de mensen te laten inzien dat zij zich moeten bekeren.

Ook dàn kan het zo zijn dat er geen winkels meer zijn, of dat bevoorrading van de mensen ernstig in het geding is.

Ook dàn is het goed om in de letterlijke zin van het woord een voorraad voedsel en drinken in te slaan, zodat ik met mijn gezin minimaal dertig dagen kan overleven. (En met mij misschien nog anderen),

-----...-----

De uiteindelijke belofte is dat God Almachtig mij naar het land zal brengen dat God mij gegeven heeft. En dat is een land overvloeiende van melk en honing (Ex. 3:17). En of dat tijdens mijn leven in dit lichaam van vlees en bloed is of in het nieuwe geestelijke lichaam maakt niet uit.

De twee mogelijkheden die ik hierboven schetste, van Proviand meenemen zijn beiden noodzakelijk.

-----...-----

Het volk Israël bestaat uit twaalf stammen; de twaalf nakomelingen van Jakob. Dit zijn Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issaschar, Naftali, Gad, Dan, Aser, Jozef, Zebulon en Benjamin.

Door zijn bijzondere geschiedenis (Gen. 37-50) wordt Jozef **NIET** in de stammen van Israël opgenomen, maar zijn twee zonen Efraïm en Manasse. (Gen. 48:5)

Omdat de stam Levi geen land kreeg toebedeeld, omdat zij door God Almachtig afgezonderd werden om alle taken in en rond de tabernakel te vervullen, worden zij ook niet opgenomen als één van de twaalf stammen. Overigens waren alleen de nakomelingen van Aäron uit de stam van Levi aangewezen om priesters te zijn. Dus niet alle Levieten waren priesters!

Daarom worden met de twaalf stammen van het volk Israël de nakomelingen van Ruben, Simeon, Juda, Issaschar, Naftali, Gad, Dan, Aser, Zebulon, Efraïm, Manasse en Benjamin bedoeld.

-----...-----

 Ex. 3:17 Daarom heb Ik gezegd: Ik zal u uit de onderdrukking van Egypte leiden naar het land van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten, naar het land dat overvloedig van melk en honing.

 Gen. 48:5 Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon.

Het zogeheten twee-stammenrijk bestaat uit de nakomelingen van Benjamin en Juda. Dat is zo tot op de dag van vandaag. tenslotte komt het woord 'Jood' van de naam 'Juda' vandaan.

Het zogeheten tien-stammenrijk bestaat uit de nakomelingen van Ruben, Simeon, Issaschar, Naftali, Gad, Dan, Aser, Zebulon, Efraïm, en Manasse.

Deze twaalf stammen (toen was het volk Israël nog één volk) zijn veertig jaar in de woestijn geweest.

Maar als de aankondiging van Jozua komt dat het volk de Jordaan gaat overtrekken om het Beloofde Land binnen te gaan, gaan de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse naar Mozes toe om te vragen of zij niet aan deze kant van de Jordaan mogen blijven (aan de oostkant dus, terwijl ik altijd dacht dat het volk Israël aan de westkant van de Jordaan door de woestijn zwierf). (Num. 32).

Voor mij is het een raadsel waarom deze twee en halve stam aan de oostkust van de Jordaan wilden blijven (het Overjordaanse genoemd). Dat is toch eigenlijk alleen maar woestijngrond. Terwijl God Almachtig het hele volk Israël toch een land overvloeiende van melk en honing had beloofd.

Was deze twee en halve stam dan zo angstig geworden door het bericht van de twaalf spionnen die Mozes had gestuurd.

Aan de andere kant moet ik niet vergeten dat het Gods plan van het begin was, dat het land Israël vanaf de Middellandse Zee het volk Israël zou toebehoren (Joz. 1:3-4).

Hoe het ook zij: nu het daadwerkelijk tot inname van het Beloofde Land gaat komen moet ook Jozua de woorden van Mozes herhalen aan het adres van die twee en halve stam die wil achterblijven aan de oostkant van de Jordaan.

Er wordt nogmaals gewaarschuwd dat de mannen van deze twee en halve stam, nog niet op hun lauweren mogen gaan rusten bij hun vrouwen en kinderen, maar dat zij juist in de voorhoede moeten optreden van het volk Israël als zij het Beloofde Land gaan innemen.

Dat gaat net zolang door tot het **hele** volk Israël zijn plaats heeft ingenomen in het Beloofde land.

 Joz. 1:3-4 Elke plaats die uw voetzool betreedt, heb Ik u gegeven, overeenkomstig wat Ik tot Mozes gesproken heb. Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

Pas als dat een feit zal zijn mogen de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse terugkeren naar hun vrouwen en kinderen, en mogen zij een bestaan opbouwen aan de oostkant van de Jordaan, terwijl de rest van het volk Israël zijn bestaan zal gaan opbouwen aan de westkant van de Jordaan.

-----,-----

Ik zie hierin een boodschap naar vandaag de dag. Want anno 2017 wordt het land Israël (en dat is qua grenzen nog niet eens het land dat God Almachtig het volk Israël beloofd heeft) bewoond door nakomelingen van de stammen Juda en Benjamin.

Ik weet dat er vandaag de dag ook veel mensen naar Israël komen die zeggen uit het tien-stammenrijk voort te komen, en er gaan ook veel wedergeboren Christenen naar Israël toe. Maar dat zijn bij lange na die aantallen die zich vanaf ± 722 voor Christus vermengd hebben onder de wereldbevolking.

Zoals ik hiervoor al schreef is het tien-stammenrijk in ±722 voor Christus verbannen door God Almachtig en uitgewaaid over de hele wereld. Met als gevolg dat ruim 2.700 jaar later (nu dus), niemand meer weet waar die stammen zich bevinden of wie zij zijn. De nakomelingen weten zélf niet eens meer dat zij nakomelingen zijn van het volk Israël.

Maar op basis van de herkenningstekens, waarvan God Almachtig zei dat Zijn volk daar **voor altijd** aan te herkennen zou zijn, is het volk Israël wél te herkennen. Ook in deze tijd waarin wij leven.

Ik geloof namelijk dat de Oud Testamentische herkenningstekens (de viering van de *sabbat* en de *besnijdenis*) vervangen zijn door Nieuw Testamentische herkenningstekens, te weten: de aanbidding van Die ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de liefde voor het hele volk Israël. (twaalf stammen).

Zouden deze verzen in het eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua geen dringende oproep zijn aan Joden én aan wedergeboren Christenen om samen te strijden voor de hereniging van het **hele** volk Israël?

God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk zich op een dag zullen herenigen onder Eén Hoofd, en dat is Jezus Christus.

Die tijd gaat komen. En als die tijd aanbreekt zal dat in mijn overtuiging ook direct de inleiding tot de wederkomst van Jezus Christus zijn.

 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Ik ga hier niet zeggen wie, wie moet gaan helpen. Of de Joden de wedergeboren Christenen moeten gaan helpen in de strijd, of andersom.

Ik wijs alleen op Gods Woord waarin ik een dringende oproep lees om elkaar te gaan helpen.

Ik geloof dan ook helemaal niets van een eventuele 'vervangingsleer' die zegt dat de wedergeboren Christenen de plaats hebben ingenomen van het Joodse volk, als het gaat om Gods volk.

Paulus pleit in Ef. 6:18 om waakzaam te zijn en in volharding te bidden voor **alle heiligen**?

Dat is voor de Joden (Ps. 122:6) én wedergeboren Christenen. Waar zij ook zijn. In de vrijheid of in de gevangenissen; in landen waar vrijheid is, maar ook in landen waar gelovigen ernstig worden vervolgd, verdrukt en gemarteld worden.

De letterlijke betekenis van het woord 'heilige' is: apart gezet. Nu, dat geldt voor de wedergeboren Christenen, maar dat geldt net zo goed voor de Messiaanse Joden van vandaag. Beiden zijn apart gezet door God Almachtig. Is het niet biologisch dan wel geestelijk (Rom. 4:16).

-----...-----

De Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse beloven Jozua dat zij zullen vechten en strijden zoals God Almachtig hen opgedragen had.

En weer klinken dan die fantastische woorden: 'Alleen, wees sterk en moedig'.

Nu komen deze woorden niet van God Almachtig, maar van Jozua zijn eigen broeders. Zij worden door God gebruikt om Jozua te bemoedigen door te gaan, en zijn vertrouwen op God de Almachtige alléén te stellen.

Dat dit nogal eens fout gaat blijkt wel uit de geschiedenis van Jozua zoals beschreven in dit Bijbelboek. Neem bijvoorbeeld de strijd tegen Ai (Joz. 7). Maar een slag verliezen is niet hetzelfde als de oorlog verliezen.

☞ Ef. 6:18 terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

☞ Ps. 122:6 Bid om vrede voor Jeruzalem, laat het goed gaan met hen die u liefhebben.

☞ Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nage-slacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Dat geldt voor mij precies zo.

Ik sta in deze wereld, ik woon in deze wereld, en soms ga ik mee in deze wereld. Ik schaam mij niet om dit erkennen, maar het is gewoon zo.

Gelukkig tilt God Almachtig mij dan altijd weer op, en vraagt aan mij om verder te gaan. Om weer moed te tonen en standvastig te zijn.

Ik mag mijn zonden belijden en weten dat ik weet dat ik zeker weet dat God Almachtig vergeeft (I Joh. 1:9).

Dàt is het grote wonder dat Jezus Christus hier op aarde mogelijk gemaakt heeft.

Dààr mag ik op staan en vertrouwen in hebben.

Dàt mag mijn bemoediging zijn om de wapens weer op te pakken en de goede werken te doen die God Almachtig voorbereid heeft voor mij. (Ef. 2:10)

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft opdat wij daarin zouden wandelen

Hoofdstuk 2

Rachab en de verkenners

Een overbekend gedeelte uit de Bijbel. Tenminste voor mij!

Wat is het geval?

Jozua heeft in hoofdstuk 1 van God Almachtig de opdracht gekregen om het volk Israël (dat al veertig jaar in de woestijn aan het rondzwerven was), voor te bereiden op het oversteken van de Jordaan, om het Beloofde Land in bezit te gaan nemen; het land Kanaän.

Voordat Jozua daadwerkelijk met die opdracht begint, stuurt hij eerst twee verkenners (spionnen) naar de overkant van de Jordaan om het Beloofde Land te verkennen, en dan met name de eerste grote plaats die op hun weg ligt en dat is Jericho.

Van de plaats uit gezien waar het volk Israël op dat moment verbleef in de woestijn (Sittim, ook wel Abel-Sittim genoemd, Num. 25:1, Joz. 3:1,) was Jericho niet de dichtst bijzijnde plaats aan de overkant van de Jordaan. Jericho was echter wel de eerste grote (en versterkte) stad, en een knooppunt in de handelsroutes.

De eerste plaats aan de overzijde van de Jordaan was Gilgal, waar het volk Israël ook het eerste kampement zou maken (Joz. 5) nadat zij de Jordaan waren overgestoken.

Die verkenners, twee mannen, verkennen het land aan de overkant van de Jordaan en komen dan in de stad Jericho bij ene Rachab, die aangekondigd wordt als een hoer.

De koning van de stad krijgt te horen dat er twee spionnen de stad zijn binnengekomen en dat zij bij Rachab overnachten.

Dus stuurt de koning soldaten naar het huis van Rachab om deze spionnen te arresteren. Rachab verstoopt de twee spionnen echter en laat hen veilig langs de muur naar beneden zakken onder de belofte dat wanneer het volk Israël Jericho zal innemen, dat zij en haar familie gespaard zullen worden.

Een prachtig verhaal, waar je een hele spannende film van zou kunnen maken (en die misschien ook wel gemaakt is).

-----,-----

Num. 25:1 Israël verbleef in Sittim, en het volk begon hoererij te bedrijven met de dochters van Moab.

Joz. 3:1 Toen stond Jozua 's-morgens vroeg op. Zij braken op uit Sittim en kwamen tot aan de Jordaan, hij en al de Israëlieten. En zij overnachtten daar voordat zij overstaken.

Toch geloof ik niet dat God Almachtig dit verhaal in de Bijbel heeft laten zetten vanwege de spanning of vanwege het mooie verhaal.

Enerzijds is dit een historisch feit, maar anderzijds kom ik altijd weer met diezelfde vraag: *'wat betekent dit verhaal voor mij vandaag de dag?'*

Het eerste wat mij nieuwsgierig maakt is de vraag: *'wie is deze Rachab?'*

In de Bijbel komt zij (buiten dit verhaal) alleen voor in het geslachtsregister van Matt. 1:5, en wordt haar geloofsgedaar vermeld in Hebr. 11:31 en Jak. 2:25

Uit het geslachtsregister van Matt. 1 blijkt dat ene Salmon met Rachab trouwt en een zoon, genaamd Boaz, krijgt. Uit dit geslachtsregister blijkt verder dat Rachab en Salmon één van de verre voorouders van Jezus Christus is.

Verder staat vermeld dat Rachab een hoer was. Uit andere geschriften kan ik opmaken dat zij (ook) herbergierster was.

Als ik een beetje op internet gaat kijken dan lees ik allerlei commentaren over deze vrouw.

Zo zou zij geen letterlijke hoer zijn zoals wij een hoer vandaag de dag kennen, maar zou zij een pension of hotel drijven dat op de muur van Jericho gebouwd was. Zij was dus een gastvrouw.

Nu kun je natuurlijk het woord *'hoer'* in een vrije vertaling ook een gastvrouw noemen.

Ten tweede wordt getwijfeld of de Rachab uit Jozua hoofdstuk 2 dezelfde Rachab is uit het geslachtsregister van Jezus Christus uit Matt. 1

Kortom, zoals wel vaker gebeurt als ik op internet ga kijken, loop ik de kans in verwarring gebracht te worden. En als dit gebeurt, weet ik dat het satan is die aan het werk is. Want God Almachtig is duidelijk en brengt geen verwarring.

Als deze verwarring en discussie om de hoek komt kijken dan keer ik mij naar de Bron, naar de Bijbel, naar Jezus Christus, omdat de Bijbel Jezus Christus **IS** (Joh. 1:1). Met andere woorden: ik neem de teksten zoals ze er staan.

 Matt. 1:5 Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth, Obed verwekte Isai;

 Hebr. 11:31 Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, omdat zij de verkenner met vrede had ontvangen.

 Jak. 2:25 En is Rachab, de hoer, niet op dezelfde manier uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boden heeft ontvangen en langs een andere weg heeft laten weggaan?

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God

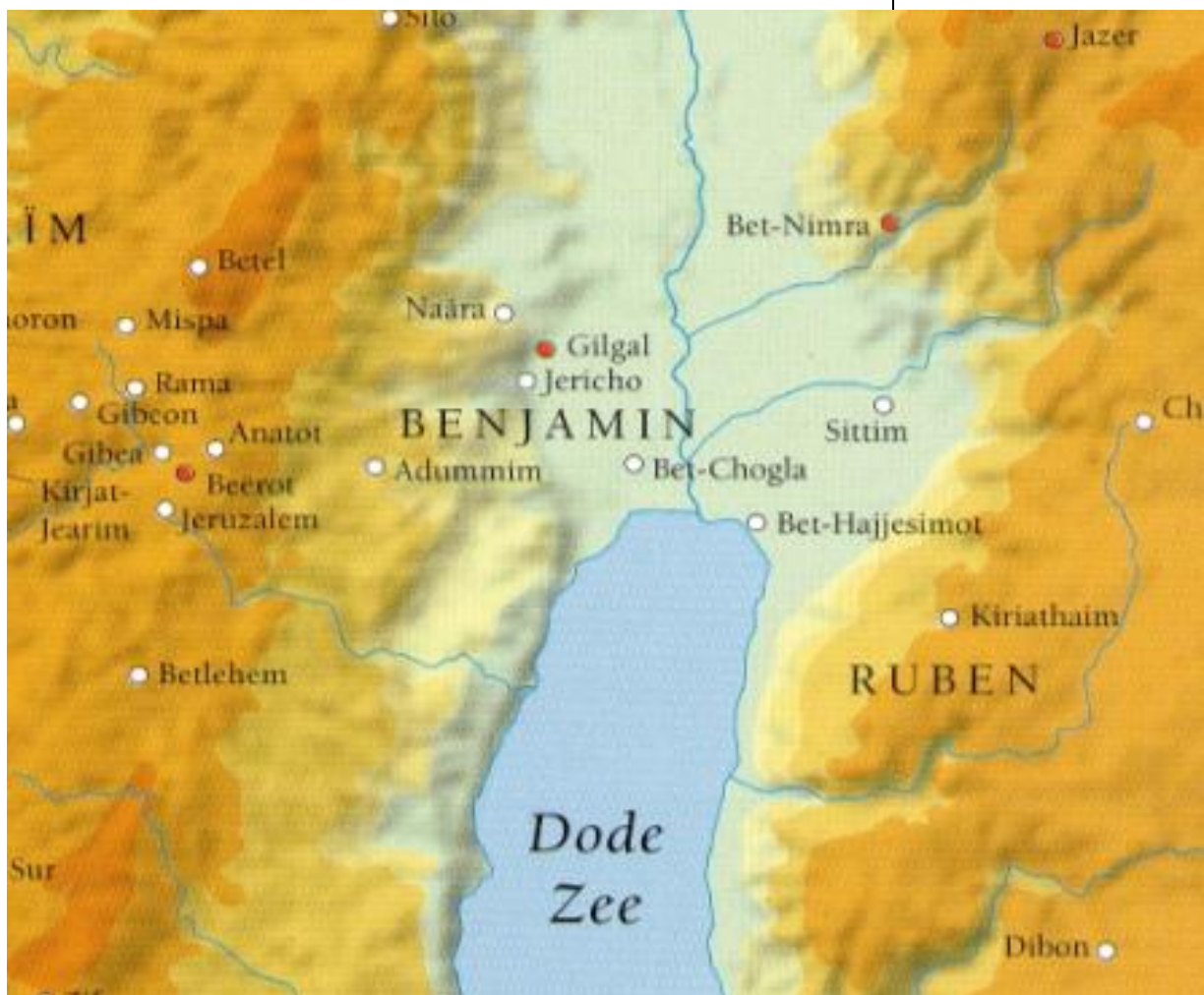
Voor mij betekent dit dat Salmon en Rachab inderdaad één van de verre voorouders van Jezus Christus zijn, en dat zij inderdaad een hoer was in de betekenis van het woord zoals dit vandaag de dag ook gangbaar is. Een publieke vrouw dus, een vrouw van lichte zeden.

Ik spreek in het bovenstaande geen veroordeling uit, maar ik noem gewoon de feiten.

-----,-----

Jozua stuurt dus twee mannen de Jordaan over om het land aan de overkant van de Jordaan te gaan bekijken. Hoever zij het land zijn ingetrokken is niet bekend, want het verhaal van Jozua gaat niet verder dan de stad Jericho. En Jericho is een stad die ongeveer vijftien kilometer van de rivier de Jordaan ligt.

Misschien ten overvloede; ze hadden in die tijd geen taxi's, treinen of andere vervoersmiddelen, dan paarden, ezels en de benenwagen. Vijftien kilometer kan dus nog best wel een afstandje zijn. Maar de spionnen komen dus in de stad Jericho aan.

Wikipedia zegt dit over Jericho:

Jericho (Hebreeuws: יריחו Jericho, Arabisch: أريحا, Er-Riha of Ariḥā) is een stad op de Westelijke Jordaanoever, niet ver van de rivier de Jordaan en ongeveer 15 kilometer ten noordwesten van de Dode Zee.

De stad ligt ongeveer 260 meter **onder** zeeniveau. In 2007 had de stad 18.346 inwoners. De stad wordt bestuurd door de Palestijnse Autoriteit. Jericho staat bekend als de oudste continu bewoonde stad ter wereld.

Verder is bekend dat Jericho in de tijd van Jozua een belangrijk knooppunt was van diverse handelsroutes en dat de stad van groot strategisch belang was.

Jericho had een oppervlakte van ongeveer 4 hectare, dus zeg maar 40.000 vierkante meter. Dat is niet erg groot te noemen. Als je dat in een vierkant zet zou de stad tweehonderd bij tweehonderd meter zijn.

In ieder geval kwamen die mannen Jericho dus binnen, en dan sluit het verhaal dat Rachab een pension, restaurant of motel ronde wel aardig bij mijn beleving. Want ik kan mij voorstellen dat wanneer je inlichtingen wilt hebben over een plaats dat je of naar de markt moet gaan of naar de kroeg.

In ieder geval breekt de avond aan en de twee spionnen zijn in het pension van Rachab, en zijn van plan om daar te gaan slapen.

Zou Rachab geweten hebben wie die twee mannen zijn? Dat zij Israëlieten zijn?

Ik denk het niet, want in Joz. 2:4 antwoordt zij de soldaten die in de naam van de koning van Jericho op zoek zijn naar deze twee spionnen, dat zij niet weet waar zij vandaan komen.

En let wel: Jericho lag aan een bekende handelsroute, dus er kwamen continue vreemde mensen uit andere streken langs en door Jericho. En ook was Jericho een belangrijke handelsplaats.

Hoe die koning van Jericho, en de mannen die hem inlichtten over de Israëlieten, wisten dat zij Israëlieten waren is mij niet bekend.

Maar omdat er grote angst was bij de bevolking van het Beloofde Land voor het volk Israël (zie Joz. 2:10), kan ik mij voorstellen dat de koning van Jericho ook spionnen in dienst had, die de bewegingen van het volk Israël in de gaten hielden.

 Joz. 2:4 Maar de vrouw had die beide mannen ontvangen en zij had hen verborgen. Zij zei: Inderdaad zijn er mannen naar mij toe gekomen, maar ik wist niet waar zij vandaan kwamen.

 Joz. 2:10 Want wij hebben gehoord dat de HEERE het water van de Schelfzee voor uw ogen heeft doen opdrogen, toen u uit Egypte ging. En ook wat u hebt gedaan met de twee koningen van de Amorieten, Sihon en Og, die aan de andere zijde van de Jordaan waren, die u met de ban geslagen hebt.

En dat deze spionnen hadden gezien dat er twee Israëlieten de Jordaan waren overgestoken en de stad Jericho waren binnengegaan. Sterker nog, zij hadden zelfs gezien dat die twee mannen het etablissement van Rachab waren binnen gegaan.

Maar dan gebeurt er iets opmerkelijks.

Rachab ontkent niet dat er twee vreemde mannen bij haar gekomen zijn, maar zij antwoordt dat zij niet wist wie het waren. In plaats van de soldaten van de koning van Jericho de slaapplek aan te wijzen waar de twee Israëlieten verbleven, hangt zij een smoes op dat die twee mannen weer weggegaan zijn, waarschijnlijk naar huis toe.

Rachab adviseert de soldaten om hen snel achterna te gaan, want dan konden zij hen nog inhalen voordat zij bij de rivier Jordaan aangekomen zouden zijn.

Mijn vraag is dan: Waarom doet Rachab dit?

Waarom '**verraadt**' zij haar eigen mensen en kiest zij voor de in haar ogen vreemde mensen?

Want buiten dat zij een leugen vertelt aan de soldaten van de koning van Jericho, gaat zij zelfs naar die twee mannen toe en verstopt hen op het dak van het etablissement. Zij is hier dus officieel een landverraadster geworden.

Ik denk dat Rachab **niet** in hoog aanzien stond in de stad Jericho.

Alleen al het feit dat haar etablissement **op** de muur van de stad gebouwd was, en niet **in** de stad zelf, achter de beschermende muur zegt misschien al genoeg over de positie van Rachab. En misschien was zij inderdaad wel een vrouw van lichte zeden en bood zij haar lichaam aan mannen aan voor geld, wat haar eigenlijk tot uitschot maakte binnen de bevolking van Jericho.

Toch was Rachab niet alleen, want in Joz. 2:13 wordt gesproken over de vader en moeder van Rachab en over haar broers en zussen.

-----...-----

Als Rachab de soldaten van de koning van Jericho '*het bos*' heeft ingestuurd gaat zij naar de twee Israëlieten toe.

En daar lees ik in vers 8-11 hoe het volk Israël bekend stond bij de omringende volken. Het blijkt namelijk dat de bevolking aan deze kant van de Jordaan heel erg goed wist dat het volk Israël geleid word door '*een*' God Die hen beschermde en veel overwinningen had doen behalen.

☞ Joz. 2:13 Dat u mijn vader en mijn moeder zult laten leven, en ook mijn broers en mijn zusters met al wat van hen is, en dat u ons leven van de dood redden zult.

Zo vertelt Rachab over de wonderbaarlijke overtocht door de Schelfzee, waar alle Egyptische soldaten het leven lieten (Ex. 14:21-22).

Ook vertelt zij over de geschiedenis van Og en Sihon, de twee koningen van de Amorieten (Num. 21:23-24, 33-34) die het onderspit moesten delven.

En besluit zij haar verhaal dat de bevolking van Jericho (en andere omringende volkeren) doodsangsten uitstonden voor het volk Israël en Zijn God, want zegt Rachab: *'de HEERE, uw God, is een God boven in de hemel en beneden op de aarde'*

-----,-----

Ik denk dat bovenstaande twee redenen voor Rachab genoeg zijn om te kiezen vóór de Israëlieten en tegen haar eigen volksgenoten, de inwoners van Jericho.

Misschien wel om *'eieren voor haar geld'* te kiezen. En zij laat de twee Israëlieten beloven dat wanneer zij naar Jericho komen om deze plaats in te nemen, dat zij (Rachab) met haar ouders, broers en zussen gespaard zal blijven. Omdat zij de twee spionnen van het volk Israël gespaard had.

En zo gebeurt het dat wanneer de twee Israëlitische spionnen het verzoek van Rachab gehoord hebben dat zij beloven dat Rachab en haar familie, tenminste als die bij haar in huis zijn, gespaard zullen blijven **als** God Almachtig hen inderdaad naar dit land en naar deze stad brengt. Want op dit punt in de geschiedenis wisten de Israëlieten dat nog helemaal niet.

De Studie-Bijbel wijst nog op het feit dat de twee spionnen eigenlijk helemaal geen verbond móchten sluiten met Rachab, omdat God Almachtig dat verboden had in Deut. 7:2.

Dat zij dit toch deden was omdat Rachab aangaf de HEERE God Almachtig te geloven en omdat zij één persoon was en dat gebod uit Deut. 7:2 als een collectief gebod beschouwd kan worden, waarbij het collectief dan een heel volk betreft als de Kanaänieten of zo.

In ieder geval heeft Rachab vrede met de afspraak die zij gemaakt heeft met de twee Israëlieten, en ze spreken nog een herkenningsteken af in de vorm van een scharlaken koord, waaraan het Israëlitische volk zal weten dat dat het huis van Rachab is en dat zij dat huis moeten sparen als zij de stad komen innemen. (Joz. 6:23)

Ex. 14:21-22 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee, en de HEERE liet de zee die hele nacht wegvloeien door een krachtige oostenwind. Hij maakte de zee droog, en het water werd doormidden gespleten. Zo gingen de Israëlieten midden in de zee op het droge. Het water was voor hen aan hun rechter- en linkerhand een muur.

Num. 21:33-34 Sihon stond Israël echter niet toe door zijn gebied te trekken, maar Sihon verzamelde al zijn volk en trok uit, Israël tegemoet, naar de woestijn. Toen kwam hij in Jahza en bond de strijd aan met Israël. Maar Israël sloeg hem met de scherpte van het zwaard en nam zijn land in bezit, van de Arnon tot de Jabbok, tot aan het gebied van de Ammonieten, want het gebied van de Ammonieten was versterkt.

Num. 21:23-24 Toen keerden zij zich om en vertrokken in de richting van Basan. En Og, de koning van Basan, trok uit hun tegemoet, hij en al zijn volk, tot de strijd, in Edrei. Maar de HEERE zei tegen Mozes: Wees niet bevreesd voor hem, want Ik heb hem in uw hand gegeven, en al zijn volk, ook zijn land. U moet met hem doen zoals u gedaan hebt met Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon woonde.

Deut. 7:2 en wanneer de HEERE, Uw God, hen aan u overgegeven heeft, en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn.

Joz. 6:23 Toen gingen de jongemannen, de verkenners, naar binnen en brachten Rachab naar buiten, met haar vader, haar moeder, haar broers, en alles wat van haar was.

Dan adviseert zij de twee Israëlische mannen nog om weg te gaan. Niet direct naar hun eigen volk, maar dat zij zich eerst drie dagen schuil houden in het gebergte in de buurt.

Ook brachten zij al haar familieleden naar buiten en zij lieten hen buiten het kamp van Israël verblijven.

Na drie dagen kunnen ze dan veilig oversteken, want dan zijn de soldaten van de koning van Jericho wel opgehouden met zoeken.

Het gebergte dat hier bedoeld wordt is waarschijnlijk het Jebel Qarantal gebergte dat door de kruisvaarders ook wel de plaats genoemd is waar Jezus Christus de verzoeken in de woestijn heeft meegemaakt. (Matt. 4).

Zo gezegd, zo gedaan. Pas na drie dagen steken de verkenner de Jordaan weer over en doen zij verslag aan Jozua over alles wat zij meegemaakt hebben, waarbij natuurlijk één van de belangrijkste dingen is, dat de inwoners van Jericho en de inwoners van het Beloofde Land wegsmeden van angst voor de Almachtige God van Israël. Met andere woorden: ze zijn doodsbang. Letterlijk.

-----...-----

Maar wat betekent dit verhaal nu vandaag de dag voor mij?

Welke boodschap zit er voor mij in? Wat wil God Almachtig door dit verhaal heen vertellen naar mij?

Al mijmerende kom ik tot het volgende:

Het Beloofde Land is deze wereld en de stad Jericho ligt in deze wereld. De wereld wordt geleid door haar geneugten, haar wellust, haar goddeloosheid, haar eigendunk en noem maar op. Alles wat zich in Sodom en Gomorra afspeelde (Gen. 19) speelt zich ook af in de wereld.

Er is een volk Israël. Het gehele volk Israël; het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk, die zich samen onder één Hoofd, Jezus Christus zullen stellen, en zij zijn ook werkelijk één volk. (Hos. 1:11)

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Maar zoals het volk Israël veertig jaar door de woestijn heeft geworven, zwerft Gods volk Israël ook door de hele wereld. Tenminste het grootste gedeelte van Gods volk, namelijk het tien-stammenrijk. Zij zijn overal en nergens.

Toch heeft God Almachtig Zijn volk Israël een nieuwe hemel en een nieuw aarde beloofd. (Openb. 21). Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde **hier** op aarde.

Ik geloof er niets van dat de nieuwe hemel en de nieuwe aarde ergens in de lucht zullen zijn.

Als dat wel zo zou zijn, dan hoef ik mij ook niet druk te maken over het wel en wee van deze aarde, want deze aarde is dan toch ten dode opgeschreven.

Ik geloof dat het nieuwe Jeruzalem **op** deze aarde zal neerdalen. Lees '*mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring' maar eens. In dat boek ga ik veel dieper in op deze materie.

-----,..-----

Rachab de hoer staat voor alle mensen die zich bewust zijn van hun zondige aard en die zich bekeren tot God de Almachtige in Jezus Christus, **omdat God hen daarvoor geroepen heeft en aangewezen heeft.** (Ef. 1:4)

En zoals Rachab zich tegen haar eigen volksgenoten keerde, zijn het deze wedergeboren Christenen die zich tegen het wereldse en aardse keren. Terwijl zij nog wel in die wereld wonen, net zoals Rachab in Jericho woonde en bleef wonen.

Als ik aan de twee Israëliische spionnen denk, dan denk ik aan de twee getuigen uit Openb. 11.

En bij '*mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring', (hoofdstuk 11) concludeer ik dat deze twee mannen niemand anders zijn dan Jezus Christus en de Heilige Geest. Zij zijn door God Almachtig, naar deze aarde gestuurd om de mensen te waarschuwen, de leer van bekering te brengen en de mensen de komst van het Koninkrijk van God aan te kondigen.

De bekering van die mensen is als het scharlaken koord dat Rachab uit het raam liet hangen toen de Israëlieten kwamen, omdat zij geloofde in God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde.

Het is hetzelfde beeld als het bloed van het Lam dat de Israëlieten zoveel jaren daarvoor aan de deurposten en dorpel van hun huis moesten strijken zodat de Engel des doods die God Almachtig stuurde aan hun huis voorbij zou gaan. (Ex. 12:22-23)

-----,..-----

 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

 Ex. 12:22-23 Neem dan een bosje hysop en doop het in het bloed dat in een schaal is, en strijk van het bloed dat in de schaal is, op de bovendorpel en op de beide deurposten. Maar wat u betreft, niemand mag de deur van zijn huis uit gaan, tot de volgende morgen. Want de HEERE zal het land doortrekken om Egypte te treffen, maar als Hij het bloed zal zien op de bovendorpel en op de beide deurposten, dan zal de HEERE de deur voorbijgaan en de verderver niet toestaan om uw huizen binnen te komen om u te treffen.

Conclusie: de geschiedenis van Rachab en de verkenner, zoals dit is neergeschreven in het tweede hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua is een terugblik, hoe het volk Israël op wonderbaarlijke wijze door God Almachtig gered is en uit het vijandige Egypte geleid is. En hoe Rachab de hoer op wonderbaarlijke wijze door God gered is uit een wereld (haar wereld) van zonde en slechtheid.

Maar tegelijk is het een vooruitzicht wat de wedergeboren Christenen (én de Joden) op deze aarde te wachten staat.

- Zij zullen verlost gaan worden van deze vijandige wereld;
- Zij zullen het Beloofde Land gaan innemen als zij werkelijk geloven in God de Almachtige **in** Jezus Christus;
- Zij zullen net als Rachab ontkomen aan het oordeel;
- Zij zullen zij mogen leven in de vrijheid.

Hoofdstuk 3

De doortocht door de Jordaan

God Almachtig heeft tot Jozua gesproken om het volk Israël voor te bereiden op de doortocht door de Jordaan en het in bezit gaan nemen van het Beloofde Land.

Jozua heeft een tweetal spionnen naar het Beloofde Land gestuurd (Joz. 2:1) en zij bevestigden de woorden van God Almachtig, dat het Beloofde Land als het ware rijp was om ingenomen te worden.

De inwoners van Kanaän smolten namelijk weg van angst omdat zij gehoord hadden wat God Almachtig, voor en met het volk Israël had gedaan. (Joz. 2:10-11)

Jozua staat op, terwijl het volk Israël nog gelegerd is in Sittim aan de oostkant van de Jordaan, en geeft het volk Israël instructies hoe de overtocht door de Jordaan moet gaan gebeuren.

Er is geen enkele sprake van chaotische taferelen. Dat past ook helemaal niet bij God Almachtig. God is een God van orde, en dat zie je ook hier gebeuren.

In dit gedeelte van hoofdstuk drie van het Bijbelboek Jozua draait het om de Ark van het Verbond.

-----,-----

In 'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Exodus' heb ik over de **Ark van het Verbond** het volgende over geschreven:

Nadat in het voorgaande door middel van het vrijwillige heffingsoffer allerlei kostbare materialen zijn verzameld van de Israëlieten, geeft God nu aan Mozes opdracht om een ark te maken. Ook wel de Ark des Verbonds genaamd of verbondskist of ark van de getuigenis.

En God is heel specifiek in zijn aanwijzingen. Van de soort van hout tot en met de lengte, breedte, hoogte aan toe. Van de materialen die gebruikt moeten worden tot de constructie aan toe.

Zo moet de Ark gemaakt worden van acaciahout. En dan denk ik: wat is acaciahout dan?

📖 Joz. 2:10-11 Want wij hebben gehoord dat de HEERE het water van de Schelfzee voor uw ogen heeft doen opdrogen, toen u uit Egypte ging. En ook wat u hebt gedaan met de twee koningen van de Amorieten, Sihon en Og, die aan de andere zijde van de Jordaan waren, die u met de ban geslagen hebt. Toen wij dat hoorden, smolt ons hart weg van angst, en vanwege u bestaat er geen moed meer in iemand, want de HEERE, uw God, is een God boven in de hemel en beneden op de aarde.

📖 Joz. 2:1 Daarna stuurde Jozua, de zoon van Nun, er vanuit Sittim in het geheim twee mannen als verkenners op uit, en zei: Ga op weg, bekijk het land en Jericho. Zij gingen en kwamen in het huis van een vrouw, een hoer, van wie de naam Rachab was, en zij sliepen daar.

Ik vond ergens de volgende beschrijving: Robinia is de Latijnse benaming voor het hout van de Acaciaboom. Robinia of Acacia is de duurzaamste Europese houtsoort. Het is hard, bijzonder sterk en slijtvast, en tegelijk ook flexibel. 'Taai' is nog wel de beste benaming. Deze houtsoort kan zonder meer worden gebruikt in plaats van Eiken of Teak. Robinia heeft een levensduur in weer en wind van wel zo'n 50 jaar, en in contact met grond of water zeker 25 jaar.

Dankzij zijn draagkracht en veerkrachtigheid, is Acaciahout eeuwenlang gebruikt om karrenwielen van te maken. In Nederland werd het ook veel toegepast in windmolens. In Hongarije worden nog steeds de stokken van landbouwwerktuigen van Acacia gemaakt, omdat het goed schokken en stoten kan opvangen.

Robinia / Acacia splintert niet en heeft een gladde structuur. Maar Robinia / Acacia laat zich door zijn hardheid lastig bewerken. Vanwege zijn natuurlijke kromming is Acaciahout niet geschikt voor de meubelindustrie en maatvast constructies. In Oost-Europa waar veel Acacia groeit, belandt het daarom vaak als stookhout in de kachel (brandt lekker lang).

Overigens vind ik deze laatste beschrijving symbolisch prachtig. Wat de mens eigenlijk niet kan gebruiken voor mooie en sierlijke dingen als meubels e.d. en eigenlijk alleen gebruikt kan worden om te worden verbrand 'verhoogt' God deze houtsoort om juist wel te worden gebruikt in het allerbelangrijkste attribuut dat de Israëlieten moeten maken voor de tabernakel. Namelijk de Ark van het Verbond.

En dan denk ik gelijk aan Jezus Christus. Was Hij ook niet de steen uit Matt. 21:42 die door de bouwers verworpen was, als ongeschikt werd verklaard, maar dat Hij door God als Hoeksteen verhoogd is?

En lees je dat ook niet steeds weer in de bediening van Jezus Christus (toen Hij hier op aarde rondliep) dat Hij juist kwam voor de zieken en de zondaars? En niet zozeer voor diegenen die vonden dat ze geen dokter nodig hadden? (bijvoorbeeld Mark. 2:17)

-----,-----

📖 Matt. 21:42 Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?

📖 Mark. 2:17 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

De afmetingen van de Ark moeten worden tweeënhalve el bij anderhalve el en een hoogte van anderhalve el. De lengte van een el kan verschillend zijn. Zo kwam ik op internet het volgende lijstje tegen:

<i>Amsterdamse el</i>	<i>68,8 cm</i>
<i>Brabantse el</i>	<i>69,2 cm</i>
<i>Brugse el</i>	<i>70,1 cm</i>
<i>Delftse el</i>	<i>68,3 cm</i>
<i>Goesse el</i>	<i>69,0 cm</i>
<i>Haagse of gewone el</i>	<i>69,4 cm</i>
<i>Twentse el</i>	<i>58,7 cm</i>
<i>Wase el</i>	<i>69,8 cm</i>
<i>Dendermondse el</i>	<i>69,6 cm</i>

Het is onduidelijk hoe lang de el is die in de Bijbel en hadithboeken (ziraa) ter sprake komt, bijvoorbeeld bij de afmetingen van de Ark van Noach. Volgens de Siloam-inscriptie was de Siloamtunnel die koning Hizkia liet graven om Jeruzalem van water te voorzien 1200 el lang. Er bestaan een aantal recente metingen van deze tunnel, die variëren tussen de 512,5 en 533 meter, wat wil zeggen dat een el tussen de 42,6 en 44,4 centimeter zou zijn. Er zijn ook geleerden die opperen dat de gebruikte el in de bijbel 49,5 of 52,5 centimeter was.

Over het algemeen wordt in Nederland de el op 68 cm gezet. De Bijbelse el wordt echter op 46/48 of 56 cm gezet.

Voor mijn beeldvorming gebruik ik maar even dit laatste getal. Dat betekent dus dat de Ark $2,5 \text{ el} \times 56 \text{ cm} = 1 \text{ meter}$ 40 lang moest zijn, 84 cm breed en 84 cm hoog.

-----,-----

Het houten karkas van de Ark dat van acaciahout gemaakt was (alleen dat was al een meesterstuk) moest geheel van binnen en van buiten met goud overtrokken worden met aan de bovenkant een gouden rand en aan de hoeken van de onderkant vier gouden ringen. Door deze ringen moesten dan draagbomen gestoken worden die ook weer van acaciahout gemaakt waren en die ook geheel met goud overtrokken waren. Zo kon de Ark des Verbonds dus gedragen worden door vier man.

Maar ik heb altijd geleerd dat goud niet zo een sterk metaal was. en dat kom ik ook tegen op internet. Zo behoort zuiver goud tot de edelmetalen en is schijnbaar een dicht maar zacht metaal, net iets harder dan zink.

Voor het gebruikt kan worden, moet het gezuiverd worden en voor de meeste doeleinden wordt het gelegeerd met andere materialen om het harder te maken.

Als zuiver metaal is goud vrijwel onbruikbaar voor industriële toepassingen doordat het erg zacht is. In plaats daarvan wordt het veelvuldig gebruikt in legeringen omdat het element over uitstekende elektrische eigenschappen beschikt en zeer corrosiebestendig is. In de 20e eeuw is goud praktisch onmisbaar in de industrie.

Als ik het bovenstaande zo lees dan moet de Ark des Verbonds in kale vorm al een heel gewicht hebben gehad. Laat staan met alles wat er nog opgezet en in ingedaan wordt. En zou dit hele gewicht gedragen worden door de vier ringen aan de voethoeken? Ringen die gemaakt zijn van geheel en zuiver goud? Zouden deze ringen dat hele gewicht hebben kunnen dragen?

-----,-----

God zegt dat de draagbomen altijd door de ringen gestoken moeten blijven. Ze mogen er niet uitgetrokken worden. Alsof de Ark van het Verbond altijd gereed moest staan om te gaan waar God dat wilde.

Dan zegt God dat Mozes de getuigenis in de Ark moet leggen. Hiermee worden de twee stenen tafelen bedoeld met de wet van God die God Zelf op deze stenen tafelen heeft ingegraveerd. De wet zoals God deze gegeven had in Ex. 24:12, Ex. 34:1.

*Op de Ark moet een deksel gemaakt worden, het verzoendeksel genaamd. Hoewel ik zelf de Engelse benaming mooier vindt: '**seat of mercy**' of te wel de plaats van genade.*

Het verzoendeksel heeft dezelfde afmeting als de Ark zodat deze daar precies op past, namelijk tweeënhalve el bij anderhalve el of tewel één meter veertig bij vier en tachtig centimeter. Het verzoendeksel moet in zijn geheel van zuiver goud zijn. Dus deze is niet gemaakt van acaciahout en dan overtrokken met goud.

Neen, het verzoendeksel was geheel van goud. En op beide einden van het verzoendeksel moeten dan cherubs (engelen) gemaakt worden van zuiver goud die met hun vleugels naar elkaar toe wijzen en elkaar aankijken.

 Ex. 24:12 De HEERE zei tegen Mozes: Klim naar boven, naar Mij toe, de berg op, en blijf daar. Dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de wet en de geboden, die Ik opgeschreven heb om hun te onderwijzen.

 Ex. 34:1 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Houw twee stenen tafelen voor u uit, zoals de eerste, dan zal Ik op die tafelen de woorden schrijven die op de eerste tafelen stonden, die u in stukken gebroken hebt.

Ik lees in Ex. 25:19 dat de cherubs als uit één geheel moet zijn gemaakt met het verzoendeksel. En als het bovenstaande klaar is moet het als één geheel op de Ark des Verbonds gelegd worden als zijnde een deksel.

Dan zegt God dat deze plaats, dus op het verzoendeksel, tussen de cherubs in, dat God vanuit die plaats tot Mozes zal spreken over alles wat God de Israëlieten te vertellen heeft.

-----,-----

Mijn vraag echter is waarom deze symboliek. Wat wil de Ark van het Verbond uit de tijd van het volk Israël in de woestijn mij zeggen voor de dag van vandaag. Is het dat de mens iets tastbaars en zichtbaars nodig heeft om te kunnen geloven?

God zegt toch in het eerste van de tien geboden (Ex. 20:3-5) dat het de Israëliet niet is toegestaan te buigen voor andere goden? En ook dat er niets gemaakt mag worden met de handen waarvoor men zich buigt? Dus ook niet voor een Ark die door mensenhanden is gemaakt.

Zegt Hebr. 11:1 niet dat geloof een vaste grond is van de dingen die men hoopt, maar niet ziet?

Trouwens, waar was de Ark in de tijd van Jezus Christus? Volgens mij is het laatste wat we van de Ark lezen een tekst uit II Kron. 35:3 waarin God opdracht geeft om de Ark in de tempel van Salomo te plaatsen. (ongeveer 1000 voor Christus). En in Jer. 3:16 zegt God zelfs dat de Ark niet meer in de gedachten op zal komen. Volgens de chronologie van de Bijbelse Geschiedenis leefde de profeet Jeremia van 628 tot 586 voor Christus. Dat betekent dat de Ark des Verbonds ruim zeshonderd jaar buiten beeld is geweest.

Voor mij betekent de Ark van het Verbond:

- *De Ark werd gemaakt van acaciahout. En houtsoort dat eigenlijk alleen geschikt was om te kunnen verbranden. Het was in ieder geval niet geschikt om meubels ed. van te maken. Maar God verhoogt het laagste in het hoogste;*
- *De Ark werd overtrokken met 100% zuiver goud. God is heilig en 100% zuiver;*
- *Het goud was het meest edele metaal dat er bestond. Voor mij betekent dit dat God het meest waardevolle is wat wij hebben. Onze Maker, Onze Schepper;*
- *De Ark moest geplaatst worden in het heilige der heilige van de tabernakel en de tempel en mocht niet benaderd worden door onheilige mensen. Net zoals het volk Israël de berg Horeb niet mocht beklimmen of zelfs maar aanraken als God daar was in de wolk.*

Ex. 25:19 Maak één cherub aan het uiteinde aan de ene kant, en één cherub aan het uiteinde aan de andere kant; als één geheel met het verzoendeksel moet u de cherubs maken aan de beide uiteinden ervan

Ex. 20:3-5 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een nadjverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

II Kron. 35:3 En hij zei tegen de Levieten, die heel Israël onderwezen, die voor de HEERE heilig waren: Plaats de heilige ark in het huis dat Salomo, de zoon van David, de koning van Israël, gebouwd heeft; u behoeft die niet meer op uw schouders te dragen. Dien nu de HEERE, uw God, en Zijn volk Israël,

Jer. 3:16 En het zal gebeuren in die dagen, wanneer u zich vermeerderd en vruchtbaar wordt in het land, spreekt de HEERE, dan zal men niet meer zeggen: de ark van het verbond van de HEERE. Zij zal niet meer in het hart opkomen. Men zal er niet meer aan denken en niet meer naar haar omzien. Zij zal niet opnieuw gemaakt worden.

- De Ark was onzichtbaar voor gewonen mensen. Zoals het aangezicht van God niet gezien kon en kan worden door stervelingen.
- Eens per jaar mocht de hogepriester het heilige der heiligen binnengaan om de Ark verzoening te doen voor het volk.
- Jezus Christus was de Enige Die rechtstreeks van God afkwam en één was met Hem en als zodanig verzoening kon doen voor het volk.
- De getuigenis lag in de Ark . Dat is de wet van God. De wet van God is God. Het feit dat deze in de Ark lag zegt mij dat de wet een doodsvonnis is voor alle mensen want door de zondeval is er geen mens (meer) die de wet kan houden.
- Het getuigenis lag in de Ark onder het verzoendeksel. Het doodsvonnis voor alle mensen ligt onder de 'seat of mercy'. De plek van waaruit God spreekt tot Zijn volk. De beide cherubs zijn voor mij een beeld van Jezus Christus. De cherubs bedekken met hun vleugels als het ware de wet van God in de Ark zoals Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha de wet van God vervulde zodat de mens deze niet meer hoeft te vervullen.
- Het verzoendeksel was alleen maar goud. En niet een acaciahout vulling overtrokken met goud. Verzoening kan alleen door Iemand gebracht worden die 100% zuiver en heilig was. Het goud staat voor de zuiverheid en de heiligheid van Jezus Christus.

Wat de Ark des Verbonds mij vandaag de dag te vertellen wordt uitgebreid beschreven in de Hebreeënbrieff (Hebr. 9:11-15)

De Ark van het Verbond sprak van verzoening door besprenkeling met dierenbloed. Jezus Christus spreekt van verzoening door Zijn eigen bloed. Verzoening, vergeving, herstel van mensen. Herstel van de relatie tussen God en de mens die door de zondeval onherstelbaar beschadigd was. Het is allemaal mogelijk geworden door het bloed van Jezus Christus.

Daarom wordt Jezus Christus ook vaak voorgesteld als lam dat gestorven is (Joh. 1:29, 1:36, Hand. 8:32, I Petr. 1:19 en op veel plaatsen in het Bijbelboek Openbaring)

Voor mij betekent de Ark des Verbonds dat dit Oud Testamentisch de Verpersoonlijking van God was zoals Jezus Christus Nieuw Testamentisch de Verpersoonlijking van God is.

Want ook Jezus Christus is onder de wet geboren. De wet die God aan Zijn volk Israël had gegeven. Die wet was in Hem zoals de wet van God in de Ark des Verbonds was.

📖 Hebr. 9:11-15 Maar toen is Christus verschenen de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht. Want als het bloed van stieren en bokken en de as van de jonge koe, op de verontreinigden gesprenkeld, hen heiligt tot reinheid van het vlees, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen! En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe testament, opdat, nu de dood heeft plaatsgevonden tot verzoening van de overtredingen die er onder het eerste verbond waren, de geroepen de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen.

📖 Joh. 1:29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

📖 Joh. 1:36 En toen hij Jezus zag lopen, zei hij: Zie, het Lam van God!

📖 Hand. 8:32 En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open.

📖 I Petr. 1:19 maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevleet Lam.

*En Jezus Christus heeft die wet niet afgeschaft. Hij heeft die wet vervuld. Voor jou en mij zodat jij en ik niet meer tot de doodstraf veroordeeld zouden hoeven worden door al onze zonden. Zoals het verzoendeksel (seat of mercy) op de Ark des Verbonds lag en het doodsvonnis verborg zo is Jezus Christus de **seat of mercy** geworden voor jou en mij.*

Het hele verhaal van de Ark des Verbonds moeten we wat mijn inziens betreft lezen in het hele verhaal van de uittocht van het volk Israël uit Egypte, de bevrijding van onderdrukking en slavernij van de farao van Egypte.

Die geschiedenis, die symbool staat voor de dag van vandaag. De uittocht en bevrijding van het volk van God uit de onderdrukking en de slavernij van satan door Jezus Christus.

-----,,-----

Conclusie: De Ark van het Verbond gaat dus over God Almachtig Zelf.

En Jozua krijgt als het ware hier instructies hoe hij om moet gaan met God Almachtig Zelf.

Overigens wordt de Ark van het Verbond in Joz. 6 op meerdere plaatsen 'de Ark van de HEERE' genoemd. En In Joz. 6:8 'de Ark van het Verbond van de HEERE'. In Joz. 4:13 en Joz. 6:8 wordt de Ark van het Verbond 'het aangezicht van de HEERE' genoemd.

Zo mogen alleen de Levitische priesters de Ark van het Verbond dragen (Num. 1:50-51). Zij zijn immers door God Almachtig Zelf aangesteld als middelaars tussen God en het volk Israël (Num. 3:12, Num. 8).

Tussen de Levieten die de Ark van het Verbond dragen en het volk moet minimaal een afstand zijn van tweeduizend el. Uitgaande van een afmeting van zestig centimeter van de el, moet er dus een afstand van ongeveer twaalfhonderd meter mee gemoeid zijn.

Overigens is deze afstand tussen God Almachtig en de mensen vaker verwoord.

Neem bijvoorbeeld het verhaal uit Ex. 19 als God Almachtig neerdaalt op de berg Sinaï. Ook dan is er sprake van een ruime afstand tussen God en de mensen. De mensen mochten de berg Sinaï niet aanraken, terwijl zij beneden stonden en God Zich aan Mozes boven op de berg openbaarde. En die berg Sinaï was en is 2.285 meter.

📖 Joz. 4:13 Ongeveer veertigduizend tot de strijd toegeruste mannen staken voor het aangezicht van de HEERE over naar de vlakten van Jericho voor de strijd.

📖 Joz. 6:8 En het gebeurde zoals Jozua tot het volk gesproken had. De zeven priesters die de zeven ramsbazuinen droegen, trokken voor het aangezicht van de HEERE uit en bliezen op de bazuinen, en de ark van het verbond van de HEERE kwam achter hen aan.

📖 Num. 1:50-51 Wat u betreft, stel de Levieten aan over de tabernakel van de getuigenis en over alle bijbehorende voorwerpen, ja, over alles wat erbij hoort. Zij moeten de tabernakel en alle bijbehorende voorwerpen dragen. Zij moeten dienen, en zij moeten hun kamp rondom de tabernakel opslaan. En wanneer de tabernakel moet opbreken, dienen de Levieten hem uit elkaar te nemen, en wanneer de tabernakel halt moet houden, dienen de Levieten hem weer op te bouwen. En de onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden.

📖 Num. 3:12 En Ik, zie, Ik neem de Levieten uit het midden van de Israëlieten, in plaats van elke eerstgeborene onder de Israëlieten, die de baarmoeder opent. De Levieten zullen Mij toebehoren,

Dat de mens afstand tot God Almachtig moet houden heeft alles te maken met de zondige staat van de mens tegenover de absolute heiligheid van God.

God Almachtig kan op geen enkele wijze vereenzelvigd worden met de kleinste zonde van de mens.

In God Almachtig is geen zonde, helemaal niets. Er is geen enkele smet op Hem. Er is geen duisternis in hem te vinden. (Joh. 1:5).

📖 Joh. 1:5 En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Wanneer God Almachtig Zich tussen de mensen zou begeven zou de smet van de zonden van de mens op Hem neerkomen of afstralen, en dat is ten alle tijde onmogelijk.

God Almachtig is **in** Jezus Christus naar deze aarde gekomen.

Jezus Christus was God Zelf én Hij was mens, omdat hij uit de mens Maria geboren is en door de Heilige Geest (is God) bevrucht is.

Jezus Christus was toen Hij op aarde kwam net zo heilig als God Almachtig Zelf, want Hij was God Zelf.

Maar doordat Jezus Christus in de Hof van Gethsémané de zonden van de mens (van mij) op Zich genomen heeft (Matt. 26), werd Hij zondig voor God als de mensen, en kon op dat moment niet meer in de aanwezigheid zijn van God.

Daarom riep Hij ook uit in die nacht: '*Mijn God, Mijn God, waarom hebt U mij verlaten*'.

God Almachtig had Jezus Christus niet verlaten, maar God kon door de zonden (van de mensen óp Jezus Christus) niet in de nabijheid van Jezus Christus komen. Pas toen Hij gestorven was als Mens aan het Kruis van Golgotha was de straf betaald die op overtreding van Gods geboden stond.

Die overtredingen van Gods wet die alle mensen op aarde hadden gedaan, waren op Jezus Christus gekomen. En toen Hij gestorven was, was de straf betaald die God Almachtig had bepaald.

Toen was Jezus Christus weer schoon en rein, en vanaf dát moment kon Hij weer in de aanwezigheid van God, de Vader zijn.

Overigens heeft Jezus Christus door Zelf de zonden van de mensen op Zich te nemen, ons mensen, gereinigd en geheiligd. Dat heet dat de mensen alleen door het Bloed van Jezus Christus, weer met God Almachtig in het reine kunnen komen en in Zijn aanwezigheid kunnen en mogen zijn.

Er heeft dus een ruil plaatsgevonden aan het Kruis van Golgotha.

Jezus Christus heeft de straf betaald die de mensen hadden verdiend. Daardoor moest Hij sterven en mogen wij leven.

Als dat geen eeuwige reden tot dankbaarheid geeft, weet ik het ook niet meer.

-----...-----

In de tijd dat Jozua met het volk Israël de Jordaan moest oversteken was die verzoening tussen God Almachtig en de mensen nog niet aan de orde geweest.

Jezus Christus was nog niet op aarde geweest in Die hoedanigheid als Middelaar, Verlosser en Heiland. En dààrom moest het volk Israël ook een ruime afstand houden.

In Joz. 3:4 staat dat het volk niet dichterbij de Ark van het Verbond mocht komen, *'opdat u de weg zult weten die u moet gaan, want u bent die weg niet eerder gegaan'*.

Het Boek vertaalt deze zin met :

'Op de derde dag gingen enkele aanvoerders het kamp door en gaven de volgende instructies: "Als u de priesters de Ark ziet dragen, volg hen dan.

Waar wij heengaan, bent u nog nooit geweest, daarom zullen zij u de weg wijzen.

Blijf echter een krappe kilometer achter hen, met een duidelijke ruimte tussen de Ark en u; zorg ervoor dat u niet dichterbij komt.'

Ik geloof dat in bovenstaand vers ook een les voor mij zit.

In 1984 hebben Sonja en ik ons bekeerd tot God Almachtig **in** Jezus Christus door berouw te tonen over alles wat wij verkeerd gedaan hadden (en neem van mij aan dat dit veel was).

Vanaf dàt moment zij wij mét God Almachtig **in** Jezus Christus inderdaad een weg gegaan die ik van te voren niet zelf had kunnen bedenken.

Een weg van berouw, van zonden belijden, van diepe pijn en verdriet wat wij God Almachtig allemaal hadden aangedaan (en onze medemensen). Maar ook een weg van vergeving en van verzoening welke uiteindelijk een vrede en een rust gebracht heeft die bijna niet te omschrijven valt. (Fil. 4:7)

📖 Joz. 3:4 Er moet echter een afstand zijn tussen u en de ark van ongeveer tweeduizend el lengte. U mag er niet dichterbij komen, opdat u de weg zult weten die u moet gaan, want u bent die weg niet eerder gegaan.

📖 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

God Almachtig heeft ons **in** Jezus Christus losgemaakt van deze wereld, losgemaakt van alle verleidingen en geneugten, losgemaakt van werelds bezit en goed, waardoor wij nog maar één doel voor ogen hebben, en dat is om als ambassadeurs van het Koninkrijk van God, hier op aarde ons werk te doen. Het werk dat God Zelf voor ons heeft voorbereid (Ef. 2:10)

En wat is dat werk dat wij doen?

Hetzelfde werk dat Johannes de Doper deed (Matt. 3:1-2), hetzelfde werk dat Jezus Christus deed (Matt. 4:17), hetzelfde werk dat bijvoorbeeld Paulus deed, namelijk: Het spreken met de mensen over de leer van bekering én de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aankondigen.

De weg mét God Almachtig **in** Jezus Christus was en is een weg die wij nog nooit gegaan waren.

Maar wat is die weg een prachtige weg die ik iedereen kan aanraden om die te gaan.

Weten dat je zonden vergeven zijn en weg zijn (Kol. 2:13-14) en weten dat wanneer mijn tijd er hier op aarde op zit, dat ik Bij God Almachtig **in** Jezus Christus zijn zal in het eeuwige leven (I Joh. 2:25).

En dàt is mijn Beloofde Land.

- De tijd op aarde vóór mijn bekering was mijn woestijnperiode;
- De doortocht door de Jordaan van het volk Israël was mijn bekering;
- Het in bezit nemen van het Beloofde Land was mijn leven met God in Jezus Christus nà mijn bekering.;
- De settling in het Beloofde Land en het wonen daarin is het eeuwige leven.

En zo is ook deze geschiedenis van Jozua met het volk Israël weer een vooruitblik naar deze tijd. Ik kan mij daar zo in plaatsen, en verplaatsen.

En zo kan ik uit de rest van dit verhaal, en uit de rest van het hele boek Jozua, zien welke weg God de Vader **in** Jezus Christus voor mij heeft uitgestippeld.

Daarmee maakt God Almachtig ook weer waar wat Hij in Jes. 46:10 zegt: God vertelt aan het begin van een situatie of een gebeurtenis al over het einde daarvan. Of zoals dat tegeltje in mijn werkkamer zegt: 'God heeft ons geen voorspoedige reis belooft, maar wél een behouden aankomst'.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Matt. 3:1-2 In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te verge-ven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

Zoals God Almachtig aan Jozua geboden heeft, zo instrueert Jozua het volk Israël.

En als Jozua al getwijfeld zou hebben aan de opdracht die Hij van God Almachtig gekregen had, bemoedigt God Jozua door te zeggen dat heel het volk Israël hem net zo zal accepteren als leider van God, als dat Mozes geaccepteerd werd als leider.

Dit hoeft Jozua niet zelf te doen. Hij hoeft zich niet te profileren als *'man Gods'*. God maakt Zelf wel bekend wie Jozua voor Hem is.

Ook hierin mag ik weer een wijze les leren.

Ik hoef mij niet bekend te maken onder de mensen.

Ik hoef niet met grote bekeringsverhalen te komen en met wonderbaarlijke getuigenissen om de mensen te imponeren wat God Almachtig allemaal in en met mij heeft gedaan.

Ik hoef zelfs niet eens te getuigen van wat God Almachtig in mijn leven heeft gedaan. Want alles wat ik over mijzelf vertel en wat God in mijn leven heeft gedaan, heeft toch iets van *'hoogmoed'* in zich. Iets van: *'kijk eens wat God in **mij** heeft gedaan?'*

Net zoals bij Jozua mag ik weten dat God Almachtig mij zal gebruiken om Zijn Naam groot te maken in alle verhalen en getuigenissen die wij te vertellen hebben.

In deze verzen lees ik dat God Almachtig Zelf de mensen wel zal overtuigen wie ik ben voor Hem en in Hem.

Ik moet mij houden aan de opdracht die God Almachtig mij gegeven heeft en zoals ik die hierboven verwoord heb.

Ik moet de leer van bekering verkondigen en de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aankondigen. Zodat iedereen die geroepen is door God, de mogelijkheid heeft om het Evangelie te horen en om zich te bekeren.

Totdat het getal van de mensen die God Almachtig geroepen heeft (vóór de grondlegging van deze wereld) zich ook daadwerkelijk heeft bekeerd om daarna samen met Jezus Christus te regeren voor een periode van duizend jaar.

Voor iedereen die deze woorden in twijfel trekt (ook wat de duizendjarige periode betreft), laat mij duidelijk zijn:

Keur het mij part niet af en keur het mij part ook niet goed. De toekomst zal het leren. Laat God Almachtig ***in*** Jezus Christus maar inspireren en niemand anders!

Hoe gaat God Almachtig Jozua bevestigen voor het volk Israël?

Door hetzelfde doen als Hij met Mozes deed.

Na het vertrek uit Egypte stond het volk Israël op een gegeven moment aan de Schelfzee. Links en rechts woestijn, achter zich de Egyptische soldaten die het volk Israël weer terug wilde brengen naar Egypte om slavendienst uit te voeren, en voor zich de Schelfzee.

Het volk Israël, en Mozes, hadden in die tijd geen Bijbel waarin zij even Ex. 14 en 15 konden opslaan om te lezen dat God Almachtig de Schelfzee zou doen splijten, dat het volk Israël daar veilig door heen kon gaan en dat het hele Egyptische leger zou verdrinken in die Schelfzee, doordat God nà de doortocht van het volk Israël de golven van de Schelfzee weer op hun plek liet vallen.

Maar hetzelfde gaat hier gebeuren aan de Jordaan. En er is best wel een grote gelijkenis met die geschiedenis uit Ex. 14 en 15, want:

- Het volk Israël kwam toen uit het vijandelijke Egypte, nu komt het volk Israël uit de vijandelijke woestijn;
- Het volk Israël moest geloven dat God Almachtig hen door de Schelfzee zou leiden. Het volk Israël moest nu geloven dat God hen door de Jordaan kon leiden, ook al was het de tijd dat de rivier de Jordaan buiten haar oevers was getreden;
- De Schelfzee was voor de Israëlieten een passage naar de volgende fase in hun bestaan. De Jordaan is voor het volk Israël de volgende fase in hun bestaan;
- Op dat moment was de woestijn aan de overkant van de Schelfzee hun Beloofde Land, vrij van vijandelijkheden. Nu staat het volk Israël voor de Jordaan en is het Beloofde Land hun toekomst;
- Maar ook in de woestijn moest het volk Israël vechten tegen vijandelijke volken (Num. 21), en ook in het beloofde Land moet het volk vechten tegen vijandelijke volken.

Het einddoel is wél dat God Almachtig zegt in Ex. 23:29 dat Hij alle vijandelijke volken zal verdrijven uit het Beloofde Land, alleen niet ineens, maar geleidelijk aan, omdat het volk Israël de vrijheid ineens, niet aan zou kunnen.

En ook dàt is weer een ontzettend belangrijke les voor mij.

Want door mijn zonden en ongerechtigheden uit het verleden was ik ver van God Almachtig afgedwaald en hadden 'vijanden' in de persoon van satan met zijn demonen vrij spel in mijn leven.

Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk.

Ik had immers door mijn zonden, de ramen en deuren van mijn levenshuis, naar het rijk der duisternis ver opengezet (Luk. 11).

Toen ik de Jordaan overstak in mijn leven door mij te bekeren, heeft God Almachtig al deze vijandelijke machten die een (rechtmatige) invloed op mijn leven hadden uit mij verwijderd.

Bevrijding heet dat.

Maar God Almachtig heeft dat niet ineens gedaan. Bij mij is dat een proces van vele jaren geweest waarbij ik nu mag zeggen: Ik ben vrij, voor zover ik weet dat ik vrij ben.

Als God Almachtig weet dat er ergens in mijn leven nog 'bezet gebied' is, zonder dat ik dit zelf in de gaten heb, dan mag ik weten dat er een tijd komt (Gods tijd) dat ook deze 'vijandelijke machten' mij zullen moeten loslaten.

En als ik werkelijk helemaal vrij ben, en de Heilige Geest heeft mijn ramen en deuren naar het rijk der duisternis gesloten, dan mag ik ook daar blij mee zijn. Net zo blij als ik nu ben. Want nogmaals: voor zover ik weet ben ik vrij. Maar het is in en uit God Almachtig alleen.

Conclusie: ik ga dus **niet** gebukt onder een eventuele aanwezigheid van 'vijandelijke machten' in mij. Ik heb mijn hele wezen aan God de Vader **in** Jezus Christus gegeven.

Gal. 2:20 is werkelijkheid voor mij. Niet ik leef, maar Jezus Christus leeft in en door mij. En als er nog een 'vijandelijke bezetting' in mij is dan vertrouw ik God Almachtig in de Heilige Geest dat Hij op Zijn tijd mij daarvan zal bevrijden.

Geen krampachtig leven, geen tomeloze zoektochten naar boze machten in mij.

Ik weet mij geborgen in de veiligheid van God Almachtig **in** Jezus Christus. En dat er boze machten rondom mij zijn, en ook door andere mensen heen werken is een feit (Ef. 6:12). Maar met God spring ik over de hoogste muren heen. (II Sam. 22:30, Ps. 18:30) Halleluja. Hij heeft mij bevrijd.

-----...-----

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

II Sam. 22:30 en Ps. 18:30 met mijn God spring ik over een muur.

Ps. 18:30 Want met U ren ik door een legerbende, met mijn God spring ik over een muur.

Het gebeurt allemaal zoals God Almachtig aangekondigd heeft.

Het volk Israël staat op, houdt afstand tot de priesters die de Ark van het Verbond dragen, en als die priesters aan de rand van de Jordaan staan, houdt God Almachtig het water van de Jordaan tegen zodat er een pad ontstaat waarop het volk Israël door de Jordaan naar de overkant kan gaan lopen.

God Almachtig blijft tijdens die overtocht Zelf in het midden van de Jordaan staan (de Ark van het verbond) totdat ook de laatste man van het volk Israël de overkant bereikt heeft. Iedereen die God op het oog had om te worden gered, wordt gered. Geen man, geen vrouw, geen bejaarde, geen kind, blijft achter. God maakt geen fouten. Wie oren heeft, die hore het.

-----,-----

Als laatste wil ik bij dit derde hoofdstuk uit het Bijbelboek Jozua nog even wijzen op vers 12.

Jozua krijgt opdracht om uit het volk Israël twaalf mannen te kiezen, uit elke stam van het volk Israël één.

Het hoe en waarom wordt in hoofdstuk drie niet uit de doeken gedaan, waardoor het lijkt alsof dit een verloren vers is in de geschiedenis van de oversteek van de Jordaan.

In hoofdstuk vier wordt pas verteld wat de reden van die aanwijzing van die twaalf mannen is geweest, en welke geweldige profetie hiermee wordt uitgesproken.

God Almachtig maakt aan het begin bekend wat er aan het einde zal gebeuren. (Jes. 46:10)

Halleluja!

📖 Joz. 3:12 Nu dan, neem voor u twaalf mannen uit de stammen van Israël, uit elke stam één man

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

Hoofdstuk 4

De twaalf gedenksteden

Hoofdstuk 4 van het Bijbelboek Jozua begint met het herhalen van een vers uit het derde hoofdstuk. Namelijk vers 12. Jozua moest twaalf mannen uitkiezen uit het volk Israël, en wel uit elke stam één.

Deze mannen krijgen de opdracht om uit het midden van de Jordaan elk één steen mee te nemen naar de overkant om ze neer te leggen in het kamp dat het volk Israël gaat opbouwen aan de overkant van de Jordaan. Dat kamp werd opgezet in Gilgal (Joz. 4:19), niet ver van Jericho.

Deze twaalf mannen moeten vóór de Ark van het Verbond uitgaan naar het midden van de Jordaan, om daar elk een steen op te pakken om die op hun schouder mee te dragen, als teken dat de Ark van het Verbond, God Almachtig Zelf dus, het water van de Jordaan op liet houden te stromen.

Opmerkelijk vind ik het dat het geen teken is voor het feit dat het volk Israël door de Jordaan trok; de aandacht ligt niet op het volk Israël, de aandacht ligt op God Almachtig Zelf.

Maar hier eindigt het verhaal niet mee.

De twaalf mannen moeten dus een steen uit het midden van de Jordaan oppakken en meenemen naar het eerstvolgende kamp aan de overkant van de Jordaan (Gilgal).

Tegelijk moet Jozua in het midden van de Jordaan twaalf stenen pakken en die daar opstapelen op de plek waar de voeten van de priesters hebben gestaan. Dus in het midden van de Jordaan (Joz. 3:17) met de opmerking dat deze stenen daar nog steeds liggen tot aan de huidige dag.

Dat laatste wil volgens mij zeggen dat Gods besluiten voor eeuwig staan.

Overigens lees ik in de Bijbel vaker dat er een gedenkteken opgericht wordt door stenen op te stapelen. (Gen. 28:18, Gen. 35:14, Gen. 35:20) Deze herinneringstekens zijn bedoeld om Gods grote daden te gedenken.

📖 Joz. 3:12 Nu dan, neem voor u twaalf mannen uit de stammen van Israël, uit elke stam één man

📖 Joz. 4:19 Het volk was de tiende van de eerste maand uit de Jordaan opgeklommen, en zij sloegen hun kamp op in Gilgal, aan de oostkant van Jericho.

📖 Joz. 3:17 Maar de priesters die de ark van het verbond van de HEERE droegen, stonden op het droge, in het midden van de Jordaan, onbeweeglijk. En heel Israël stak over op het droge, tot heel het volk het oversteken van de Jordaan voltooid had.

📖 Gen 28:18 Daarna stond Jakob 's morgens vroeg op. Hij nam de steen waar hij zijn hoofdkussen van gemaakt had, zette die overeind als een gedenkteken en goot er olie op.

📖 Gen. 35:14 Jakob richtte op de plaats waar God met hem gesproken had een gedenkteken op een stenen gedenkteken. Hij goot er een plengoffer over uit en goot er olie over.

📖 Gen. 35:20 Jakob richtte toen een gedenkteken op boven haar graf. Dat gedenkteken op het graf van Rachel staat er tot op deze dag.

Toen alle Israëlieten veilig aan de overkant van de Jordaan gekomen waren, trokken ook de priesters met de Ark van het Verbond vanuit het midden van de Jordaan naar de overkant om zich bij het volk Israël te voegen.

Het volk Israël trok de Jordaan over op de **tiende dag van de eerste maand**.

-----,..-----

In Joz. 4:13 wordt de bedoeling van God Almachtig met het volk Israël al direct duidelijk. Want de strijdbare mannen van het volk Israël, aangevoerd door de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse moesten optrekken naar Jericho om daar te gaan strijden.

 Joz. 4:13 Ongeveer veertigduizend tot de strijd toegeruste mannen staken voor het aangezicht van de HEERE over naar de vlakten van Jericho voor de strijd.

Het volk Israël slaat als eerste zijn kamp op in Gilgal, aan de oostkant van Jericho. Dat is dus de stad die men het eerste tegenkwam toen men uit de Jordaan kwam. Tussen de Jordaan en Jericho dus!

In dat eerste kamp moeten de twaalf mannen hun stenen opstapelen als een altaar.

Hier zegt God Almachtig wél dat die stenen een teken zullen zijn voor het nageslacht van het volk Israël, met de betekenis dat dit de plek was, waar God het water van de Jordaan tegenhield, zodat het volk Israël daar veilig door heen kon trekken. Net als God veertig jaar daarvoor met het volk Israël had gedaan toen zij door de Schelfzee heentrokken.

De angst bij de volken die in het Beloofde Land woonden werd door dit teken alleen maar groter.

Uit Joz. 2:9 bleek al dat de bewoners van het beloofde Land wegsmolten voor God Almachtig, de God van het volk Israël. Nu zal die angst alleen maar groter worden, want God herhaalt hier dat grote wonder van het splijten van de Schelfzee in het splijten van de Jordaan. Het geeft aan dat God macht heeft over alle elementen. Dus ook over de natuur en de elementen.

 Joz. 2:9 en zei tegen die mannen: Ik weet dat de HEERE u dit land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is, en dat al de inwoners van dit land weggesmolten zijn van angst voor u.

Waarschijnlijk is die grote angst bij de volken die daar woonden ook de reden dat er niemand van die volken was die opstond om het volk Israël te bevechten.

Voor mensen die geloven, is het blokkeren van het water in de rivier de Jordaan niet zo vreemd. Want God Almachtig heeft immers de aarde gemaakt met alles wat daarop en daarin is. Inclusief de natuur.

Voor mensen die niet geloven mag dit verhaal ook een waarschuwing zijn. Ook al bevalt het hen waarschijnlijk niet om te erkennen dat ook zij maar mensen zijn van vlees en bloed. Ook al bevalt het hen waarschijnlijk niet om te erkennen dat zij niet god zijn. Toch is het een feit dat er één God Almachtig is Die regeert. God **IS** Almachtig en **HIJ** regeert, voor eeuwig. Over de hele schepping, dus ook over mij.

-----...-----

Maar wat betekent deze geschiedenis nu voor mij persoonlijk?

In het begin van deze mijmeringen heb ik beloofd nog even terug te komen op die *'tiende dag van de eerste maand'*. Deze dag heeft voor mij een bijzondere betekenis.

Uit *'mijn mijmeringen'* bij andere Bijbelboeken heb ik geschreven dat Sonja en ik traditioneel, reformatorisch zijn opgevoed; dat wij in 1984-85 op een (in onze ogen) zeer heftige wijze tot bekering zijn gekomen. En dat wij in 1995 door God Almachtig uit die traditioneel (behoudende) reformatorische kerk zijn gehaald en geplaatst zijn in een charismatische pinkstergemeente. De tegenstelling kan niet groter zijn.

In die pinkstergemeente kregen wij voor het eerst diepgaand onderwijs over de Heilige Geest.

Daar waar wij in de reformatorische kerk diepgaand geschoold waren in dogmatiek en Bijbelkennis, kwam nu een hele andere kant van het Evangelie van Jezus Christus naar ons toe. Namelijk het werk van de Heilige Geest en dan met name ook de doop in de Heilige Geest. Dat was werkelijk totaal nieuw voor ons.

Deze pinkstergemeente organiseerde een paar keer per jaar (misschien ook wel één keer in de maand) een zogenaamde *'wervelwind-avond'*.

Het was in de tijd van de zogenaamde *'Toronto-blessing'*. Een tijd waar mensen over stoelen duikelden, vielen in de Geest en noem maar op. (Moet je nagaan wat dit voor ons betekende, komende uit een zeer behouden en traditionele kerk).

Maar als wij dit meemaakten was ons gebed naar God Almachtig altijd: *'Heer, wij willen dit niet afkeuren noch het goedkeuren. Wilt U maar zeggen wat wij hier mee aan moeten'*.

Zo waren wij op zondagavond 7 januari 1996 bij vrienden. (die data's staan in mijn geheugen gegrift). En Sonja en ik kregen een woordenwisseling over de doop in de Heilige Geest. Er werd namelijk de gelegenheid geboden om op woensdagavond 10 januari 1996, tijdens zo een wervelwindavond, de doop in de Heilige Geest te ontvangen.

Ik wilde alles ontvangen wat God Almachtig voor mij in petto had, maar Sonja zag het helemaal niet zitten. En wij kibbelden daar over bij vrienden.

Tot op een gegeven moment de man van dit bevriende echtpaar op stond en ons tot de orde riep met de woorden: *'Als God wil dat Sonja de doop met de Heilige Geest ontvangt, zal God dit Zelf wel aan haar duidelijk maken en haar daarvan overtuigen'. 'Praat er niet meer over, en laten we maar zien wat God gaat doen'.*

Sonja en ik hadden daar beiden vrede mee, en wij besloten niet meer over dit thema te spreken met elkaar.

Natuurlijk keek ik zeer nieuwsgierig of ik enige verandering bij Sonja zag de dag na die zevende januari. Maar er gebeurde in mijn ogen helemaal niets.

Tot de ochtend van de 10e januari 1996. Sonja stond op uit bed en vertelde mij wat God Almachtig in en met haar had gedaan de afgelopen drie dagen (maar vooral de nachten).

Dat zij al drie nachten dezelfde droom gehad had (Sonja droomde en droomt eigenlijk nooit!) en dat God Almachtig haar door een lied vertelde dat het goed was, dat ook zij de doop in de Heilige Geest ontvangen zou.

Was de doop in de Heilige Geest nu ineens duidelijk voor Sonja?

Helemaal niet. Het enige dat zij onder tranen kon vertellen was dat ook zij die avond naar die *'wervelwind-avond'* zou gaan, en dat ook zij de doop in de Heilige Geest zou ontvangen.

Nu schrijf ik dat allemaal heel gemakkelijk op alsof het voor Sonja een eitje was. Maar neem van mij aan dat Sonja drie dagen lang gebeden, gesmeekt en ook geworsteld heeft met God Almachtig, en met haar gevoelens over wat zij moest doen.

Maar net als Jacob streed met God Almachtig bij Pniël (Gen. 32) moest ook Sonja uiteindelijk haar eigen wantrouwen, haar eigen gevoelens, haar eigen emoties aan de kant zetten en God volgen.

Die avond, op de **tiende dag van de eerste maand** (volgens onze jaartelling en kalender!), ontvingen Sonja en ik de doop in de Heilige Geest.

Gebeurde er toen iets bijzonders toen wij de doop in de Heilige Geest ontvingen?

Konden wij nu ineens in tongen spreken?

Vielen wij voor of achterover in de Geest?

Scheurde de hemel open en was dat zichtbaar voor ons en de aanwezigen?

Niets van dat alles. Wat er gebeurde was dit: Sonja en ik wisten dat we wisten, dat wij zeker wisten dat het goed was. Het was een moment van totale overgave. Het was *hét* moment dat wij niet alleen onze lichamen van vlees en bloed aan de HEER gaven, maar ons totale wezen. Geest, ziel en lichaam.

Een ander opmerkelijk feit is dat Sonja en ik de doop in de Heilige Geest ontvingen **vóóordat** wij in water gedoopt werden. Want deze doop in water gebeurde '*pas*' op zondag 19 mei 1996, terwijl er veel denominaties en Christenen zijn die denken en vinden dat je eerst in water gedoopt moet zijn voordat je de doop in de Heilige Geest kunt of mag ontvangen.

God Almachtig heeft in ons op die **tiende dag van de eerste maand** van het jaar 1996 een groot werk gedaan, waar ik Hem tot op de dag van vandaag onnoemelijk dankbaar voor ben.

Overigens zijn er vandaag de dag ook denominaties die het '*spreken in tongen*' *hét* bewijs vinden dat je de Heilige Geest ontvangen hebt.

Ik vind hier in de Bijbel geen enkel bewijs voor. Ik zie en hoor Jezus Christus Zelf ook niet tongen spreken als Hij gedoopt wordt in water en mét de Heilige Geest. Daarbij heb ik in ons eigen leven gezien dat het '*spreken in tongen*' geen bewijs is van de vervulling met de Heilige Geest.

Daarbij komt dat ik wel eens ergens gelezen heb dat het '*spreken in tongen*' in opkomst is gekomen met het ontstaan van de pinkstergemeenten in 1906 door William Seymour in de Azusa street in Los Angeles.

Misschien moet ik zeggen '*weer in opkomst is gekomen*', want in de Handelingen vindt je natuurlijk op meerder plaatsen feitelijke verslagen van het '*spreken in tongen*'.

Maar door de eeuwen heen was dit '*spreken in tongen*' niet meer gangbaar. Tot 1906 dus.

Betekent het bovenstaande dan dat er tussen de eerste eeuwen nà Christus en 1906 geen door de Heilige Geest vervulde mensen zijn geweest?

Daar geloof ik helemaal niets van. Neem mensen als Luther, Calvijn, Zwingli, Wycliff en noem maar op. Ook al valt er misschien veel op hun leer aan te merken, ik durf niet te zeggen dat deze mensen niet vervuld waren met de Heilige Geest, gezien de wonderbaarlijke dingen die zij voor God Almachtig gedaan hebben.

Conclusie: Ik geloof in de doop met de Heilige Geest. ik geloof in de vervulling van de Heilige Geest. Maar laten Christenen alsjeblieft geen voorwaarden stellen waaronder en hoe dit zal gebeuren. God Almachtig **in** Jezus Christus is in-control. Niet wij mensen.

-----,-----

Terugkerend naar het verhaal van Jozua en het volk Israël dat door de Jordaan trok, **op de tiende dag van de eerste maand**, en de betekenis voor vandaag de dag. tenminste voor mij.

Ik werd geraakt door het feit dat die twaalf mannen elk een steen moesten opnemen, om deze in het kamp van het volk Israël aan de overkant van de Jordaan te leggen. En het feit dat Jozua in het midden van de Jordaan twaalf stenen op moest stapelen, en dat die stenen er nog steeds liggen.

Eén man, twaalf stenen. Twaalf mannen, twaalf stenen. Het middelpunt is het midden van de Jordaan. Het punt van bevrijding uit de woestijn.

Ik vergelijk de woestijnperiode van het volk Israël met wat Christenen meemaken in deze wereld. Een wereld die tégen God Almachtig is en niets van Hem wil weten.

De oversteek van de Jordaan symboliseert de bevrijding uit de woestijn en het in bezit nemen van het Beloofde Land. Voor het volk Israël was dat in de eerste vier hoofdstukken van het Bijboek Jozua werkelijkheid. Geschiedkundige feiten. Voor ons is dit historie. Maar is het niet meer?

Want was het Jezus Christus niet Die als Eén man het volk Israël bevrijdde van hun zonden? Was het Jezus Christus niet die de twaalf stammen van het volk Israël op Zijn voorhoofd droeg om hun zonden op Zich Zelf te nemen zodat zij vrij werden.

En kregen de twaalf discipelen niet de opdracht om dàt feit de wereld in te brengen als **het goede nieuws**? Het Evangelie van Jezus Christus?

Het Kruis van Golgotha is mijn rivier de Jordaan geworden. Dààr heeft Jezus Christus de twaalf stammen van het volk Israël neergelegd. Zijn volk, Zijn kinderen. Messiasbelijdende Joden als ook wedergeboren Christenen. Het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk. Eén Man, Eén God Almachtig, twaalf stenen, twaalf stammen van het volk Israël.

De twaalf discipelen die Jezus Christus geroepen had, hebben elk hun deel opgepakt en samengevoegd tot hét Evangelie. Zij hebben in het Beloofde Land, in de vrijheid (want het Evangelie maakt vrij) die twaalf stenen opgestapeld die symbool staan voor dat ene volk Israël.

Het Kruis van Golgotha staat er nog steeds, net zoals de stenen die Jozua in het midden van de Jordaan legde, er nog steeds staan. Als een onwrikbaar teken van het bevrijdingswerk dat God Almachtig in Jezus Christus gedaan heeft. Halleluja.

Dàt zegt dit vierde hoofdstuk van het Bijbelboek van Jozua tegen mij vandaag de dag.

Dàt is het goede nieuws.

Ik mag nu door het werk van Jezus Christus leven in het beloofde Land leven. Ook al ligt dat Beloofde Land midden in de wereld. Dat was ook zo in de tijd van het volk Israël.

Daarom zeg ik ook met volle overtuiging dat ik een eersteling van God Almachtig **in** Jezus Christus ben en dat ik een ambassadeur mag zijn voor Hem. (zie pag. 17-23)

Waarom?

Om de wereld te vertellen wie God Almachtig is, en om diegenen die God aangewezen heeft om '*op dit moment*' het Evangelie aan te nemen, te roepen en op te leiden tot de taak die God ons heeft gegeven.

Hoofdstuk 5

Besnijdenis te Gilgal

Het volk Israël is op wonderbaarlijke wijze de rivier de Jordaan overgetrokken. De veertigjarige woestijnreis is ten einde en het Beloofde land mag ingenomen worden.

De twaalf geselecteerde mannen hebben ieder hun steen op de schouder meegenomen naar het eerste kamp dat opgeslagen gaat worden. En Jozua heeft twaalf stenen als een altaar opgestapeld in het midden van de rivier de Jordaan voordat God Almachtig het water weer terug liet vloeien.

Het verhaal van de oversteek van het volk Israël laat de omliggende volken niet koud. Van de Amorieten in het Overjordaanse tot en met de Kanaänieten aan de zee toe. Zij hadden al gehoord dat de God van het volk Israël grote wonderen deed. Zo wisten zij van de doortocht van het volk Israël door de Schelfzee (Ex. 14), en zij wisten ook wat het volk Israël onder Gods leiding met de Amorieten en hun koningen Og en Sihon had gedaan (Num. 21).

Maar dit geldt ook vandaag de dag nog steeds.

Ik geloof er niets van, dat het de wereld koud laat wat God Almachtig met Zijn volk Israël doet. Ik geloof dat er ook vandaag de dag een vrees (angst) is voor het volk Israël.

Iedereen op de hele wereld heeft kunnen zien wat er in en door de stichting van de staat Israël is gebeurd in 1948 en de zesdaagse oorlog nadien.

Iedereen op de hele wereld heeft de dreiging van Saddam Hoessein kunnen zien en horen, de scut raketten die op Israël afgevuurd werden, maar niemand getroffen hebben.

Overtuigende bewijzen dat God Almachtig met Zijn volk is. Niet alleen vroeger, maar ook vandaag de dag nog steeds. God is met Zijn volk en beschermd hen.

Als ik praat over God's volk dan heb ik het over het twee-stammenrijk (de Joden) én het tien-stammenrijk (de wedergeboren Christenen).

Gods volk mag dan over de hele wereld verspreid zijn, over de hele wereld laat God Almachtig door de Heilige Geest Zijn kracht en macht zien. Dat wekt angst op bij de wereldse bevolking.

De bewoners van het Beloofde Land waren in grote angst. De Bijbel spreekt over het 'wegsmelten' van angst en dat er geen moed meer in hen was.

Het feit dat Jozua twee verkenners of spionnen had uitgestuurd naar o.a. Jericho (zie hoofdstuk 2) betekende voor de bewoners van het Beloofde Land dat zij bezoek gingen krijgen van datzelfde volk, en dat zij hun biezen zouden moeten pakken óf zich onderhorig moesten maken aan het volk Israël.

Maar voordat het zover is, moet er eerst nog iets anders gebeuren.

God Almachtig had in Gen. 17:9 e.v. aan Abraham gezegd dat alle mannelijke babies van het volk Israël op de achtste dag besneden moesten worden. En vanaf de tijd van Abraham tot aan de tijd dat het volk Israël door God uit het land Egypte was gehaald, was dit ook altijd door het volk Israël gedaan.

Vanaf het moment echter dat het volk Israël uit Egypte trok, was er schijnbaar niemand van het mannelijk geslacht meer besneden (Joz. 5:5).

Waarschijnlijk had dit te maken met het feit dat het volk Israël constant aan het trekken was, van de ene plaats naar de andere plaats. Een besnijdenis vraagt toch minimaal een week rust om de besnedenen hun herstel te gunnen.

Let wel: het vervoer in die tijd was of lopend, of per dier. Geen lekkere ervaring als je net besneden bent!

Aan de andere kant verwondert het mij wel dat er niemand meer besneden was in de tijd dat het volk Israël in de woestijn was.

De besnijdenis was toch immers een instelling van God Almachtig?

Zou Hij het volk dan geen rust gunnen om de besnijdenis in alle rust te kunnen uitvoeren? Het was toch God Zijn eigen gebod?

Ik denk dat het te maken heeft met de zonden die het volk Israël elke keer weer in de woestijn deed. Lees het boek Exodus nog maar eens door.

Vanaf het moment dat het volk Israël de Schelfzee was doorgetrokken, en vanaf het moment dat zij dus veilig waren voor het Egyptische leger, elke keer morden en mopperden het volk op Mozes en indirect op God Almachtig.

Gen. 17:9-11 Verder zei God tegen Abraham: En wat u betreft, u moet Mijn verbond in acht nemen, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door. Dit is Mijn verbond dat u moet houden tussen Mij en u en uw nageslacht na u: al wie mannelijk is bij u moet besneden worden. U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Joz. 5:5 Immers, al het volk dat er uittrok, was besneden. Al het volk echter dat onderweg geboren was in de woestijn, nadat zij uit Egypte getrokken waren, hadden zij niet besneden

In plaats van eeuwige dankbaarheid morde het volk constant tegen Mozes en tegen God Almachtig.

Hoe vaak heeft het volk niet gezegd dat zij liever in Egypte waren gebleven?

Hoe vaak hebben zij Mozes en God Almachtig niet ontstemd met hun boosheid en koppigheid?

Was het niet om het drinken, dan wel om het eten. Altijd had het volk wel wat te mekkeren, met als resultaat dat zelfs Mozes uiteindelijk ook zijn geduld verliest en in eigen kracht op de Rots van Meriba slaat, omdat het volk steen en been klaagt dat er geen water is. (Num. 20:2-13, Num. 27:12-14)

Al die zonden, van het geklaag tot het maken van een afgodsbeeld in de vorm van het gouden kalf (Ex. 32), hebben God Almachtig doen besluiten, dat van het volk Israël dat uit Egypte was geleid, **niemand** het Beloofde Land zou binnenkomen dan alleen Jozua en Kaleb.

Zelfs Mozes niet, die het volk Israël veertig jaar had geleid. Hij mocht alleen van een afstand het Beloofde Land zien, vanaf de overkant van de Jordaan (Num. 27:12-14). Maar er komen mocht hij niet.

Ik denk dat al het bovenstaande een opsomming is van de koppigheid, de eigenwijsheid, de zondigheid van het volk Israël, en dat dit o.a. werd weergegeven in het feit dat er niemand van het mannelijk geslacht was besneden vanaf de doortocht door de Schelfzee.

En dat 'onrecht' naar God Almachtig toe, moest nu eerst hersteld worden.

Dus geeft God Almachtig aan Jozua de opdracht dat elk mens van het mannelijk geslacht zich moest laten besnijden zoals God dit geboden had. En dat gebeurde bij de plaats Gilgal, op de Heuvel van de voorhuiden. Of dat de veelheid aan voorhuiden tezamen een heuvel vormden. Let wel!!! de mannelijke bevolking van het volk Israël bestond uit minimaal zeshonderdduizend man. Als die dus allemaal besneden worden.....

Na de besnijdenis te Gilgal, vierde het volk Israël het Pascha op de veertiende dag van de eerste maand. Dus vier dagen nadat zij de Jordaan waren overgestoken herstelde God Almachtig Zijn inzettingen en verordeningen aan het volk Israël. Eerder kon het volk Israël niet verder gaan.

-----,-----

 Num. 27:12-14 Daarna sprak de HEERE tot Mozes: Klim deze berg Abarim op, en bezie het land dat Ik de Israëlieten gegeven heb. Wanneer u het gezien hebt, zult ook u met uw voorgeslacht verenigd worden, net als uw broer Aäron daarmee verenigd is. Dat is omdat u Mijn bevel ongehoorzaam bent geweest in de woestijn Zin, tijdens de twist van de gemeenschap, door Mij voor hun ogen niet te heiligen bij het water. Dat is het water van Meriba, ter hoogte van Kades, in de woestijn Zin.

Dan staat geschreven in Joz. 5:12 e.v. dat het volk Israël zich kon voeden van wat het land opbracht.

Vanaf dat moment kwam er geen manna meer elke morgen, en kwamen er geen kwakkels meer aan te pas, die God Almachtig elke dag aan het volk Israël te eten gaf vanaf dat zij in de woestijn waren (Ex. 16).

Als ik hier mijn gedachten over laat gaan moet de opbrengst van het land behoorlijk groot zijn geweest, want als ik lees hoeveel mensen het land Egypte verlaten hadden (Ex. 12:37), dan kom ik al boven de zeshonderdduizend man. Alleen mannen, want vrouwen en kinderen werden niet meegerekend.

Het moeten dus minimaal één miljoen mensen zijn geweest. En met hoeveel mensen zal het volk gegroeid zijn in de veertigjarige woestijntijd? En al deze mensen moesten eten en drinken hebben.

Als ik naga dat de stad Amsterdam vandaag de dag nog niet eens één miljoen inwoners heeft, en dat al die inwoners eten en drinken moeten hebben, dag in, dag uit!

God Almachtig gaf het volk Israël datgene dat zij nodig hadden. Het Beloofde Land, een land overvloeiende van melk en honing. (o.a. Ex. 3:8)

-----...-----

Ook voor mij als wedergeboren Christen is het goed om vandaag de dag af en toe eens terug te gaan naar de tijd van mijn bekering, en om de Bron --- God Almachtig --- te vragen of er ook in mijn leven misschien omstandigheden zijn geweest die het mogelijk hebben gemaakt dat ik van God afgedwaald bent.

Natuurlijk is dit geen leuke boodschap. Want ik ben toch een wedergeboren Christen?

Neem van mij aan dat ook wedergeboren Christenen lauw kunnen worden en kunnen vervallen tot zonde.

Neem van mij aan, met de Bijbel in mijn hand, dat ook wedergeboren Christenen misleid en verleid kunnen worden als ze niet meer dicht bij de Bron van alle Leven staan, dat is God Almachtig **in** Jezus Christus.

Een relatie met elkaar hebben, vraagt onderhoud. Een relatie met God Almachtig vraagt ook om onderhoud.

Hoe innig een relatie ook kan zijn, na verloop van tijd loopt een mens de kans dat het een sleur wordt, een gewoonte.

Ex. 5:12 Het manna hield de volgende dag op, nadat zij van de opbrengst van het land gegeten hadden. En de Israëlieten hadden geen manna meer, maar zij aten in dat jaar van de opbrengst van het land Kanaän.

Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Zelfs mijn geloof in God Almachtig kan een gewoonte worden. Het naar de kerk c.q. gemeente gaan, kan een gewoonte worden. Het bidden met mensen kan een gewoonte worden. Het Bijbel lezen kan een gewoonte worden.

Een relatie vraagt om onderhoud.

Als God Almachtig mij dan weer tot de orde roept is het goed om de beloften die ik eertijds aan God gedaan heb, opnieuw te bevestigen.

Het is ook goed om de beloften die God Almachtig aan mij heeft gedaan weer in herinnering te brengen. Omdat God mijn (dagelijkse) zonden en ongerechtigheden weer opnieuw vergeven heeft. Tot zeven maal zeventig maal per dag aan toe. (Matt. 18:22)

Persoonlijk hebben wij met mensen die 'bevrijding' ontvingen vaak 'de tafel des Heren' gevierd (het avondmaal), als symbool van schuldbelijdenis, vergeving en verzoening. Als symbool van hernieuwde toewijding aan God Almachtig. Als symbool van een hernieuwde relatie met God **in** Jezus Christus.

Dit zie ik ook aan het volk Israël in dit hoofdstuk. Nadat zij besneden waren vierden zij het Pascha.

De 'tafel des Heren' is een enorm krachtig sacrament. Juist omdat hiermee elke keer weer herdacht wordt wat God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

De komst van God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze aarde, Zijn lijden, Zijn dood én Zijn opstanding hebben het mogelijk gemaakt dat ik nog in Gods aanwezigheid mag en kan staan.

Ik word hier elke dag weer nederig en klein van.

Waarom?

Omdat ik de relatie tussen mij en God Almachtig nooit op mijn eigen houtje had kunnen herstellen na alle zonden die ik gedaan had.

De veroordeling was er voor mij door mijn zonden en ongerechtigheden. (zie de vergelijking tussen het Nederlandse en Goddelijk rechtssysteem op pag. 32-35)

Het is puur genade van God Almachtig naar de mens heen (en niet andersom).

 Matt. 18:22 Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zeven maal.

Genade betekent letterlijk dat ik iets krijg wat ik niet verdiend heb.

Ik heb het niet verdiend om Gods kind genoemd te worden. Ik kan alleen maar op mijn knieën neervallen, God Almachtig **in** Jezus Christus danken en aanbidden, elke dag opnieuw.

Omdat ik God Almachtig dank en aanbid, elke dag van mijn leven, wil ik ook niets lievers doen, dan datgene dat Hij mij verteld om te doen.

Of ik het nu leuk vind of niet. Dàt is geen issue.

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij het LEVEN gegeven. En dàt heeft bij mij zoveel verwondering opgewekt, en zoveel liefde voor Hem, dat ik alles probeer te doen om Hem te plezieren.

Net zoals ik mijn vrouw in alles probeer te plezieren, omdat ik zoveel van haar houdt.

Liefde brengt gehoorzaamheid voort.

De bevelhebber van het leger van de HEERE

Na de gebeurtenissen in Gilgal, lees ik dat Jozua aan de wandel ging en bij Jericho kwam. Gilgal moet dus welk erg dicht bij de stad Jericho gelegen hebben.

Overigens waren Jozua en Kaleb de enigen van het volk Israël die **niet** in Gilgal waren besneden omdat zij de enigen waren die overgebleven waren van de oorspronkelijke Israëlieten die destijds door God Almachtig uit het land Egypte waren bevrijdt. Jozua en Kaleb waren als baby besneden in het land Egypte.

Jozua ontmoet bij de stad Jericho een Man Die een getrokken zwaard in Zijn hand heeft.

Uit het feit dat '*Man*' en '*Die*' en '*Zijn*' met een hoofdletter geschreven zijn, betekent voor mij dat God Almachtig Zelf voor Jozua stond.

Bijbeluitleggers denken ook aan bijvoorbeeld Michaël de aartsengel.

Nu zou ik misschien aan het Bijbelboek Daniël (Dan. 10) kunnen denken waar Michaël de aartsengel naar Daniël komt om te vertellen over zijn strijd in de hemelse gewesten. Maar ik ga er niet vanuit dat de '*Man*' waar hier over gesproken is, dezelfde Michaël zou zijn.

Deze 'Man' Zelf zegt dat Hij de Bevelhebber van het leger van de HEERE is.

Maar is dit Jezus Christus niet, Die als het om rangen en stand gaat, boven de engelen staat? Dus ook boven Michaël en Gabriël?

De opdracht aan Jozua is dat hij zijn schoenen uit moet trekken.

Precies dezelfde opdracht die Mozes ook kreeg toen hij bij de brandende doornstruik op de berg Horeb was (Ex. 3). Toen was het ook God Almachtig Zelf, Die sprak.

En omdat Jozua minimaal op gelijke hoogte als Mozes wordt gesteld denk ik dat God Almachtig ook op dezelfde wijze tot Jozua spreekt als tot Mozes.

Als laatste vind ik in Joz. 6:2 de tekst dat het de HEERE Zelf was die tot Jozua sprak.

📖 Joz. 6:2 Toen zei de HEERE tegen Jozua: Zie, Ik heb Jericho met zijn koning en zijn strijdbare helden in uw hand gegeven

Hoofdstuk 6

De Bevelhebber van het leger van de HEERE (vervolg)

Ik verbaas mij er wel vaker over waarom de Bijbelvertalers een breuk midden in een hoofdstuk plaatsen.

Als ik namelijk Joz. 5 vanaf vers 13 lees dan zie ik geen onderbreking in het verhaal met hoofdstuk 6:1-5. Het enige verschil is dat in Joz. 5 gesproken wordt over 'een Man' en dat in hoofdstuk 6 gesproken wordt over de 'de HEERE'. (zie vorig hoofdstuk).

In mijn optiek is het Dezelfde Die spreekt en sluiten de woorden uit beide hoofdstukken naadloos op elkaar aan.

-----,-----

De Bevelhebber van het hemelse leger (Joz. 5:14) spreekt tot Jozua en verzoekt hem om zijn schoenen uit te trekken omdat hij op heilige grond staat.

Zoals ik bij hoofdstuk 5 al schreef zijn dat exact dezelfde woorden als God Almachtig tot Mozes sprak bij de brandende doornstruik in Ex. 3:5.

Als er in de Bijbel in twee verschillende teksten dezelfde woorden gebruikt worden, is dit voor mij een signaal dat ik moet kijken naar de verbanden die er tussen die twee verhalen liggen.

En die verbanden zijn er ook tussen enerzijds het verhaal van Mozes en de brandende doornstruik in Ex. 3 en het verhaal van Jozua hier bij de muur van Jericho.

- De opdracht van God Almachtig aan Mozes leek een onmogelijke opgave voor Mozes. Naar de Farao van Egypte toegaan, om daar te vragen om vrijlating van het volk Israël. Mozes moest naar het bevoegd gezag in Egypte gaan terwijl dat gezag Mozes zocht omdat hij een Egyptenaar gedood had. (Ex.2:11-12)
- De opdracht van God Almachtig aan Jozua leek een onmogelijke opgave voor Jozua. Jericho was een versterkte stad met een sterke muur rondom de stad. Het feit dat het huis van Rachab op die muur gebouwd was, geeft aan hoe dik die muur geweest moet zijn. (Joz. 2:15) Absoluut geen sinecure dus. Zelfs niet met veertigduizend strijdbare mannen. (Joz. 4:13)

Ex. 5:14 Hij zei: Nee, maar Ik ben de Bevelhebber van het leger van de HEERE. Nu ben Ik gekomen. Toen wierp Jozua zich met het gezicht ter aarde, boog zich neer en zei tegen Hem: Wat wil mijn Heere tot Zijn dienaar spreken?

Ex. 3:5 En Hij zei: Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.

Ex. 2:11-12 In die dagen, toen Mozes groot geworden was en naar zijn broeders vertrok en hun dwangarbeid aan-zag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.

Joz. 2:15 Daarop liet zij hen neer met een touw door het venster, want haar huis bevond zich op de stadsmuur en zij woonde op de muur.

Joz. 4:13 Ongeveer veertigduizend tot de strijd toegeruste mannen staken voor het aangezicht van de HEERE over naar de vlakten van Jericho voor de strijd.

- God Almachtig geeft Mozes stap voor stap aan hoe Hij het volk Israël gaat verlossen door de tien plagen heen. Geen wapengekletter, geen strijdgeschreeuw, niets van dat alles. Gods Almacht zal zichtbaar worden voor iedereen.
- God Almachtig geeft Jozua stap voor stap aan hoe Hij het volk Israël de overwinning op Jericho gaat bezorgen. Geen wapengekletter, geen strijdgeschreeuw, niets van dat alles. Gods Almacht zal zichtbaar worden voor iedereen.
- Tijdens de tien plagen was er nog geen enkele verandering te merken in de houding van de Farao van Egypte. Er was niets dat duidde op de vrijlating van het volk Israël.
- Tijdens de rondwandelingen om de stad Jericho was er nog geen enkele verandering te merken in de stad Jericho. De muur stond waar hij stond; sterk als altijd.
- Het volk Egypte dacht dat zij veilig en onverslaanbaar waren voor omliggende landen door een sterk en groot leger te hebben.
- De inwoners van Jericho dachten dat zij veilig en onverslaanbaar waren voor omliggende landen door een sterke muur op te trekken rondom hun stad.
- Van het volk Israël werd voor de tiende plaag een teken van geloof en vertrouwen in God Almachtig gevraagd door bloed van een lam op de deurposten en dorpel te strijken.
- Van het volk Israël werd na de zevende rondgang om de stad Jericho een teken van geloof en vertrouwen in God Almachtig gevraagd door op het langgerekt blazen op de ramshoorn door de priesters in luid gejuich uit te barsten.

En er liggen misschien nog wel meer overeenkomsten tussen de bevrijding van het volk Israël uit Egypte en de overwinning van het volk Israël op Jericho.

-----...-----

Welke overeenkomsten liggen er tussen beide hiervoor geschreven verhalen en de bevrijding door Jezus Christus aan het kruis van Golgotha voor Zijn volk Israël? En de overwinning die Hij daarbij behaalde op satan en zijn demonen?

Welke overeenkomsten liggen er tussen de hiervoor geschreven verhalen en mijn bevrijding door Jezus Christus? En de overwinning die Hij behaalde voor mij?

Staat er niet op meerdere plekken in de Bijbel dat een zaak vast staat wanneer er twee of meer getuigen zijn? (Gen. 41:32, Deut. 17:6, Matt. 18:16, II Kor. 13:1)

Gen. 41:32 Dat de farao deze droom twee keer gekregen heeft, is omdat de zaak bij God vaststaat en God Zich haast om die uit te voeren.

Deut. 17:6 Op de verklaring van twee of drie getuigen moet hij die dient te sterven, gedood worden; hij mag niet gedood worden op de verklaring van slechts één getuige.

Matt. 18:16 Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat.

II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

En geven deze verhalen niet allemaal weer, dat de bevrijding door God Almachtig **in** Jezus Christus een vast staande zaak is.

En dat overwinning van Jezus Christus op het rijk der duisternis een vaststaande zaak is?

En dat een ieder die dàt gelooft in en met Jezus Christus overwinnaar is?

OMDAT HET MEERMALEN GESCHREVEN STAAT!

-----,-----

Het volk Israël moet zes dagen achter elkaar achter **de Ark van het Verbond** aangaan (is God Almachtig Zelf), die door de Levitische priesters gedragen werd.

Die priesters moeten zes dagen éénmaal rond de stad Jericho lopen.

En op de zevende dag moeten de Israëlieten zevenmaal rond de stad lopen, voorop gegaan door **de Ark van het verbond** en zeven priesters die op de bazuinen blazen.

Al die tijd mogen de Israëlieten niets zeggen. Er mag geen geluid uit hun mond komen (Joz. 6:10). Totdat op de zevende dag de zeven ronden om de stad voltooid zijn.

Dan zullen de priesters langgerekt op de ramshoorn blazen waarna het volk Israël in luid juichen moet uitbarsten. **Daarop** zullen de muren van de stad Jericho in elkaar storten waarna de strijdbare mannen van het volk Israël de stad Jericho kunnen veroveren.

-----,-----

Uit archeologische opgravingen blijkt dat de muur van Jericho naar buiten toe omgevallen is, en wel over een grote lengte.

Dat betekent dat de strijdbare mannen van het volk Israël rechtdoor konden gaan, over de puinhopen van de muur heen, de stad Jericho in. In de stad moest nog wel gevochten worden tegen de inwoners van de stad Jericho.

Opmerkelijk in dit hele verhaal is toch het getal **zeven**.

Slaat dit op de schepping van zeven dagen? Slaat dit op de Sabbat als zevende dag van de week? Of heeft dit getal hier te maken met het Wekenfeest als vervolg op het Pascha dat net door het volk Israël gevierd is?

📖 Joz. 6:10 Jozua had het volk echter gebo-den: U mag niet juichen, u mag uw stem niet laten horen en geen woord mag er uit uw mond gaan, tot op de dag dat ik tegen u zeg: Juich! Dan moet u juichen

Voor mij slaat het getal zeven op **de volheid** van God Almachtig.

De verovering van Jericho op de zevende dag wijst naar God Almachtig toe; Zijn werk is volmaakt; het is door Zijn volmaaktheid dat deze geschiedenis gaat zoals deze gaat, want het was Gods plan. En wat God doet, is goed en volmaakt. Halleluja!

-----...-----

Wat een verhaal en wat een overeenkomst met de bevrijding van het volk Israël uit het land Egypte.

En wat een overeenkomst met de bevrijding van het volk Israël uit de greep van satan en zijn rijk der duisternis, door Jezus Christus.

Er komt geen mens aan te pas. In zoverre: er is geen mens die aan deze overwinning iets kan toevoegen of er iets van kan afhalen.

Alle aandacht moet gericht zijn op God Almachtig in Jezus Christus. Hij is het Die zorg draagt voor Zijn volk. Hij is het Die Zijn volk daar brengt waar Hij het volk wil hebben.

Dàt betekent Genade. Er is helemaal niets van de mens bij.

Zelfs als die mens in gehoorzaamheid de wil van God Almachtig doet kan er niets van die mens bij zijn. Het is God Die het allemaal voorbestemd heeft; het is God die bepaalt wat er met Zijn volk gebeurt. Het is God die zelfs bepaalt wie er tot Zijn volk Israël gerekend worden. Ook daar heeft de mens niets over te zeggen.

Is dat dan willekeur van God Almachtig?

Absoluut niet. Het is onderdeel van het grote plan van God om de **hele** wereldbevolking vrij te maken. (Fil. 2:10-11).

Gods plan geschiedt in Gods volgorde. En op dit punt van de geschiedenis gaat het dus om de 'eerstelingen', die door God Almachtig **in** Jezus Christus onder Zijn aanvoering, geroepen zijn om de vijand te overwinnen. En op dit punt in de geschiedenis is het volk Israël de 'eersteling' van God Almachtig. (zie pag. 17-23)

En dàt is nog steeds de boodschap voor vandaag de dag.

-----...-----

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Heel veel gebeurtenissen die in de Bijbel beschreven worden, liggen historisch gezien, ver achter ons.

Zoals bevrijding van het volk Israël uit het land Egypte. Zoals de oversteek van de Jordaan door het volk Israël. Zoals het in bezit nemen van het Beloofde Land door het volk Israël. Zoals het verdrijven van veel vijandelijke volken uit het beloofde Land.

Maar ook dat God Almachtig Zijn volk Israël uit de klauwen van satan en zijn rijk der duisternis gehaald heeft door Jezus Christus.

Allemaal feiten die al gepasseerd zijn. Allemaal piketpaaltjes op de weg van Gods grote plan naar herstel van de wereld dat Hij Zich voorgenomen heeft, al vóór de schepping van deze aarde.

Als ik terugkijk naar de weg die God Almachtig bewandeld heeft en ik zie de piketpaaltjes waarlangs die weg gegaan is en in welke volgorde, dan kan en durf ik ook naar de toekomst te kijken.

Dan durf ik ook uit te zien naar de piketpaaltjes waarlangs Gods plan voor de toekomst loopt. Resultaten behaald in het verleden geven **WEL** garantie voor de toekomst.

Zo geloof ik dat het eerstvolgende piketpaaltje op de weg van Gods grote plan met deze wereld, de hereniging van het tweestammenrijk met het tien-stammenrijk van het volk Israël zal zijn. Dat zij zich tezamen zullen stellen onder één Hoofd en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11).

Dàt zal hét teken zijn dat Jezus Christus terugkomt. Dàt zal hét teken zijn dat de volgende fase ingaat van Gods grote plan met deze wereld.

In mijn optiek is die volgende fase dat het (*hele*) volk Israël (Messiasbelijdende Joden én de wedergeboren Christenen samen) dan gereed zal zijn om met Jezus Christus voor een periode van duizend jaar te regeren over deze wereld.

In die duizend jaar zal ieder mens die ooit geleefd heeft, en dan nog leeft, geoordeeld worden naar zijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus (Openb. 20:12).

Trouwens ook een tijd waarin iedere inwoner van het volk Israël geoordeeld zal worden naar zijn werken (Messiasbelijdende Joden én wedergeboren Christenen). Want iedere Israëliet zal zich moeten verantwoorden wat hij met het geloof in Jezus Christus heeft gedaan. (II Kor. 5:10-11)

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Openb. 20:12 Ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

📖 II Kor. 5:10-11 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. De bediening van de verzoening Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn.

De val van Jericho, Rachab gespaard

Zoals met veel verhalen die in de Bijbel geschreven zijn kun je het verhaal van de val van Jericho sensationeel en exceptioneel noemen.

Een verhaal waar vandaag de dag een enorm spannende film van gemaakt zou kunnen worden.

En als die film dan alle aandacht op God de Vader **in** Jezus Christus laat vallen, zie ik daar ook helemaal geen kwaad in. Maar meestal gaat het in dat soort films niet (alleen) om wie God Almachtig **in** Jezus Christus is, of wat Hij gedaan heeft, meestal wordt een even grote rol weggelegd (of misschien nog wel een grotere rol) voor de mens. Alsof die mens er iets aan kan toevoegen of afdoen.

-----...-----

Waar Mozes in Ex. 3 veel tegenwerpingen maakt naar God Almachtig toe over de opdracht die hij van God kreeg om naar de Farao van Egypte gaan, lees je van enige tegenwerping van Jozua helemaal niets.

In mijn ogen is dit ook niet zo vreemd. Lees de inleiding van deze mijmeringen (vanaf pag. 1) nog maar eens door. Dan lees je dat ik in Jozua, Jezus Christus Zelf herken. En Jezus Christus is de 'Meerdere' van Mozes. Vandaar dat ik geen enkele tegenwerping lees.

Jezus Christus maakte geen enkele tegenwerping of verwijt naar God Almachtig, Zijn hemelse Vader, in de Hof van Gethsémané (Matt. 26) als Hij dààr de drinkbeker moet leegdrinken waarin alle zonden van de mensen (ook van mij) zijn verzameld. Die drinkbeker die Jezus Christus 'zondig' zou maken waardoor Hij niet meer in de nabijheid van Zijn hemelse Vader kon zijn tot de straf betaald was. (Matt. 27:46).

Jezus Christus droeg die straf, alleen uit liefde voor de mensen, voor mij. Hij stierf in mijn plaats.

Hij Die eeuwig zou moeten leven, stierf voor mij die de eeuwige dood zou moeten sterven. **Dàt feit maakt mij nog steeds stil**, iedere dag opnieuw.

Dat Jezus Christus dàt voor mij heeft overgehad. Dat ik mag leven omdat Hij mijn straf betaald heeft. Dààr heb ik tot op de dag van vandaag nog steeds geen woorden voor; wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan doet mij in verwondering opzien naar Hem.

📖 Matt. 27:46 Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?-

Dat ik roep, dat God Almachtig **in** Jezus Christus geloofd en geprezen is; dat ik roep dat al mijn eer en glorie voor God is; dat ik roep dat ik niet meer leef maar Jezus Christus leeft in mij; komt allemaal voort uit die omwisseling aan het Kruis van Golgotha.

Ik wil helemaal niet meer leven in en aan mijzelf, omdat ik aan alle kanten bewezen heb dat ik er alleen maar een puinhoop van gemaakt heb en nog steeds zou maken.

Daarom heb ik mijn leven, mijn hele wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven.

Dat betekent dat ik de controle over mijzelf uit handen heb gegeven aan God Almachtig **in** Jezus Christus.

En waarom durf ik dat en kan ik dat?

Omdat God Almachtig **in** Jezus Christus **heeft** bewezen dat Hij alleen maar het allerbeste met mij voor heeft.

Het is werkelijk het verhaal van die boer die een schat op een veld vond; alles wat hij had, verkocht hij om dat land te kunnen kopen en daarmee die schat tot zijn eigendom kon rekenen (Matt. 13)

God Almachtig **in** Jezus Christus is de grootste schat die ik ooit ben tegengekomen. En ik heb alles wat ik bezit, alles wie ik ben, ingeleverd om Die Schat in eigendom te kunnen verkrijgen.

-----,-----

Jozua gaat naar het volk Israël toe om hen de woorden te vertellen die God Almachtig hem verteld heeft. Net zoals Mozes eerst naar de oudsten van het volk Israël ging in Egypte om hen te vertellen wat God hem verteld had te doen. (Ex. 3:16) En zo deed het volk.

Het volk Israël maakte zes dagen achtereen een rondgang rond de muren van de stad Jericho.

Hoogstwaarschijnlijk stonden de inwoners van Jericho op de stadsmuur te kijken wat het volk Israël aan het doen was.

Misschien bespotten zij het volk Israël zelfs wel vanaf de muur.

Maar het volk gehoorzaamde en ging zes dagen achtereen de stad rond, achter **de Ark van het Verbond** aan; achter God Almachtig Zelf aan.

Ex. 3:16 Ga, verzamel de oudsten van Israël en zeg tegen hen: De HEERE, de God van uw vaders, is aan mij verschenen, de God van Abraham, Izak en Jakob. Hij zei: Ik heb zeker naar u omgezien en naar wat u in Egypte wordt aangedaan.

Lijkt dat niet op het leven van de wedergeboren Christen in deze wereld?

Worden de wedergeboren Christenen in de wereld ook niet met verbazing en misschien wel met spot en hoon bekeken door de wereld?

Laat deze geschiedenis dan een bemoediging zijn. Mijn werk in het volgen van God Almachtig is niet voor niets.

Het verkondigen van de leer van bekering en het wijzen op de komst van het Koninkrijk van God Almachtig is niet voor niets, zoals Jezus Christus en Johannes de Doper dat deden is niet voor niets. (Matt. 3:1-2, Matt. 4:17, Mark. 1:15)

Misschien voel ik mij ook wel bekeken en uitgelachen door de wereld; maar ik weet dit: Joz. 1:5 geldt ook voor mij.

Niemand zal tegenover mij als wedergeboren Christen kunnen standhouden omdat God Almachtig **in** Jezus Christus met mij is.

Mijn tijd komt nog, reken daar maar op.

Het lachen zal de wereld vergaan, het spotten zal de wereld vergaan als ik samen met Jezus Christus en andere wedergeboren Christenen op de troon zit om te regeren over deze wereld.

Het volk Israël vandaag de dag (dus het herenigde volk Israël) is een uitverkoren geslacht, een Koninklijk Priesterschap, een heilig volk dat God Almachtig Zich tot eigendom heeft genomen (I Petr. 2:9, Openb. 20:6)

-----...-----

Op de zevende dag maakt het volk Israël zevenmaal een ronde in stilte om de stad Jericho.

En dan, als die ronde voltooid is beginnen de priesters langgerekt te blazen op hun ramshoorn.

Dàt is het teken dat het volk Israël in luid gejuich moet uitbarsten. En dat doen zij ook. En misschien komt alle frustratie van de afgelopen week er wel uit; al het gehoon, al het gespot; alles wat zij over zich heen hebben moeten krijgen komt eruit; in luid gejuich.

Zoals God Almachtig had aangekondigd, gebeurt. De dikke en sterke muren van Jericho storten in. Muren van misschien wel meer dan vijf meter dik; ze vallen en storten in.

☞ Matt. 3:1-2 In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

☞ Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Mark. 1:15 en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.

☞ Joz. 1:5 Niemand zal tegenover u standhouden al de dagen van uw leven. Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn. Ik zal u niet loslaten en u niet verlaten.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

De strijdbare mannen van Israël, meer dan veertigduizend, rent over de in elkaar gestorte muren van Jericho heen, de stad in en slaan alles wat leeft met de ban, met de scherpste van het zwaard (Joz. 6:21). Met andere woorden: iedereen wordt gedood.

Geen verdrag van Genève waarin overeengekomen is hoe men met krijgsgevangenen en slachtoffers van oorlogsgeweld moet omgaan.

God Almachtig beveelt dat alles wat leeft in Jericho moet sterven, alle mannen én alle vrouwen; jongeren én ouden van dagen, ja zelfs tot en met alle babies aan toe. En alle dieren.

Ik lees hierin dat het kwaad met wortel en al uitgedreven moet worden. Er mag niets, maar dan ook helemaal niets overblijven.

Dat klinkt misschien hard en ongenaakbaar. Maar ik moet niet vergeten dat de mens een maaksel en een schepsel van God Almachtig is. De mensen zijn door Hem gemaakt. De mensen zijn Zijn eigendom. Het is Zijn plan en Zijn wil.

Zoals de pottenbakker zelf beslist welk voorwerp hij van de klei wil maken, zo is onze Pottenbakker de enige Rechtmatige Eigenaar van ons. Die ons mag maken naar het beeld dat Hij voor ogen heeft. En bevalt het maaksel Hem niet, dan kneedt Hij de klei opnieuw totdat er wél die vorm ontstaat die de Pottenbakker voor ogen heeft. (Jer. 18:3-4).

Natuurlijk kan de wereld het voorgaande niet aannemen. Want daarmee zou de wereld aangeven dat zij hen niet zijn die in-control zijn. En dat is voor de wereldse mens onacceptabel. De wereldse mens denkt dat hij zo knap is dat hij alles wat er op, in, boven en onder de wereld gebeurt wel begrijpt en onder controle heeft.

Maar bijvoorbeeld Psalm 33:6 (AV) zegt echter dat God Almachtig het hele universum als het ware uitgeademd heeft.

Wat wil die mens dan?

Het accepteren dat ik gemaakt ben door God Almachtig heet **gelooven** in Hem. Dàt heet vertrouwen hebben in wat Hij doet.

Dàt mag en moet de wereld weten en dàt mag en doet de wereld ook in angst wegsmelten voor de wedergeboren Christenen **in** Jezus Christus. Want zij zijn bang voor God Almachtig; de wereld is bang voor Jezus Christus want de wereld wéét dat zij Hem bewust afwijst.

-----..-----

📖 Joz. 6:21 En zij sloegen alles wat in de stad was, met de ban, met de scherpste van het zwaard, van de man tot de vrouw toe, van het kind tot de oude, en tot het rund, het schaap en de ezel toe

📖 Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

📖 Ps. 33:6 ^{AV} By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth

Bij het binnengaan van de stad Jericho wordt de hele stad verwoest; wordt alles wat leeft gedood, inclusief de dieren. Alleen het goud en zilver, het koper en ijzer wordt toegevoegd aan de schat van de HEERE. Net zoals de Egyptenaren het volk Israël overlaadde met kostbaarheden toen zij het land Egypte verlieten (Ex. 12:35-46)

Die kostbaarheden die het volk Israël kreeg van de Egyptenaren werd echter verkeerd aangewend. Immers maakten zij van het vele goud en zilver uiteindelijk het gouden kalf tot een afgodsbeeld (Ex. 32).

Daarom geloof ik dat de Israëlieten nu **niet** zelf de zeggenschap over het goud en zilver van de inwoners van Jericho kregen, maar werden die kostbaarheden toegevoegd aan de schat van de HEERE.

Met andere woorden: de Levitische priesters moesten de kostbaarheden bewaren en bewaken, want God Almachtig had ze Zichzelf toegeëigend. Mede doordat gebleken was dat de mensen daar niet mee om konden gaan.

-----,-----

Wat voor wijze les ligt hierin verscholen naar de dag vandaag?

Wat doet overvloed en rijkdom met een mens?

Is het Salomo niet die God Almachtig om wijsheid vroeg om het volk Israël te leiden in plaats van dat hij vroeg om overvloed en rijkdom? (II Kron. 1:9-12). Op dat gebed gaf God hem ook de overvloed en de rijkdom.

Ik denk persoonlijk dat ik meer heb aan wijsheid en inzicht dan aan geld. Want zonder wijsheid en inzicht ben ik dat vele geld snel kwijt. Maar mét wijsheid en inzicht kan ik veel goede doelen bereiken met geld en overvloed.

Zoals het gezegde zegt: Als ik alles van te voren weet, kom ik met een dubbeltje de wereld rond.

De wedergeboren Christen kan **alles** van te voren weten, want God Almachtig heeft de uitkomst al in een ver verleden aangegeven. (Jes. 46:10).

Overigens is het woord 'wijsheid' interessant om eens een woordstudie op te verrichten. Wijsheid bij God Almachtig wordt altijd vereenzelvigd met 'vreze des Heren'. En uiteindelijk kom je dan tot de conclusie dat Jezus Christus de Wijsheid is en dat wijsheid hier op aarde alleen maar geschonken kan worden door Jezus Christus.

Ex. 12:35-46 De Israëlieten hadden gedaan overeenkomstig het woord van Mozes en hadden van de Egyptenaren zilveren voorwerpen, gouden voorwerpen en kleren gevraagd. Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.

II Kron. 1:9-12 Nu dan, HEERE God, laat Uw woord tot mijn vader David bewaarheid worden! Ú hebt mij immers koning gemaakt over een volk, talrijk als het stof van de aarde. Geef mij nu wijsheid en kennis, zodat ik voor de ogen van dit volk uitga en inga, want wie zou over dit grote volk van U kunnen rechtspreken? Toen zei God tegen Salomo Omdat dit in uw hart geweest is en u geen rijkdom, bezittingen en eer gevraagd hebt, of het leven van wie u haat, of zelfs niet een lang leven gevraagd hebt, maar wijsheid en kennis voor uzelf gevraagd hebt, zodat u over Mijn volk, waarover Ik u koning gemaakt heb, zou kunnen rechtspreken, Daarom is de wijsheid en de kennis aan u gegeven. Verder zal Ik u rijkdom, bezittingen en eer geven, zoveel als de koningen vóór u niet gehad hebben en zoveel als de koningen na u niet zullen hebben.

Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

Alle inwoners van de stad Jericho kwamen bij de verovering van de stad door het volk Israël om het leven.

Allemaal?

Nee. Jozua houdt zijn woord tegenover Rachab en diegenen die bij haar waren in huis. Zij mochten blijven leven. (zie Jozua hoofdstuk 2).

Opmerkelijk is wel dat Rachab en haar familie **niet** in het kamp van de Israëlieten mochten wonen. Zij moesten een plaats buiten de bescherming van het kamp opzoeken om daar te wonen en te leven.

Toch staat in Joz. 6:25 dat Rachab en de haren in het midden van Israël gewoond heeft tot op deze dag.

Ik kan mij voorstellen dat Rachab en de haren eerste 'opgeleid' moesten worden in de wetten en voorschriften van God Almachtig. Net zoals de Israëlieten dat ook moesten leren.

De StudieBijbel zegt hierover het volgende:

'Rachab en haar familie moesten eerst een periode in afzondering leven voordat zij in de legerplaats van Israël konden worden opgenomen.

De situatie van een krijgsgevangen vrouw in Deut. 21:10-14 heeft betrekking op andere volken, niet op de Kanaänieten.

De Israëlitische mannen die gedood hadden, moesten ook een week in afzondering leven en zich met reinigingswater later ontzondigen (Num. 19:1-22, Num. 31:19). Israëls legerplaats was heilig (Lev. 13:46, Num. 5:3, Deut.23:15)'

Als het om het volk Israël gaat wordt er wel op meer plaatsen in de Bijbel geschreven dat er mensen waren die zich bij de Israëlieten aansloten. (Ex. 12:19, Ex. 12:48-49).

En bidt koning Salomo bij de in gebruikneming van de tempel ook niet voor die mensen die van origine niet van Israëlische afkomst waren, maar zich voegden bij het volk Israël door ook Gods wetten en verordeningen te gaan houden? (I Kon. 8:41)

-----,-----

 Joz. 6:25 Zo liet Jozua de hoer Rachab in leven, met de familie van haar vader en alles wat van haar was. Zij heeft tot op deze dag in het midden van Israël gewoond, omdat zij de boden verborgen had die Jozua gestuurd had om Jericho te verkennen.

 Deut. 10:21-14 Wanneer u ten strijde trekt tegen uw vijanden, en de HEERE, uw God, geeft hen in uw hand, zodat u hen als gevangenen wegvoert, en u ziet onder de gevangenen een vrouw die mooi van gestalte is, en u vat liefde voor haar op en u neemt haar voor uzelf tot vrouw, dan moet u haar uw huis binnenbrengen. Zij moet vervolgens haar hoofd kaalscheren, haar nagels knippen en de kleren van haar gevangenschap uittrekken. Zij moet in uw huis gaan wonen en een maand lang haar vader en haar moeder bewenen. Daarna mag u bij haar komen en haar man zijn, en zij zal u tot vrouw zijn. En als zij u niet meer genegen is, moet het zó zijn dat u haar laat gaan waarheen zij wil. U mag haar in geen geval voor geld verkopen of haar als slavin behandelen, want u hebt haar al vernederd.

 Num. 31:19 En u, sla uw kamp op buiten het kamp, zeven dagen lang. Ieder die een persoon gedood en ieder die een verslagene aangeraakt heeft, moet zich op de derde dag en op de zevende dag ontzondigen, u en uw gevangenen.

 Lev. 13:46 Alle dagen dat hij de ziekte heeft, zal hij onrein zijn. Onrein is hij, hij moet afgezonderd wonen. Buiten het kamp moet zijn woongebied zijn.

Als laatste wordt er in dit zesde hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua nog een indringende waarschuwing gegeven, dat een ieder die zal proberen om Jericho te herbouwen, dat moet bekopen met het leven van zijn eerstgeboren zoon.

In I Kon. 16:34 lees je dat Hiël uit Bethel dit probeerde te doen, maar dat zijn eerstgeboren zoon Abiram en zijn jongste zoon Sechub daarbij het leven lieten. Zoals God Almachtig bevolen had.

Als God Almachtig iets vernietigd heeft omdat het slecht voor mij is, moet ik dat slechte niet weer gaan opzoeken en koesteren. Als dat gebeurt zal Gods straf op mij komen.

Is het niet zo, dat een hond ook niet naar zijn braaksel terugkeert? (Spr. 26:11, II Petr. 2:22).

Dat is namelijk ook de grondslag voor wat Jezus Christus vertelt in Lik. 11. Het verhaal van de boze geest die uitgedreven is uit een mens. Dat deze boze geest na verloop van tijd terugkomt bij die persoon om te kijken of de ramen en deuren van zijn levenshuis nog steeds dicht zijn.

Is dat niet zo dan zal die boze geest terugkomen met zeven andere boze geesten en het zal met die persoon slechter zijn dan toen hij nog bezet gebied was door die ene boze geest.

-----...-----

Ieder mens heeft een keuze in zijn leven om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen. Of die mens nu geroepen is door God of niet. De keuze om die roepstem aan te nemen is aan die mens.

Het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus is **geen** kwestie van geboorterecht (een Israëliet zijn). Het geroepen zijn door God is **wel** een kwestie van geboorterecht. Want op dit moment roept God eerste Zijn volk Israël bij elkaar, voordat de volgende fase van Gods plan verder gaat.

Dat God de Vader vóór de grondlegging van deze aarde al wist wie Zijn volk Israël zou zijn, en welke mensen uit dat volk Israël Jezus Christus zouden aannemen en wie Hem zouden afwijzen, is geheel aan God Almachtig.

Ik heb helemaal geen recht om over de beslissingen van God Almachtig mijn gedachten over te hebben; laat staan dat ik God daarvoor ter verantwoording zou kunnen roepen.

Num. 5:2-3 Gebied de Israëlieten dat zij elke melaatse, en ieder die een vloeijing heeft, en ieder die onrein is vanwege een dode, uit het kamp wegsturen. Van man tot vrouw moet u wegsturen; u moet hen wegsturen tot buiten het kamp, zodat zij hun eigen kampen, waar Ik in hun midden woon, niet verontreinigen.

Deut. 23:14 Want de HEERE, uw God, wandelt binnen uw kamp om u te redden en uw vijanden aan u over te geven. Daarom moet uw kamp heilig zijn, opdat Hij niet iets schandelijks bij u ziet en Zich van u afkeert.

Ex. 12:19 Zeven dagen lang mag in uw huizen geen zuurdeeg gevonden worden, want ieder die iets gezuurds zal eten, die persoon moet uit de gemeenschap van Israël uitgeroeid worden of hij nu een vreemdeling is of een ingezetene van het land.

Ex. 12:48-49 Als er nu een vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag. Eén wet is er voor de ingezetene en voor de vreemdeling die te midden van u verblijft.

I Kon. 8:41 Zelfs ook wat de vreemdeling betreft, die niet tot Uw volk Israël behoort, maar uit een ver land komt omwille van Uw Naam

Ik weet dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij gered heeft uit de wereld, uit de diepste duisternis.

Het is mijn taak om met behulp van Jezus Christus weg te blijven van de plek waar ik vandaan kwam. Ik heb daar helemaal niets meer te zoeken. Dat zijn oorden van verderf.

Zoals God Almachtig met Jozua was, en de roem van Jozua door heel het land ging, zo is God met elke wedergeboren Christen.

Misschien zie ik het nog niet zo duidelijk;
Misschien ervaar ik het allemaal ook niet zo;

Maar uit deze geschiedenis van Jozua 6, mag ik weten dat tijdens die rondwandelingen van het volk Israël rond de stad Jericho, elke dag weer opziend naar die immens hoge en sterke muren; dat ook het volk Israël het allemaal niet zo duidelijk zag, en het allemaal ook niet ervoer.

Daarom is het goed er sterke, door God Almachtig aangestelde leiders zijn.

Leiders die zich niet laten leiden door gevoelens, emoties of omstandigheden. Maar leiders die gepokt en gemaasd zijn in het Woord van God Almachtig.

Leiders die weten wat het is om Gods Stem te horen en te verstaan.

Leiders die ook uit deze geschiedenis van het volk Israël en de stad Jericho, antwoorden mogen hebben om het volk dat aan hen is toevertrouwd vóór te gaan.

Zoals Jezus Christus ons voor gaat de overwinning in. Halleluja!

📖 I Kon. 16:34 In zijn dagen bouwde Hiël uit Bethel Jericho weer op. Op zijn eerstgeboren zoon Abiram legde hij de fundamenten ervan, en op zijn jongste zoon Segub richtte hij de poorten ervan op, overeenkomstig het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had door de dienst van Jozua, de zoon van Nun.

📖 Spr. 26:11 Zoals een hond terugkeert naar zijn braaksel, zo is een dwaas die in zijn dwaasheid terugvalt.

📖 II Petr. 2:22 Maar hun is overkomen wat een waar spreekwoord zegt: De hond is teruggekeerd naar zijn eigen uitbraaksel en de gewassen zeug naar het rondwentelen in de modder.

Hoofdstuk 7

Nederlaag bij Ai

Ook hoofdstuk 7 uit het Bijbelboek Jozua is weer zo een hoofdstuk waar je een spannende film van zou kunnen maken.

Maar het is God Almachtig niet te doen om de sensatie of het verhaal op zich. God wilde het volk Israël een les leren, én God wil mij ook vandaag de weer een les leren uit wat ik lees.

In hoofdstuk 6 las ik hoe Jericho, de grote en versterkte stad, in handen kwam van de Israëlieten. Dat hier geen enkel wapengekletter en strijdgewoel voor nodig was, maar dat God Almachtig de dikke en hoge muren liet instorten op het langgerekte blazen op de ramshoorn van de priesters, nadat zij, het volk Israël én God Zelf in de Ark van het Verbond, zeven maal de stad Jericho rond waren getrokken.

God Almachtig gaf de stad Jericho aan het volk Israël onder de voorwaarde dat de Israëlieten niets, maar dan ook helemaal niets als buit voor zichzelf mochten nemen.

Al het leven moest gedood worden, en alles wat de inwoners van Jericho toebehoorde moest vernietigd worden. Alleen het goud, zilver, koper en ijzer moest uit de stad verzameld worden en toegevoegd worden aan de schat van de HEERE. Ik heb daar uitgebreid over geschreven in het vorige hoofdstuk.

-----,-----

Nadat de stad Jericho verwoest is komt een andere stad in het vizier. Namelijk de stad Ai dat ten oosten van Bethel ligt, bij Beth Aven.

In die tijd waren er namelijk routes van Jericho naar het gebergte. De eerste was de zogenaamde noordelijke route naar Ofra; de tweede was de zogenaamde zuidelijke route naar Jeruzalem en de middelste route was via Ai.

Het gebergte was van groot belang, juist in tijden van oorlog, omdat in het gebergte geen wagens konden rijden. Paard en wagens die juist het leger van Egypte en Kanaän zo sterk maakten.

De stad Ai was van grote strategische betekenis, alhoewel de plaats op zich helemaal niet zo groot was. Ai was waarschijnlijk een noordelijke verdedigingspost van de regio Jeruzalem.

De stad Ai was kleiner dan Gibeon (Joz. 10:2), maar uit Joz. 8:24-25 blijkt het aantal inwoners van Ai toch nog een twaalfduizend te zijn geweest, inclusief de vrouwen.

Joz. 10:2 dat zij zeer bevreesd werden. Gibeon was immers een grote stad, als een van de koninklijke steden. Ja, het was groter dan Ai, en al zijn mannen waren sterk.

Joz. 8:24-25 En het gebeurde, toen Israël gereed was met het doden van al de inwoners van Ai op het veld, in de woestijn waar zij hen achtervolgd hadden, en zij allen door de scherpste van het zwaard gevallen waren totdat zij allen omgekomen waren, dat heel Israël zich naar Ai keerde, en zij sloegen zijn inwoners met de scherpste van het zwaard. En het gebeurde dat het er twaalfduizend waren, allen die op die dag vielen, van de man tot de vrouw toe, allemaal mensen uit Ai.

Jozua gaat op dezelfde wijze te werk als destijds bij Jericho.

Hij zendt eerst verkenneren naar Ai om te onderzoeken hoe sterk de stad was. En deze verkenneren komen met super positief bericht terug, dat Jozua geen moeite moet doen om alle strijdbare mannen van Israël naar Ai toe te sturen, want Ai is niet meer dan een vlekje op de landkaart. Als Jozua twee tot drieduizend man stuurt dan zullen deze met gemak Ai kunnen verslaan.

Maar het tegenovergestelde is waar. Jozua stuurt twee tot drieduizend strijdbare mannen, maar in plaats dat deze mannen Ai verslaan, verslaat het leger(tje) van Ai de strijdbare mannen van Israël. Er komen zelfs zesendertig strijdbare mannen van het volk Israël om het leven.

Dan zie ik in Joz. 7:5 dezelfde woorden terugkomen die de oorspronkelijke bewoners van het Beloofde land gebruikte als het over het volk Israël ging: *Het hart smolt weg van angst*

Alleen nu smelt het hart van het volk Israël weg voor het leger van Ai. Terwijl in de vorige hoofdstukken steeds geschreven werd dat de inwoners van het Beloofde Land doodsangsten uitstonden voor het volk Israël en zijn God.

Het smeekgebed van Jozua

Jozua en de oudsten van het volk Israël scheuren nu hun kleren en werpen zich ter aarde met hun gezicht op de grond. Ze strooien stof op hun hoofd als teken van diepe rouw. Wat is er toch gebeurd?

'Ach HEERE', roepen Jozua en de oudsten van het volk Israël. 'Wat is er toch aan de hand. Zijn wij daarom de Jordaan overgestoken om hier de dood te vinden. Hadden wij maar besloten aan de overzijde van de Jordaan te blijven'.

Precies dezelfde woorden die de Israëlieten gebruikten in de woestijn tegen Mozes na hun bevrijding uit Egypte. Weer roept het volk Israël dat zij beter onder de slavernij van het volk Egypte hadden kunnen blijven. In dit geval weergegeven door hun veertigjarige woestijnreis. (Ex. 14:11, Ex. 16:3, Ex. 17:3)

-----...-----

Aan de ene kant heeft mij dat altijd verbaasd.

God Almachtig had zulke grote wonderen gedaan met het volk Israël bij de Schelfzee. En nog geen paar dagen later roept het volk Israël al dat zij beter in Egypte hadden kunnen blijven.

God Almachtig heeft ook nu weer zulke grote wonderen gedaan met het volk Israël bij de Jordaan en in Jericho. En nog geen paar dagen later roept het volk Israël al dat zij beter in de woestijn hadden kunnen blijven.

Aan de andere kant zie je dit vandaag de dag nog steeds gebeuren. Wedergeboren Christenen die door God Almachtig zijn bevrijd van boze machten, die (nog) niet met hun vrijheid weten om te gaan.

Die vrijheid kan zelfs zo dreigend zijn dat sommigen zelfs weer gaan terugverlangen naar de tijd dat zij nog (gedeeltelijk) bezet waren. Daar weten zij immers mee om te gaan? Dat hebben zij altijd al gedaan!

Ex. 7:5 En de mannen van Ai doodden van hen ongeveer zesendertig man, en zij achtervolgden hen van voor de poort tot Sjebarim toe en versloegen hen op de helling. Toen smolt het hart van het volk van angst en het werd als water.

Ex. 14:11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden?

Ex. 16:3 De Israëlieten zeiden tegen hen: Och, waren wij maar door de hand van de HEERE gestorven in het land Egypte, toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging toe! Want u hebt ons uitgeleid naar deze woestijn om heel deze gemeente van honger te laten sterven.

Ex. 17:3 Het volk smachtte daar naar water en het volk morde tegen Mozes en het zei: Waarom hebt u ons toch uit Egypte laten vertrekken? Om mij, mijn kinderen en mijn vee van dorst te laten omkomen?

De reden daarvoor is dat wanneer iemand zijn hele leven bezet gebied is geweest, die persoon overlevingsmechanismen heeft gebouwd om met die bezetting om te gaan. Dat noemen we ook wel 'muren om het hart bouwen'.

Als die overlevingsmechanismen niet meer nodig zijn omdat die persoon in de vrijheid is gebracht door God Almachtig, dan kan dat heel bedreigend zijn voor die persoon.

En als er dan een vorm van tegenslag komt, is de nijging aanwezig om direct die overlevingsmechanismen weer op te zetten, of te gaan verlangen naar de tijd dat die overlevingsmechanismen ervoor zorgden dat de pijn en de tegenslag de betreffende persoon niet kan raken.

Maar dat is niet de bedoeling van de vrijheid die God Almachtig brengt. Als God mensen in de vrijheid zet is dat omdat God hen in die vrijheid wil hebben.

-----..-----

In het geval van het volk Israël blijkt **zonde** de oorzaak te zijn van de nederlaag bij Ai.

God Almachtig had immers bevolen bij de verovering van de stad Jericho dat de Israëlieten niets als buit voor zichzelf mochten behouden. (Joz. 6:17-18). En nu blijkt dat er toch één man de verleiding niet aan kon, door wel van het goud van de inwoners van Jericho tot zich te nemen, en die wel een prachtig mooie Babylonische mantel achterhield voor zichzelf.

Dat feit is de oorzaak dat het volk Israël de nederlaag leidde tegen het nietige Ai.

Maar dat feit is ook vandaag de dag vaak de oorzaak dat er tegenslagen komen in het leven van de wedergeboren Christen. In het leven van de bevrijdde wedergeboren Christen.

Een overgave aan God Almachtig kan niet gedeeltelijk zijn. Ik zeg zelf vaak dat het aannemen van Jezus Christus een 'levensgevaarlijke' zaak is. Het kost je letterlijk het leven.

Maar wat voor leven kost het mij dan?

Het 'oude' leven, waarin **niet** God Almachtig het voor het zeggen had, maar waarin de wereld het voor het zeggen had (lees satan).

Een leven waarin het alleen maar draait om geld, geldzucht, hebzucht, macht, verleiding, lust en noem maar op.

📖 Joz. 6:17-18 Maar de stad moet met de ban aan de HEERE gewijd zijn, de stad zelf en alles wat erin is. Alleen Rachab, de hoer, zal in leven blijven, zij en allen die bij haar in huis zijn, omdat zij de boden die wij uitgestuurd hadden, verborgen heeft. Past ú echter op voor wat met de ban gewijd is. Anders slaat u zichzelf met de ban, als u neemt van wat met de ban gewijd is; en dan maakt u van het leger van Israël een met de ban geslagen leger en stort u het in het ongeluk.

Dàt leven laat ik achter in het doopbad, want dàt leven bracht mij niet dichterbij God Almachtig, maar trok mij juist van God af.

Volledige overgave aan God Almachtig **in** Jezus Christus geeft mij een nieuw leven. Een leven in vrijheid. Een leven zoals het geleefd mag worden in het Beloofde Land. In het thuisland van de Koning Jezus Christus waarvan ik als vrij mens ambassadeur van mag wezen in de wereld waarin ik door God gesteld bent. Dat is dus deze aarde.

Een leven mét God Almachtig moet garant staan voor een leven zonder aardse zorgen om welzijn, welvaart, gezondheid en noem maar op. Want als wedergeboren Christen ben ik een erfgenaam van Jezus Christus.

En God Almachtig, Die de wereld geschapen heeft met alles wat daarop en daarin is, is eigenaar van die wereld. Dus ik als erfgenaam ben dus mede-eigenaar van die wereld. Zo zou het moeten zijn.

De praktijk is echter weerbarstiger. Juist voor de meeste wedergeboren Christenen, die lange tijd in de wereld geleefd hebben (vooral wij in het rijke Westen). Deze mensen hebben juist ook de 'heerlijke' kanten gezien van geld, bezit, macht, gezondheid en overvloed. Hun lichamen van vlees en bloed zijn daaraan verslaafd geraakt of zij dat nu willen of niet.

Als God Almachtig dan aan satan toestemming geeft om die wedergeboren Christen te beproeven (Jes. 54:16), om te zien of die persoon zich werkelijk helemaal heeft overgegeven aan Jezus Christus kan het zijn dat die persoon gaat terugverlangen naar al die wereldse zaken.

Denk nu niet dat ik iemand wil veroordelen, want allereerst schrijf ik deze woorden aan mijzelf.

Ik weet als geen ander wat ik hier schrijf en hoe deze dingen werken. Ook en misschien wel juist in mijn leven.

De kans is echter heel erg groot dat door de beproevingen, het verlangen naar een werelds antwoord te groot gaat worden, waardoor ik mij ga verweren met wereldse antwoorden en daarmee God Almachtig aan de kant schuif en het heft zelf in handen neem.

 Jes. 54:16 Zie, *Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Een voorbeeld:

Toen Sonja en ik ons leven werkelijk aan de Heer gegeven hadden in 1984, gevolgd door de doop in de Heilige Geest op 10 januari 1996, gevolgd door de waterdoop op 19 mei 1996, volgde eerst een periode van bevrijding.

Heel veel zaken uit mijn verleden bracht de Heilige Geest naar de oppervlakte en mét Jezus Christus mocht ik deze belijden, vergeving ontvangen en verzoening krijgen.

Door mijn werk kwamen er veel mensen op ons pad die in grote financiële problemen zaten en veel van die mensen hebben wij mogen helpen door hen op Bijbelse basis te leren omgaan met financiën. In sommige gevallen mochten wij zelfs een lening verstrekken om de directe nood te lenigen.

Jammer genoeg zijn er ook mensen geweest die de leningen niet aflosten en met onbekende bestemming zijn vertrokken. In onze ogen wedergeboren Christenen! Want met elk van die mensen hebben wij mogen bidden, en hebben zij ook zelf gebeden tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Er zijn ook mensen die ons beschuldigd hebben van alles wat mooi en lelijk was. Vaak is de gedachte bij mij langs gekomen om op wereldse wijze 'ons' geld terug te halen door gerechtsdeurwaarders en incassobureaus op hen af te sturen. Soms is het zelfs in mijn gedachte opgekomen om rechtzaken te beginnen tegen sommigen van die mensen.

Maar dàt is nu werelds denken en handelen.

- Jezus Christus zegt dat wij moeten bidden voor onze vijanden. (Matt. 5:44);
- Jezus Christus zegt dat wij moeten lenen en niet moeten terugvragen. (Luk. 6:35);
- Jezus Christus zegt dat wanneer wij gedwongen worden om één mijl met iemand te gaan, dat wij dan vrijwillig twee mijlen met hem moeten gaan. (Matt. 5:41);
- Jezus Christus zegt ons dat wanneer wij op de linkerwang geslagen worden, wij de rechterwang moeten toekeren (Matt. 5:39);
- Paulus schrijft in I Kor. 6:1-11 dat wedergeboren Christenen 'hun' recht niet moeten halen bij wereldse rechters, maar dat rechtsgeschillen in de gemeente opgelost moeten worden.

📖 Matt. 5:44 Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervol-gen;

📖 Luk. 6:35 Maar heb uw vijanden lief en doe goed, en leen zonder te hopen iets terug te krijgen. Dan zal uw loon groot zijn en zult u kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goedertieren over de ondankbaren en slechten.

📖 Matt. 5:41 en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem .

📖 Matt. 5:39 Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe;

Als er iemand zegt dat dit gemakkelijk is om te doen, dan ben ik het daar niet mee eens. Het is **niet** gemakkelijk. Want ook wij hebben hard voor onze centjes moeten werken is dan mijn gedachte. Maar ook dat is weer een wereldse gedachte.

- Alles wat wij hebben en doen is van God Almachtig gekregen;
- Alles wat wij werken is door God Almachtig op ons pad gebracht;
- Alle financiën die wij daarmee verdienen is door God Almachtig gegeven.

En God Almachtig vraagt aan mij gewoonweg om te geven aan hen die het nodig hebben (Jes. 58:9-11), want datgene wat ik van God heb gekregen, heb ik van Hem te leen gekregen. God Almachtig is in control. Zijn wetten gelden nu in mijn leven. Want ik heb daar zelf om gevraagd bij mijn bekering.

En waarom heb ik daar om gevraagd?

Omdat God Almachtig nog veel grotere dingen voor mij in petto had en heeft. Zaken die met geen goud van de wereld te betalen zijn.

- Neem mijn bevrijding doordat Jezus Christus de straf op Zichzelf heeft genomen en ik daarom vrijgesproken werd;
- Neem de zorg en de Liefde van HEERE die alle verstand te boven gaat (Fil. 4:7), die vaak niet eens te beschrijven is;
- Neem de rust die van Hem uitgaat wanneer ik nieuwe en of grote dingen in Zijn Naam mag gaan doen;
- En neem de grote Belofte uit I Joh. 2:25 dat ik het eeuwige leven heb ontvangen.

Achan aangewezen en gestraft

Het is zo gemakkelijk om deze man Achan, de zoon van Charmi, de zoon van Abid, de zoon van Zerah, uit de stam van Juda te veroordelen, voor wat hij deed tijdens de inname van de stad Jericho. Maar ik geloof dat iedereen met deze verleidingen te dealen heeft. Vooral als het zo voor het oprapen ligt.

Ik heb jarenlang een eigen bedrijf gehad. En regelmatig werd mij werk aangeboden met leuke verdiensten. De enige voorwaarde was dat ik het zwart moest doen, of een gedeelte zwart.

Satan probeerde zo invloed in mijn leven te hebben en te houden. Want zwart werken geeft schuldgevoel, schuldgevoel geeft angst (voor ontdekking), en voor je het weet zit je weer in een leven met allerlei zogenaamde beschermingsmuren om je heen.

☞ Jes. 58:9-11 Dan zult u roepen en de HEERE zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik. Als u het juk uit uw midden wegdoet, het uitsteken van de vinger en het uitspreken van ongerechtigheid; als u uw hart opent voor de hongerigen, en de verdrukte ziel verzadigt, dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid als de middag zijn. En de HEERE zal u voortdurend leiden, Hij zal uw ziel in dorre streken verzadigen, uw beenderen kracht geven; u zult zijn als een bevroede tuin, als een waterbron waarvan het water nooit ontbreekt.

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Ik ben God Almachtig dankbaar tot op de dag van vandaag dat Hij mij zei, om mij nooit op enigerlei wijze in te laten met zwart geld.

En of het zwart nu uitkomt of niet, het is een vloek die mij in de verdediging brengt en mijn leven tot bezet gebied maakt. En dan heb ik het nog geen eens over het vervolg.

Want ook al zou ik in iets kleins toegeven aan satan, reken er maar op dat de volgende keer er iets groters voorbij komt. Kijk maar hoe de eerste mens in het paradijs viel voor satan. 3

Natuurlijk geldt dit voor andere dingen ook, als bijvoorbeeld het invullen van mijn belastingaangifte, het declareren aan allerlei instanties, het opgeven van werk aan de sociale uitkeringsinstanties, en noem maar op.

Als ik bewust sjoemel, ben ik in gedachten ook bezig met wat er gebeurt als het uitkomt. En die angst houdt mij bezet.

-----..-----

God Almachtig ziet alles en Hij weet alles. En als Jozua met de oudsten van het volk Israël zich verootmoedigen, gaat God spreken en vertelt Hij aan Jozua dat er iemand is onder het volk Israël die zich vergrepen heeft aan de rijkdommen die in de stad Jericho voor het oprapen lagen.

Met God Almachtig valt niet sjoemelen. Ook kun ik niets van mijn leven verborgen houden voor Hem. Hoe zou het ook kunnen zijn. God is mijn Maker!

In het geval van Jozua vertelt God Almachtig dus dat er gezondigd is en dat die zonde ervoor gezorgd heeft dat de strijdbare mannen van het volk Israël de nederlaag hebben geleden tegen Ai.

Ook zegt God Almachtig dat wanneer deze zonde niet in de openbaarheid komt, dat God niet meer met het volk Israël zal zijn.

God Almachtig kàn niet vereenzelvigd worden met de kleinste vorm van zonde.

Dat kon Hij niet ten tijde dat de eerste mens met satan in discussie ging en toch at van de *'boom van kennis van goed en kwaad'*.

Dat kon God Almachtig niet ten tijde dat deze Achan iets wegnam uit de buit van Jericho terwijl God dit verboden had.

Dit kan God Almachtig nog steeds niet, ook vandaag de dag niet wanneer ik mijzelf aan Hem gegeven heb en dan toch willens en wetens zondig. Het kàn gewoon niet.

God Almachtig is *leven*; satan is dood.

Een mens kan niet tegelijk levend en dood zijn. Iemand kan niet tegelijk in het licht en in de duisternis zijn. Het is geen kwestie van en, het is een kwestie of.

Niet God Almachtig en satan tegelijk.

Neen, het is God of satan.

Maar juist het bovenstaande heeft satan weten te verdraaien. Hij zegt tegen de mensen dat zij helemaal niet hoeven te kiezen.

Satan heeft buiten het en en of nog een derde mogelijkheid gemaakt. Tenminste, dat zegt hij. Satan zegt dat ik nergens in hoef te geloven. Niet in God Almachtig en niet in satan.

Dàt is één grote leugen.

Door de zonde van de eerste mens is de heerschappij over de mens namelijk overgegaan van God Almachtig naar satan. Dat betekent dat de '*default*' status van de mens is, dat hij toebehoort aan satan. Want buiten de zonde van de eerste mens heeft ieder mens gezondigd. En aangezien de straf op de zonde de dood is, is ieder mens tot de dood veroordeeld.

Wanneer iemand bewust kiest voor God Almachtig en ***in*** Jezus Christus Zijn Heiland en Verlosser aanroept, gaat die mens over van de heerschappij die satan over hem heeft, naar een nieuwe heerschappij, die van Jezus Christus.

Iemand die dié keuze maakt stapt over van de dood naar het leven.

Maar als iemand ***geen*** keuze maakt ***vóór*** God Almachtig, blijft hij onder zijn '*default*' status en dat is dat die persoon toebehoort aan satan. Het is gewoonweg niet anders!

-----,..-----

Dat de overwinning op Jericho en de nederlaag bij Ai (maar ook de uiteindelijke overwinning op Ai in het volgende hoofdstuk) op deze wijze beschreven zijn in de Bijbel leert mij een belangrijke les.

Bekering en overgave van mijn wezen aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus betekent dat ik alles wat ik heb en ben, overgeef aan Hem.

Er is helemaal niets voor en van mij bij. Zoals het volk Israël helemaal niets, maar dan ook helemaal niets voor eigen gebruik mocht houden uit de buit van Jericho.

Is mijn bekering en overgave toch niet honderd procent, en wil ik toch iets behouden uit de 'buit van Jericho' dan zal dat mijn ondergang worden en zijn.

God Almachtig vraagt honderd procent overgave.

Als ik mij dan ook honderd procent overgegeven heb dan leert mij het verhaal over de uiteindelijke overwinning op Ai, dat de buit van Ai **wél** door mij behouden mag worden en door mij gebruikt mag worden.

Want uiteindelijk ben ik geroepen om te 'heersen' met Jezus Christus. Let wel: 'heersen' in de betekenis van Genesis hoofdstuk 1 en 2, dat is '**dienend leidinggeven**'.

-----..-----

Bekering is radicaal. Of ik kies voor God Almachtig en zal leven; of ik kies tegen God en zal sterven.

In dit Bijbelverhaal heeft Achan gekozen tégen God Almachtig en hij moest sterven.

Ook bij mij rijst de vraag: waarom dan de hele familie mét Achan moet sterven. Dus ook zijn kinderen. Zij hebben toch niet gezondigd? En ook de strijders die omkwamen in de strijd tegen het leger van Ai, terwijl zij helemaal niets wisten van de zonde van Achan.

Volgens de Septuagint (*) of ook wel LXX genoemd waren de kinderen van Achan alleen getuige van de steniging van hun vader. Als ik deze tekst hier lees worden ook deze kinderen gedood. Net als destijds bij Datán en Abiram (Num. 16:27, Num. 16:32-33)

Omdat ik hier voor mijzelf geen objectief antwoord over kreeg, heb ik de Studie-Bijbel geraadpleegd om te zien, wat zij hierover zeggen. Dit schrijft de Studie-Bijbel:

'In II Kon. 1:9-16 is een overste verantwoordelijk voor het leven en dood van zijn onderdanen. In Deut. 24:16 staat dat ieder zijn eigen straf krijgt, maar dit geldt voor zaken tussen mensen onderling.

 Num. 16:27 En zij trokken zich terug van rondom de woning van Korach, Dathan en Abiram, maar Dathan en Abiram kwamen naar buiten en bleven bij de ingang van hun tenten staan, met hun vrouwen, en hun zonen en hun kleine kinderen.

 Num. 16:32-33 De aarde opende haar mond en verzwoeg hen, met hun gezinnen, en alle mensen die Korach toebehoorden, en al hun bezittingen. En zij daalden levend af naar het graf, zij en alles wat van hen was. En de aarde overdekte hen, en zij waren verdwenen uit het midden van de gemeente.

 Deut. 24:16 De vaders mogen niet ter dood gebracht worden om de kinderen, en de kinderen mogen niet ter dood gebracht worden om de vaders. Ieder zal alleen om zijn eigen zonde ter dood gebracht worden.

Het Goddelijk gericht 'over allen' is te vergelijken met de banwet van Deut. 13:12-16.

In het verdrag tussen de Hethitische koning Mursili II en Duppi-Tessub van Amurru staat: Wat betreft de woorden van dit verbond en de eed die in dit tablet gegrift staan..... mocht Duppi-Tessub de woorden van dit verdrag en de eed niet honoreren, dan mogen de goden van de eed Duppie-Tessub vernietigen, samen met zijn persoon, zijn vrouw, zijn zoon, zijn kleinzoon, zijn huis, zijn land en alles wat hij bezit.

Het is voor ons niet duidelijk in welke mate de kinderen op de hoogte waren van de overtreding door hun vader Achan.

Achan is de oorzaak van de dood van zijn kinderen, zoals dat ook geldt voor de zonde van de eerste mens (Rom. 5:12).

Daartegenover staat in de NT de doorwerking van de genade door Jezus Christus (Rom. 5:15-17)'

📖 Rom. 5:15-17 Maar het is met de genadegave niet zoals met de overtreding. Want als door de overtreding van de ene veeln gestorven zijn, veel meer is de genade van God en de gave door de genade die er is door de ene mens Jezus Christus, overvloedig geweest over veeln. En het is met de gave niet zoals het was door de ene die zondigde. Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreding wel tot verdoemenis, maar de genadegave bij veel overtredingen tot rechtvaardiging. Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, namelijk Jezus Christus.

() Septuagint of LXX is de Griekse vertaling van de Tenach, de Hebreeuwse Bijbel.*

📖 Deut. 12:13-16 Als u over een van uw steden die de HEERE, uw God, u geeft om er te wonen, hoort zeggen: Er zijn mannen, verdorven lieden, uit uw midden voortgekomen en zij hebben de inwoners van hun stad verleid door te zeggen: Laten we andere goden gaan dienen, die u niet kent, dan moet u het onderzoeken, grondig uitzoeken en goed navragen. En zie, is het de waarheid, staat de zaak vast, is zo'n gruwelijke daad in uw midden gedaan, dan moet u de inwoners van die stad geheel en al slaan met de scherpste van het zwaard, door haar met alles wat erin is, ook haar vee, met de scherpste van het zwaard met de ban te slaan. Al haar buit moet u op het midden van haar marktplein bijeenbrengen, en vervolgens moet u de stad en al haar buit met vuur verbranden, als een offer dat geheel verteerd wordt voor de HEERE, uw God. Ze moet eeuwig een ruïne blijven en mag nooit herbouwd worden,

📖 Rom. 5:12 Daarom zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

Hoofdstuk 8

De ondergang van Ai

Ik heb hoofdstuk zeven afgesloten door de hoofdstukken 6, 7 en 8 uit het Bijbelboek Jozua aan elkaar te koppelen. Want elke keer als ik de Bijbel lees, moet ik mij voor ogen houden dat de opgeschreven verhalen enerzijds historische feiten zijn, maar anderzijds geloof ik ook dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij iets door deze verhalen wil vertellen voor de dag van vandaag.

Aan het eind van het vorige hoofdstuk heb ik beschreven dat God Almachtig een totale overgave wil van de mens. Dat de mens niet met één been in de wereld kan blijven staan, en met het andere been bij God wil wezen.

Het geloof in God Almachtig is een totaal geloof of het is geen geloof. Het is het één **of** het ander en niet het één **én** het ander.

Voor mij blijkt dat ook uit bijvoorbeeld Gal. 2:20. Hier staat dat ik gestorven ben met Jezus Christus. En gestorven zijn betekent dood. Je kunt niet levend én dood tegelijk zijn. De keuze voor God in Jezus Christus is een radicale keuze.

Gelukkig staat er in Gal 2 ook dat ik opgestaan ben uit de dood **in** Jezus Christus. Dat betekent dat niet ik leef (want ik ben dood, mijn eigen 'ik' is dood), maar ik leef **in** Jezus Christus.

Daarom kan ik ook zeggen dat God Almachtig mijn leven niet ziet als mijn leven van geest, lichaam en bloed.

Als God Almachtig mij aanziet, dan ziet Hij Jezus Christus aan. En omdat Jezus Christus volstrekt zonder zonden was en is, ziet Hij mij ook aan als zijnde zonder zonden. Halleluja.

Het is bijna niet te begrijpen; de wonderen van God Almachtig zijn onnavolgbaar. (Ps. 139:6 ^{NBG}, Job 37:5, Job 5:9)

Satan, die God Almachtig geschapen heeft om te verwoesten, (Jes. 54:16) doet er alles aan om mensen bij God weg te houden.

Eén van zijn sterkste wapens is door de mens voor te houden dat deze helemaal niet hoeft te kiezen tussen God Almachtig en satan.

De grote leugen van satan ligt hem hierin: Door de zonden van de eerste mens op aarde is de heerschappij over de aarde overgegaan van God Almachtig naar satan. Daarom wordt satan ook 'de overste van deze wereld' genoemd (Joh. 12:31, Joh. 16:11).

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Ps. 139:6 (NBG) Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij.

Job 37:5 God dondert wonderbaar met Zijn stem; Hij doet grote dingen en wij begrijpen ze niet.

Job 5:9 Hij doet grote dingen, die niemand kan doorgronden; wonderen, die niet te tellen zijn.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

Door de zonden van de mensen is satan '*eigenaar*' geworden van de mensen.

En omdat er in de Bijbel staat dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:1) en dat iedereen gezondigd heeft (Rom. 3:12) staan **alle** mensen dus aan de '*verkeerde*' kant van de lijn.

Jak. 2:10 zegt dat overtreding van één der wetten, overtreding van de hele wet is. En op overtreding van de wet staat in Gods Rechtssysteem maar één straf en dat is de dood. Dit principe heb ik aan het begin van deze mijmeringen al beschreven.

Conclusie: Alle mensen hebben gezondigd en zijn veroordeeld door de wet tot de doodstraf.

Alle goede werken die de mensen eventueel gedaan hebben tellen niet mee. Of ik mij nu humanist noem of niet, of ik nu een boeddhist of een moslim ben, of ik nu atheïst of ongelovig ben. Goede werken tellen niet mee als het gaat om rechtvaardiging voor God Almachtig.

Het betekent dus dat de '*default*' status van de mens is dat zij toebehoren aan satan.

Alleen een openlijke keuze voor God Almachtig **in** Jezus Christus kan die default status veranderen.

Wanneer ik voor God Almachtig kies word ik '*weggerukt*' uit de heerschappij van satan en kom ik weer onder de heerschappij van God.

En zoals is ik hiervoor schreef: dan kijkt God Almachtig mij als mens van vlees en bloed niet meer aan, maar God ziet in mij Zijn eigen Zoon Jezus Christus. En omdat Jezus Christus nooit gezondigd heeft, kan Hij dus ook niet veroordeeld worden door de wet tot de doodstraf, maar leeft Hij.

Omdat ik, die openlijk gekozen heb voor God Almachtig **in** Jezus Christus, ben opgestaan uit de dood **in** Jezus Christus, ben ik zondenvrij en kan ik nooit door de wet van God veroordeeld worden tot de doodstraf.

De uitspraak in mijn vonnis luidt dan ook: **vrijspreek**. En met Jezus Christus en **in** Jezus Christus mag ik dus leven.

Dààrom wil satan niet dat mensen '*gedwongen*' worden om te kiezen. Satan zwijgt liever want hij weet dat wanneer de mens niet openlijk kiest vóór God Almachtig die mens aan hem toebehoort, vanuit die default status.

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Dààrom is mijn oproep aan iedereen die het horen wil dan ook:

'Kies wél. Zonder dat een mens het in de gaten heeft, werkt satan door mensen heen (Ef. 6:12). Zonder dat een mens het in de gaten heeft, is het satan die de mens ongeïnteresseerd maakt voor het Evangelie van Jezus Christus.

Door de ongeïnteresseerdheid voor het Evangelie van Jezus Christus heen spreekt satan dat het helemaal niet nodig is om een keuze te maken.

Door de ongeïnteresseerdheid voor het Evangelie van Jezus Christus zegt satan dat het met die mens nog helemaal niet zo slecht is. Dat die mens best wel een heleboel goede dingen heeft en goede werken doet.

Pas op! Ongeïnteresseerdheid voor het Evangelie van Jezus Christus is een pijl uit de koker van satan. Satan gebruikt allemaal nobel en goed klinkende argumenten, maar hij heeft maar één doel: dat die mens niet kiest voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Niet gekozen hebben is al gekozen hebben! Niet gekozen hebben is een keuze tégen God Almachtig **in** Jezus Christus en vóór satan. (Matt. 12:30, Matt. 6:24). Meer mogelijkheden zijn er gewoon niet!

Als ik moeite heb met deze woorden, is er maar één antwoord. In de Bijbel vind ik alle Bijbelteksten waar God Almachtig over deze dingen schrijft.

Ga naar God toe en vrààg Hem eenvoudigweg of wat ik hierboven schrijf waar is of niet.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer iemand met een oprechte vraag bij God Almachtig komt, dat Hij zal antwoorden, op welke wijze dan ook.

-----..-----

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

☞ Matt. 12:30 Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij bijeenbrengt, die drijft uiteen.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Uit de hoofdstukken vijf, zes en zeven van het Bijbelboek Jozua lees ik voor mijn leven, dat mijn overgave aan God Almachtig in Jezus Christus een volledige overgave moet zijn.

Dat wordt in hoofdstuk zes gesymboliseerd door de overwinning van het volk Israël op Jericho.

Niets, maar dan ook helemaal niets mochten de Israëlieten uit de buit op Jericho voor zichzelf behouden. Als er al waardevolle metalen gevonden werden als goud, zilver, koper en ijzer en dan werd dit toegevoegd aan de schatten van God Almachtig. Een totale overgave aan God dus.

Als ik niet in staat ben om mijzelf honderd procent over te geven aan God Almachtig **in** Jezus Christus, moet ik ook eerlijk in zijn naar God toe, en doe niet alsof.

Want het doen alsof betekent dat ik ben als Achan die toch stiekem enige waardevolle stukken achterhield voor zichzelf. Hij en zijn hele familie heeft dit met de dood moeten bekopen, omdat Achan en zijn familie als een gifdruppel was in een glas van het zuiverste bronwater.

Achan en zijn familie laten leven zou betekenen dat het hele volk Israël (weer) besmet zou zijn met het gif van de zonde. Wat zou betekenen dat er weer een onoverkomelijke kloof geschapen zou worden tussen God Almachtig en Zijn volk Israël.

-----...-----

Het bovenstaande principe lees ik ook in het verhaal van Petrus, Annanias en Safira in Hand. 5:1-11.

Annanias en Safira wilden God Almachtig **in** Jezus Christus volgen. Zij gingen daar zelfs zover in dat zij hun land verkochten en de opbrengst aan God gaven. Maar, zij behielden van die opbrengst toch een gedeelte daarvan voor zichzelf.

Nu zou dat nog niet zo erg geweest zijn; de zonde van Annanias en Safira lag daarin dat zij Petrus vertelden dat het geld dat zij gaven de **hele** opbrengst was van de verkoop van hun land. Zij vertelden **niet** dat zij nog een gedeelte hadden achtergehouden voor zichzelf.

Hadden zij dat maar eerlijk verteld dan was er niets aan de hand geweest. Nu moesten zij hun zonden met de dood bekopen, net als Achan en zijn familie in dit achtste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua.

-----...-----

Nu komt dan het moment (nadat Achan en zijn familie zijn uitgeroeid uit het volk Israël) dat God Almachtig verder kan gaan met Zijn heilsplan voor het volk Israël. En op dit moment is dat de (verdere) in bezit name van het Beloofde Land. En die in bezit name is overweldigend en totaal.

Net als bij de overwinning op Jericho is de overwinning op Ai een totale overwinning. In hoofdstuk acht lees je hoe dit tot stand komt.

Het opmerkelijke verschil tussen de overwinning op Jericho en de overwinning op Ai is dat in vers 2 staat dat de buit op de overwinning op Ai nu **wél** voor het volk Israël mag zijn. Zij worden er dus daadwerkelijk beter van.

In de overgave van een mens aan God Almachtig vraagt God om een honderd procent overgave. Er mag niets van die persoon achterblijven in de wereld. Alles moet aan God gegeven worden.

Maar als die mens dit dan ook doet dan lees ik in de overwinning op Ai door het volk Israël, dat het loon van de overgave groot is. Want de buit op de overwinning op Ai, mag door die mens voor zichzelf gebruikt worden.

-----...-----

De strijd om Ai wordt uitgebreid beschreven. God Almachtig geeft zelf aan Jozua de strategie door hoe hij Ai in zal kunnen nemen.

Of in die beschreven werkwijze een geestelijke boodschap zit weet ik niet. Als dat al zo is, dan kom ik niet verder dan dat wij mensen slim te werk moeten gaan bij het bestrijden van de vijand. Een frontale aanval wil niet zeggen dat dit ook het beste is, met hoevelen je de strijd ook aan gaat.

Ik bedoel hiermee het volgende. Ik zie heel veel wedergeboren Christenen zich begeven op het strijdtoneel met het rijk der duisternis. Hier worden zware gevechten gestreden om mensen vrij te krijgen.

Maar de vraag is of dit altijd de juiste methode is. Want, de kleinste demon uit het rijk der duisternis is veel malen sterker dan een (natuurlijk) mens. (Zie de voorbeelden in de vier Evangeliën van mensen die bezeten waren door demonen).

Natuurlijk ga ik ervan uit, dat die mens die strijd levert in het rijk der duisternis, zich omgord heeft met de geestelijke wapenuitrusting uit Ef. 6:10-20. Maar toch zie ik ook heel veel Christenen uitgeput raken door die geestelijke strijd.

📖 Joz. 8:2 U moet met Ai en zijn koning doen zoals u met Jericho en zijn koning gedaan hebt. Alleen mag u zijn buit en zijn vee voor uzelf roven. Leg voor uzelf een hinderlaag tegen de stad, aan de achterzijde ervan

Is het niet zo dat God Almachtig de mens gemaakt heeft met alles wat hij is en wat hij kan?

Als God Almachtig die mens dan in het strijdtoneel plaatst moet die mens dan de strijd niet overlaten aan de Heer van de hemelse legermachten? Jezus Christus Zelf?

Is de taak van die mens dan niet om de strijd tussen de legermachten van God Almachtig en het rijk der duisternis te begeleiden met zijn gebeden? Want van de engelen staat toch geschreven dat zij '*krachtige helden*' zijn (Ps. 103:20 ^{NBG}), en '*dienende geesten*' (Hebr. 1:13-14 ^{NBG}) en '*volvoerders van het woord*' (Ps. 103:20 ^{NBG})

De engelen zijn diegenen die de strijd voeren in de hemelse gewesten. De engelen zijn degenen die het woord van God Almachtig ten uitvoer brengen. Is het dan ook niet de taak van de Christen om dat bij God Almachtig **in** Jezus Christus elke keer weer onder de aandacht te brengen?

De strijd in de hemelse gewesten tegen het rijk der duisternis kan alleen door mensen gewonnen worden wanneer zij voor de volle honderd procent **in** Jezus Christus zijn. Hij voert de strijd, niet de mens.

De mens moet in deze heel goed luisteren naar de '*slimme*' strategie van de Heilige Geest om de strijd te beslechten. De overwinning **IS** al behaald. Halleluja.

-----...-----

Alles wat leeft wordt gedood in de stad Ai en de omgeving van Ai. Er blijft geen strijder meer over. Alleen de koning van Ai. Hij wordt door het Israëliische leger levend gevangen genomen en naar Jozua gebracht. Daar hing Jozua hem aan een paal zodat hij stierf (Joz. 8:29). Bij het einde van dag werd het lijk van de koning van Ai van de paal gehaald, hij werd bij de poort van de stad Ai neergeworpen en men wierp op hem een grote hoop stenen, die er is tot op de dag van vandaag.

Ik denk dat de manier waarop de koning van Ai werd gedood, en de wijze waarop hij '*begraven*' werd een teken voor de wedergeboren Christenen is vandaag de dag. Het teken dat de overwinning compleet en totaal is.

En de hoop stenen die bovenop hem gegooid is mag een belofte zijn voor iedereen, dat God Almachtig onoverwinnelijk is; dat Zijn wil geschiedde, altijd; en dat iedereen die Hem **in** Jezus Christus **NIET** aanneemt dezelfde weg heeft te gaan als de koning van Ai.

Ps. 103:20 ^{NBG} Looft de HERE, gij zijn engelen, gij krachtige helden die zijn woord volvoert, luisterend naar de klank van zijn woord.

Hebr. 1:13-14 En tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten? Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beerven?

Joz. 8:29 De koning van Ai hing hij aan een paal, tot de tijd van de avond. En rond zonsondergang gaf Jozua bevel dat men zijn dode lichaam van de paal zou afnemen. Daarop wierpen zij het bij de ingang van de stadspoort neer en richtten daar een grote steenhoop bovenop, die er is tot op deze dag.

Toen de stad Ai gevallen was, bouwde Jozua een altaar voor de HEERE, de God van Israël (Joz. 8:30), op de berg Ebal. Net zoals Abraham, Izaäk en Jakob altaren bouwden voor de HEERE en net zoals Mozes altaren voor de HEERE bouwden. Een altaar van stenen die niet met ijzer bewerkt was.

Niets van de mens kan de grootheid van God Almachtig evenaren of zelfs maar benaderen. Niets van de mens verandert het plan van God dat Hij heeft met deze wereld. Het past de mens daarom om zijn status en plaats te weten tegenover deze geweldige God Almachtig, de Schepper van de hemel en de aarde.

Ik wijs hier nogmaals op die geweldige spreekbeurt van Louis Iglio die ook op Youtube staat onder de titel *'the Awesome God'*.

Daarom begrijp ik de orthodoxe Joden ook heel goed wanneer zij de Naam van God of JAHWHE niet uit willen spreken of niet op willen schrijven. Het is gewoonweg te wonderbaar.

Dat is de reden dat ik elke eerste keer in een alinea die ik schrijf de naam **God Almachtig** schrijf in plaats van alleen God. Om aan te geven dat ik groot ontzag en respect heb voor God Almachtig.

Wie is God Almachtig en wie is de mens dat Hij die gedenkt (Ps. 8:4-5). God in al Zijn grootheid die al de haren van ieder mens geteld heeft. (o.a. Luk. 12:7). Geen mens die dàr iets aan kan toevoegen of afnemen.

Jozua schrijft daar bij dat altaar de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft op stenen en leest deze voor aan het volk Israël.

Als zij het al kwijt waren dan wordt het volk Israël hier op deze plaats weer herinnerd aan wie God Almachtig is en wie zij zijn. Gods volk Israël dat Hij Zich ten eigendom heeft genomen om Zijn plannen met de deze wereld te vervullen.

Let wel dat hier ook gesproken wordt over de *'vreemdelingen'* die in het midden van Israël woonden. Ook voor hen gold de wet van God Almachtig. Tenminste voor hen die zich overgegeven hadden aan die *'Awesome God'*.

Dàt mag ook een blijde boodschap zijn voor iedereen die biologisch gezien niet van het volk Israël afstamt.

God Almachtig heeft in Zijn wijsheid het Evangelie van Jezus Christus eerst toebedeeld aan Zijn volk Israël.

 Joz. 8:30 Toen bouwde Jozua een altaar voor de HEERE, de God van Israël, op de berg Ebal,

 Ps. 8:4-5 Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en de mensenzoon, dat U naar hem omziet?

 Luk. 12:7 ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees dan niet bevreesd: u gaat veel musjes te boven.

Niet omdat dit volk zondenloos was, (eerder het tegenovergestelde), of dat het volk Israël beter was dan de rest van de mensen die op aarde leefden en leven. Niets van dit alles. God Almachtig heeft het Evangelie van Jezus Christus het eerst aan Zijn volk Israël toebedeeld **omdat dit Gods wil was**.

Als er dan mensen zijn die door het werk dat God Almachtig door en met Zijn volk Israël doet, zó onder de indruk van Hem zijn gekomen, dat zij --- uit liefde --- ook bereid zijn om hun aardse leven af te leggen om Hem, en Hem alleen te volgen, dan laat God dit toe. Sterker nog, ik ben ervan overtuigd dat dit **'aanklampen'** aan het volk Israël juist de bedoeling is van God.

Zijn volk Israël zou een lichtend licht en een zoutend zout (Matt. 5:13-16) moeten zijn voor de wereldbevolking, zodat de wereldbevolking onder de indruk zou komen van God Almachtig in Jezus Christus en vrijwillig Hem zouden gaan volgen, aanbidden en eren.

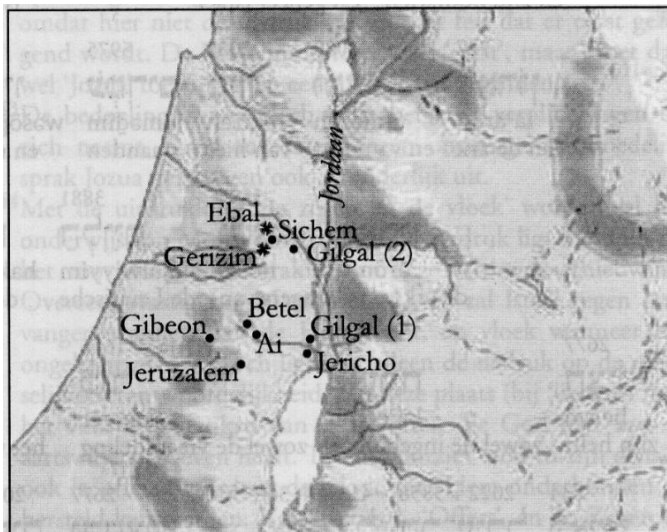
En let wel!!! Met het volk Israël worden zowel de Messiasbelijdende Joden bedoeld als de wedergeboren Christenen.

Voorlezing van de wet op Ebal

Na de overwinning op Jericho ging het volk Israël naar Gilgal en liet zich daar besnijden. Na de overwinning op Jericho kwam er dus een hernieuwde overgave van het volk Israël aan God Almachtig.

Ditzelfde zie ik nu weer gebeuren na de overwinning op Ai. Ook in dit verhaal gaat het volk Israël weer terug naar Gilgal (Joz. 9:6)

Maar eerst leest Jozua de wet van God Almachtig voor aan het hele volk Israël; mannen, vrouwen en kinderen; van A tot Z. Was het volk Israël al enige wetten vergeten, dan werden die nu weer duidelijk voor ogen gesteld. Dit deed Jozua op de berg Ebal.

☞ Matt. 5:13-16 U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

☞ Joz. 9:6 En zij gingen naar Jozua, naar het kamp in Gilgal, en zij zeiden tegen hem en tegen de mannen van Israël: Wij zijn uit een ver land gekomen. Nu dan, sluit een verbond met ons.

De plaats Sichem ligt ongeveer 30 km boven Ai. Dat wordt in dit Bijbelgedeelte niet beschreven. Maar omdat hier ineens de berg Ebal genoemd wordt, geeft dit aan dat het volk Israël zich in de buurt van de Gerizim en Ebal bevindt. Maar dat even terzijde.

Het volk Israël gaat terug naar de Bron doordat Jozua de wet voorleest. En is dit ook niet wat God Almachtig elke Christen opdraagt om te doen? Om het Evangelie hun kinderen in te prenten (Deut. 6:4-11)

Ik lees hierin dat ook de wedergeboren Christen zich bij tijd en wijlen opnieuw moet toewijden aan God Almachtig **in** Jezus Christus. (Dagelijkse toewijding!) Om te voorkomen dat de verleidingen uit de wereld vat op hem krijgt; Om te voorkomen dat zij gaan geloven in 'eigen' leer of in de leer die hen voorgehouden wordt door kerken, gemeenten en andere Christenen.

Ik wil dit niet wantrouwend opschrijven. Ik wil alleen maar elke keer weer benadrukken dat er geen mens is; dat er geen kerk is; dat er geen gemeente is; dat er geen stroming is; dat er geen beweging is, die een mens de hemel in kan krijgen.

Alleen door een persoonlijke relatie met God Almachtig kan de grote Belofte bemachtigd worden. (I Joh. 2:25). En een relatie onderhoudt je niet via een ander, wie of wat dat ook mag zijn.

Mensen, gemeenten, kerken, stromingen, bewegingen, of wie dan ook, kunnen mensen helpen DIE weg te zoeken en te vinden, maar de relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus kan echt door niemand anders tot stand worden gebracht en onderhouden worden dan door die persoon zelf.

Deut. 6:4-11 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven. Wanneer het dan gebeuren zal dat de HEERE, uw God, u gebracht heeft in het land dat Hij uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft u te zullen geven – grote en goede steden, die u niet gebouwd hebt, huizen, vol van allerlei kostbare dingen, waarmee u ze niet gevuld hebt, uitgehakte putten, die u niet uitgehakt hebt, en wijngaarden en olijfgaarden, die u niet geplant hebt – en u gegeten hebt en verzadigd bent,

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Hoofdstuk 9

De list van de Gibeonieten

Hoofdstuk negen uit het Bijbelboek Jozua heeft mij lang hoofdbrekens bezorgd. Niet zo zeer de historische feiten die beschreven zijn, maar wel wat de les voor mij voor vandaag de dag is.

Historisch gezien komt het er in het kort op neer dat de Gibeonieten (die behoorden tot de Amorieten, II Sam. 2:21) zich met list en bedrog bij het volk Israël aanmelden en hen ertoe bracht een verbond met hen te sluiten, zodat zij bij de in bezitname van het Beloofde Land niet net zo afgeslacht zouden worden als de inwoners van Jericho en Ai.

Uiteindelijk komt het bedrog uit en wordt duidelijk dat de Gibeonieten gelogen hebben over hun afkomst.

Maar het volk Israël onder aanvoering van Jozua, houdt zich aan het verbond dat zij met hen gesloten hebben, zodat zij inderdaad de garantie hebben dat zij niet om het leven gebracht zullen worden.

De straf die de Gibeonieten krijgen is dat zij als slaven, houthakkers en waterdragers van het volk Israël aangesteld worden. (Joz. 9:21)

Dàt is het historische verhaal.

Maar wat betekent dit voor mij, vandaag?

Wat is de geestelijke les die ik hieruit mag trekken?

Ik begin maar gewoon vooraan.

-----,-----

II Sam. 21:2 Toen riep de koning de Gibeonieten en zei tegen hen – nu behoorden de Gibeonieten niet tot de Israëlieten, maar tot het overblijfsel van de Amorieten; en hoewel de Israëlieten hun een eed hadden gezworen, had Saul in zijn ijver voor de Israëlieten en Judeeërs toch geprobeerd hen te doden

Joz. 9:21 Verder zeiden de leiders tegen hen: Laat hen leven, maar laat hen dan houthakkers en waterputters worden voor heel de gemeenschap, zoals de leiders tegen hen gezegd hebben.

Het volk Israël is op **de tiende dag van de eerste maand** de Jordaan overgetrokken (Joz. 4:19), vanuit oostelijk richting en vestigde zich in Gilgal. Zie onderstand kaartje).

Daar wijdde het volk Israël zich opnieuw aan God Almachtig door zich te laten besnijden.(Joz. 5)

Gilgal is ook de plaats van waaruit men de nederlaag toebracht aan Jericho en van waaruit men Ai belaagde en versloeg. Ik lees bijvoorbeeld in Joz. 9:6 dat het volk Israël nog steeds hun kampement had in Gilgal.

De strijdverhalen van het volk Israël gaan echter als een lopend vuurtje door die hele streek en nog verder zelfs, want vers 1 beschrijft dat **al** de koningen die aan de westkant van de Jordaan hun koninkrijk (of stad) hadden, hoorden van wat God Almachtig met en door het volk Israël gedaan had. Van de Middellandse Zee kust tot aan de Jordaan, (west naar oost), van de Libanon tot Bergland, (van noord naar zuid).

Het Beloofde Land dat op dat moment nog bewoond werd door de Hethieten, de Amoriëten, de Kanaänieten, de Ferizieten, de Hevieten en de Jebusieten.

In '*mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis' heb ik geschreven dat die volken die het Beloofde land bewoonden ergens voor stonden:

Jozua 4:19 Het volk was de tiende van de eerste maand uit de Jordaan opgeklimmen, en zij sloegen hun kamp op in Gilgal, aan de oostkant van Jericho.

Joz. 9:6 En zij gingen naar Jozua, naar het kamp in Gilgal, en zij zeiden tegen hem en tegen de mannen van Israël: Wij zijn uit een ver land gekomen. Nu dan, sluit een verbond met ons.

Uit de Bijbel weten we ook dat het volk Israël, Gods volk, altijd te maken heeft gehad met andere volken waartegen gestreden moest worden.

Zo worden in Ex. 34:11 een aantal volken bij naam genoemd die elk voor zich ergens voor staan.

- *De Amorieten worden vereenzelvigd met trots;*
- *De Kaänanieten worden vereenzelvigd met hebzucht;*
- *De Hethieten worden vereenzelvigd met angst;*
- *De Perizieten worden vereenzelvigd met gebrek aan discipline;*
- *De Chiwwiet worden vereenzelvigd met slechtheid;*
- *De Jebusieten worden vereenzelvigd met onrecht.*

Eerlijkheidshalve moet ik erbij zeggen dat ik geen idee heb waar bovenstaande beschrijvingen van die volken vandaan komen. Het neemt echter niet weg dat die 'slechte' eigenschappen er wel zijn.

De werken van God Almachtig wekten angst op bij de bevolking van het Beloofde Land. En net zoals Rachab het omschreef in Joz.2:9 gebeurt nu weer: de volken, de inwoners en hun koning smolten van angst weg.

De geestelijke les die ik hier uit leer is dat wanneer ik mijn leven aan God Almachtig geef **in** Jezus Christus, dat de Heer mij gaat bevrijden en verlossen van al die negatieve kenmerken (karaktereigenschappen) die ik hierboven genoemd heb.

Want elk mens dat geboren wordt heeft één of meerdere van die eigenschappen in zich, in meer of mindere mate. Dat is nu gewoonweg het gevolg van de zondeval.

God Almachtig heeft de mens goed geschapen (Gen. 1:31). Maar door de zonde van de mens heeft de 'overste van deze wereld' (lees satan) met zijn demonen de heerschappij over de mens overgenomen. (Joh. 12:31, Joh. 16:11)

Het is satan zelf die de negatieve (karakter)eigenschappen die ik hiervoor benoemde in de mens geplant heeft. Dit met maar één doel: de mens van God Almachtig weghouden en het hem zo moeilijk mogelijk maken. Want satan staat voor de dood. En dat is zijn ultieme doel met de mens.

Paulus schrijft in Ef. 6:12 en II Tim. 2:26, dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen de machten en overheden uit het rijk der duisternis.

Paulus wil hiermee dus zeggen dat die negatieve eigenschappen,

Ex. 34:11 Houd u aan wat Ik u heden gebied. Zie, Ik zal de Amorieten, Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten voor u uit verdrijven

Joz. 2:9 en zei tegen die mannen: Ik weet dat de HEERE u dit land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is, en dat al de inwoners van dit land weggesmolten zijn van angst voor u.

Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

II Tim. 2:26 en zij weer mogen ontwaken uit de strik van de duivel, door wie zij levend gevangen waren om zijn wil te doen.

demonen uit het rijk der duisternis zijn, die door een mens werken, vaak zonder dat zij het in de gaten hebben. De mens zit daar als het ware gevangen in.

Dat in deze tekst o.a. machten en overheden worden genoemd, of de strik van de duivel, geeft aan dat er in het rijk van satan rangen en standen zijn. Overigens heeft satan de hiërarchische structuur van het koninkrijk van God Almachtig gekopieerd.

Dus nogmaals: God Almachtig heeft de mens 'goed' gemaakt, maar door de zondeval en de daarmee gepaard gaande zonden en ongerechtigheden van elk mens, zijn er deuren naar het rijk der duisternis opengedaan, waarop deze boze machten met hun vernietigende invloed bij die mens binnenkwamen. En zodoende dus door die mens heen werken.

Het goede nieuws is echter, dat wanneer iemand zich overgeeft aan God Almachtig *in* Jezus Christus, die ramen en deuren naar het rijk der duisternis gesloten worden.

Die betreffende demonen zweten echter peultjes, want zij weten dat hun dagen dan geteld zijn.

Misschien zijn nog niet alle onhebbelijke eigenschappen in één keer verdwenen, maar de demonen achter deze onhebbelijkheden weten dat zij verslagen zijn, en dat zij het Beloofde Land moeten verlaten (die mens). Ineens, allemaal tegelijk, of één voor één. Dat is aan de Heer die dat bepaalt.

Natuurlijk leggen de demonen uit het rijk der duisternis zich daar niet zomaar bij neer. Zij verzamelen zich en gaan de strijd aan met de engelen van God Almachtig onder aanvoering van de Heer der Heerscharen. Net zoals de koningen dat deden zoals hier in dit negende en tiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua.

-----...-----

Als je die gedachtegang blijft volgen, dat elk volk dat hier in dit hoofdstuk genoemd wordt, staat voor een bepaalde onhebbelijkheid van de mens, die wordt veroorzaakt door een demon uit het rijk der duisternis (Ef. 6:12), dan ga ik de Gibeonieten dus ook zo volgen.

In II Sam. 2:12 staat dat de Gibeonieten een overblijfsel waren van de Amorieten. En hierboven schreef ik dat de Amorieten vereenzelvigd kunnen worden met *trots*.

📖 II Sam. 21:2 Toen riep de koning de Gibeonieten en zei tegen hen – nu behoorden de Gibeonieten niet tot de Israëlieten, maar tot het overblijfsel van de Amorieten; en hoewel de Israëlieten hun een eed hadden gezworen, had Saul in zijn ijver voor de Israëlieten en Judeeërs toch geprobeerd hen te doden

Trots is een onhebbelijkheid die zich achter van alles en nog wat

verschuilt om maar niet zichtbaar te worden.

Let wel: ik heb het hier over de negatieve kanten van trots, welke in mijn beleving vaak samen gaat met hoogmoed.

Er mag echter ook een gezonde trots in de mens zijn. Trots dat je een Christen bent, trots op het goede dat je gedaan hebt, trots dat je mag weten wie je bent e.d.

Hoe vaak komt het niet voor dat mensen zich nederig opstellen, vroom leven en voor komen, alles doen en laten wat hen gezegd wordt, maar dat later toch blijkt dat het eigenbelang daar een hele grote rol in had. Dat is wat trots en hoogmoed doen.

Trots en hoogmoed zeggen ten diepste: *'ik ben God, ik ben aan niemand verantwoording schuldig, ik kan het allemaal zelf wel, ik bepaal zelf wel wat goed en niet goed voor mij is'.*

Sommige mensen komen daar ronduit voor uit. Maar binnen de Christelijke wereld hoor ik dit nooit zeggen, terwijl uit het gedrag van veel mensen (óók Christenen) domweg blijkt dat trots en hoogmoed hun eigenlijke drijfveer is.

-----,-----

De Gibeonieten vermommen zich als inwoners van een ver land. Zij trekken versleten kleding en schoenen aan; zij dragen droog verkruimeld brood bij zich en hun water / wijnzakken zijn oud, gebarsten en gerepareerd. Allemaal om voor te doen dat zij **niet** uit het beloofde land komen, maar uit een ver land en dat zij een lange droge reis achter de rug hebben.

De Gibeonieten komen in hun vermomming naar het volk Israël toe, zogenaamd om die grote God Almachtig die al die grote wonderen heeft gedaan voor en met het volk Israël, te dienen en om Hem te volgen.

Kortom; de Gibeonieten doen zich anders voor dan wie zij werkelijk zijn. En doet trots en hoogmoed niet precies hetzelfde? Zorgen trots en hoogmoed er ook niet voor dat een mens zich anders voordoet dan wie hij werkelijk is?

Dan lees ik in Joz. 9:14 een doorslaggevende zin voor mij. Want hoe kan het dat de Israëlieten zich zo in de luren laten leggen door deze Gibeonieten?

 Joz. 9:14 Toen namen de mannen van hun proviand en zij vroegen niet om een uitspraak van de HEERE.

Het antwoord is simpel: **'en zij vroegen niet om een uitspraak van de HEERE'**

En daarmee ben ik gelijk weer bij de rode draad van al *'mijn*

mijmeringen'. Die rode draad die zo mooi tot uiting komt in dat kinderliedje: *'Lees je Bijbel, bidt elke dag, dat je groeien mag'*

-----...-----

Als een mens zelf **geen** persoonlijke relatie onderhoudt met God Almachtig **in** Jezus Christus, dan wordt die mens gevoelig voor alles wat hem door anderen verteld wordt.

Ik vind van mijzelf dat ik redelijk goed kan spreken en preken. Ja zelfs zo goed, dat ik totale onzin kan verkondigen, wat de mensen graag geloven omdat ik mijn woorden zo goed in een vroom jasje kan gieten. Neem bijvoorbeeld die prachtige tekst uit Ps. 153:6.☺

Nu zeg ik niet dat alle voorgangers, oudsten, predikanten, dominees en noem maar op wie, bewust onzin verkondigen. Ik zeg alleen maar dat het je Christelijke plicht is om alles wat tot je komt te toetsen aan het woord van God, dat is de Bijbel. (II Tim. 3:16). Van wie die woorden ook afkomen!

Hoevaak zegt Jezus Christus niet op de aantijgingen van de Farizeeërs, Sadduceeërs, oudsten en leiders van het volk: *'er staat geschreven....'*

De grootmeester in het verdraaien van woorden is satan. Hij kent de Bijbel als geen ander. Maar door het verplaatsen van een punt of een komma, of door het veranderen van de klemtoon, kan een Bijbeltekst er heel anders uit komen te zien dan dat God Almachtig bedoeld heeft.

Is de eerste mens niet op dié manier tot de zonde verleidt? (Gen. 3)

Jezus Christus weet dit als geen ander. En als Hijzelf verleidt wordt in de woestijn (Matt. 4:1-11) antwoordt Jezus Christus ook daar satan steeds weer met diezelfde woorden *'er staat geschreven....'*

Met andere woorden: *'satan je kunt praten wat je wilt, maar ik weet dat er maar één betrouwbare Bron is, en dat is de Heilige Schrift, de Bijbel, God Zelf'* (Joh. 1:1-5)

In het verhaal van deze Gibeonieten, weten deze het volk Israël te misleiden doordat het volk Israël onder aanvoering van Jozua de HEERE **niet** ging raadplegen.

En omdat zij de HEERE **niet** gingen raadplegen kon het volk Israël alleen maar afgaan op wat zij zagen, en dat waren mensen die eruit zagen alsof zij een hele lange reis hadden gemaakt en dus uit een ver land kwamen. Maar het tegendeel was waar.

In Joh. 1:1-5 staat dat Jezus Christus het vleesgeworden Woord is;

📖 II Tim. 3:16 *Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid*

📖 Joh. 1:1-5 *In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen*

het Levende Woord en dat Hij God Almachtig is.

De Bijbel is dus het Levend geworden Woord in de Persoon van Jezus Christus.

God Almachtig Zelf is **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen. Hij is dus God Almachtig Zelf (zie ook '*mijn mijmeringen* bij de vier Evangelien').

Bij alles wat ik doe of wil gaan doen: Laat ik eerst de HEERE raadplegen (Spr. 3:5-6).

Als ik voor een keuze gesteld wordt: neem ik de tijd om de HEERE te raadplegen.

Hem kan ik alles vragen wat ik wil. Hij zal het beste voor mij antwoorden. Niet gebaseerd op mijn omstandigheden, of wat ik hoor en zie. Maar op basis van Zijn ondoorgrondelijke wil. Hij is immers mijn Maker?

-----...-----

Jozua en het volk Israël raadplegen de HEERE dus **niet** en trappen in de list die de Gibeonieten hebben verzonnen, met als gevolg dat Jozua een verbond met hen sluit.

En dat verbond hield in dat zij de Gibeonieten geen kwaad zouden doen en hen niet zouden doden. Dit terwijl God Almachtig had gezegd dat **alle** bewoners van het Beloofde Land uitgedreven moesten worden. (Ex. 23:27-30)

Zoals vaak het geval is met trots en hoogmoed; het komt uit. Of zoals mij geleerd is: '*Ook als is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel*'.

Het duurt namelijk nog geen drie dagen of de list van de Gibeonieten komt uit. Waarschijnlijk door wat in Joz. 9:17-18 beschreven staat.

Het volk Israël trok namelijk verder het Beloofde land in en kwam ook bij de steden van de Gibeonieten; Gibeon, Kefira, Beëroth en Kirjat Jearim.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

☞ Spr. 3:5-6 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.

☞ Ex. 23:27-30 De schrik voor Mij zal Ik vóór u uit zenden, en al de volken waaronder u komt, zal Ik in verwarring brengen. En Ik zal al uw vijanden voor u op de vlucht doen slaan. Ik zal ook horzels vóór u uit zenden; die zullen de Hevieten, de Kanaänieten en de Hethieten vóór u uit verdrijven. Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

☞ Joz. 9:17-18 Want toen de Israëlieten verder trokken, kwamen zij op de derde dag bij hun steden. Hun steden nu waren Gibeon, Kefira, Beëroth en Kirjath-Jearim. Maar de Israëlieten versloegen hen niet, omdat de leiders van de gemeenschap hun een eed gezworen hadden bij de HEERE, de God van Israël. Daarom morde de hele gemeenschap tegen de leiders.

Joz. 9:19 Toen zeiden alle leiders tegen heel de gemeenschap: Wij hebben hun een eed gezworen bij de HEERE, de God van Israël. Daarom kunnen wij hen niet aanraken.

Jak. 5:12 Maar voor alle dingen, mijn broeders, zweer niet: niet bij de hemel, ook niet bij de aarde, en zweer ook geen enkele andere eed, maar laat uw ja ja zijn en uw nee nee, opdat u niet onder enig oordeel valt.

Pred. 5:1-4 Wees niet te snel met uw mond, en laat uw hart zich niet haasten een woord te uiten voor het aangezicht van God. Want God is in de hemel en u bent op de aarde. Laat daarom uw woorden weinig in aantal zijn. Want zoals de droom komt door veel bezigheid, zo ook het gepraat van de dwaas door veelheid van woorden. Wanneer u aan God een gelofte doet, stel dan niet uit die na te komen, want Hij heeft geen welgevallen aan dwazen. Kom na wat u belooft. Het is beter dat u niet belooft, dan dat u belooft maar niet nakomt.

Num. 30:2 Wanneer een man de HEERE een gelofte doet of een eed zweert om een verplichting op zich te nemen, dan mag hij zijn woord niet schenden; overeenkomstig alles wat uit zijn mond komt, moet hij doen.

Deut. 23:21 Wanneer u de HEERE, uw God, een gelofte gedaan hebt, mag u niet aarzelen die na te komen, want de HEERE, uw God, zal dat zeker van u eisen, en dan zou er zonde in u zijn.

Joz. 9:23 Nu dan, vervloekt bent u! U zult voor altijd slaven zijn, houthakkers en waterputters voor het huis van mijn God.

Voor de duidelijkheid nog even het kaartje van het betreffende gedeelte van het Beloofde Land.

Als Jozua met de strijdbare mannen van het volk Israël deze plaatsen met de grond gelijk wil maken, komen de Gibeonieten met de waarheid, dat zij de inwoners waren (zijn) van deze steden. En dat zij de Israëlieten misleid hebben door te zeggen dat zij uit een ver land kwamen. De enige reden voor deze leugen was lijfsbehoud.

En hoe brutaal ook; de Gibeonieten doen nu gelijk een beroep op de eed die Jozua gezworen heeft in het verbond dat hij met hen gesloten heeft.

En Jozua houdt dat verbond in ere omdat hij dit verbond gesloten heeft bij de HEERE, de God Almachtig van Israël (Joz. 9:19)

Bij Jozua geldt dus: ja is ja en nee is nee. (Jak. 5:12). Maar mij klinken de woorden van Prediker toch ook heel duidelijk in de oren dat je moet oppassen wie en wat je belooft. (Pred. 5:1-4, Num. 30:2) Dus ook aan God Almachtig (Deut. 23:21)

-----,-----

Jozua en het volk Israël houden zich aan hun woord dat zij de Gibeonieten niet zullen doden. Maar dat betekent niet dat daarmee de kous af is. Want in Joz. 9:23 worden de Gibeonieten vervloekt en tot slaven, houthakkers en waterputters voor de Israëlieten aangesteld.

Overigens lees je verderop in de Bijbel dat het koning Saul is die de Gibeonieten alsnog uitmoordt (II Sam. 21)

-----...-----

Conclusie: Wat is nu de belangrijkste geestelijke les (voor mij) uit dit hoofdstuk?

Tros en *hoogmoed* zijn synoniemen voor het volk van de Amorieten, waartoe de Gibeonieten ook behoorden.

Trots en *hoogmoed* doen iemand anders voorkomen dan dat hij werkelijk is, die alleen ontmaskerd kan worden door God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dat laatste betekent dat ik bij alles wat ik doe en doen wil, eerst de HEERE moet raadplegen.

En omdat Jezus Christus de Bijbel **is**, vind ik de meeste antwoorden dan ook in de Bijbel. Maar dan moet ik de Bijbel **wél** kennen.

Ik houd echter ook altijd voor ogen dat God Almachtig óók op andere manieren kan spreken zoals in dromen, visioenen en zelfs in een hoorbare stem.

De grote belofte in dit Bijbelgedeelte is dat **alle** machten uit het rijk der duisternis mij hebben te verlaten omdat ik voor God Almachtig het Beloofde Land ben.

Ik ben vrijgekocht en gereinigd door het Bloed van Jezus Christus. Maar God Almachtig bepaalt hoe ik vrij gemaakt wordt, en wanneer dit gebeurt. (Ex. 23:29)

 Ex. 23:29 *Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.*

Hoofdstuk 10

De slag bij Gibeon

God Almachtig heeft Zijn volk beloofd dat zij de rechtmatige eigenaar zouden worden van het Beloofde Land. Dat heeft Hij Abraham, Izaäk en Jakob al beloofd. (Gen. 12:1, Gen. 12:6-7, Gen. 13:15, Gen. 26:3-4, Gen. 28:13, Gen. 28:15, Gen. 35:12)

Deze hoofdstukken in het Bijbelboek Jozua beschrijven hoe God Almachtig vóór Zijn volk Israël uitgaat om alle oorspronkelijke bewoners van dat land weg te drijven, zodat het volk Israël dit land in bezit kon nemen. Zoals God ook beloofd had in Ex. 23:29.

Jericho is al verslagen en gevallen (zie Joz. 6).

Ai is al verslagen en gevallen. (zie Joz. 8).

En hier in hoofdstuk tien gaan de steden Jeruzalem, Hebron, Jarmuth, Lachis en Eglon het onderspit delven, en het land dat tot deze steden behoorden.

Daarna zullen ook nog de steden Makkeda, Libna, Debir, het Bergland, het Zuiderland, het Laagland en de hellingen veroverd gaan worden. Van Karnes-Barnea tot Gaza, Gozen en Gibeon. (zie onderstaand kaartje)

Gen. 12:1 De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal.

Gen. 12:6-7 En Abram trok door dat land heen tot aan de heilige plaats bij Sichem, tot de eik van More. De Kanaänieten woonden toen in dat land. Toen verscheen de HEERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij daar een altaar voor de HEERE, Die hem verschenen was.

Gen. 13:15 Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven.

Gen. 26:3-4 Verblijf als vreemdeling in dit land. Ik zal dan met u zijn en u zegenen, want aan u en uw nageslacht zal Ik al deze landen geven. Ik zal de eed gestand doen die Ik Abraham, uw vader, gezworen heb. Ik zal uw nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en uw nageslacht al deze landen geven. In uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden,

Gen. 28:13 En zie, de HEERE stond boven aan die ladder en zei: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven.

Gen. 28:15 En zie, Ik ben met u, Ik zal u beschermen overal waar u heen zult gaan, en Ik zal u terugbrengen in dit land, want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik gedaan heb wat Ik tot u gesproken heb!

Overigens wijs ik erop dat God Almachtig het land dat voor Zijn volk Israël bedoeld is, veel uitgebreider is. In Joz. 1:4 worden de grenzen benoemd van het toekomstige land Israël. Die grenzen gaan zelfs verder dan de landsgrenzen die wij vandaag de dag kennen voor het land Israël.

Ging dat in bezit nemen van het Beloofde land allemaal zonder strijd?

Neen, absoluut niet.

Israël moest veel leren. Zij moesten niet alleen vechten tegen koningen en hun steden die zij in bezit moesten nemen; zij moesten ook vechten tegen zichzelf. Neem bijvoorbeeld het verhaal van Achan en zijn familie uit Jericho, of het verhaal van de Gibeonieten.

Het volk Israël streed dus ook tegen hebzucht, list en bedrog én zij moesten strijden tegen een samenzwering van die koningen die over de steden en het land heersten.

-----,-----

Uit de vorige hoofdstukken van deze mijmeringen heb je kunnen lezen dat ik het Beloofde Land vergelijk met een mens die zijn hart en wezen heeft overgegeven aan God Almachtig **in** Jezus Christus.

Maar omdat die mens onder de heerschappij van satan heeft gestaan, is hij op veel plekken nog bezet gebied door demonen (trawanten van satan) die zich op veel manieren manifesteren.

Ik heb dat weergegeven door een vergelijking te maken tussen deze demonen en de volken die het Beloofde Land bewoonden toen de Israëlieten daar in kwamen.

Daarom hebben deze bevrijdingsverhalen van het Beloofde Land een grote overeenkomst met de bevrijding van een mens die Jezus Christus heeft aangenomen als Redder en Verlosser.

Een voorspelbare strategie van satan is dat wanneer de tegenstand te groot dreigt te worden voor hem, dat hij andere strijdmakkers erbij haalt om zijn invloed in een bevrijd persoon te kunnen behouden.

Net zoals Adoni-Zedek, de koning van Jeruzalem andere koningen gaat vragen om hem te helpen in zijn strijd tegen het volk Israël. (in het Hebreeuws betekent Adoni-Zedek: mijn heer is gerechtigheid)

Gen. 35:12 Dit land, dat Ik Abraham en Izak gegeven heb, dat zal Ik aan u geven; en aan uw nageslacht na u zal Ik dit land geven

Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

Joz. 1:4 Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

Overigens is Joz. 10:1 de eerste plaats in de Bijbel waar gesproken wordt over de stad Jeruzalem. De naam betekent waarschijnlijk 'stichting, bezit van vrede'.

In de 14^e eeuw werd Jeruzalem, Urusalimu genoemd (vlg. de Armanabrieven).

In Egyptische vervloekingsteksten uit de tijd van de 12^e dynastie (rond 2000 voor Christus) staat de naam Yaqar-'Ammu als heerser van Jeruzalem. Maar dat allemaal even terzijde.

Deze koning van Jeruzalem, Adoni-Zedek, vraagt aan de koning van Hebron, de koning van Jarmuth, de koning van Lachis en de koning van Eglon, om de krachten samen te bundelen.

Want zij hadden gehoord wat God Almachtig door en met het volk Israël had gedaan; dat Jericho en Ai al waren gevallen. Maar meer bevreesd waren zij door de overgave van de Gibeonieten aan de Israëlieten, omdat Gibeon een grotere en sterkere stad was dan Ai.

En zo gebeurde het dus. De koningen verzamelden zich met al hun strijdbare mannen om te gaan vechten tegen de strijdbare mannen uit het volk Israël.

Het resultaat laat zich raden: al die steden werden ingenomen en verslagen door en voor God Almachtig.

Ook in dit verslaan van deze koningen met al hun strijdbare mannen geeft God Almachtig duidelijk aan dat Hij het is Die Zijn plannen doorzet met het volk Israël.

Want in Joz. 10:11 staat dat er meer strijdbare mannen van die koningen stierven doordat God grote (hagel)stenen uit de lucht deed vallen, dan dat zij door het zwaard van de Israëlieten sneuvelden.

Overigens zeggen geleerden dat het hier ook kon gaan over een regen van meteorieten. Er wordt dan een vergelijk gemaakt met Joz. 10:18 waar hetzelfde Hebreeuwse woord wordt gebruikt, maar waar het dan 'stenen' betekent die een spelonk afsluiten

Maar die regen van hagelstenen was niet het enige wonder.

In die tijd kon er eigenlijk alleen gevochten worden bij daglicht. Infrarood kijkers en nachtkijkers bestonden nog niet, evenals radar gestuurde raketten en dergelijke. Als het avond werd, was er dus niets meer te zien en kon de vijand nauwelijks bestreden worden.

📖 Joz. 10:1 Het gebeurde, toen Adoni-Zedek, de koning van Jeruzalem, gehoord had dat Jozua Ai ingenomen en het met de ban geslagen had, en met Ai en zijn koning hetzelfde gedaan had als hij met Jericho en zijn koning gedaan had, en dat de inwoners van Gibeon vrede met Israël gesloten hadden en in hun midden verbleven,

📖 Joz. 10:11 Het gebeurde, toen zij voor Israël vluchtten en de helling van Beth-Horon afgingen, dat de HEERE vanuit de hemel grote stenen op hen wierp, tot Azeka toe, zodat zij stierven. Er waren er meer die door de hagelstenen stierven, dan die de Israëlieten met het zwaard doodden.

📖 Joz. 10:18 Toen zei Jozua: Rol grote stenen voor de ingang van de grot en stel er mannen over aan om hen te bewaken.

Als Jozua God Almachtig dan vraagt om de overgave van de Amorieten laat God de zon en de maan stilstaan in het dal van Ajalon, voor een volle dag (Joz. 10:12-13), zodat het volk Israël de tijd krijgt om de Amorieten te verslaan.

Daartegenover kregen de Amorieten dus geen tijd om zich te hergroeperen om de volgende dag de strijd met frisse moed aan te gaan.

Wat voor mogelijkheden zijn er met betrekking tot dit stil staan van de zon en de maan?

- Het gebed van Jozua waarop de zon en de maan stil stonden moet letterlijk genomen worde;
- Het licht van de zon veranderde door een meteorietenregen;
- Het zonlicht werd tegengehouden door een zonsverduistering;
- Het verschijnsel is een menselijke interpretatie. De dag 'leek' langer dan dat hij in werkelijkheid was;
- De zon en maan vormen een astronomisch teken door een speciale stand. De Studie-Bijbel schrijft dat in Mesopotamische teksten verteld wordt over hemel-verschijnselen, dat de dag van de volle maan, halverwege de maand, gekenmerkt wordt doordat de zon en de maan s'-middags kort gelijktijdig zichtbaar zijn aan tegenovergestelde horizons;
- Het verhaal van de stilstand van de zon en de maan moet figuurlijk opgevat worden zoals in de poëzie wel vaker het geval is.

In 'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis en Exodus' heb ik al vaker geschreven dat ik het totaal onbelangrijk vindt wat het ontstaan of de werkelijk natuurlijke reden is van wonderen als de tien plagen over Egypte, de doortocht door de Schelfzee en de Jordaan. En dat herhaal ik hier ook maar.

Ik geloof dat op het gebed van Jozua de zon en de maan daadwerkelijk stilstonden.

Ik geloof dat omdat God Almachtig, de Schepper van de hemel en de aarde is. Hij is ook de schepper van de natuurelementen en kan die gebruiken en aanpassen naar Zijn wil.

Ook kan God Almachtig bepaalde natuurelementen 'gebruiken' om Zijn wil te laten doen. **Dàt is de grootheid van mijn God.**

Ik lees hierin weer dat het God Almachtig, en God alleen is die Zijn plan doorvoert. Of dit nu in het verslaan van de Amorieten is, of het verslaan van de vijand in een mens die God Zelf geroepen heeft. Het vijandelijke gebied (land) **zàl** bevrijd worden.

📖 Joz. 10:12-13 Toen sprak Jozua tot de HEERE op de dag dat de HEERE de Amor-ieten aan de Israëlieten overgaf en hij zei voor de ogen van Israël: Zon, sta stil in Gibeon, en maan, in het dal van Ajalon! En de zon stond stil en de maan bleef staan, totdat het volk zich aan zijn vijanden had gewroken. Is dit niet geschreven in het Boek van de Oprechte? De zon stond stil in het midden van de hemel en haastte zich niet om onder te gaan, ongeveer een volle dag.

En dat de mens allerlei verklaringen zoekt om dit Godswonder te kunnen begrijpen laat ik voor wat het is. Het internet geeft talloze voorbeelden.

Voor mij geldt dat de mens die God Almachtig geroepen heeft om Zijn kind te worden (zijn) bevrijd **zàl** wezen. Met of zonder de hulp van andere mensen.

En als God Almachtig het nodig vindt om daarvoor hagelstenen te gebruiken, of zelfs de zon en de maan voor een bepaalde periode stil te zetten, dan is dat God's zaak.

God Almachtig bepaalt Zelf hoe en wanneer Hij iemand vrij maakt. Hij heeft de hemel en de aarde gemaakt. God Almachtig is in-control, ook over de elementen. (Zie ook '*mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Exodus' als het gaat om de tien plagen die over Egypte komen).

Steden in het Zuiden veroverd

De Gibeonieten, die zich door list en bedrog aangesloten hebben bij het volk Israël, zien de strijd met lede ogen aan. Zij moeten toekijken hoe hun '*landgenoten*' door hagelstenen of door het zwaard van de Israëlieten geveld worden.

Zij moeten toekijken hoe de zon en de maan een volle dag worden stilgezet zodat het volk Israël de tijd krijgt om hun '*landgenoten*' te verslaan. En zij worden met de minuut benauwder.

De Gibeonieten worden zó benauwd dat zij Jozua nog een keer herinneren aan het verbond dat hij met hen gesloten heeft, ook al was dit door list en bedrog. (Joz. 10:6)

-----,-----

In de geestelijke wereld woedt een ongekende strijd tussen de legers van de Heer der Heerscharen (Joz. 5:14-15) en de legers van satan. (Dan. 10:13, Openb. 12:7). Maar satan wéét dat hij al verslagen **is**.

Toen Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha stierf (Matt. 27) dacht satan dat hij gewonnen had. Hij lachte als het ware God Almachtig uit. Maar satan had geen rekening gehouden met het feit dat God een levendmakende God is. Dit in tegenstelling tot satan die een doodmakend heerschap is.

📖 Joz. 10:6 Toen stuurden de mannen van Gibeon boden naar Jozua in het kamp bij Gilgal om te zeggen: Trek uw handen niet af van uw dienaren, kom haastig naar ons toe, en verlos ons, en help ons. Want alle koningen van de Amorieten die in het Bergland wonen, zijn bijeengekomen om tegen ons te strijden.

📖 Joz. 5:14-15 Hij zei: Nee, maar Ik ben de Bevelhebber van het leger van de HEERE. Nu ben Ik gekomen. Toen wierp Jozua zich met het gezicht ter aarde, boog zich neer en zei tegen Hem: Wat wil mijn Heere tot Zijn dienaar spreken? Toen zei de Bevelhebber van het leger van de HEERE tegen Jozua: Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilig. En Jozua deed dat.

📖 Dan. 10:13 De vorst van het koninkrijk Perzië stond eenentwintig dagen tegenover mij, maar zie, Michaël, een van de voornaamste vorsten, kwam om mij te helpen toen ik daar achterbleef bij de koningen van Perzië.

📖 Openb. 12:7 Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog.-

God Almachtig **in** Jezus Christus kan het leven afleggen, maar kan het leven ook weer opnemen (Joh. 10:17-18).

En dàt gebeurde op de derde dag na de kruisiging van Jezus Christus. Jezus Christus stond op uit de dood en leefde. En daarmee had hij satan (= de dood) voor eeuwig en altijd verslagen.

En al de demonen in het rijk der duisternis weten dit. Satan en zijn demonen **wéten** dat ze verslagen zijn. Dààrom hebben zij hun strijd tegen God Almachtig **in** Jezus Christus opgegeven en hebben zij het strijdtoneel verplaatst naar de kinderen van God, in de hoop hén te kunnen vernietigen om zó God te kunnen treffen. (Openb. 12:13 - Zie ook '*mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring')

Net zoals deze koningen hier in Jozua tien echt wel wisten dat zij bij voorbaat al verslagen waren.

Hoe vaak wordt er niet naar de doortocht door de Schelfzee van het volk Israël verwezen?

Hoe vaak wordt er niet over de verslagen koningen Og en Sihon gesproken?

Hoe vaak wordt er niet over Jericho en Ai gesproken?

Hoe vaak wordt er niet gesproken dat de volken '*wegsmolten*' van angst voor God Almachtig en Zijn volk Israël?

Belangrijker voor mij is dat ik ook mag weten, dat ik weet, dat ik zeker weet, dat iedereen die zijn hart en wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus heeft gegeven bevrijd **zàl** worden.

De vrijheid is nabij; ook al grommen, tieren en gillen de demonen; ook al verzamelen zij zich allemaal om samen de strijd aan te gaan; **de strijd is al gestreden.**

Ruim tweeduizend jaar geleden aan het kruis van Golgotha. En door de opstanding van Jezus Christus heeft satan zijn nederlaag moeten erkennen.

Lees het Bijbelboek Openbaring maar eens goed door. daar lees je precies wat het loon van satan en zijn demonen is.

-----...-----

☞ Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

☞ Openb. 12:13 En zodra de draak zag dat hij op de aarde was neergeworpen, ging hij de vrouw vervolgen die het Kind gebaard had.....

Nu kan ik mijzelf natuurlijk de vraag stellen waarom de strijd van vandaag de dag dan nog nodig is. Waarom erkent satan niet gewoon dat hij verslagen is en trekt hij zich met zijn manschappen terug?

Het antwoord ligt hem in de **overgave** van de mens.

In Jes. 54:16 staat dat God Almachtig satan geschapen heeft om te verwoesten. Satan **kan** niet anders dan verwoesten. Dat is zijn aard, het zit hem in zijn genen. Zó heeft God hem geschapen.

Dit in tegenstelling tot al die kerken en gemeenten die leren dat satan als goede engel geschapen is, en dat hij een hooggeplaatste functie in het koninkrijk van God Almachtig heeft bekleed.

God Almachtig heeft satan geschapen om te verwoesten. Maar niet rücksichtlos.

Voor alles wat satan wil verwoesten en de mate waarin hij wil verwoesten moet hij toestemming vragen aan God Almachtig. (Job 1:12 en Job 2:6). Met andere woorden: God geeft satan toestemming om zijn vernietigende werk te doen.

Maar waarom zou God Almachtig dit doen?

Waarom geeft God aan satan toestemming om levens te vernietigen? Om landen tegen elkaar op te zetten? Om hongersnoden en rampen te laten plaatsvinden?

Ik schreef daarover in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Exodus bijvoorbeeld het volgende:

God Almachtig heeft satan daarvoor toestemming gegeven (Job. 1:12, Job 2:6) om de mens aan de ene kant uit te testen, om te zien of zijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus wel echt is, maar aan de andere kant wil God ook Zijn heerlijkheid en Zijn trouw en liefde zichtbaar maken. Dit in tegenstelling tot de ellende en misère die satan zichtbaar maakt. (Ex. 7:3).

De reden hiervoor is dat mensen die nog moeten kiezen, een duidelijk beeld hebben voor **wie** zij kiezen. Kiezen zij voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dan zal (in ieder geval) na het afleggen van hun aardse tent (II Kor. 5:1) een leven van heerlijkheid aanbreken die nog groter zal zijn dan het leven in het paradijs.

Ex. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Job. 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job. 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Ex. 7:3 Maar Ik zal het hart van de farao verhard en Mijn tekenen en Mijn wonderen in het land Egypte talrijk maken.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Kiezen mensen **NIET** openlijk voor God Almachtig **in** Jezus Christus dan blijven zij onder de heerschappij van satan. En het beste voorbeeld uit de Bijbel dat ik daarbij kan geven is het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16.

Uiteindelijk worden *daar* de rollen totaal omgekeerd. De rijke man op aarde wordt de meest beklagenswaardige man in het hiernamaals. De beklagenswaardige Lazarus op aarde wordt de meest gezegende man in het hiernamaals.

De keuze is aan de mens.

Enerzijds kan ik heel veel leren uit het verhaal van Abraham die zijn zoon Izaäk moest offeren. (Gen. 22). Anderzijds kan ik heel veel leren van Job die alles kwijtraakte door de vernietigende kracht van satan. Maar ook van Jozef en van Jeremia en van Paulus kan ik in dit opzicht veel leren.

Uitgangspunt is dat God Almachtig wil dat **alle** mensen op aarde gered worden. Maar niet iedereen wil dit.

Toch zijn **alle** mensen gemaakt door God Almachtig, geschapen door God. Hij is de maker van iedereen en heeft voor iedereen een plan, zoals de pottenbakker een plan heeft met de klei die op zijn draaischijf ligt. (Jer. 18).

God Almachtig heeft, om **alle** mensen te redden, een plan gemaakt. En dit plan heeft Hij al vóór de schepping van de mensen gemaakt.

Dit plan van God Almachtig wordt uitgevoerd in de volgorde zoals God bepaald heeft. Of ik dit nu leuk vind of niet; of ik dit nu accepteer of niet.

In dat plan van God Almachtig

- paste het dat de aarde geschapen werd;
- zijn de mensen geschapen in een lichaam van vlees en bloed; om relatie mee te hebben;
- heeft God Almachtig uit de mensen die op aarde leefden eerst Zijn volk geroepen; om leiding te geven (hier op aarde) aan dat reddingsplan. Hij heeft dit volk, het volk Israël genoemd;
- is God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde gekomen, als Mens, uit dat door Hem Zelf gemaakte volk Israël, uit de stam Juda;
- is iedereen die het Evangelie van Jezus Christus aanneemt, geroepen om deel uit te maken van dat volk Israël. (Rom. 8:28, Rom. 8:30, I Kor. 1:9, I Kor. 1:24 bijvoorbeeld)

☞ Rom. 8:28 En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn.

☞ Rom. 8:30 En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

☞ I Kor. 1:9 God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere.

☞ I Kor. 1:24 Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God.

- zullen het twee-stammenrijk (de Messiasbelijdende Joden) en het tien-stammenrijk (de wedergeboren Christenen) zich samen stellen onder één Hoofd, te weten: Jezus Christus;
 - zal Zijn volk Israël (als het compleet is) mét Jezus Christus regeren voor een periode van duizend jaar om iedereen te oordelen die op aarde geleefd heeft en leeft;
 - zullen nà die periode van duizend jaar **alle** knie zich buigen voor Hem in Jezus Christus en **alle** tongen zullen belijden dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is. (Fil. 2:10-11);
 - zullen satan en zijn trawanten dàn in de poel van zwavel en vuur geworpen worden, waar zij nooit meer uit zullen komen. (zie Openb. 19:20-21);
 - zal Jezus Christus daarna Zijn Koningschap teruggeven aan God de Almachtige. (I Kor. 15:24).
- In deze tijd hier op aarde wil God Almachtig de mensen afhankelijk maken van Hem, en van Hem alleen;
 - In deze tijd hier op aarde wil God Almachtig de mensen losmaken van de wereld en het wereldse denken;
 - In deze tijd hier op aarde wil God Almachtig de mensen die geroepen zijn 'opleiden' in het Goddelijke doen en denken.

Alles wat de aarde, de wereld te bieden heeft mag gebruikt worden, maar in afhankelijkheid van Hem alleen.

Dàt wilde God Almachtig in Abraham zien, toen hij zijn arm ophief om zijn eniggeboren zoon Izaäk (van wie hij zielsveel hield) te slachten. En Abraham gehoorzaamde God in alles en God gaf Abraham méér dan hij opkon.

Dàt wilde God Almachtig zien in Job, die alles verloor wat hij op aarde had. En Job gehoorzaamde God in alles en God gaf Job méér dan hij opkon.

Dàt wil God Almachtig zien in jou en mij. En die mens die dit doet, gehoorzaamt God in alles en God zal hem méér geven dan hij opkan. (Matt. 19:29, Luk. 8:8)

Geldt voor mij God Almachtig alleen? In rijkdom én in armoede; in gezondheid én in ziekte; in vrede en in oorlog?

Geldt voor mij dat ik mijzelf zie als de klei op de draaischijf van God Almachtig? Dat Hij mij gemaakt heeft en dat Hij bepaalt wat er met en in mijn leven gebeurt? Hoe hij mij maakt en wat Hij met mijn leven voor heeft?

Geldt voor mij dat ik God Almachtig wérkelijk als Enig God zie; zelfs als Die God satan naar mij toestuurt om vernietiging, verderf en ongeluk op mijn pad te brengen?

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Openb. 19:20-21 En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.

☞ I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan

☞ Luk. 8:8 En een ander deel viel in de goede aarde en toen het opgegroeid was, bracht het honderdvoudige vrucht voort. Toen Hij dit gezegd had, riep Hij: Wie oren heeft om te horen, laat hij horen.

☞ Matt. 19:29 En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven.

Blijf ik die God Almachtig dan trouw?

Als mijn antwoord positief is op die laatste vragen, dan zal God Almachtig mij kunnen en willen gebruiken om te *heersen* in Zijn Koninkrijk. Het heersen zoals God dit bedoeld heeft in Genesis hoofdstuk 1 en 2. Het heersen dat in het Hebreeuws wordt weergegeven met het woord '*Mashal*' en dat betekent '**dienend leidinggeven**'. (II Tim. 2:12, Openb. 5:10, Openb. 20:4, Openb. 22:5)

In de eeuwigheid gezien is deze periode dat ik hier leef op aarde maar van zeer korte duur.

God Almachtig pest mij niet; het ligt niet in Gods aard en natuur om het mij zo moeilijk mogelijk te maken. God wil mij redden.

Maar daar moet ik wel voor open staan. Zoals goud gelouterd wordt in het vuur, wordt de mens gelouterd in satans vuur. Een vuur dat God de Almachtige aan satan heeft gegeven om te louteren.

Nogmaals: Satans macht is beperkt.

Zowel in tijd als in intensiteit.

God Almachtig is in control. En zegt Paulus dat niet in I Kor. 10:13? Dat wij niet boven vermogen bezocht en verzocht zullen worden? Dat God met de problemen ook voor de uitkomst zal zorgen?

God heeft ons mensen geen rustige reis beloofd; maar wel een behouden aankomst.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Openb. 22:5 En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid.

I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan

Hoofdstuk 11

Overwinning in het Noorden

Hoofdstuk elf van het Bijbelboek Jozua is (natuurlijk) een direct vervolg op hoofdstuk tien. Want tot nu toe zijn er al veel steden (koningen, volken) verslagen door God Almachtig met het volk Israël, zoals Jericho, Ai, Jeruzalem, Hebron, Jarmuth, Lachis, Eglon, Makkeda, Libna, Gezer, en Debir.

Het hele Zuiderland tot Gaza en Gozen aan toe, behoorde nu aan het volk Israël. Het Gozen dat hier genoemd wordt is **NIET** dezelfde landstreek Gozen in Egypte waar het Jakob en zijn mochten gaan wonen (Gen. 45).

Hoofdstuk elf beschrijft verder hoe het land, dat God Almachtig aan het volk Israël beloofd had (Joz. 1:3-4), van haar oorspronkelijke bewoners werd ontdaan. Was het Zuiderland al ingenomen, nu komt het Noorderland aan de beurt. Dus tot aan de Libanon aan toe.

Weer gebeurt hetzelfde als in de vorige hoofdstukken ook beschreven is. De koningen van de steden uit het Noorderland verzamelen zich zoals de koningen van het Zuiderland ook hadden gedaan. Zij wilden een leger op de been brengen dat net zo groot was als de zandkorrels van het strand (Joz. 11:4).

Met andere woorden: de koningen uit het Noorderland hadden niets geleerd van de geschiedenis van Gods volk Israël en hoe bijvoorbeeld alleen al het Zuiderland veroverd was.

Zelfs niet dat God Almachtig hagelstenen kon laten neerkomen om de vijandelijk legers te vermorzelen (Joz. 10:11).

Zelfs niet dat God Almachtig de zon en de maan de hele dag kon stilzetten om het volk Israël meer tijd te geven om de vijandelijke legers te verslaan. (Joz. 10:12-13)

-----...-----

In de vorige hoofdstukken vergelijk ik de strijd om het Beloofde Land met de bevrijding van een mens door God Almachtig **in** Jezus Christus. Omdat dat de geestelijke les is die ik uit deze hoofdstukken van het Bijbelboek Jozua trek.

Natuurlijk geloof ik in de historische gebeurtenissen die in dit Bijbelboek zijn beschreven.

📖 Joz. 1:3-4 Elke plaats die uw voetzool betreedt, heb Ik u gegeven, overeenkomstig wat Ik tot Mozes gesproken heb. Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

📖 Joz. 11:4 Zij trokken uit, en met hen al hun legers: veel volk, zo talrijk als de zandkorrels die aan de oever van de zee zijn, en zeer veel paarden en wagens.

📖 Joz. 10:11 Het gebeurde, toen zij voor Israël vluchtten en de helling van Beth-Horon af gingen, dat de HEERE vanuit de hemel grote stenen op hen wierp, tot Azeka toe, zodat zij stierven. Er waren er meer die door de hagelstenen stierven, dan die de Israëlieten met het zwaard doodden.

📖 Joz. 10:12-13 Toen sprak Jozua tot de HEERE op de dag dat de HEERE de Amorieten aan de Israëlieten overgaf en hij zei voor de ogen van Israël: Zon, sta stil in Gibeon, en maan, in het dal van Ajalon! En de zon stond stil en de maan bleef staan, totdat het volk zich aan zijn vijanden had gewroken. Is dit niet geschreven in het Boek van de Oprechte? De zon stond stil in het midden van de hemel en haastte zich niet om onder te gaan, ongeveer een volle dag.

Maar ik geloof óók dat de Bijbel het levend gemaakte woord van God Almachtig is (Joh. 1:1-5) en dat God zelfs vandaag de dag door deze woorden tot mij spreekt.

De Bijbel is voor mij geen 'Geschiedenisboek', maar een Leidraad in en voor mijn leven. Ook en juist voor de dag van vandaag.

Dat betekent voor mij, dat wat ik lees in de Bijbel (door die verhalen heen) als het ware een richtingaanwijzer is hoe ik deze dag moet en mag doorkomen en hoe ik mijn leven moet inrichten, zodat mijn levensmotor het beste loopt.

-----...-----

Dat de koningen van het Noorderland niets geleerd hebben van wat met de koningen uit het Zuiderland is gebeurd vergelijk ik met het feit dat satan ook niets geleerd heeft van alles wat er gebeurd is.

Satan heeft niets geleerd van de dood van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha, hij heeft niets geleerd van de opstanding van Jezus Christus, en hij heeft ook niets geleerd van de bevrijding van al die mensen die hun hart en wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus hebben gegeven.

Satan heeft namelijk nog nooit één mens voor zich kunnen winnen die zijn hart en wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus heeft gegeven. Hoeveel demonen hij ook op hen afstuurt. Hoe hoog de rang ook is van zijn ondergeschikten die zich met de strijd moeten bezig houden.

Elke keer weer moet satan met zijn legers het onderspit delven tegen de Hemelse Legers onder aanvoering van Jezus Christus Zelf.

Sterker nog: satan **wéét** dat hij nooit kan winnen omdat hijzelf, als hoogste in rang, al gecapituleerd heeft tijdens de opstanding van Jezus Christus uit de dood. (Joh. 16:33)

God Almachtig is een levendmakende God. Satan is niet levendmakend. Dat kàn hij ook helemaal niet.

Satan kan allerlei gestalten aannemen; hij kan de meest vrome en mooie praatjes houden; maar hij is en blijft de verwoester die God Almachtig geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16). En als satan geschapen is om te verwoesten kàn hij niet herstellen of levend maken.

-----...-----

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

📖 Joh. 16:33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

En die mens dan om wie het gaat?

Ik kan mij voorstellen dat het best een intimiderende voorstelling was.

Die koningen die een leger op de been weten te brengen dat zo groot was als de zandkorrels van het strand van de zee.

Ik kan mij voorstellen dat het volk Israël met knikkende knieën stond te kijken hoe dit leger zich tegenover hen verzamelde om tegen hen te gaan strijden.

In de geestelijke strijd om een persoon kan dit hetzelfde zijn.

Ook een mens van vlees en bloed kan geïntimideerd raken van de bluf van satan en zijn demonen.

Want de omstandigheden zijn écht.

Ik bedoel hiermee dat je deze geschiedenissen niet tot een verheerlijkende geestelijke gebeurtenis moet verheffen. De strijd om een persoon kan heftig, emotioneel, en er vernietigend uitzien. De omstandigheden zijn echt; dit is geen fictie.

Maar zoals de Heilige Geest Jezus Christus Zelf te hulp kwam in de hof van Gethsémané om Hem kracht te geven (Luk. 22:43); zoals God Almachtig Zelf in Joz. 1:5 Jozua moed in sprak, doet God dat hier in Joz. 11:6 weer met de woorden: *'Jozua: wees niet bevreesd voor hen, want morgen om deze tijd zal ik hen allen als gesneuvelden overgeven voor de ogen van Israël'*.

Dàt zegt God Almachtig ook tegen mij wanneer de strijd soms te zwaar wordt: wanneer de omstandigheden mij dreigen te vermorzelen, omdat de demonen zijn als de zandkorrels van het strand.

God Almachtig zegt hier rechtstreeks tot mij: **'wees niet bevreesd voor hen, want morgen om deze tijd zal ik hen allen als gesneuvelden overgeven'**

God Almachtig heeft mij geen rustige reis beloofd, maar **WEL** een behouden aankomst.

-----,-----

📖 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte. -

📖 Joz. 1:5 Niemand zal tegenover u standhouden al de dagen van uw leven. Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn. Ik zal u niet loslaten en u niet verlaten

📖 Joz. 11:6 En de HEERE zei tegen Jozua: Wees niet bevreesd voor hen, want morgen om deze tijd zal Ik hen allen als gesneuvelden overgeven voor de ogen van Israël. Van hun paarden moet u de pezen doorsnijden en hun wagens met vuur verbranden.

Is dat dan allemaal wel te dragen en te verdragen voor mij?

Het antwoord is heel simpel: Als ik mij voor de volle honderd procent heb overgegeven aan God Almachtig **in** Jezus Christus, **is** deze strijd te dragen.

Maar wanneer ik toch nog met een gedeelte van mijn leven in deze wereld sta, is deze strijd niet te dragen. Want dan zal ik altijd achterom kijken naar alles wat ik 'verloren' heb.

Kijk maar naar de geschiedenis van Lot en zijn vrouw bij de verwoesting van Sodom en Gomorra (Gen. 19).

Kijk maar naar de geschiedenis met Achan en zijn familie uit Joz. 7.

Kijk maar naar de geschiedenis van Annanias en Safira uit Hand. 5.

Als ik mij uit alle macht vasthoud aan mijn leven hier op aarde en vasthoud aan mijn lichaam van vlees en bloed, zal ik de strijd die om mij gevoerd wordt als ondraaglijk ervaren. En vaak zal ik dan ook het onderspit delven.

Maar als Gal. 2:20 mijn lijspreuk is, dat ik al dood ben, omdat ik mét Jezus Christus gestorven ben, dan kan satan mij niet meer treffen. Want het doel van satan is om mij te doden, en het liefst op de meest verschrikkelijke wijze die ik mij kan voorstellen. Maar als ik al dood ben, kan satan mij niets meer maken.

Maar daar eindigt die tekst in Gal. 2:20 niet mee. Want die tekst gaat verder: als ik met Jezus Christus gestorven ben, dan ben ik óók met Hem opgestaan. Dat betekent dat de overwinning die Jezus Christus heeft behaald op satan met zijn demonen, door uit de dood op te staan, nu ook mijn deel is geworden.

Dus ik ben een overwinnaar omdat ik opgestaan ben uit de dood met mijn Heer Jezus Christus.

Dit is waar Paulus over schrijft in Rom. 8:30 en Rom. 8:37. Dit is waar over geschreven wordt in Openb. 15:2

Paulus schrijft in Fil. 1:21 dat het leven hier op aarde voor hem Christus is. Zó belangrijk vindt Paulus het leven op aarde.

Tóch zegt hij dat boven dit prachtige leven in een lichaam van vlees en bloed nog een hoger doel is. En dat is sterven. Want dàn is hij bij de Heer. En wat er kan er mooier zijn dan dàt? In een nieuw geestelijk lichaam!

-----...-----

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven

Rom. 8:30 En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

Rom. 8:37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

Openb. 15:2 En ik zag iets als een glazen zee, met vuur gemengd. En de overwinnaars van het beest, van zijn beeld, van zijn merkteken en van het getal van zijn naam stonden bij de glazen zee, met de citers van God.

Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

Wil dat dan zeggen dat ik dit leven in een lichaam van vlees en bloed dan maar moet verwaarlozen, en mijn tijd hier op aarde moet 'uitzitten'?

Absoluut niet.

God Almachtig heeft mij een opdracht gegeven, zoals Hij elke wedergeboren Christen een opdracht gegeven heeft. En die opdracht schrijft Paulus in Ef. 2:10 is dat ik de goede werken doe die God heeft voorbereid.

En welke werken zijn dat dan?

Dan moet ik weer kijken naar Jezus Christus.

Wat was Zijn taak op deze aarde?

Om de leer van bekering te verkondigen en om de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aan te kondigen (Matt. 4:17). Overigens was dat ook de taak van Johannes de Doper.

Een leven mét God Almachtig **in** Jezus Christus is geen passief leven.

Het is een actief leven om de opdracht uit te voeren die God Almachtig mij gegeven heeft. Om de wereld het Evangelie van Jezus Christus te brengen zodat Gods kinderen, die Hij geroepen heeft, als eerste zich tot Hem zouden bekeren, om Zijn volk Israël te zijn (tien én twee stammenrijk samen).

Wanneer dat getal van Zijn kinderen vol zal zijn (Openb. 6:11 ^{NBG}), zullen zij als eerste mét Jezus Christus regeren voor een periode van duizend jaar om de boeken van ieder mens te openen (Openb. 20:12), om hen te oordelen.

Met als uiteindelijke doel om satan met zijn knechten voor eeuwig in de poel van zwavel en vuur te werpen (Openb. 20:10), en om heel Gods schepping (dat zijn o.a. alle mensen die ooit geleefd hebben op aarde, en die leven) te redden.

Zodat alle mensen zich zullen neerbuigen voor Jezus Christus en dat ook zij zullen uitspreken dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is.

Lees het Bijbelboek Openbaring maar eens goed door. Overigens kom ik hier aan het eind van dit hoofdstuk nog op terug.

-----,..-----

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Open. 6:11 ^{NBG} En aan elk hunner werd een wit gewaad gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een korte tijd moesten rusten totdat ook het getal vol zou zijn van hun mededienstknechten en hun broeders, die gedood zouden worden evenals zij.

☞ Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

☞ Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

Dàt is Gods plan met deze wereld. En daarom ben ik op deze wereld.

Het is Gods liefde en genade dat God Almachtig mensen om mij heen heeft gegeven, om lief te hebben, om mijn kinderen (wanneer die mij gegeven zijn) op te voeden.

Het is Gods liefde en genade als God Almachtig mij in een land geboren heeft laten worden waar oorlog en rampen onbekende woorden zijn.

Maar het is **nooit** Gods bedoeling geweest dat ik de wereld, de plaats waar ik woon, de luxe waarin ik verkeer met mijn geliefden om mij heen, **als** een god zou gaan vereren en om al die omstandigheden de plaats van God Almachtig te laten innemen.

Wat dat laatste aangaat kan ik je van harte het boek *'de dwaasheid van God'* aanbevelen van Nik Ripken.

De schrijver vertelt daarin o.a. het verhaal van een Russische voorganger die op een gegeven moment voor het raam gaat staan en zegt: *'De zon komt ook weer op in het Oosten'*, waarmee hij wilde zeggen dat, zo gewoon het is dat de zon in het oosten opkomt, zo gewoon het is dat Christenen vervolgd en verdrukt worden.

Toen ik dit boek las werd ik *'hardhandig'* stilgezet door de Heilige Geest om naar mijn eigen omstandigheden te kijken.

Alles wat ik hier op aarde ben en bezit is **'abnormaal'**.

Het is een genadegave van God Almachtig dat het *'normale'* in het christelijk leven van de westerling (lees verdrukking en vervolging) eigenlijk abnormaal is. Want hoeveel christenen worden er niet dagelijks verdrukt en vervolgd in de wereld? Kijk eens naar landen als China, Rusland, Noord-Korea en noem maar op. Het zijn miljoenen mensen. Ik las één dezer dagen dat er wereldwijd 245 miljoen Christenen vervolgd worden.

Nik Ripken interviewt op een gegeven moment een aantal voorgangers in China.

Eén van die voorgangers doet op een gegeven moment de volgende uitspraak: *'De arrestatie en de gevangenneming van ons Christenen, hier in China, wordt door ons ervaren als een theologische opleiding. Zoals jullie theologische scholen hebben, is de gevangenis dit voor ons'*.

Als ik dit lees en tot mij door laat dringen, kan ik mijn tranen bijna niet in bedwang houden.

Als ik dit lees voel ik mij zo klein en schuldig.

Want hoe vaak '*klaag*' ik niet over mijn omstandigheden? Maar wat zijn mijn omstandigheden dan in vergelijking met de omstandigheden van zoveel van mijn broeders en zusters in de verdrukking?

Het voorgaande schrijf ik om aan te geven dat een leven met en in God Almachtig **in** Jezus Christus én het leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed, twee totaal verschillende levens (werelden) zijn, en toch zijn zij één.

Voor mijn broeders en zusters is die tekst uit Fil. 1:21 misschien nog wel helderder en duidelijker dan voor mij en ons christenen in het rijke westen. Hoor het wie het horen wil en kan.

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

-----..-----

Zoals God Almachtig aangekondigd had in Jozua 11, gebeurde ook.

Het enorme leger van de verzamelde koningen wordt verslagen. Tot op de laatste man toe.

Joz. 11:10 verbaast mij.

☞ Joz. 11:10 Jozua keerde in diezelfde tijd terug en nam Hazor in, en de koning ervan versloeg hij met het zwaard. Vroeger was Hazor namelijk het hoofd van al deze koninkrijken.

Waarom wordt deze koning van Hazor apart genoemd? Alle koningen hadden zich verenigd met hun legers?

Deze koning van Hazor wordt beschreven als het hoofd van al die koninkrijken die de strijd aangingen met Israël.

Deed deze Hazor dan zelf niet mee?

In mijn vergelijking met de geestelijke strijd over mensen zie ik direct weer de gelijkenis.

Het is satan die zijn onderhorigen de strijd laat voeren. Zelf doet hij echt niet mee. En ook zijn meest trouwe dienstknechten, de hoogsten in rang, blijven graag op de achtergrond. Laten de soldaten het smerige werk maar doen, die kunnen wel gemist worden.

Want het interesseert satan echt niet wie wel en wie niet overleeft. Zelfs van zijn eigen manschappen interesseert hem dat niet.

Nogmaals: hij is geschapen om te verwoesten! En dat geldt ook voor zijn eigen volgelingen

Als de vijandelijke legers zijn verslagen door het volk Israël komt Jozua bij Hazor.

Geestelijk gezien zie ik hierin dat Jezus Christus naar satan toe komt om hem ook voor eens en altijd uit te schakelen (zie Openb. 20:10).

In al de verhalen waarin al die koningen met hun legers worden verslagen, blijft uiteindelijk satan alleen over.

Satan heeft alles en iedereen van zijn eigen volgelingen opgegeven om zelf maar buiten schot te blijven. Maar nu kan dat niet meer.

Als satan uiteindelijk oog in oog komt te staan met de Heer van de Hemelse Legerscharen, weet hij dat hij verloren heeft. Nogmaals de overwinning is al behaald aan het kruis van Golgotha en de in de opstanding van Jezus Christus uit de dood. (Joh. 16:33)

Hazor wordt verbrand met vuur; satan wordt in de poel van zwavel en vuur gegooid (Openb. 20:10).

-----...-----

En zo zie ik het boek Jozua weer uitgroeien tot één grote profetie.

Historisch gezien zijn al deze gebeurtenissen al vele jaren geleden gebeurd. Geestelijk gezien is datgene gaande, wat in deze hoofdstukken van het Bijbelboek Jozua wordt beschreven. Nu, vandaag de dag.

Zoals ik in de inleiding van deze mijmeringen al de vergelijking trok tussen Jozua als trouwe knecht van Mozes naar Jezus Christus, als de Verpersoonlijking van God Almachtig Zelf, in een Lichaam van vlees en bloed op deze aarde, zo zie ik die vergelijking verder gaan in het heilsplan dat God de Vader heeft met deze wereld.

In Jes. 46:10 zegt God Almachtig al dat Hij aan het begin het einde verkondigt. Ik zie dit waarheid worden in het Bijbelboek Jozua.

Wat een geweldig perspectief heb ik, die mij overgegeven heb aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Wat een geweldige Leidsman heb ik in God en Jezus Christus (Matt. 2:6, Hebr. 2:10)

-----...-----

Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

Joh. 16:33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u ver-drukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

Matt. 2:6 En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal.

Hebr. 2:10 Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen

Zo vult God Almachtig de Belofte in die Hij aan Mozes deed in Ex. 23:29-30. Al de inwoners van het Beloofde Land worden verdreven, uitgedreven of vernietigd. Het Beloofde Land is voor het volk Israël. Zo heeft God dit al bepaald in de tijd van Abraham, Izaäk en Jakob.

In dit elfde hoofdstuk wordt precies aangegeven welke landsdelen in het bezit van het volk Israël kwamen. Alle inwoners werden vernietigd op de Gibeonieten na die door list en bedrog werden gered (Joz. 9), maar die uiteindelijk ook het onderspit moesten delven in de dagen van koning Saul (II Sam. 2:21).

Net als dat God Almachtig het hart van de Farao van Egypte verhardde (Ex. 9:12), dat hij het volk Israël niet wilde laten vertrekken uit Egypte, verhardde God het hart van al die koningen zodat zij de strijd aangingen met God door het volk Israël heen.

Dit laatste heeft mij voor hoofdbrekens gesteld. Als God Almachtig het hart van mensen verhardt, als God de mensen in een diepe slaap heeft gebracht (Rom. 11:8, Jes. 29:10) zodat zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet kunnen horen, dan kunnen zij toch niet anders dan weigeren om voor Jezus Christus te kiezen? Dan zij toch bij voorbaat 'verloren'?

En geldt datzelfde principe ook niet voor die mensen die door God Almachtig geroepen en niet geroepen zijn? De Bijbelteksten zijn legio waar gesproken wordt over de 'geroepen' mensen door God.

En als er dan dus mensen door God Almachtig geroepen zijn om te geloven (Ef. 2:8-9), dan zijn er dus ook mensen die **NIET** geroepen zijn om in God Almachtig te geloven?

Hoe zit dit dan?

Is God een God van willekeur?

Het antwoord is heel eenvoudig en toch zo moeilijk.

Het antwoord kan alleen maar begrepen worden door dié mensen die God Almachtig als de Enige God van hemel en aarde erkennen.

Zoals Paulus dit bijvoorbeeld zegt in I Kor. 1:18. dat het Evangelie van Jezus Christus voor de ongelovigen een dwaasheid is, maar voor de gelovigen een Kracht Gods.

Ex. 23:29-30 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

II Sam. 21:1 Er was een hongersnood in de dagen van David, drie jaar lang, jaar na jaar, en David zocht het aangezicht van de HEERE. En de HEERE zei: Het is vanwege Saul en vanwege zijn huis, dat beladen is met bloed schuld, omdat hij de Gibeonieten gedood heeft.

Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had. -

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat nie-mand zou roemen.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Want als ik erken dat God Almachtig **in** Jezus Christus de Enige God is in de hemel, op de aarde en onder de aarde, dan erken ik ook Zijn soevereiniteit. Dan erken ik ook dat Hij de aarde geschapen heeft naar Zijn wil en plan, en dat Hij de mensen geschapen heeft naar Zijn wil en plan.

Ik haal in dit verband vaak Jer. 18 aan, waar gesproken wordt over een pottenbakker die klei op zijn draaischijf heeft liggen om daar een voorwerp van te maken zoals die pottenbakker dat voor ogen heeft.

Die pottenbakker is God Almachtig; die klei is de mens. God kneedt, draait aan de schijf, vormt en maakt van de mens dat voorwerp zoals Hij voor ogen heeft. Dat kan een 'eervol' voorwerp zijn, maar kan ook een 'oneervol' voorwerp zijn (I Kor. 12:18-24).

De klei heeft over het voorwerp dat van hem gemaakt wordt niets te zeggen. Het is aan de pottenbakker. En die klei kan ook zeker geen protest aantekenen bij de pottenbakker dat er een voorwerp van hem gemaakt is dat hem niet bevalt. Ook kan de klei de pottenbakker niet ter verantwoording roepen.

En zo is het ook met de mensen.

God bepaalt wat er van een mens gemaakt wordt.

Als het Gods wil is, om een 'eervol' voorwerp te maken van mij, dan is dat aan God de Almachtige. Maar als het Gods wil is om een 'oneervol' voorwerp te maken van mij, dan is óók dat aan God.

Heel veel mensen hebben met dat laatste principe de grootste moeite, omdat zij het oneerlijk of onrechtvaardig vinden dat zij helemaal niets zeggen hebben over wat God Almachtig van hen maakt.

Daarom zegt Paulus in Ef. 2:8-9 ook dat het geloof **een gave** is, een cadeau, een gift. En dat cadeau, die gave, heeft God Almachtig al aan mij gegeven vóóordat ik überhaupt geboren was.

Dus ik kan en mag mij nergens op beroemen, dat ik het geloof in God Almachtig 'verdiend' heb.

Dat ik geloof is genade; het is een gave van God Almachtig aan mij, dat niets te maken heeft met wat ik wel of niet heb gedaan.

Het is Gods wil en volgens Zijn plan dat een mens geroepen is om te geloven en anderen niet. (op dit moment!)

☞ I Kor. 12:18-24 Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft. Als zij alle één lid waren, waar zou het lichaam zijn? Nu echter zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig. Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eer. Onze eerbare leden echter hebben dat niet nodig. Maar God heeft het lichaam zo samengesteld, dat Hij aan het lid dat tekortkomt, groter eer gaf,

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Want ik roep het nog maar even in herinnering:

De Bijbel zegt in Ps. 14:1 en Rom. 3:12 (bijvoorbeeld) dat er niemand op aarde is, die goed heeft gedaan, ik dus ook niet!

Allemaal hebben zij gezondigd. De één misschien meer dan de ander, maar dat is niet de maatstaf. De maatstaf is of ik gezondigd heb of niet. En dat hebben alle mensen allemaal gedaan.

Dus ik die geloof in God Almachtig heb net zo gezondigd (of meer) als iemand die niet gelooft in God.

En aangezien de Bijbel ook zegt dat er maar één straf op overtreding van de wet is (dus gezondigd hebben); en dat die straf de dood is (Rom. 6:23, Jak. 2:10 bijvoorbeeld); dan betekent dat dus dat alle mensen de doodstraf verdiend hebben. Gelovigen en niet gelovigen. Ik dus ook! (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 32-36)

Ik al gelovige kan mij echt niet op de schouders kloppen en zeggen dat mijn levensstijl de reden is dat ik gered ben, of dat ik daarom een hemels eeuwig leven verdiend heb.

Dat ik als gelovige gered ben; dat mij als gelovige een eeuwig hemels leven beloofd is, is omdat God Almachtig dat zo bepaald heeft.

En dat wil absoluut niet zeggen dat al die anderen (de ongelovigen dus) zullen branden in de hel tot in eeuwigheid. In mijn opinie is dat echt grote onzin en niet wat de Bijbel mij leert.

God Almachtig heeft het belang van alle mensen op aarde in gedachten. Hij wil graag dat alle mensen op aarde gered worden. Ja ook de ongelovigen; de moslims, de boeddhisten, de atheïsten en noem maar op. Daarom zongen de engelen ook toen Jezus Christus geboren was (Luk. 2:14): 'vrede op aarde en in de mensen een welbehagen'.

De engelen riepen niet dat Gods welbehagen er alleen was voor de gelovigen.

Maar nogmaals: Gods Plan wordt uitgevoerd in de volgorde zoals God Almachtig dat bepaald heeft. En dat houdt voor vandaag de dag in dat God eerst Zijn volk Israël roept, Zich met hen verzoent, en hen opleidt tot priesters in Zijn Koninkrijk. Om straksde hele wereldbevolking te kunnen redden.

-----...-----

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

Wat wil ik nu allemaal zeggen met het voorgaande?

Dat het aan God Almachtig is wie **op dít moment** geroepen zijn om te geloven. Omdat God een plan heeft gemaakt vóórdat de aarde geschapen is, vóórdat er mensen geboren waren; om àlle mensen te redden uit de klauwen van satan.

Alleen heeft dat plan van God Almachtig verschillende fasen. En vandaag de dag is Gods herstelplan nog niet voor de volle honderd procent uitgevoerd.

1. Het eerste in het plan van God Almachtig was om de aarde te scheppen;
2. De volgende fase was de mensen te scheppen. En met mensen bedoel ik mensen van vlees en bloed;
3. Weer een fase verder is God Almachtig begonnen om Zich een eigen volk te maken, en dat dit volk, het volk Israël genoemd wordt;
4. Weer een fase verder is uit dit volk Israël de Verlosser voortgekomen. Of te wel: God Almachtig is ZELF in een Lichaam van vlees en bloed naar deze wereld gekomen in de Persoon van Jezus Christus. Geboren uit Zijn volk Israël, en wel uit de stam Juda.

De reden waarom God Almachtig Zelf **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld moest komen, was omdat er afgerekend moest worden met de zonde, met de dood, door Iemand Die wél in een lichaam van vlees en bloed geleefd had, maar niet gezondigd had. En dat kon en kan alleen God Zelf zijn **in** de Persoon van Jezus Christus.

God Almachtig Zelf heeft afgerekend met de zonde door in Zijn Lichaam van vlees en bloed te sterven (in plaats van de mensen), zoals de wet van God dit voorschreef en waaraan satan God hield.

Waarom dit allemaal zo besloten is, of wat er allemaal gebeurd is vóórdat God Almachtig de aarde schiep en Zijn plan met de mensheid en de aarde maakte weet ik niet.

Ik weet wel uit de Bijbel dat satan overwonnen moest worden en dit alleen maar kon door Iemand te laten sterven zonder dat Hij gezondigd had. Een mens van vlees en bloed kon dit niet doen, omdat er niemand was die goed was en nog nooit gezondigd had.

Wilde God Almachtig **in** Jezus Christus, satan '*betalen*' en wilde God Zijn schepping (waaronder de mens) redden, dan moest Hijzelf in een Lichaam van vlees en bloed sterven.

En zo gebeurde het in de hof van Gethsémané en op Golgotha.

God Almachtig **in** de Persoon van Jezus Christus stierf. Maar God bleef niet dood. Hij is opgestaan uit de dood en weer levend geworden omdat God de macht heeft om het leven af te leggen en weer op te nemen (Joh. 10:17-18). Dààr had satan geen rekening mee gehouden.

Het bovenstaande zijn allemaal stappen in Gods heilsplan voor deze wereld **die al gerealiseerd zijn**.

-----...-----

Waar zijn wij nu dan in Gods heilsplan; en wat staat er nog te gebeuren?

God Almachtig heeft Zich een eigen volk gemaakt. Het volk Israël.

Niet omdat dit volk Israël nu zo heilig of gelovig was (zie het hele Oude Testament), maar omdat God Almachtig dit zo bepaald heeft. Dat heeft geen mens God ingefluisterd. God heeft dit zo gemaakt, en dit plan is vandaag de dag nog in volle uitvoering.

Het volk van God Almachtig, Zijn volk Israël, bestaat uit mensen die God geroepen heeft om tot dit volk Israël te behoren. En uit mijn mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, kun je lezen dat ik geloof (op basis van Hos. 1:11) dat dit volk Israël vandaag de dag bestaat uit het Joodse volk (de Messiasbelijdende Joden) én de wedergeboren Christenen.

Deze twee groepen, die tijdens de regeerperiode van koning Rechabeam gesplitst zijn in een twee-stammenrijk en een tien-stammenrijk, zullen weer samen komen onder één Hoofd worden herenigd, en dat Hoofd is Jezus Christus.

Dus waar staan we vandaag de dag in het heilsplan van God Almachtig?

Dat God Almachtig Zijn volk compleet aan het maken is, totdat het getal werkelijk vol is dat God vooraf bepaald heeft (Openb. 6:11 ^{NBG}). Als dat getal vol is gaat er weer een nieuwe fase in, en wel het duizendjarig vrede-rijk. (zie het Bijbelboek Openbaring)

In deze duizend jaar zal Gods volk (ook wel Zijn Bruid genoemd) samen met Jezus Christus regeren over deze wereld (II Tim. 2:12, Openb. 5:10, Openb. 20:4, I Petr. 2:9), om **alle** mensen die ooit op aarde geleefd hebben, en over **alle** mensen die dan op aarde leven, te oordelen.

De boeken zullen geopend worden waar alle daden van de mensen in staan opgeschreven. (Openb. 20:12)

📖 Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Open. 6:11 ^{NBG} En aan elk hunner werd een wit gewaad gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het getal vol zou zijn van hun mededienstknechten en hun broeders, die gedood zouden worden evenals zij.

📖 II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Als ik zeg dat **alle** mensen verantwoording zullen moeten afleggen over hun daden en gedragingen, bedoel ik ook **alle** mensen. Dus gelovigen én ongelovigen.

Het verschil is alleen dat gelovigen niet gestraft zullen worden met de dood, of de 'hel' zoals het ook wel genoemd wordt. Maar zij zullen wel degelijk verantwoording moeten afleggen **wat** zij met hun geloof **in** Jezus Christus hebben gedaan. (II Kor. 5:10-11)

En dat oordeel bepaalt ook de 'plaats' of de 'rang' die zij in Gods Koninkrijk zullen krijgen (Zie Luk. 14:7-11; de gelijkenis waarin Jezus Christus spreekt over de gast die op de bruiloft uitgenodigd is en direct op de ereplaats gaat zitten)

-----...-----

Wat gebeurt er dan met de mensen die **NIET** in Jezus Christus hebben geloofd op aarde?

Deze mensen hebben zichzelf een 'helse' leefomgeving gecreëerd door hun afwijzing van God Almachtig. Zoals Willem Ouweneel dit vertelt in zijn verhaal over die auto met een benzinemotor waar de eigenaar toch diesel in gooit terwijl de fabrikant en de garage hadden gezegd dat deze auto allen op benzine rijdt.

Het is God Almachtig **in** Jezus Christus niet die mensen afwijst. (Joh. 8:11, Joh. 12:47), Het zijn de mensen zelf die Hem afwijzen. En die 'helse' leefomgeving die zij zichzelf gecreëerd hebben blijft net zo lang bestaan als dat zij Jezus Christus blijven afwijzen.

Zoals de rijke man die in 'de hel' zat en aan Abraham vroeg of Lazarus niet naar hem toe wilde komen (die in de hemel was) om zijn lippen te verkoelen (Luk. 16).

Die rijke man had het nog steeds niet begrepen. Zelfs in zijn 'helse' leefomgeving wilde hij nog steeds commanderen zoals hij op aarde gewend was.

Die rijke man heeft nog steeds niet begrepen dat het heersen van Jezus Christus met Zijn volk een 'dienend leidinggeven' is, en dat commanderen daar niet thuis hoort.

-----...-----

1 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

II Kor. 5:10-11 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn

Joh. 8:11 En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer

Joh. 12:47 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken.

Nu hoor ik mensen zeggen: 'dus jij gelooft in de alverzoeningsleer?'

Ik geloof dat wat God Almachtig geschapen heeft, dat Hij dat niet gedaan heeft om later weer te vernietigen. Dat geldt voor alles op de aarde wat God geschapen heeft, en dus ook voor de mensen.

In I Petr. 3:18-20 lees ik dat Jezus Christus nà Zijn dood naar het dodenrijk is geweest ('de hel') om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. Waarom zou Jezus Christus dit gedaan hebben?

Om die mensen die in de tijd van Noach leefden en God Almachtig afwezen, het nog eens 'lekker' in te prenten dat zij de verkeerde keuze hadden gemaakt?

Ik geloof daar helemaal niets van.

Ik geloof dat wanneer Jezus Christus Zich aan een mens openbaart, deze direct tot bekering komt. Dat die mens direct in aanbidding op Zijn knieën neervalt om Jezus Christus als God Almachtig te erkennen.

Neem daarvoor al die getuigenissen van moslims in Irak bijvoorbeeld, die allemaal dezelfde droom hebben gehad waarin Jezus Christus Zich Persoonlijk aan hen openbaarde.

Toen deze moslims wakker werden aanbaden zij allemaal Jezus Christus als hun Heer, hun Heiland en Verlosser.

Zij hadden nog nooit in de Bijbel gelezen of er zelfs ook maar een gezien; er was nog nooit een dominee of een priester bij hen op bezoek geweest om hen het Evangelie te vertellen.

Zo geloof ik dat deze mensen die in de tijd van Noach leefden (± 2.349 jaar vóór Christus) en God Almachtig hadden afgewezen, al die tijd in de 'hel' zijn geweest die zij zichzelf gecreëerd hadden. Hun levensmotor was gewoonweg in de soep gelopen.

Ik geloof van harte dat Jezus Christus uiteindelijk Zelf naar deze geesten in de 'hel' is toegegaan om ook hen het Evangelie uit te leggen zodat zij dit zouden kunnen aannemen en uit hun 'helse' fase verlost zouden worden.

Als een mens ± 2.349 jaar leven in een 'helse' fase geleefd heeft, om pas dan gered te worden, en iemand wil dat de alverzoeningsleer wil noemen: 'be my quest'.

📖 I Petr. 3:18-20 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Ik zeg alleen dat er in dat geval weinig kennis is van Evangelie Jezus Christus.

Zou God Almachtig, Die de hemel en de aarde als het ware 'uitgeademd' heeft (Ps. 33:6 ^{AV}), in al Zijn grootheid Zich laten tegenhouden door het meest verstokte zondaarshart?

Als iemand dàt gelooft dan denkt die mens toch wel heel erg klein van God Almachtig.

En dan heb ik het nog niet eens over het feit dat God Almachtig de mensheid in een diepe slaap houdt, zodat zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet kunnen horen. (Rom. 11:8, Jes. 29:10), zoals God ook het hart van de Farao van Egypte verhardde, zodat hij het volk Israël niet wilde laten weggaan uit Egypte. (Ex. 9:12).

Nogmaals: Het is Gods plan dat nu eerst het volk Israël Jezus Christus aanneemt, omdat dit volk zo een essentiële rol speelt in de Koninklijke Regering van Jezus Christus, die geïnstalleerd wordt als het getal vol is van alle mensen die God Almachtig daarvoor geroepen heeft.

-----...-----

Conclusie: God Almachtig heeft een heilsplan voor de wereld gemaakt dat uit verschillende fasen bestaat. Een aantal fasen zijn al afgerond.

De fase waarin de mensheid zich nu bevindt is de fase dat God Almachtig Zijn volk Israël compleet aan het maken is naar het aantal dat Hij Zich gesteld heeft.

De toekomstige fasen zijn dan nog het duizendjarig vrederijk waarin alle mensen geoordeeld zullen worden, en dat uiteindelijk iedereen God Almachtig **in** Jezus Christus zal aanbidden (Fil. 2:10-11).

De laatste fase is dan, dat wanneer iedereen zijn knie gebogen heeft voor Jezus Christus; dat iedereen erkent en belijdt dat Jezus Christus de Heere der Heerscharen is; dat Jezus Christus dan het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader (I Kor. 15:24) en dat alles en iedereen hier op aarde in volledige harmonie met God de Vader zal zijn.

Satan en zijn demonen zijn dan in de poel van zwavel en vuur geworpen en zullen daar voor eeuwig blijven.

En er zal vrede zijn!

Ps. 33:6 ^{AV} By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overge-geven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan

Heb ik dan overal een antwoord op?

Absoluut niet.

Als ik dit elfde hoofdstuk uit het Bijbelboek Jozua lees dan lees ik ook dat (bijna) alle inwoners van de steden, koninkrijken en landsdelen van het Beloofde land verdreven worden. Maar niet allemaal!

In Joz. 11:22 staat dat er nog enige inwoners overbleven in Gaza, Gath en Asdod.

Waarom dat is, is mij niet bekend.

Zou dat iets te maken hebben met de Gaza strook van tegenwoordig, dat toebehoort aan de Palestijnen? (nakomelingen van de Filistijnen?)

Ook in het Bijbelboek Openbaring lees ik in de laatste hoofdstukken dat er mensen **binnen** de muren van het nieuwe Jeruzalem leven, maar dat er ook mensen **buiten** de muren van het nieuwe Jeruzalem leven.

En ook wordt in de laatste hoofdstukken van het Bijbelboek Openbaring geschreven over het onreine dat het nieuwe Jeruzalem **niet** zal binnenkomen.

Het bestaat dan schijnbaar nog wel.

Kortom: Er valt nog veel te leren.

 Joz. 11:22 Er bleef niemand van de Enakieten over in het land van de Israëlieten. Alleen in Gaza, Gath en Asdod zijn er overgebleven

Hoofdstuk 12

De overwonnen koningen

Dit hoofdstuk is eigenlijk een resumé van alle veldslagen die het volk Israël onder aanvoering van God Almachtig heeft gevoerd om het Beloofde Land in het bezit te krijgen.

De veldslagen die in de vorige hoofdstukken uitvoerig aan de orde zijn gekomen; van Jericho tot Ai, van Hebron tot Jeruzalem, van het zuiden tot het noorden en noem maar op.

Alleen bleven er in Gaza, Gath en Asdod een paar Enakieten over. (Joz. 11:22).

Aan de westkant van de Jordaan werden een tweetal koningen al door Mozes overwonnen (Num. 21). Dit waren: Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon woonde. En Og, de koning van Basan, de koning van de Refaïeten, die in Astaroth woonde.

Aan de oostkant van de Jordaan werden 31 koningen door Jozua overwonnen. Dit waren:

De koning van Jericho en de koning van Ai
De koning van Jeruzalem en de koning van Hebron
De koning van Jarmuth en de koning van Lachis
De koning van Eglon en de koning van Gezer
De koning van Debir en de koning van Geder
De koning van Horma en de koning van Harad
De koning van Libna en de koning van Adullam
De koning van Makkeda en de koning van Bethel
De koning van Tappuha en de koning van Hefer
De koning van Afek en de koning van Lassaron
De koning van Madon en de koning van Hazor
De koning van Simron-Meron en de koning van Achsaf
De koning van Taänach en de koning van Megiddo
De koning van Kedes en de koning van Jokneam
De koning van Dor en de koning van Gilgal
De koning van Tirza

Twee koningen met hun steden en streken aan de westkant van de Jordaan en 31 koningen met hun steden en streken aan de oostkant van de Jordaan. Totaal dus 33 koningen.

Hiermee zijn de Amorieten, Refaïeten, Hethieten, Kanaänieten, Ferezieten, Hevieten en de Jebusieten als volken verslagen.

En hiermee kwam het beloofde Land in handen van het volk Israël. Het land dat God Almachtig hen al van den beginnen af aan beloofd had.

 Joz. 11:22 Er bleef niemand van de Enakieten over in het land van de Israëlieten. Alleen in Gaza, Gath en Asdod zijn er overgebleven

Ik heb in '*mijn mijmeringen*' bij het Bijbelboek Genesis' al eens een beschrijving gegeven van de onhebbelijke (karakter)eigenschappen van mensen, die vertaald zijn in de namen van die volken die ik hieronder noemde, zoals ik eens iemand hoorde vertellen:

- De Amorieten worden vereenzelvigd met trots
- De Kaänanieten worden vereenzelvigd met hebzucht
- De Hethieten worden vereenzelvigd met angst
- De Periziet worden vereenzelvigd met gebrek aan discipline.
- De Chiwwiet worden vereenzelvigd met slechtheid
- De Jebusieten worden vereenzelvigd met onrecht.

-----,,-----

Als je mijn mijmeringen bij dit Bijbelboek Jozua vanaf het begin gelezen hebt, dan weet je dat ik de geschiedenissen van de veldslagen en de verovering van het Beloofde Land niet alleen als historische gebeurtenissen zie.

De reden hiervoor is heel eenvoudig. God Almachtig heeft de mens geschapen om een relatie mee te hebben. Dit bleek al hoe God in de Hof van Eden met hen wandelde in de avondkoelte (Gen.3: 8-9)

Nu staat er in Joh. 1:1-5 dat de Bijbel het geschreven Woord van God Almachtig is, dat de Bijbel het Levende Woord is, dat dit Woord bij God was en dat dit Woord God is.

Voor mij betekent dit ondubbelzinnig dat de Jezus Christus het Levendgemaakte Woord is en dat Hij God Almachtig is in een Lichaam van vlees en bloed hier op aarde. (zie ook '*mijn mijmeringen*' bij de vier Evangeliën', hoofdstuk 1).

Dat betekent voor mij dat de geschiedenissen die in dit Bijbelboek geschreven zijn, óók iets tot mij te zeggen hebben voor vandaag de dag.

Zo heb ik in '*mijn mijmeringen*' beschreven dat ik de bevrijding en in bezit name van het Beloofde Land, zie als synoniem (en als profetie) voor de bevrijding van een mens uit de heerschappij van satan.

Dat deze bevrijding heftig kan zijn, dat de tegenstand van veel verzamelde demonen kan komen, maar dat de uitkomst van te voren al bekend is: Jezus Christus als Heer der Heerscharen hééft de overwinning al behaald.

Gen. 3:8-9 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof. En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

Maar ook zie ik de geschreven geschiedenissen uit dit Bijbelboek als profetie voor wat nog komen gaat.

De bevrijding van het volk Israël (Gods volk) van al zijn vijanden. De hereniging van het twee en tien-stammenrijk en dat zij zich samen onder één Hoofd zullen stellen (Hos. 1:11); en de in bezit name van het Land Israël zoals God Almachtig dat beloofd heeft in Joz.1:4

Dus op alle terreinen heeft het Bijbelboek Jozua mij veel te vertellen.

Want ik ben zelf één van die mensen geweest die bevrijd moest worden uit de heerschappij van satan.

Want **alle** mensen hebben gezondigd (Ps. 14:1, Rom. 3:12); **alle** mensen hebben Gods wet overtreden; **alle** mensen hebben de straf verdiend die God Almachtig aangegeven had; de doodstraf (Rom. 6:23, Jak. 2:10).

Dus **alle** mensen hebben de vergeving van hun zonden nodig en **alle** mensen hebben de verzoening met God Almachtig **in** Jezus Christus nodig.

Maar de strijd om die mensen is hevig. Satan met zijn trawanten (demonen) vechten verbitterd om de zielen van mensen, zodat zij zich **NIET** overgeven aan God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dat er in het beloofde Land 33 koningen verdreven moesten worden vergelijk ik met de levensjaren van Jezus Christus. Hij leefde 33 jaar hier op aarde.

In die 33 levensjaren van Jezus Christus heeft Hij Zijn volk Israël het hele Evangelie gegeven. Zijn werk was klaar toen Hij 33 jaar oud was. Alle vijanden van God Almachtig, onder aanvoering van satan, waren na die 33 jaar overwonnen door Jezus Christus. Door Zijn dood aan het kruis van Golgotha én Zijn opstanding uit de dood.

Voor mij zegt dit getal van de 33 koningen, dat de bevrijding van een mens een heel leven lang door gaat.

Ik weet namelijk van mijzelf dat ik vrij ben, *zo ver als ik weet dat ik vrij ben*. Ik heb namelijk in mijn leven wel vaker gemerkt dat wanneer ik dacht vrij te zijn van duistere invloed, dat God Almachtig door de Heilige Geest mij toch (vaak subtiel) wees op dingen die nog opgeruimd moesten worden.

-----...-----

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Joz. 1:4 Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijik, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet.

Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Satan weet dat wanneer mensen **NIET** openlijk kiezen voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dat zij onder de heerschappij van hem blijven; dit als gevolg van de zonden van de eerste mens in de Hof van Eden (Gen. 3).

Het 'gehoon' van mensen die dit wegwuiven als een fabeltje; de ontkenning van mensen dat zij in God Almachtig noch in satan geloven; de 'wetenschappelijke' bewijzen die aangevoerd worden om de Bijbel onderuit te halen, **ZIJN** allemaal bewijzen dat satan en zijn demonen nog steeds verbitterd vechten om mensen bij God weg te houden.

Maar het goede nieuws is, dat eens **àlle** mensen (Fil. 2:10-11) hun knieën zullen buigen voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Het goede nieuws is dat eens **àlle** mensen zullen erkennen en belijden dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is. De mensen die in de hemel zijn, de mensen die op aarde leven en de mensen die onder de aarde zijn (*de hel*).

Zo zeker als het Beloofde Land bevrijd werd van alle vreemde volken, zo zal ieder mens eens bevrijd worden van de 'vreemde geesten' (satan en zijn demonen), en ieder mens zal God Almachtig toegewijd zijn.

Hoe lang dat gaat duren, voordat àlle mensen zullen buigen voor God Almachtig **in** Jezus Christus heeft te maken met twee dingen:

Ten eerste: Het getal van Gods geroepen kinderen (het herenigde volk Israël) moet eerst vol zijn (Openb. 6:11).

Ten tweede: de mensen moeten de wil hebben om zich te bekeren tot God. Almachtig. De mensen die dit (nog) niet willen, zullen blijven leven in de door henzelf gecreëerde 'helse' leefomstandigheden. Zie het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus (Luk. 16).

De wil van God Almachtig voor **àlle** mensen is duidelijk: *'En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.'*

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, tot dat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

📖 Joh. 6:40 'En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.'

Hoofdstuk 13

Het erfbezit voor de stammen

Als ik het Bijbelboek Jozua, de hoofdstukken één tot en met twaalf leest, dan kan de gedachte ontstaan dat het hele land, dat God Almachtig aan Jozua en het volk Israël beloofd heeft, inmiddels veroverd is op al de volken die daar woonden.

Als ik Joz. 1:4 erbij pakt en Gen. 15:18-21 dan lees ik dat het gebied dat het volk Israël door God Almachtig beloofd is nog véél groter is.

De volken die tot nu toe verdreven zijn, staan op onderstaand kaartje en bevinden zich allemaal binnen de grenzen van de huidige staat Israël:

Maar volgens Gen. 15:18-21 en Joz. 1:4 wordt **dít** het land Israël:

Gen. 1:4 Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

Gen. 15:18-21 Op die dag sloot de HEERE een verbond met Abram, en zei: Aan uw nageslacht heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat: de Kenieten, de Kenezieten, de Kadmonieten, de Hethieten, de Ferezieten, de Refaïeten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Gir-gasieten en de Jebusieten.

En dat is waar God Almachtig aan het begin van dit dertiende hoofdstuk over spreekt.

In vers 1 staat: *'er is nog zeer veel land overgebleven om in bezit te nemen'*. En dan beschrijft God Almachtig heel nauwkeurig welke gebieden nog veroverd moeten worden: alle gebieden van de **Filistijnen**, het land van de **Gesurieten**, **Gaza**, **Asdod** en **Gath** (Joz. 11:22), het land van de **Avvieten**, wat nog over is van de het land van de **Kanaänieten**, het land van de **Sidoniërs**, wat nog over is van het land van de **Amorieten**, het land van de **Giblieten** enzovoorts. (zie onderstaand kaartje).

Joz. 13:1 Jozua nu was oud en op dagen gekomen, en de HEERE zei tegen hem: U bent zelf oud geworden en op dagen gekomen, en er is nog zeer veel land overgebleven om dat in bezit te nemen.

Joz. 11:22 Er bleef niemand van de Enakieten over in het land van de Israëlieten. Alleen in Gaza, Gath en Asdod zijn er overgebleven.

Vanaf Jozua 13:15 volgt een zeer nauwkeurige beschrijving hoe het veroverde en ingenomen Beloofde Land verdeeld moet gaan worden onder de twaalf stammen van het volk Israël.

En als ik die beschrijving lees en op het kaartje zie hoe groot het gebied is dat *'bemand'* moest gaan worden door het volk Israël, dan kan ik niet anders concluderen dan dat het volk Israël een **groot volk** was geworden.

Ex. 12:37 en Num. 11:21 wordt al gesproken over 600.000 mannen (vrouwen en kinderen niet meegerekend). Maar dat was aan het begin van de woestijnreis na de uittocht uit Egypte. Inmiddels is er al weer veertig jaar verstreken.

Volgens mij kan ik rustig concluderen dat het hele volk Israël uit meer dan één miljoen mensen bestond.

En dat feit maakt de beschrijvingen over de gebeurtenissen bijvoorbeeld in de woestijn des te interessanter. Want hoe voedt je meer dan één miljoen mensen dagelijks in een woestijn? Hoe geef je meer dan één miljoen mensen dagelijks te drinken in de woestijn? En dat elke dag opnieuw?

Dat zijn niet even een paar broden en een paar flesjes water; het gaat over enorme aantallen.

De verhalen van Mozes uit het Bijbelboek Exodus bijvoorbeeld, zijn niet zomaar verhalen en gebeurtenissen. Het gaat hier om getuigenissen van wonderen van ongekende grootheid die God Almachtig elke keer weer deed om Zijn volk Israël te leiden.

Dat God Almachtig water uit de rotsen gaf (o.a. in Ex. 17:6), was niet een flesje water of een kratje met flessen; er moesten meer dan één miljoen mensen drinken hebben, en dat de hele dag door.

Want let wel: het volk Israël trok door de woestijn met immens hoge temperaturen. Uitgaande van één miljoen mensen die dagelijks minimal één liter water nodig hebben (mijn inziens is dit veel te weinig), is dit dus één miljoen liter water per dag (± drieëndertig vrachtwagens vol).

Dan heb ik het dus nog helemaal niet over het water dat nodig was om te koken, te wassen en de dieren te drinken te geven.

En dat God Almachtig het manna uit de hemel deed neerkomen (Ex. 16:4) zodat het volk Israël kon eten, was niet een kilootje of wat; dit moeten immens grote hoeveelheden geweest zijn.

Want het volk Israël kreeg manna voor één dag tegelijk. Stel dat je per persoon gemiddeld 500 gram voedsel per dag eet, dan praat je over minimaal 500.000 kilo manna, dat elke dag uit de hemel naar beneden kwam. (± zestien vrachtwagens met 30.000 kilogram lading).

En wat dacht je van het vlees dat het volk Israël dagelijks te eten kreeg in de vorm van kwartels (Ex. 16:12-13). Nu is een kwartel niet een bijzonder grote vogel, dus als alle Israëlieten gemiddeld één kwartel per dag aten, dan praten we dus al gauw over één miljoen kwartels **PER DAG**.

Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

Num. 11:21 En Mozes zei: Dit volk, in het midden waarvan ik verkeer, bestaat uit zeshonderdduizend man te voet, en Ú zegt: Ik zal hun vlees geven en zij zullen er een volle maand van eten!

Ex. 17 : 6 Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij de Horeb staan. Dan moet u op de rots slaan, en er zal water uitkomen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël.

Ex. 16:4 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel laten regenen. Het volk moet eropuit gaan en de per dag benodigde hoeveelheid verzamelen, zodat Ik het op de proef kan stellen of het naar Mijn wet wandelt of niet.

Ex. 16:12-13 Ik heb het gemor van de Israëlieten gehoord. Spreek tot hen en zeg: Tegen het vallen van de avond zult u vlees eten, en in de morgen zult u met brood verzadigd worden. Dan zult u erkennen dat Ik de HEERE, uw God, ben. En tegen de avond gebeurde het dat er kwartels kwamen aanvliegen, die het kamp overdekten, en in de ochtend was er een laag dauw rondom het kamp.

Dàt kun je toch niet zomaar als dagelijkse gebeurtenissen en historische weetjes noemen. Dat zijn wonderen van een omvang die bijna niet te beschrijven zijn. En dàt deed God Almachtig veertig jaar lang, 365 dagen per jaar.

Op basis van de (voorzichtige) aantallen die ik hierboven beschreef moet er dus in totaal zo een 7,3 miljard kilo manna uit de hemel gekomen zijn en moeten er zo een 14,6 miljard kwartels door het volk Israël gegeten zijn.

Het gaat mij niet om die getallen, het gaat er mij om, om het gigantische wonder onder woorden proberen te brengen, dat God Almachtig elke dag weer uitstortte over Zijn volk Israël.

-----,-----

Dus het volk Israël was gegroeid tot een volk van vele honderdduizenden mensen naar waarschijnlijk één à twee miljoen mensen.

En al die mensen moesten nu een onderdak gaan zoeken in het Beloofde Land.

In mijn ogen is dàt ook de reden dat er in het Bijbelboek Jozua zoveel steden genoemd worden die veroverd werden door het volk Israël . Dit is om aan te geven hoeveel huizen er nodig waren om alle Israëlieten een huis te geven.

Maar dat niet alleen. Want met de overtocht van het volk Israël door de Jordaan en de in bezitname van het Beloofde Land was er ook een eind gekomen aan het manna dat dagelijks uit de hemel viel. (Joz. 5:12), en was er ook een eind gekomen aan de kwartels die elke dag overkwamen. Het volk Israël moest nu zelf voor eten en drinken zorgen. En nogmaals noem ik dan: Eén à twee miljoen monden voeden elke dag?

Daarom was het God Almachtig ook ernst, dat het volk Israël zo snel mogelijk verspreid werd over het Beloofde Land. Want zolang het volk Israël in Gilgal bleef, op een kluitje, kon het omliggende land alle monden nooit voeden. (Joz. 10:43).

Daarom gaf God Almachtig aan Jozua heel erg nauwkeurig de gebieden aan waar de verschillende stammen van het volk Israël zich zouden kunnen gaan vestigen.

Het kaartje op de volgende pagina geeft daar een overzicht van.

📖 Joz. 5:12 Het manna hield de volgende dag op, nadat zij van de opbrengst van het land gegeten hadden. En de Israëlieten hadden geen manna meer, maar zij aten in dat jaar van de opbrengst van het land Kanaän.

📖 Joz. 10:43 Toen keerde Jozua terug naar het kamp in Gilgal, en heel Israël met hem.

Het erfbezit van Ruben (Joz. 13:15-23)

Het gebied dat de stam Ruben toegewezen krijgt ligt rondom de beek (rivier) Arnon, ten (zuid)westen van de Dode Zee.

Bekende plaatsen uit de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Jozua zijn: Medeba, en Hesbon. De plaatsen waar koning Sihon regeerde uit Num. 21 en waar over Bileam geschreven wordt, de zoon van Beor, de waarzegger uit Num. 22. die een ezel had die tot hem begon te spreken.

Het erfbezit van Gad (Joz. 13:24-28)

Het erfbezit van de stam van Gad grensde in het zuiden aan het erfbezit van de stam van Ruben.

Bekende plaatsen uit de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Jozua zijn: Gilead en Sukkoth

Het erfbezit van de halve stam Manasse (Joz. 13:29-32)

Het erfbezit van de stam Manasse is verdeeld over de westkant van de Jordaan én de oostkant van de Jordaan.

De halve stam van Manasse wilde namelijk met de stam Ruben en de stam Gad aan de westkant van de Jordaan blijven, toen de rest van het volk Israël de Jordaan overstak om het Beloofde Land in bezit te nemen.

Mozes stemde hier in toe onder de voorwaarde dat de strijdbare mannen van deze tweeënhalve stam mee zouden vechten aan de overkant van de Jordaan om het Beloofde Land in bezit te nemen.

Bekende namen uit de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Jozua zijn: Basan en Og.

Geen erfbezit van de stam van Levi (Joz. 13:33)

De stam van Levi kreeg geen erfbezit in het land Israël omdat deze stam door God Almachtig apart was gezet om alles rondom de tempeldienst te vervullen (de tabernakeldienst).

Van die Levieten waren dan de nakomelingen van Aäron door God Almachtig apart gezet om als priester dienst te doen. (Num. 18:20, Deut. 10:9, 18:2, Ez. 44:28).

De priesters van God Almachtig mochten geen land in eigendom hebben.

-----,-----

In dit dertiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua worden de stammen Ruben, Gad en de halve stam van Manasse hun plek toegewezen in het Beloofde Land. En zoals te zien is op kaartje zoals ik dat hiervoor afgedrukt heb, bevinden de gebieden waar deze stammen zich vestigden aan de westkant van de Jordaan.

De gebieden waar Ruben, Gad en de halve stam van Manasse zich ging vestigen werden al door Mozes toegewezen.

Want toen het volk Israël de Jordaan overtrok om het Beloofde Land binnen te gaan, waren het deze tweeënhalve stam die Mozes vroegen om aan de westkant van de Jordaan te mogen blijven. (Num. 32)

-----,-----

Num. 18:20 Ook zei de HEERE tegen Aäron: U zult in hun land geen erfelijk bezit nemen, en u zult geen aandeel in het midden van hen hebben. Ik ben uw deel en erfelijk bezit, in het midden van de Israëlieten.

Deut. 10:9 Daarom heeft Levi geen aandeel of erfelijk bezit met zijn broeders; de HEERE Zelf is zijn erfelijk bezit, zoals de HEERE, uw God, tot hem gesproken heeft.

Deut. 18:2 Daarom mag hij geen erfelijk bezit hebben te midden van zijn broeders; de HEERE, Die is zijn erfelijk bezit, zoals Hij tot hem gesproken heeft.

Ezech. 44:28 Dit zal voor hen tot erfelijk bezit zijn: Ik ben hun erfelijk bezit. Daarom mag u hun in Israël geen bezit geven: Ik ben hun erfelijk bezit.

Als laatste wil ik nog even stilstaan bij het feit dat de Levieten geen land in bezit mochten hebben.

Zij kregen wél steden met hun weidegronden toegewezen (Joz. 14:4)

Nu ben ik absoluut geen voorstander van het celibataire leven dat bijvoorbeeld de Rooms Katholieke Kerk haar priesters voorschrijft.

Ik begrijp echter wél waar dit vandaan komt. Een huwelijk (met of zonder kinderen) maakt het dat mijn aandacht aan mijn vrouw en/of kinderen gegeven moet worden. Dat is een Goddelijke opdracht.

Mààr aandacht die ik aan mijn vrouw en/of kinderen geef kan ik niet aan God Almachtig geven.

En dan heb ik het nog niet eens over de nodige zorgen die ieder gezin bij tijd en wijlen wel eens heeft. Is het niet om elkaar dan wel om de kinderen als die gekregen zijn.

Daarom schrijft Paulus ook in I Kor. 7:7-8 dat het beter zou zijn om niet te trouwen.

Aan de andere kant is het natuurlijk ook zo dat wanneer niemand meer trouwt, er ook geen kinderen geboren kunnen/zullen worden.

Dat geeft tegelijk al aan dat deze uitspraken van Paulus iets genuanceerder zijn dan vaak gedacht wordt. Ik lees dat ook in I Kor. 7:6. Paulus legt in deze Bijbelverzen geen bevel op. (Zie ook *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus Deel-I I en II Korintiërs)

Naar vandaag de dag: Als ik ervoor kies om volledig in dienst van God Almachtig **in** Jezus Christus te staan, moet ik zo weinig mogelijk zaken met mij meenemen die een last op mijn schouders kan zijn. Zaken die mij van God kunnen wegtrekken.

Ik zeg dus **NIET** dat het huwelijk mij van God Almachtig wegtrekt (zie het voorgaande). Maar feit is wél dat wanneer ik in het huwelijk treedt, ik een Goddelijke zorg heb voor mijn vrouw. En als het mij door God gegeven is dat ik kinderen mag hebben is het een Goddelijke opdracht om voor hen te zorgen. Paulus schrijft hier bijvoorbeeld over in I Kor. 7:25-40

En zo geloof ik ook dat aards bezit, in de vorm van land en of onroerend goed (of rijkdom), mij kan aftrekken van de roeping die God Almachtig mij gegeven heeft.

📖 Joz. 14:4 Immers, de nakomelingen van Jozef bestonden uit twee stammen, Manasse en Efraïm, maar aan de Levieten gaven zij geen deel van het land, maar steden om te bewonen, met hun weidegronden, voor hun vee en hun bezittingen

📖 I Kor. 7:7-8 Dit zeg ik echter als tegemoetkoming, niet als bevel. Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf, maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze. Maar ik zeg tegen de ongehuwden en de weduwen: Het is goed voor hen, als zij blijven zoals ik.

Want wanneer ik de hypotheek niet meer kan betalen, wanneer zich een (financiële) crisis voordoet, of er iets anders gebeurt met mijn bezit, zal ik mijn aandacht moeten verdelen tussen God Almachtig en mijn bezit.

Dàt heeft God Almachtig willen voorkomen en daarom zegt Hij op diverse plekken dat de Levieten geen eigen land kregen toegewezen in het Beloofde Land.

-----,..-----

Zeg ik nu dat voorgangers, oudsten, dominees, pastoors en noem maar op geen bezit mogen hebben?

Als iemand dàt uit het voorgaande leest, dan moet die persoon eens diep bij zichzelf te rade gaan in hoeverre zijn bezit en zijn financiële positie aandacht van hem vraagt. Aandacht die hij misschien niet aan God Almachtig en voor God kan aanwenden.

Wat had Jezus Christus hier op aarde?

Zegt Jezus Zelf niet dat Hij geen steen had om Zijn hoofd op te leggen (Matt. 8:20).

En wat dacht je van Johannes de Doper? (Matt. 3:4)

Is het verhaal van koning Salomo niet alom bekend, hoe hij helemaal leefde voor God Almachtig? Maar toch begon hij een harem van meer dan duizend vrouwen. Vrouwen die uit alle landen ter wereld kwamen en hun religies meenamen, waardoor koning Salomo uiteindelijk verviel in afgodendienst.

Ik weet dat dit een onderwerp is waar niet graag over gesproken wordt. Maar iedereen (inclusief ikzelf) zal bij tijd en wijle in de spiegel moeten kijken om te toetsen of mijn toewijding aan God Almachtig niet beïnvloed wordt door allerlei wereldse zaken.

 Matt. 8:20 En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

 Matt. 3:4 Deze Johannes had kleding van kameelhaar en een leren gordel om zijn middel; zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honing.

Hoofdstuk 14

De verdeling van het land Kanaän

Het Beloofde Land, het land Kanaän, bevond zich aan de westkant van de Jordaan. Tussen de Middellandse Zee en de Jordaan in.

Nadat het land Kanaän door de Israëlieten ingenomen was, volgt nu de verdeling van dat land onder de twaalf stammen van het volk Israël.

Twaalf stammen?

Neen, negen en een halve stam. Want de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse wilden aan de westkant van de Jordaan blijven. Zij wilden zich daar vestigen en vroegen Mozes daar destijds al toestemming voor. (Num. 32:5)

Die toestemming kregen ze onder voorwaarde dat de strijdbare mannen van die twee en een halve stam eerst zouden helpen om het hele land Kanaän te onderwerpen (Num. 32:29)

Toch benadruk ik hier nog even dat de stam van Levi geen land kreeg toegewezen, omdat de Levieten door God Almachtig werden aangewezen om de zogenaamde tempeldienst of tabernakeldienst te vervullen. Daarnaast werden de nakomelingen van de Leviet Aäron aangewezen om als priesters dienst te doen.

De stam van Jozef werd vorm gegeven door zijn twee zonen Efraïm en Manasse. Dit omdat vader Jakob bij zijn overlijden de twee zonen van Jozef als zijn eigen zonen had aangenomen (Gen. 48:5). Daarom is er geen stam van Jozef, maar de stammen Efraïm en Manasse, de zonen van Jozef.

Opmerkelijk vind ik het dat het land Kanaän niet wordt verdeeld naar de geboortevolgorde van de zonen van Jakob. Want dan zou de stam van Ruben als eerste zijn land toegewezen moeten krijgen, daarna de stam van Simeon en daarna de stam van Levi (die overigens geen land toegewezen kreeg) enz.

De toewijzing van het land naar de stammen van het volk Israël begint met de stam van Juda (Joz. 15).

Nu weet ik uit de Bijbel dat de HEERE Jezus Christus uit de stam van Juda geboren is (Hebr. 7:14).

Maar dat wisten de Israëlieten toen nog niet. Zij hadden geen Bijbel waarin zij dit konden lezen.

Num. 32:5 Verder zeiden zij: Indien wij genade in uw ogen gevonden hebben, laat dit land uw dienaren tot bezit gegeven worden; laat ons niet de Jordaan oversteken.

Num. 32:29 En Mozes zei tegen hen: Als de nakomelingen van Gad en de nakomelingen van Ruben met u de Jordaan oversteken, ieder die voor de strijd toegerust is, voor het aangezicht van de HEERE, en het land voor u onderworpen is, dan zult u hun het land Gilead tot bezit geven.

Gen. 48:5 Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon.

Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

Het enige dat het volk Israël wist waren de woorden die vader Jakob op zijn sterfbed had uitgesproken over de stam van Juda.(Gen. 49:9-12).

Ook hierin lees ik weer dat het Bijbelboek Jozua één grote profetie is over datgene dat nog gebeuren moest, en inderdaad zo gebeurd is.

Maar dat niet alleen. Want als het Bijbelboek alleen een profetie zou zijn over datgene wat toendertijd nog gebeuren moest, en inderdaad gebeurd is, dan zou dit Bijbelboek voor ons, zoveel duizend jaar later alleen een historisch verslag zijn van wat gebeurd is.

Ik ben ervan overtuigd dat de woorden uit dit Bijbelboek mij ook vandaag de dag nog zoveel te vertellen heeft.

Is een bekend gezegde niet dat de geschiedenis zich herhaalt?

Zegt God Almachtig niet Zelf in de Bijbel (Pred. 1:9, Pred. 3:15) dat alles wat zich nu voordoet, zich al eens afgespeeld heeft?

Dààrom schrijf ik deze mijmeringen ook. Om te ontdekken wat God Almachtig in de Bijbel over mij en voor mij te zeggen heeft; voor vandaag de dag. En ik beschrijf héél veel geschiedenissen uit de Bijbel die ik vertaal naar de dag van vandaag.

De Bijbel is **geen** boek met alleen maar letters.

In Joh. 1:1-5 staat dat de Bijbel Jezus Christus Zelf is. Dus elke letter die ik lees in de Bijbel, elk woord dat ik lees in de Bijbel, elke zin die ik lees in de Bijbel, komt uit de mond van mijn Here God Almachtig **in** Jezus Christus. Omdat Hij het **Levendgemaakte Woord** is.

Dit is óók het luisteren en het horen van de stem van God Almachtig!

Dààrom hamer ik er zoveel op in '*mijn mijmeringen*' dat mensen de Bijbel zélf gaan lezen en niet alleen de verhalen uit de Bijbel van anderen horen. Of de uitleg over Bijbelteksten alleen van anderen horen.

Hoe hoog die anderen ook op de '*geestelijke*' ladder mogen staan; wie die mensen ook mogen zijn.

God Almachtig wil een relatie met mij hebben door Zijn Zoon Jezus Christus. Die relatie kun ik alleen maar aangaan door zélf God te gaan zoeken én te gaan vinden. (Matt. 7:8)

Gen. 49:9-12 *Juda is een leeuwenwelp; van je prooi ben je opgestaan, mijn zoon. Hij heeft zich gekromd, zich als een leeuw neergelegd, als een leeuw; wie zal hem doen opstaan? De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen. Hij bindt zijn jonge ezel aan de wijnstok en het veulen van zijn ezelin aan de edelste wijnstok; hij wast zijn kleren in wijn en zijn gewaad in druivenbloed. Zijn ogen zijn donker door de wijn en zijn tanden wit door de melk.*

Pred. 1:9 *Wat er geweest is, dat zal er weer zijn. Wat er plaatsvindt dat zal weer plaatsvinden. Er is niets nieuws onder de zon.*

Pred. 3:15 *Wat er is, was er al, en wat er zijn zal, is er al geweest. God zoekt wat voorbijgegaan is.*

Joh. 1:1-5 *In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen*

Matt. 7:8 *Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.*

Andere mensen kunnen mij helpen de weg te wijzen naar God Almachtig toe. Zij kunnen mij helpen met het lezen van de Bijbel.

Maar een relatie aan gaan met God Almachtig kan **NIEMAND** voor mij bewerkstelligen. Dat zal ik echt zelf moeten doen.

Het erfbezit van Kaleb

Voor mij kenmerkt dit hoofdstuk zich hoofdzakelijk door de belofte die God Almachtig door Mozes aan Kaleb had gegeven, wordt ingelost.

Toen Kaleb vijfenveertig jaar was werd hij samen met Jozua en nog tien andere verspieders (spionnen) naar het Beloofde Land gestuurd. Om daar te gaan kijken wie er woonden en hoe het land verdedigd werd, en of het werkelijk een land van melk en honing was (Num. 13).

Toen de twaalf mannen terugkwamen waren er tien mannen die een negatief verhaal aan Mozes vertelden en dan met name over de reuzen (Enakieten) die daar woonden. Zij probeerden hun eigen angst op het volk Israël te leggen, ondanks dat God Almachtig had beloofd om **alle** inwoners van het land Kanaän te verdrijven.

Alleen Jozua en Kaleb vertelden een positief verhaal over het beloofde Land. Waarop God Almachtig aan Kaleb dat land van de Enakieten beloofde op het moment dat het Beloofde Land ingenomen zou worden.

En nu is dat feit daar. De zonen van Kaleb (uit de stam van Juda (Num. 13:6)) met hun vader en grootvader Kaleb gaan naar Jozua toe om hem te herinneren aan die beloften van God Almachtig door Mozes heen.

 Num. 13:6 Uit de stam Juda: Kaleb, de zoon van Jefonne.

Jozua hoeft die herinnering helemaal niet te verifiëren bij anderen (of bij God Almachtig), want hij was er destijds zelf bij. Hij was namelijk samen mét Kaleb de enige die een positief advies aan Mozes gaf. Hij heeft letterlijk de woorden uit Mozes zijn mond gehoord met de belofte die hij aan Kaleb deed.

Daarom geeft Jozua hier in dit veertiende hoofdstuk het land van de Enakieten aan Kaleb.

Er wordt bijgeschreven dat dit land zich in en rond de stad Hebron bevond, in het bergland. De stad Hebron die vroeger Arba heette.

-----,-----

God Almachtig komt Zijn beloften na. **Altijd**. Ook al moet er vijf en veertig jaar overheen gaan, zoals bij Kaleb.

Uiteindelijk gebeurt datgene dat God Almachtig beloofd heeft.

Wat is overigens een jaar in de ogen van God Almachtig? Is een dag niet als duizend jaar? (II Petr. 3:8). En wat is honderd jaar (bijvoorbeeld) in de eeuwigheid van dagen en jaren?

De vraag die dan bij mij opkomt is: Wat heeft God Almachtig aan mij beloofd, wat nog niet ingelost is?

Deze geschiedenis van de inlossing van de belofte aan Kaleb mag ook voor mij weer een bevestiging zijn dat God Almachtig trouw is en altijd doet wat Hij beloofd heeft. Ook al denk ik misschien wel eens dat God Zijn beloften vergeten is.

Als ik eerlijk ben moet ik toegeven dat sommige van de beloften die God Almachtig aan mij gedaan heeft nog helemaal niet ingelost konden worden, of kunnen worden. Omdat ikzelf nog niet zo ver ben. Omdat mijn geloof in God nog vaak zo vermengd is met allerlei aardse, wereldse zaken.

Of ben ik de enige?

Zaken als: mijn lieve vrouw, mijn lieve kinderen en kleinkinderen, mijn werk, gezondheid, financiële voorspoed, pensioen, en noem maar op.

God Almachtig wil dat ik die wereldse zaken in het juiste perspectief zie. In het perspectief dat ik een ambassadeur ben van het Koninkrijk van God; dat ik een eersteling ben die door God geroepen is, terwijl er zoveel mensen op deze aarde rondlopen die nog niet geroepen zijn door God. (I Petr. 2:6-8). Zie ook mijn schrijven over de Eerstelingen en de Ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig op pag. 17-23.

God Almachtig wil dat ik mijn roeping en bestemming duidelijk voor ogen heb. Dat ik door Hem voorbereid wordt en ben om samen met Zijn volk Israël (als inwoner van het volk Israël) klaar te zijn voor de taak die God Zijn volk Israël gegeven heeft, en het daarvoor gemaakt heeft. (Rom.9:4)

God Almachtig wil dat ik Hem volkomen toebehoor; voor de volle honderd procent. En dat ik vanuit Hem, en vanuit Hem alleen, alle aardse en wereldse zaken benader; er mee omga; liefheb wie mij gegeven is; geniet of onderga. Omdat God nummer Eén voor mij is. Dàt betekent Gal. 2:20 voor mij.

II Petr. 3:8 Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

I Petr. 2:6-8 Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok; voor hen namelijk die zich aan het Woord stoten, door ongehoorzaam te zijn, waartoe zij ook bestemd zijn.

Rom. 9:4 Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Als God Almachtig mij geschapen heeft om over alles, in en van deze wereld te heersen (Gen. 1:26), dan heeft God nooit bedoeld dat ik geschapen ben om anderen te **overheersen**.

God Almachtig heeft mij geschapen om '**dienend leiding te geven**' zoals Jezus Christus hier op aarde het voorbeeld heeft gegeven (Matt. 20:28). Vanuit de autoriteit die Jezus Christus gegeven was door God, heeft Hij zich nooit als een 'overheerser' opgesteld, maar altijd als een '*dienend Leider*'.

In '*mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis*' heb ik dit laatste uitgebreid beschreven aan de hand van de Hebreeuwse woorden die ik in het Nederlands als één woord ken: '*heersen*'.

In het Hebreeuws zijn dit twee verschillende woorden, namelijk '*Radah*' en '*Mashal*'; dienend leidinggeven of overheersen.

Dat de eerste twee hoofdstukken van de Bijbel de toestand in het paradijs beschreef, de hof van Eden, en dat dààr een toestand van '*Radah*' was; **dienend leidinggeven**.

Maar dat door de zondeval, beschreven in Genesis 3, de betekenis van het woordje '*heersen*' veranderd is in '*Mashal*', wat overheersen betekent.

Het is Gods bedoeling dat Zijn kinderen samenkomen in Zijn volk Israël. (Hebr. 8:10) Dat dit volk Israël opgeleid wordt door God Almachtig **in** Jezus Christus om dienende leiders te worden. Dat wanneer die opleiding voltooid is en het getal van Gods kinderen in het volk Israël vol zal zijn, dat zij mét Jezus Christus over deze aarde zullen regeren, om dit dienende Leiderschap ten toon te spreiden bij het openen van de boeken.

Dit is de volgorde van Gods plan zoals Hij dit vóór de schepping van de aarde al bepaald heeft.

-----...-----

Denk niet dat ik er op vóór sta, dat ik deze positie heb. Of dat het volk Israël zichzelf op de borst kan kloppen dat zij het uitverkoren volk van God Almachtig zijn, omdat zij het allemaal zo goed gedaan hebben, of goed doen.

Er is helemaal niets van mijzelf bij dat ik deze positie van God Almachtig gekregen heb.

Ik kan alleen maar in grote verwondering opzien naar God Almachtig dat ik deze positie in Hem ontvangen heb, samen met alle wedergeboren Christenen.

📖 Gen. 1:26 En God zei: *Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!*

📖 Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

📖 Hebr. 8:10 Want dit is het verbond dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en Ik zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Waarvoor ik Hem dankbaar ben; al de dagen van mijn leven; tot in alle eeuwigheid. (I Petr. 2:9)

Overigens is deze bestemming die God Almachtig voor mijn leven heeft bepaald óók al geprofeteerd in dit Bijbelboek. Want werden de nakomelingen van de Leviet Aäron ook al niet door God als Zijn priesters 'apart' gezet. En hadden de Levieten of de andere stammen van het volk Israël daar iets over te zeggen?

Mijn 'voorbesteding' door God Almachtig wil helemaal niet zeggen dat ik aan de goede kant van de lijn sta en mensen die God in Jezus Christus afwijzen aan de verkeerde kant van de lijn staan.

Dat wordt jammer genoeg wel in bijna alle kerken en gemeenten geleerd. Maar ik geloof dat de Bijbel iets anders zegt.

In de Bijbel staat dat de boeken geopend zullen worden en dat **alle** mensen geoordeeld zullen worden. (Openb. 20:12).

Oók Gods volk Israël zal geoordeeld worden; óók ik zal geoordeeld worden. (II Kor. 5:10-11). En misschien nog wel zwaarder dan de mensen die God Almachtig afgewezen hebben. Want omdat ik tot Gods volk behoor, zal ik rekenschap moeten afleggen wat ik met mijn geloof in God heb gedaan. Wat ik met mijn 'dienend leiderschap' heb gedaan.

Het uiteindelijke doel van God Almachtig is dat **alle** mensen gered worden. (Fil. 2:10-11). Ook de mensen die God afgewezen hebben, of nu afwijzen.

Ik geloof er gewoon helemaal niets van dat God Almachtig iets schept om het later weer te vernietigen.

De mens is Gods schepping. Het hoogste en het grootste dat Hij geschapen heeft (Ps. 8:5-7); zal deze Almachtige God, die het hele universum als het ware uitgedamd heeft (Ps. 33:6), Zich Zijn grootste schat (de mens) uit handen laten slaan door het ongeloof van mensen? Door het meest verstokte zondaarshart van mensen?

Zou Gods liefde niet veel en veel groter zijn?

Ps. 8:5-7 wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en de mensenzoon, dat U naar hem omziet? Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en glorie gekroond. U doet hem heersen over de werken van Uw handen, U hebt alles onder zijn voeten gelegd:

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

II Kor. 5:10-11 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. De bediening van de verzoening Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn.

Ps. 33:6 ^{AV} By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth

Hoofdstuk 15

Het erfbezit van Juda

In dit vijftiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua wordt tot in detail aangegeven wat het gebied is dat de stam van Juda krijgt toegewezen in het Beloofde Land, het land Kanaän.

De beschrijving van het gebied, de grenzen en de steden zijn veel uitgebreider dan van de andere stammen van het volk Israël die land krijgen toebedeeld.

Overigens wijs ik er nogmaals op dat bij de beschrijving over de toewijzing van het land Kanaän aan de stammen van het volk Israël niet de volgorde van geboorte van de zonen van Jakob wordt aangehouden. Die volgorde was: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Dan, Naftali, Gad, Aser, Issaschar, Zebulon, Jozef en Benjamin.

De stam van Levi werd door God Almachtig apart gezet als tempeldienaars en priesters (Num. 3:12), omdat zij bij de aanbidding van het gouden kalf in de woestijn niet meededen (Ex. 32) met het volk om dat gouden kalf te aanbidden. Daarom zouden de Levieten ook geen land toebedeeld krijgen in Kanaän.

Omdat Jozef zoveel had meegemaakt, zoveel onrecht over zich heen had gekregen (als een profetie naar Jezus Christus), werden de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse door vader Jakob als eigen zonen beschouwd (Gen. 48:5). Daarom krijgt de stam van Jozef geen land toebedeeld, maar is de stam van Jozef verdeeld onder zijn twee zonen.

-----...-----

De volgorde die God Almachtig hanteert in de toewijzing van land in Kanaän is: Juda, Efraïm, halve stam van Manasse, Benjamin, Simeon, Zebulon, Issaschar, Aser, Naftali, Dan.

De stam van Ruben, Gad en de andere helft van de stam van Manasse hadden hun land toegewezen gekregen (op hun eigen verzoek) aan de andere kant van de Jordaan (de westkant).

Moet aan de volgorde van toekenning een speciale betekenis worden toebedeeld?

Ik vind het in ieder geval opmerkelijk dat allereerst de stam van Juda wordt genoemd. De stam waaruit Jezus Christus veel eeuwen later geboren zou worden.

Num. 3:12 En Ik, zie, Ik neem de Levieten uit het midden van de Israëlieten, in plaats van elke eerstgeborene onder de Israëlieten, die de baarmoeder opent. De Levieten zullen Mij toebehoren

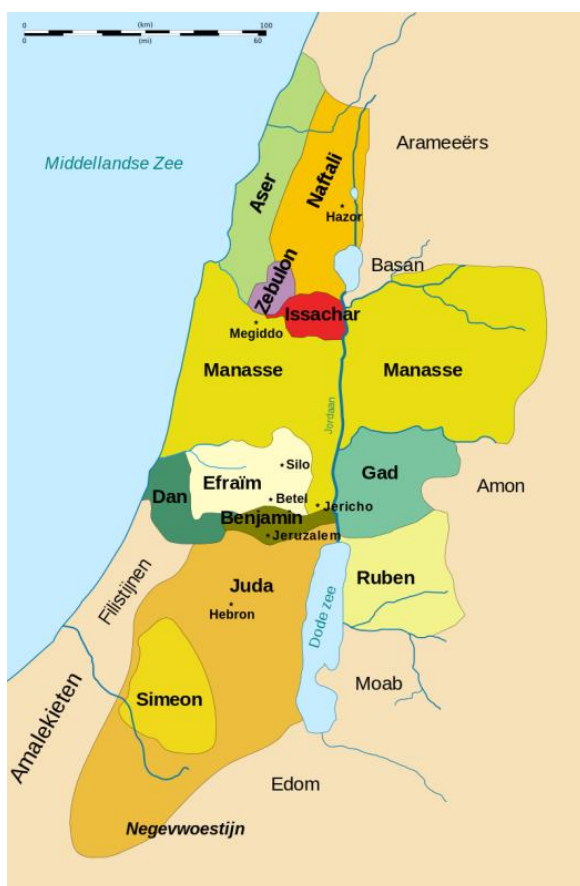
Gen. 48:5 Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon.

Maar ook de volgorde daarna: eerst Manasse en Efraïm, als zonen van Jozef, die in alles zoveel op Jezus Christus leek in zijn doen en laten. En dan Benjamin, de grote liefde van vader Jakob, zijn jongste telg uit zijn lievelingsvrouw Rachel.

De eerste vier stammen die land krijgen toebedeeld in Kanaän zijn wel de vier zonen van Jakob die zo een enorm grote betekenis in de Bijbel hebben vervuld.

-----,..-----

De verzen één tot en met twaalf geven een gedetailleerd overzicht van de grenzen van het gedeelte dat de stam Juda krijgt toegewezen, terwijl de verzen eenentwintig tot en met tweeënzestig een overzicht geeft van de steden die in dat gebied liggen. Onderstaand kaartje geeft nogmaals aan hoe de verdeling van het Beloofde Land plaatsvond:

Joz. 19:1 Het tweede lot kwam uit op Simeon, op de stam van de nakomelingen van Simeon, naar hun geslachten. En hun erfelijk bezit lag te midden van het erfelijk bezit van de nakomelingen van Juda.

Joz. 19:9 Het erfelijk bezit van de nakomelingen van Simeon lag binnen het gebied van de nakomelingen van Juda, want het erfelijk bezit van de nakomelingen van Juda was te groot voor hen. Te midden van hun erfelijk bezit ontvingen de nakomelingen van Simeon daarom erfelijk bezit.

In Joz. 19:1,9 wordt beschreven dat Simeon een gebied **binnen** het gebied van de stam van Juda krijgt.

Blijft dus over de verzen dertien tot en met twintig en vers drieënzestig. In deze verzen wordt nog iets opmerkelijks verteld.

-----,..-----

Zoals in het vorige hoofdstuk al geschreven, heeft Jozua de belofte van God Almachtig aan Kaleb ingelost, door hem de stad Hebron (Arba) met omliggende weidegronden te geven. Hebron is de stad van de Enakieten waarvan in dit gedeelte ook de namen worden genoemd: Arba (de vader), Sesai, Ahiman en Talmai (de zonen).

Maar niet alleen Hebron met omliggende weidegronden worden aan Kaleb gegeven, maar ook Debir (Kirjath-Sefer). Want in dit Bijbelgedeelte wordt verteld dat Kaleb naar Debir ging om haar inwoners te verdrijven (Joz. 15:15).

Opmerkelijk vind ik het dat Kaleb zelf de strijd niet aangaat tegen de inwoners van Debir. Dit laat hij over aan Othniël, de zoon van zijn broer Kenaz. En deze ontvangt hiervoor de dochter van Kaleb als vrouw, Achsa genaamd.

Dus de nicht trouwt met haar oom. Deze Othniël is de toekomstige richter van het volk Israël zoals beschreven in Ri. 3:9.

Als ik vanaf vers achttien de tekst lees, dan lees ik het volgende: Othniël en Achsa waren aan het vrijen. En tijdens het vrijen vroeg zij Othniël (dringend) om naar haar vader te gaan (Kaleb) en om hem om een akker erbij te vragen **mét** waterbronnen.

Uit Joz. 15:19 begrijp ik dat Othniël en Achsa al een stuk grond hadden gekregen, maar dat dit een dor stuk land was. Een stuk land zonder bronnen.

Dit lijkt veel op het verhaal van Simson en Delila. (Ri. 16). Ook hier 'gebruikte' Delila haar vrouwelijke schoonheid om iets van Simson gedaan te krijgen.

Kaleb stemt toe met de vraag van Othniël en Achsa en hij geeft hen een stuk land mét waterbronnen. Hooggelegen bronnen **én** laaggelegen waterbronnen. Vruchtbare grond dus.

-----,-----

Wat heeft dit gedeelte mij te zeggen voor vandaag de dag?

Ten eerste Joz. 15:1 'Het lot voor de stam van de nakomelingen van Juda.....'

Met andere woorden: Jozua koos het land voor de stam niet uit; de stam Juda koos zelf zijn land niet uit; Het was God Almachtig die Jozua precies vertelde welk gedeelte van het land Kanaän bestemd was voor de nakomelingen van Juda. De Judeeërs hadden hier niets over te zeggen.

*📖 Joz. 15:15 En daarvan-
daan trok hij op tegen de in-
woners van Debir. De naam
van Debir was vroeger Kirjath-
Sefer.*

*📖 Ri. 3:9 Toen riepen de
Israëlieten tot de HEERE. En
de HEERE deed voor de
Israëlieten een verlosser
opstaan, die hen verlostte:
Othniël, de zoon van Kenaz,
de broer van Kaleb, die jonger
was dan hij.*

*📖 Joz. 15:19 Daarop zei zij:
Geef mij een zegen. Omdat u
mij een dor stuk land gegeven
hebt, geef mij dan ook
waterbronnen. Toen gaf hij
haar hooggelegen bronnen en
laaggelegen bronnen.*

*📖 Joz. 15:1 Het lot voor de
stam van de nakomelingen
van Juda, naar hun geslach-
ten, was: tot de grens van
Edom, zuidwaarts tot aan de
woestijn Zin, in het uiterste
zuiden.*

Dat geldt ook voor Kaleb.

Hij krijgt van God Almachtig de stad in bezit die hij met de elf andere verspieters geobserveerd had (Num. 30).

Ook Kaleb had gezien dat daar Enakieten woonden (reuzen), maar hij voelde zich door hen niet geïntimideerd. Daarom kon Kaleb samen met Jozua, Mozes een positief advies geven over het land van de Enakieten (Hebron en omgeving).

Dus Kaleb ontving voor '*getoonde moed*' Hebron en omgeving.

Heeft Kaleb hier om gevraagd?

Neen. Het wordt hem toegewezen.

En uit dit toegewezen land van Hebron en omgeving geeft Kaleb zijn dochter en schoonzoon een stuk land met waterbronnen (zoals zij vroegen), zodat dit stuk land vruchtbaarder was dan het stuk land dat zij al hadden gekregen. Want dit land was dor en had geen waterbronnen zodat het ook niet vruchtbaar te maken was.

Wat mij opvalt is de tegenstelling: vrijwillig geven en vragen

Kaleb **kreeg** '*zijn*' land toegewezen. Othniël en zijn vrouw Achsa **vragen** om een vruchtbaar stuk land omdat zij niet tevreden waren met het hen gegeven stuk land. Daar ga ik tenminste vanuit, de toon van de tekst lezende.

Dit laatste doet mij denken aan de geschiedenis van Lot en Abraham uit Gen. 13.

Abraham en Lot woonden met hun families en kudden in dezelfde landstreek bij de Jordaan. Maar om één of andere reden konden die families niet meer samen door één deur (jalousie?).

Abraham spreekt met Lot en laat Lot kiezen welke kant hij met zijn familie en kuddes opgaat. Abraham zelf gaat dan met zijn familie en kuddes de andere kant op.

Wat doet Lot: hij **vraagt** om het meest vruchtbare gedeelte van het land. Abraham **neemt** datgene dat overblijft, ook al is dat minder vruchtbaar. Lot neemt het vruchtbaarste gedeelte van het land in bezit.

Wat heeft dat nu met vandaag de dag te maken?

Mijn centrale vraag is of ik tevreden kan en wil zijn met datgene dat God Almachtig mij heeft toebedeeld.

Want sommige mensen hebben alles wat hun hartje begeert; andere mensen moeten elk dubbeltje drie keer omdraaien voordat zij het uit kunnen geven. De ene mens is gezond, de andere mens is ongezond. De ene mens heeft een beperking, de andere mens niet, enz.

Ik heb in deze mijmeringen al eerder gesproken over het menselijk lichaam dat uit veel delen bestaat. Dat het menselijk lichaam 'edele' delen heeft en 'minder edele' delen. Maar dat dit laatste niets wil zeggen over de waarde van die delen. Want het menselijk lichaam **kàn** niet zonder **alle** delen. Het menselijk lichaam **kàn** niet zonder de 'edele' delen, maar **kàn** ook niet zonder de 'minder edele' delen. Zo heeft God Almachtig de mens nu eenmaal geschapen.

De Bijbel gebruikt dit voorbeeld om duidelijk te maken hoe wedergeboren Christenen met elkaar om moeten gaan. Paulus schrijft hierover in I Kor.12:18-24

In de gemeente (kerk) van Jezus Christus zijn mensen die een (voor andere mensen) belangrijke taak hebben. Zoals voorganger, aanbiddingsleider, evangelist, Bijbelleraar, pastorale medewerkers en noem maar op.

Toch kan een gemeente (kerk) niet functioneren zonder mensen die ook het minder 'edele' werk op zich nemen zoals het schoonmaken van het kerkgebouw, de toiletten, het elke week weer koffie zetten en andere gemeenteleden bedienen; het onderhouden van de tuin en parkeerplaatsen en noem maar op.

Ik ben ervan overtuigd dat voor God Almachtig, elk mens evenveel waard is.

God Almachtig maakt geen onderscheid tussen mensen. De mensen zélf maken onderscheid. Ja, ook heel veel wedergeboren Christenen maken dit onderscheid. Er wordt nu eenmaal meer tegen iemand opgekeken die in de spotlights staat, dan tegen iemand die wekelijks op zijn knieën de toiletpotten schoonmaakt.

Ik moet dan altijd denken aan het verhaal van de moeder van de discipelen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, (Matt. 4:21) die naar Jezus Christus ging om te vragen of h`aar zonen aan de linker en rechterhand van Jezus Christus zouden mogen zitten in Zijn Koninkrijk. (Matt. 20:20-28)

I Kor. 12:18-24 Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft. Als zij alle één lid waren, waar zou het lichaam zijn? Nu echter zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig. Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eer. Onze eerbare leden echter hebben dat niet nodig. Maar God heeft het lichaam zo samengesteld, dat Hij aan het lid dat tekort komt, groter eer gaf,

Matt. 4:21 Hij ging vandaar verder en zag twee andere broers, namelijk Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl zij hun netten aan het herstellen waren, en Hij riep hen.

Het antwoord van Jezus Christus is duidelijk: *'..... maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerhand is **niet aan Mij** om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader.'*

Of de gelijkenis van Jezus Christus uit Luk. 14:7-11, waarin de gast van het bruidspaar direct op de belangrijkste plaats gaat zitten omdat hij vindt dat hij dit waard is.

-----...-----

Lot werd niet gelukkig in het vruchtbare land dat hij zichzelf uitgekozen had. Want het eerstvolgende hoofdstuk (Gen. 14) nadat Lot zich afgescheiden had van Abraham, vertelt al hoe hij en zijn familie en zijn bezit gevangen genomen werden en uiteindelijk bevrijd werden door..... Abraham (Gen. 14:14-16).

En moet Lot uiteindelijk niet zijn woonplaats Sodom verlaten (Gen. 19:1) omdat God Almachtig, Sodom en Gomorra ging verwoesten vanwege de zonden en ongerechtigheden die daar heersten? En kostte die Lot zijn vrouw niet het leven (Gen. 19:26)

De moeder van de discipelen Jakobus en Johannes wordt openlijk terechtgewezen en haar wordt verteld dat de belangrijkheid van toekomstige functies niet aan de mensen is maar aan God Almachtig alleen.

En de gast die het zo belangrijk vond dat hij zelf maar op de belangrijkste plaats ging zitten bij de bruiloft wordt openlijk naar zijn plaats gewezen. Een paar rijen achteruit.

Mozes, de dienaar van God Almachtig, mocht uiteindelijk het Beloofde Land **niet** binnengaan omdat hij in eigen kracht op de rots van Meriba sloeg (Num. 20) zodat er water uit te voorschijn kwam om het morrende volk Israël tevreden te stellen zodat zij hun dorst konden lessen.

Andersom geldt het ook:

Werd Jozef niet door God Almachtig *'verheven'* en op een plaats gezet als onderkoning, omdat Jozef elke keer weer de *'onderste'* weg ging? Zich nederig opstelde? Was Jozef niet in alles een vooruitzicht op Jezus Christus? (Zie Gen. 37-50)

En is Jezus Christus Zelf niet het grootste voorbeeld over het dragen van Zijn lot, zoals God de Almachtige dit voor Hem uitgestippeld had?

Gen. 14:14-16 Toen Abram hoorde dat zijn broeder als gevangene weggevoerd was, bewapende hij zijn geoefende mannen die in zijn huis geboren waren, driehonderd achttien man, en hij achtervolgde hen tot aan Dan. Hij verdeelde zich 's nachts tegen hen in groepen, hij en zijn manschappen, en versloeg hen; en hij achtervolgde hen tot aan Hoba, dat links van Damascus ligt. En hij bracht alle bezittingen terug, en ook zijn broeder Lot en zijn bezittingen bracht hij terug, evenals de vrouwen en het volk.

Gen. 19:1 De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan, terwijl Lot in de poort van Sodom zat. Toen Lot hen zag, stond hij op om hun tegemoet te gaan, en boog hij zich met zijn gezicht ter aarde.

Gen. 19:26 Zijn vrouw, die achter hem liep, keek achter zich en werd een zoutpilaar.

En is Jezus Christus niet verhoogd tot het zitten aan de rechterhand van God Almachtig? (Matt. 26:64, I Petr. 3:21-22 en veel andere plaatsen)

-----...-----

Ik lees in dit hoofdstuk uit Jozua dat ik tevreden mag en moet zijn met de plaats die God Almachtig mij heeft toebedeeld.

Fysiek: in Nederland, in de plaats waar ik woon, met de vrouw die God Almachtig mij gegeven heeft en de kinderen die God ons gegeven heeft, in gezondheid of ongezondheid, mét of zonder (geestelijke) beperkingen, het werk doende dat God voor mij heeft voorbereid. (Ef. 2:10)

Geestelijk: Mijn plaats in de Gemeente van Jezus Christus en het werk dat ik dààr mag doen, voor mijn broeders en zusters. Of dit nu 'eerbaar' werk is of 'oneerbaar' werk. Of dit werk mij nu geld kost of geen geld kost, energie kost of geen energie kost.

***Mijn plaats op deze wereld, fysiek en geestelijk,
is door God Almachtig bepaald.***

Het past mij niet als kind van God Almachtig **in** Jezus Christus; het past mij niet om als maaksel van God; om méér van God te vragen dan Hij mij heeft toebedeeld.

Dàt heet afhankelijkheid van God Almachtig. Dat heet erkenning geven aan God dat Hij mijn Maker is. Of mijn land nu vruchtbaar is of dor; of er op mijn land nu waterbronnen zijn of niet. God wéét wat Hij doet door mij op deze plaats in de wereld te zetten. Het behoort allemaal bij God's grote reddingsplan voor deze wereld.

-----...-----

Als laatste volgt er in dit vijftiende hoofdstuk nog een vreemde tekst (voor mij!) in vers drieënzestig. 'Maar de nakomelingen van Juda konden de Jebusieten, de inwoners van Jeruzalem, niet verdrijven. Daarom wonen de Jebusieten bij de nakomelingen van Juda in Jeruzalem, tot op deze dag'.

Bij het lezen van alleen al het Bijbelboek Jozua kom ik dat vaker tegen dat de stammen van Israël dus **NIET** alle bewoners van het land Kanaän verdreven hadden; terwijl in mijn ogen God Almachtig dit wél bevolen had.

Had God Almachtig niet beloofd dat **heel** het Beloofde Land vrij zou komen van haar oorspronkelijke bewoners?

☞ Matt. 26:64 Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechter-hand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.

☞ I Petr. 3:21-22 Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus, Die aan de rechter-hand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, gescha-pen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een

Had God Almachtig niet beloofd dat **alles en iedereen** uit het Beloofde Land verdreven zou worden? (Ex. 23:29)

woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk.

De Studie-Bijbel geeft hier de volgende opmerking over: '*De Judeeërs konden de Jebusieten, die in Jeruzalem woonden, niet verdrijven, zodat de Jebusieten bij de Judeeërs zijn blijven wonen tot op de huidige dag. Pas David is hierin geslaagd (II Sam. 5:6-16)*'.

En verder schrijft de Studie-Bijbel: '*Het is merkwaardig dat Jeruzalem hier genoemd wordt omdat deze stad **niet** tot het gebied van Juda behoort. Wanneer niet slechts de stad, maar ook het omliggende land bedoeld is (waarvan een deel wél in het gebied van Juda ligt), is de opmerking in dit vers beter te plaatsen*'.

'In Ri. 1:21 worden Benjaminiten genoemd in plaats van Judeeërs. De indruk is dat deze drie bevolkingsgroepen, Judeeërs, Benjaminiten en Jebusieten hier geruime tijd samenwoonden.

Het is mogelijk dat de bovenstad met de burcht Sion door de Jebusieten behouden kon worden en dat de Judeeërs en de Benjaminiten de lagere delen van de stad in bezit namen (Ri. 1:8, 21).

In Ri. 19:10-11 is Jeruzalem een stad waarin geen Israëlieten woonden. Na de verovering van David zijn er altijd wel een paar Jebusieten in Jeruzalem blijven wonen, zodat de koning van de Jebusiet Arauna de tempelberg kocht (II Sam. 24:18-24)'.

Conclusie: Ik lees in dit vijftiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua over de vrijheid die de wedergeboren Christen **in** Jezus Christus mag hebben. Vrijheid die wordt weergegeven door het land dat de stam van Juda werd toebedeeld.

Ook lees ik dat die vrijheid bevochten is en dat de stam van Juda (de Judeeërs), tot op de dag van vandaag moeten samenleven met de Jebusieten.

Met andere woorden: Wedergeboren Christenen mogen leven in de vrijheid die God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven heeft. Maar zij moeten altijd op hun hoede zijn, want de '*vijanden*' van de Christenen leven in hun midden zoals de Jebusieten samenleefden met de Judeeërs.

De vijanden van de wedergeboren Christen zijn de geneugten en verleidingen die deze wereld aanbiedt. De verleidingen, de immoraliteit, de eigengerechtigheid en zelfgenoegzaamheid en het ik-zijn.

Alles wat de vijand (satan) de wedergeboren Christen aanbiedt leidt tot het afkeren van God Almachtig **in** Jezus Christus, met alle gevolgen van dien.

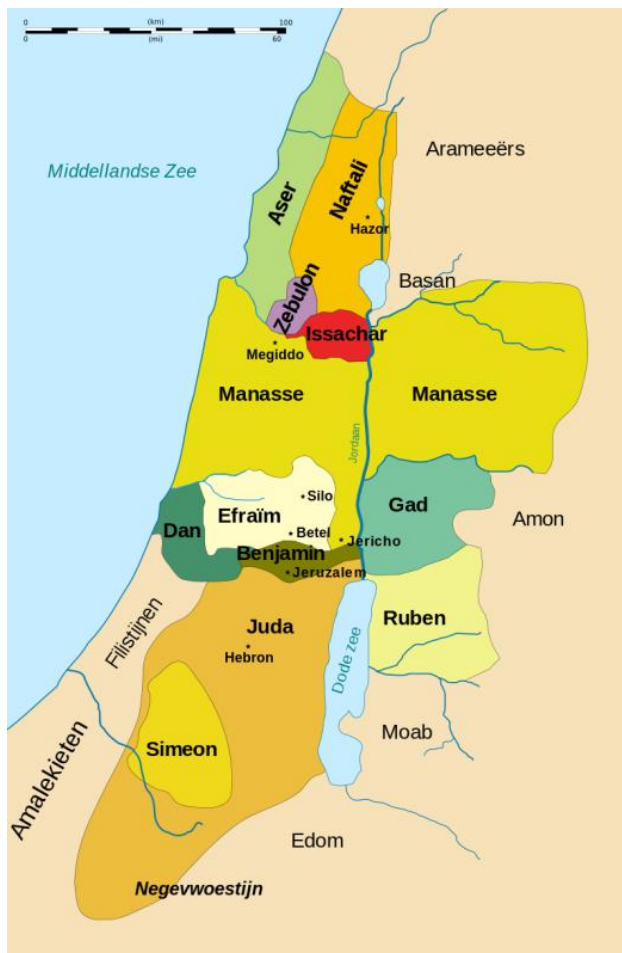
Hoofdstuk 16

Het erfbezit van Efraïm

De beschrijving van het land dat aan Efraïm werd toegewezen in het Beloofde Land is lang niet zo uitgebreid als de beschrijving van het land dat aan de stam van Juda werd toegewezen (Joz. 15).

Zo worden wel de grenzen van het land dat aan de stam van Efraïm werd toegewezen uitgebreid beschreven, maar er volgt geen opsomming van steden en plaatsen die dit land omvat.

Onderstaand nog even het kaartje waarop de verdeling van het land Kanaän staat aangeven naar de verschillende stammen van het volk Israël:

Ook dit hoofdstuk eindigt weer met een tekst die mij verbaast. *'De Kanaänieten die in Gezer woonden, verdreven zij echter niet. Daarom hebben de Kanaänieten tot op deze dag in het midden van de Efraïmieten gewoond. Wel moesten zij herendiensten verrichten'* (Joz. 16:10)

📖 Joz. 16:10 De Kanaänieten die in Gezer woonden, verdreven zij echter niet. Daarom hebben de Kanaänieten tot op deze dag in het midden van de Efraïmieten gewoond. Wel moesten zij herendiensten verrichten.

Zoals ik in het vorige hoofdstuk ook al schreef, verbaast mij dit omdat God Almachtig in Ex. 23:29 beloofd had **alle** vijandelijke volken uit het Beloofde Land te verdrijven.

Maar net als de Jebusieten in Jeruzalem, mogen dus ook de Kanaänieten in Gezer blijven wonen. Alleen wordt van de Kanaänieten gezegd dat zij ondergeschikt waren aan de Israëlieten. Is dat een ander woord voor slaven dienst?

De Studie-Bijbel geeft als verklaring: *'De slotopmerking geeft het falen aan van de Israëlieten, ook al oefenen zij macht uit over de Kanaänieten. Het is mogelijk dat de overmacht te groot was, maar de houding van Kaleb is anders (Joz. 14:6-15). God vraagt in de loop van de geschiedenis vaker zaken die voor mensen in eigen kracht onmogelijk zijn, maar die wel gerealiseerd kunnen worden met Zijn hulp.'*

Later verwijt Jezus Christus zijn discipelen kleingeloof wanneer zij een machtiger vijand (een demon in een jongen) niet kunnen uitdrijven. Het geloof kan immers bergen verzetten! (Matt. 17:14-21)'

Voor mij blijft het verbazingwekkend dat het volk Israël, dat zulke wonderen van God Almachtig heeft gezien met eigen ogen, toch niet het volledige vertrouwen op Zijn God kan vasthouden.

Als dat wel het geval was hadden zij zeker niet getwijfeld wat het uitdrijven van **alle** inwoners van het land Kanaän betreft. Al zou het volk Israël dit niet zelf kunnen dan wisten zij toch dat hun God, dit wel kon.

Gods almacht werd toch al getoond in de uittocht uit Egypte, de doortocht door de Schelfzee waar het hele Egyptische leger in verdronk. De vele malen dat God Almachtig fris drinkwater uit een rots liet komen, door Mozes met zijn staf op die rots te laten slaan. Het manna dat veertig jaar uit de hemel kwam als dagelijks brood. De kwartels die het volk Israël dagelijks van vlees voorzag. En noem maar op.

Nu kan ik nog zeggen dat de Israëlieten uit dit zestiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua de genoemde gebeurtenissen niet met eigen ogen hadden gezien. Want iedereen die destijds uit het land Egypte waren gevoerd zijn in de woestijn omgekomen.

Het volk Israël waar hier over gesproken wordt zijn de nakomelingen van diegenen die uit de slavernij van Egypte verlost zijn en die veertig jaren lang door de woestijn hebben getrokken.

Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen

Maar de Israëlieten waar hier over gesproken wordt hadden wél de doortocht door de Jordaan meegemaakt, de val van de stad Jericho, de val van Ai, de verovering van al die gebieden van het beloofde Land.

-----...-----

Nu is het gemakkelijk oordelen met de Bijbel in de hand. Want ik weet hoe het verder gaat met het volk Israël en wat de bedoeling van die uittocht uit Egypte, de woestijnreis van veertig jaar, de verovering van het Beloofde Land allemaal inhield.

Daarom mijn vraag voor vandaag: Wat heeft God Almachtig allemaal in mijn leven aan wonderen gedaan, waar ik ooggetuige van ben geweest? En in hoeverre bepaalt dat mijn geloofsvertrouwen in God?

Ik weet natuurlijk niet wat iemand anders allemaal meegemaakt heeft in zijn leven. Maar voor mijzelf kan ik inderdaad zeggen dat ik met eigen ogen in mijn leven gezien heb dat God Almachtig net zulke wonderen deed als Hij met het volk Israël heeft gedaan. In '*mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën' heb ik veel getuigenissen opgeschreven van wat God in mijn en ons leven allemaal voor wonderen heeft gedaan.

Ik moet eerlijk zeggen dat wanneer ik vandaag de dag voor moeilijke situaties en beslissingen kom te staan in mijn leven, dat ik ook nog wel eens zorgen heb, terwijl ik dit absoluut niet zou moeten hebben. In deze citeer ik dan vaak die bekende reclameregels voor mijzelf: '*Waarom zijn resultaten behaald in het verleden geen garantie voor de toekomst?*'.

Ik denk dat niemand zit te wachten op tegenslagen in zijn leven. Maar uit de Bijbel weet ik óók dat God Almachtig soms tegenslagen gebruikt om mij te vormen. En daarbij weet ik óók uit de Bijbel dat God satan toestemming geeft om mij tegenslagen te bezorgen. (Job 1:12, Job 2:6). Dat God mij wil '*uittesten*' of datgene wat ik allemaal in mijn geloof in God zeg en belijd, wel werkelijk waar is. Zoals God Abraham uittestte door hem zijn zoon Izaäk te laten offeren. (Gen. 22)

En dààr ziet de mens tegenop. Daar zie ik ook tegenop.

Of is er iemand die juist uitzielt naar de beproevingen die God Almachtig op zijn pad brengt? Ook al weet ik dat God Almachtig mij wil vormen?

Fil. 1:29 vind ik dan ook altijd een moeilijke tekst. Het is genade om in Jezus Christus te geloven; het is ook genade om voor Hem te lijden.

 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

 Job. 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

 Fil. 1:29 Want aan u is het uit genade gegeven in de zaak van Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden,

Nu weet ik dat God Almachtig Zijn kinderen nooit zal loslaten.

Nu weet ik dat het leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed maar van zeer korte duur is.

En ik ken die tekst uit I Kor. 10:13 heel goed, waarin staat dat God Almachtig Zijn kinderen nooit **boven** vermogen zal bezoeken.

Toch zie ik wedergeboren Christenen die financiële tegenslagen kennen. Toch zie ik wedergeboren Christenen die te maken krijgen met ernstige ziekte, verdriet, dood en rouw, relatieproblemen en noem maar op.

Dat heeft mij tot de conclusie gebracht dat die tekst uit I Kor. 10:13 anders geïnterpreteerd moet worden waarbij het **niet** om mijn leven in een lichaam van vlees en bloed gaat, maar waarbij het om mijn geest gaat. Mijn tot God Almachtig bekeerde geest, zal nooit door God in gevaar gebracht zal worden.

Mijn lichaam van vlees en bloed is vergankelijk. En door de zonde is mijn lichaam van vlees en bloed onderhevig aan alles wat zich op deze wereld afspeelt. Want ik leef in mijn lichaam van vlees en bloed in deze wereld. Een wereld die onder heerschappij staat van satan.

Mijn geest daarentegen is door God Almachtig geschapen, en mijn geest is door God al voorbestemd om een kind van Hem te zijn (Ef. 2:8-9).

Zoals Abraham werd gevraagd om zijn zoon Izaäk te offeren, wordt ik ook gevraagd of ik mijn lichaam van vlees en bloed vrijwillig wil offeren aan God Almachtig. Om Hem te laten zien dat God bij mij op de eerste plaats staat.

Wil dat nu zeggen dat ik dan maar zo snel mogelijk een eind aan mijn leven moet maken, zodat mijn geest (weer) bij God Almachtig kan zijn?

Natuurlijk niet.

Ik kan niet aan het feit voorbijgaan dat ik hier op aarde ben om een opdracht van God Almachtig uit te voeren. Om als eersteling en ambassadeur van God, het werk te doen dat Hij voorbereid heeft voor mij om te doen (Ef. 2:10). (zie pag. 17-23)

Daarvoor heeft God Almachtig mij een lichaam van vlees en bloed gegeven. En daarvoor heeft God mij hier op aarde geboren laten worden.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Het doel van God Almachtig is niet dat ik mij (in dit lichaam van vlees en bloed) vereenzelvig met de wereld zodat ik mij ook overgeef aan geweld, bedrog, losbandigheid, onreinheid, immoraliteit, eigengereidheid, eigenwijsheid, hebzucht, geldzucht en noem maar op.

Het doel van God Almachtig is juist dat ik **in** dit lichaam van vlees en bloed, onderscheid weet te maken tussen alles wat de wereld mij aanbiedt en alles wat God mij aanbiedt.

Dat ik vrijwillig kies voor datgene wat God Almachtig mij aanbiedt. Zoals Jezus Christus niet op de verleidingen van satan inging in de woestijn (Matt. 4:1-11). God wil door het leven van de wedergeboren Christenen heen de ongelovige mensen laten zien dat een leven in en met Hem **alles** overwint. Zelfs omstandigheden die satan op mijn pad brengt en mijn lichaam van vlees en bloed in gevaar brengt.

Want ik mag weten dat ik weet dat ik zeker weet, dat er maar Eén Persoon is die bepaalt wanneer ik dit leven in een lichaam van vlees en bloed verlaat. En dat is God Almachtig. Satan werd het ook niet toegestaan om het leven van Job te nemen.

Kortom; mijn leven hier op aarde is voor mij een opdracht die ik van God Almachtig heb gekregen.

Het is genade dat God Almachtig mij in een deel van deze aarde geboren heeft laten worden waar geen hongersnoden zijn, waar geen oorlog is.

Het is genade dat God Almachtig mij een lieve vrouw, kinderen en kleinkinderen heeft gegeven.

Het is genade dat God Almachtig mij en de mijnen een goede gezondheid heeft gegeven.

Over al die dingen heb ik zelf niets te zeggen. Ik heb ze van God Almachtig gekregen, en ik dank Hem daar alle dagen van mijn leven voor.

Overigen wordt het laatste wat ik schreef glashelder en pijnlijk beschreven door Nik Ripken in zijn boek *'de dwaasheid van God'*.

Als je leest hoe Christenen in een groot aantal landen verdrukt worden, vervolgd worden, gearresteerd en in de gevangenis geworpen worden, gemarteld worden en noem maar op; alleen omdat zij geloven in de Naam van Jezus Christus, dan word ik stil en verstommen al mijn *'klaagzangen'* over al datgene dat ik zou missen in mijn leven.

Is het vreemd dat ik deze vragen stel?

Dat ik als wedergeboren Christen niet verlang naar tegenslagen die God Almachtig op mijn pad brengt om mij te vormen?

Ben ik de enige die deze vragen heeft?

Daarom wil ik het volk Israël ook niet oordelen als zij misschien twijfels kregen bij het veroveren van het Beloofde Land.

Zoals de tien spionnen geïntimideerd werden toen zij de Enakieten (reuzen) in Hebron zagen en hun angst overbrachten aan Mozes en het volk Israël.

Of dat zij de Jebusieten, die in Jeruzalem woonden niet konden verslaan omdat deze er misschien te sterk uitzagen (Joz. 15:63).

Of dat zij de Kanaänieten die in Gezer woonden niet verdreven omdat deze er misschien te sterk uitzagen (Joz. 16:10).

Hoe vaak laat ik het onrecht zijn gang gaan omdat de consequenties voor mij persoonlijk te zwaar zijn wanneer ik dit aan zou pakken?

Ik denk dat ieder weldenkend mens hier wel zijn eigen voorbeelden kan noemen.

📖 Joz. 15:63 Maar de nakomelingen van Juda konden de Jebusieten, de inwoners van Jeruzalem, niet verdrijven. Daarom wonen de Jebusieten bij de nakomelingen van Juda in Jeruzalem, tot op deze dag

📖 Joz. 16:10 De Kanaänieten die in Gezer woonden, verdreven zij echter niet. Daarom hebben die Kanaänieten tot op deze dag in het midden van de Efraïmieten gewoond. Wel moesten zij herendiensten verrichten.

Hoofdstuk 17

Het erfbezit van Manasse

Manasse was de oudere broer van Efraïm en beiden waren zij zonen van Jozef, de lievelingszoon van Jakob. (zie Gen. 37-50).

Enerzijds is de toedeling van het land Kanaän aan Manasse en Efraïm in aparte hoofdstukken beschreven (hoofdstuk zestien en zeventien), en krijgt ieder ook een eigen gedeelte van het land Kanaän, anderzijds trekken de oudsten van de stam van Manasse en Efraïm ook gezamenlijk op (Joz. 17:14-18).

Daarnaast is het land dat toegewezen wordt aan Manasse bestemd voor de halve stam van Manasse. De andere helft van de stam van Manasse (samen met de Rubenieten en de Gadieten) bleef namelijk aan de overkant van de Jordaan omdat dat land hen goed leek.

Dit zeventiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua beschrijft zoals gezegd de toedeling van het land aan de stam van Manasse. Maar net als in de vorige hoofdstukken wordt ook in dit hoofdstuk weer een paar zijstraten ingeslagen om later weer terug te komen in dit verhaal.

De eerste zijstraat die ingeslagen wordt is het verhaal over de dochters van Zelafead (Joz. 17:3).

Deze Zelafead had geen zonen, maar alleen dochters. Wie die Zelafead verder geweest is, weet ik niet. Maar daar gaat het ook niet over.

In de tijd dat Mozes nog leefde en er gesproken werd over de toewijzing van het Beloofde Land onder de stammen van het volk Israël, zijn deze dochters van Zelafead al naar Mozes toegegaan met het verhaal dat er zich **geen** mannelijke nakomelingen in hun familie waren die het land in bezit konden nemen.

In mijn eigen woorden vonden deze vrouwen het niet eerlijk dat zij geen land toegewezen zouden krijgen (omdat zij vrouw waren) in het Beloofde Land en dat daarmee de naam van hun vader zou verdwijnen. (zie ook het verhaal van Naomi in het Bijbelboek Ruth).

Mozes raadpleegde daarop de HEERE God Almachtig (Num. 27:5-11) en de dochters van Zelafead werden in het gelijk gesteld.

☞ Joz. 17:3 Maar Zelafead, de zoon van Hefer, de zoon van Gilead, de zoon van Machir, de zoon van Manasse, had geen zonen, maar dochters, en dit zijn de namen van zijn dochters: Machla en Noa, Hogla, Milka en Tirza.

☞ Num. 27:5-11 Mozes bracht hun rechtszaak voor het aangezicht van de HEERE. En de HEERE sprak tot Mozes: De dochters van Zelafead hebben gelijk; u moet hun inderdaad een eigen erfelijk bezit geven, te midden van de broers van hun vader, en u moet het erfelijk bezit van hun vader op hen doen overgaan. En tegen de Israëlieten moet u zeggen: Wanneer iemand sterft en geen zoon heeft, dan moet u zijn erfelijk bezit op zijn dochter doen overgaan. En als hij geen dochter heeft moet u zijn erfelijk bezit aan zijn broers geven. En als hij geen broers heeft, moet u zijn erfelijk bezit aan de broers van zijn vader geven. Als ook zijn vader geen broers heeft, moet u zijn erfelijk bezit aan zijn bloedverwant geven die uit zijn geslacht het nauwst aan hem verwant is, zodat die het in bezit neemt. Dit is voor de Israëlieten een rechtsverordening, zoals de HEERE Mozes geboden heeft.

Hier in Joz. 17:3 gaan deze dochters naar Eleazar en Jozua om deze belofte van God Almachtig door Mozes heen, in herinnering te brengen. En Eleazar en Jozua bevestigen de belofte en geven de dochters van Zelafead een stuk land.

-----...-----

De Studie-Bijbel schrijft in haar commentaar op bovenstaande geschiedenis het volgende: *'In deze gelijke berechting komt al iets naar voren van wat in het NT verder uitgewerkt wordt: in Christus is het onderscheid tussen mannelijk of vrouwelijk niet meer van belang (Gal. 3:26-29). Zowel mannen als vrouwen zijn door Hem erfgenamen van het eeuwige leven'*

Ik ben het met dit commentaar van de Studie-Bijbel in zoverre eens dat ook ik geloof dat er geen waardeverschil is tussen mannen en vrouwen. Alleen geloof ik niet dat dit alleen Nieuw Testamentisch is. Ik geloof dat God Almachtig de eerste mens **'ādām'** mannelijk als vrouwelijk geschapen heeft. Naar Gods Beeld (Gen. 1:26-27).

Ik heb hierover uitgebreid geschreven in *'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis'* en dan met name over de rolpatronen man en vrouw, en hoe zij geschapen zijn.

-----...-----

En weer wordt er verteld dat er oorspronkelijke bewoners van het land Kanaän bleven wonen onder de Israëlieten (Joz. 17: 12).

Dit is nu al de derde keer dat dit gebeurde.

In Joz. 15:63 wordt verteld over de Jebusieten die in Jeruzalem bleven wonen; in Joz. 16:10 wordt verteld over de inwoners van Gezer die daar bleven wonen; en hier wordt verteld dat er ook sommige Kanaänieten waren die in de steden van Manasse bleven wonen.

Ik heb daarover uitgebreid geschreven in hoofdstuk zestien. Maar opmerkelijk blijft het wel in mijn ogen, gezien de belofte die God Almachtig gedaan heeft dat Hij het Beloofde Land zou vrijmaken van de volken die daar woonden. (Ex. 23:29-30).

☞ Joz. 17:3 Maar Zelafead, de zoon van Hefer, de zoon van Gilead, de zoon van Machir, de zoon van Manasse, had geen zonen, maar dochters, en dit zijn de namen van zijn dochters: Machla en Noa, Hogla, Milka en Tirza.

☞ Gal. 3:26-29 Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

☞ Gen. 1:26-27 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

☞ Joz. 17:12-13 De nakomelingen van Manasse waren niet in staat de inwoners van die steden te verdrijven, want de Kanaänieten wilden in dat land blijven wonen. En het gebeurde, toen de Israëlieten sterk werden, dat zij de Kanaänieten herendienst lieten verrichten, maar helemaal verdreven hebben zij hen niet.

Manasse en Efraïm vragen meer

Een andere zijstraat die bewandeld wordt in dit hoofdstuk is vers 14-18.

Hierin wordt geschreven dat zowel de stam van Manasse als de stam van Efraïm eigenlijk niet tevreden waren met het hen toegewezen land.

Overigens is dit al de vierde keer dat er een discussie komt over het toegewezen land. De eerste keer was het Kaleb (Joz. 14:6-15); de tweede keer was het Achsa (Joz. 15:17-19); de derde keer waren het de dochters van Zelafead (Joz. 17:3-6); en nu de vierde keer zijn het dus de Jozefieten.

Het verschil echter tussen dit verhaal van de Jozefieten, die om meer land vragen ten opzichte van de andere drie discussies over land, is dat dit verhaal veel negatiever is. Hier spreekt gewoon onvrede uit.

De Jozefieten (nakomelingen van de stam van Manasse en de nakomelingen van de stam van Efraïm) gaan naar Jozua toe en vragen om méér land. En zelfs als Jozua hen meer land toewijst in de bergen (het land van de Perizzieten en de Refaïeten), zijn zij nog niet tevreden. Misschien wel omdat zij eerst de bossen moesten kappen voordat zij op dat land konden gaan wonen.

Maar dàt geven zij niet als belangrijkste reden op dat zij ook aan dit nieuw toegewezen bergland niet genoeg hebben. Zij vrezen voor de Kanaänieten die daar wonen en die goed uitgerust waren wat oorlogsmaterieel betreft.

Hier komt dus weer dezelfde angst naar boven als van die tien verspieters die samen met Jozua en Kaleb door Mozes naar het Beloofde Land werden gestuurd toen het volk Israël nog door de woestijn trok. Ook toen waren tien van de twaalf verspieters geïntimideerd door de Enakieten en hun sterkte. (Num. 12).

Omdat de nakomelingen van Manasse en Efraïm dezelfde intimidatie voelen van de Kanaänieten die in dat bergland wonen, vragen zij dus om meer land aan Jozua en willen dus eigenlijk de strijd niet aangaan met deze Kanaänieten uit angst door hen verslagen te worden.

In plaats dat Jozua hen meer land geeft, wijst Jozua hier op de beloften die God Almachtig gegeven heeft (Joz. 1:4-6, Joz. 1:7-8).

Jozua bevestigt dat Manasse en Efraïm grote stammen zijn geworden, maar hij draait de intimidatie van de Kanaänieten om.

☞ Joz. 15:63 Maar de nakomelingen van Juda konden de Jebusieten, de inwoners van Jeruzalem, niet verdrijven. Daarom wonen de Jebusieten bij de nakomelingen van Juda in Jeruzalem, tot op deze dag

☞ Joz. 16:10 De Kanaänieten die in Gezer woonden, verdreven zij echter niet. Daarom hebben die Kanaänieten tot op deze dag in het midden van de Efraïmieten gewoond. Wel moesten zij herendiensten verrichten.

☞ Ex. 23:29-30 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

☞ Joz. 1:4-6 Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn. Niemand zal tegenover u standhouden al de dagen van uw leven. Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn. Ik zal u niet loslaten en u niet verlaten.

☞ Joz. 1:7-8 Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig heel de wet die Mozes, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat. Dit boek met deze wet mag niet wijken uit uw mond, maar u moet het dag en nacht overdenken, zodat u nauwlettend zult handelen overeenkomstig alles wat daarin geschreven staat. Dan immers zult u uw wegen voorspoedig maken en dan zult u verstandig handelen.

Doordat Manasse en Efraïm groot zijn geworden in aantal, zij zijn ook sterk geworden. Met andere woorden: zij kunnen de strijd gemakkelijk aan. Zij zullen winnen, al zijn de Kanaänieten sterk.

-----,-----

Al behoort Jozua zelf ook tot de stam van Efraïm (Num. 13:16, Num 13:8), hij bevoordeelt zijn broeders uit dezelfde stam niet ten opzichte van de andere stammen. En ook hierin is Jozua weer een voorbeeld hoe Jezus Christus Zich opstelde tegenover het volk Israël in het NT. (Matt. 20:28)

Ook in dit hoofdstuk is de centrale vraag weer: Laat ik mij verlammen door de omstandigheden die satan op mijn levenspad brengt?

Net zoals de Israëlieten zich steeds weer lieten verlammen door wat zij zagen met hun ogen.

Of houd ik mij vast aan de Beloften die God Almachtig mij **in** Jezus Christus gegeven heeft, waarvan ik er hieronder maar een paar opnoem:

☞ Joh. 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

☞ Joh. 6:40 'En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.'

☞ Gal. 1:3-4 Genade zij u en vrede van God, de Vader en van onze HEERE Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Num. 13:16 Dit zijn de namen van de mannen die Mozes stuurde om het land te verkennen. En Mozes noemde Hosea, de zoon van Nun, Jozua.

☞ Num. 13:8 Uit de stam van Efraïm: Hosea, de zoon van Jefunne

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor veeln.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

Hoofdstuk 18

Verdere verdeling van het land

Jozua 18:1 begint met te vertellen dat *'de hele gemeenschap van Israëlieten'* zich in Silo vestigde. Daar werd de tent van de samenkomst opgezet. De tent der samenkomst, ook wel Tabernakel genoemd of zoals hier *'tent van de ontmoeting'*, die Mozes gebouwd had op gedetailleerde aanwijzingen van God Almachtig. (zie het Bijbelboek Exodus, vanaf hoofdstuk 25).

Nadat het volk Israël de Jordaan was overgestoken om het Beloofde Land in te nemen, vestigden zij zich in Gilgal (Bijvoorbeeld Joz. 10:15). Hier in Jozua 18 wordt voor het eerst melding gemaakt dat het volk Israël zich verzamelde in Silo.

Silo ligt in het stamgebied van Efraïm en is zeer goed bereikbaar.

Maar belangrijker is dat Silo op een plaats ligt waar de akoestiek zeer goed is vanwege zijn ligging tussen de heuvels.

Er wordt gezegd dat een stem in Silo tot op vijfhonderd meter gehoord kan worden. Ook wordt gezegd dat God Almachtig Zelf aan Jozua openbaarde dat Silo de plaats moest zijn waar de Tabernakel opgezet kon worden. (staat niet in de Bijbel).

En omdat die akoestiek zo goed was konden daar wel tien tot twintigduizend mensen tegelijk de woorden van Jozua of Eleazar horen wanneer deze in opdracht van God Almachtig het volk moesten toespreken.

Silo was ook de *'thuishaven'* van de profeet Ahia (I Sam. 14:3), in de tijd van de koningen Salomo en Jerobeam de Ie. Maar Silo was ook de *'thuishaven'* van de profeet Samuël (I Sam. 3:21).

Silo is ook de plek waar de Filistijnen de **ark van het verbond** roofden (I Sam. 4), waar de Filistijnen niet veel plezier aan beleefd hebben (I Sam. 5).

-----,-----

📖 Joz. 18:1 Vervolgens verzamelde zich heel de gemeenschap van de Israëlieten in Silo, en zij zetten daar de tent van ontmoeting op, nadat het land aan hen onderworpen

📖 Joz. 10:15 Toen keerde Jozua terug en heel Israël met hem, naar het kamp in Gilgal.

I Sam. 14:3 En Ahia, de zoon van Ahitub, de broer van Ikabod, de zoon van Pinehas, de zoon van Eli, was priester van de HEERE in Silo en droeg de efod. Het volk wist echter niet dat Jonathan weggegaan was.

I Sam. 3:21 En de HEERE bleef in Silo verschijnen; ja, de HEERE openbaarde Zich aan Samuel in Silo door het woord van de HEERE. -

De situatie was nu, dat het grootste deel van het land Kanaän onder Israëlitisch beheer was komen te staan.

De stammen van Ruben en Gad, en de halve stam van Manasse hadden hun woongebied aan de overkant van de Jordaan. En de andere helft van de stam van Manasse, samen met de stam van Efraïm en Juda hadden hun gebied toegewezen gekregen van Jozua en Eleazar.

Deze toewijzing gebeurde door het 'lot', waarbij ik ervan overtuigd ben dat God Almachtig Zelf tot Jozua en Eleazar sprak en hun vertelde wie, waar zijn gebied kreeg.

Was het Jozua niet die in de tijd van Mozes dagelijks in de Tabernakel aanwezig was? (Ex. 33:11).

Overigens heb ik over 'het lot' al meerdere malen geschreven. Bijvoorbeeld bij het verhaal over de Urim en Tummim in Ex. 28. Of over 'het lot' dat Zacharias aanwees om als hogepriester te dienen in de tempel in Luk. 1. Of de vervanging van Judas Iskariot als apostel door Matthias in Hand. 1.

-----...-----

Van de twaalf stammen van het volk Israël hadden dus vijf stammen hun leefgebied al toegewezen gekregen. Zeven stammen hadden nog geen gebied toegewezen gekregen.

Ik denk ook dat deze zeven stammen zich rondom Jozua en Eleazar gevestigd hadden in Silo.

Uit Joz. 18:3 blijkt dat Jozua niet tevreden is over de voortgang om het beloofde Land in bezit te nemen. Hij verwijt de zeven stammen immers dat zij traag zijn om verder te trekken.

Uit Joz. 11:23 en uit Joz. 14:15 blijkt namelijk dat het volk rustte van de strijd.

Deze ontevredenheid verbaast mij een beetje omdat uit de rest van hoofdstuk achttien blijkt dat het land verder nog helemaal niet in kaart is gebracht.

Dat betekent dus, dat het land verder nog helemaal niet verdeeld en toegewezen kón worden. Want Jozua geeft **nu pas** opdracht dat per stam drie mannen afgevaardigd moeten worden om het land te verkennen en in kaart te brengen.

Dus zeven stammen maal drie mannen is in totaal eenentwintig mannen.

Ex. 33:11 De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent.

Joz. 18:3 Toen zei Jozua tegen de Israëlieten: Hoelang bent u nog te traag om verder te trekken en het land in bezit te nemen dat de HEERE, de God van uw vaders, u gegeven heeft?

Joz. 11:23 Zo nam Jozua heel dat land in, overeenkomstig alles wat de HEERE tegen Mozes gezegd had. Jozua gaf het aan Israël in erfelijk bezit, volgens hun afdelingen wat hun stammen betreft. En het land rustte van de strijd.

Joz. 14:15 De naam van Hebron was vroeger stad van Arba, die een groot man was onder de Enakieten. En het land rustte van de strijd.

Maar uit de tekst zou je ook kunnen afleiden dat uit elke stam van het volk Israël drie mannen afgevaardigd moesten worden. Twaalf maal drie mannen is zesendertig mannen dus.

In ieder geval krijgt deze afvaardiging zeven dagen de tijd om het land te doorkruisen en in kaart te brengen.

Na deze zeven dagen moeten deze mannen zich weer bij Jozua melden en dan zal Jozua door het lot de zeven stammen een gebied toewijzen.

Overigens hoefden deze mannen geen steden te bezoeken of binnen te trekken. Zij moesten alleen het land in kaart brengen met hun plaatsen.

-----,-----

Als ik de woorden van dit achttiende hoofdstuk (tot aan vers 11) lees en overdenk, dan kom ik weer bij de bevrijding van mensen die zich overgegeven hebben aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik heb daar al veel over geschreven in deze mijmeringen.

Wanneer iemand zich bekeert tot God Almachtig **in** Jezus Christus, gebeurt eigenlijk hetzelfde als in het Bijbelboek Jozua beschreven wordt over het volk Israël. Er woedt namelijk een strijd in de geestelijke wereld om iedere persoon die zich wil bekeren tot God.

Als die persoon zich bekeert, dan is hij vaak nog bezet gebied. Door zijn levensstijl zonder God Almachtig, heeft die persoon namelijk alle ramen en deuren naar het rijk der duisternis opengezet waardoor de demonen van satan gerechtigd zijn om (delen van) die persoon te bezetten.

Dit kan ziekte zijn, maar ook onreinheid, verslaving, eigengereidheid, eigenwijsheid en noem maar op.

Ik trek ook in deze mijmeringen de vergelijking naar de zeven volken die uit het land Kanaän verdreven moesten worden, waarbij ik deze zeven volken vergeleek met onhebbelijkheden van mensen die opgeruimd moeten worden. Trots, hebzucht, angst, gebrek aan discipline, slechtheid en onrecht.

Al deze onhebbelijkheden van mensen, kun ik ook **bezet gebied** noemen, waar de demonen van satan het nog voor het zeggen hebben.

Misschien komt er nu wel een vraag naar boven waar ik het over heb. Want als ik toch mijn leven overgeef aan God Almachtig **in** Jezus Christus, dan ben ik toch vrij en schoon?

Het antwoord is ja en nee.

Ja, door mijn bekering ben ik gekocht en betaald door het bloed van Jezus Christus. (I Kor. 6:20).

Ja, door mijn bekering ben ik veilig in Zijn armen. (Spr. 1:33).

En Nee, door mijn bekering ben ik niet direct in die vrijheid die God Almachtig voor mij voor ogen heeft. (Tenminste, meestal niet!)

Hoe kan dat?

Satan en zijn demonen hebben alleen recht op (delen van) mijn persoonlijkheid wanneer ik gezondigd heb of nog in zonde leef.

Als er iemand op aarde zou zijn die zonder zonden was, dan zouden satan en zijn demonen geen enkele kans hebben om die persoon te terroriseren. Het recht van satan is namelijk gebaseerd op de zonde van de mens.

Satan kreeg heerschappij over deze wereld (de mensen) toen de eerste mens op aarde zondigde (Gen. 3).

Er is echter Eén Persoon die nooit gezondigd heeft en dat was Jezus Christus. Daarom zie ik ook dat Satan **geen recht** had op Jezus Christus. Hij kón Hem niet aanklagen, want er wàs niets om aan te klagen.

De Bijbel zegt dat er niemand die is die goed doet (Ps. 14:1, Rom. 3:12). En de Bijbel zegt ook dat de straf op overtreding van de wet van God Almachtig (zonde dus) de dood is. (Jak. 2:10, Rom. 6:23)

Door het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus als Heiland en Verlosser, is mijn 'lijst met aanklachten' (zonden) leeggemaakt door het Bloed van Jezus Christus (Kol.2:14-15). Dus voor God bestaan ze niet meer.

Maar voor satan bestaan die zonden en ongerechtigheden nog wél. En satan zal alles proberen om die zonden ik ooit gedaan heb te gebruiken om mij weer van God Almachtig af te krijgen. Satan blijft mij aanklagen bij God Almachtig.

Als ik mijn zonden belijd voor God Almachtig **in** Jezus Christus, pas dàn is ook de uitwerking van die zonde weg. (I Joh. 1:9, Ps. 32:5, Spr. 28:13). Pas dàn kan satan zich niet meer beroepen op die zonden en zijn recht doen gelden op mij.

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

☞ Spr. 1:33 Maar wie naar Mij luistert, zal veilig wonen,

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

☞ Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijik, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

☞ Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

☞ Ps. 32:5 Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde.

Het is de Heilige Geest die mijn zijn zonden aan mij bekend maakt. (Joh. 16:8). En als de Heilige Geest dat doet, is het de tijd om deze te belijden voor God Almachtig. Want vaak is het zo dat als ik mij bekeer, dat ik een heleboel zonden kan opnoemen, en dus kan belijden voor God. Maar een heleboel zonden wéét ik misschien niet eens meer. En ook niet wat dit voor gevolgen heeft gehad in het leven van mijzelf en/of anderen.

Het heeft dus helemaal geen zin om altijd maar rond te lopen met de vraag wat ik eventueel aan zonden gedaan heb.

De bevrijding van en in mij, **gebeurt op Gods tijd**. Want met het bekend maken van mijn zonden moet ook de 'rotzooi' die mijn zonde heeft veroorzaakt opgeruimd worden. En dat moet ik allemaal wel aankunnen.

Daarom openbaart de Heilige Geest niet alle gepleegde zonden in één keer. (Over het algemeen niet!)

Hier ligt dus ook weer de vergelijking met het volk Israël, waarvan God Almachtig beloofd heeft dat hij alle vijandelijke volken uit het Beloofde Land voor hen uit zal verdrijven: **maar niet in één keer** (Ex. 23:29)

Daarom is het zinnetje: 'Heer vergeef mij mijn zonden', een algemene zin, en in die hoedanigheid ook een gemakkelijk uit te spreken zinnetje.

Maar als ik mijn zonden moet benoemen die ik begaan heb, dan wordt het andere koek. Dat gaat mij dit door merg en been heen, want dan kom ik er ook achter dat ik anderen gekwetst heb, en dan kom ik erachter dat ik helemaal niet zo vergevingsgezind ben als eigenlijk zou moeten, en dan kom ik erachter.....

En dat is nu precies wat satan wil gebruiken om mij in te fluisteren dat het allemaal niet zo nauw komt. Maar door het belijden van gemeenschappen, wordt niets opgeruimd.

God Almachtig wil juist dat ik mijn zonden benoem en de rotzooi opruim die mijn zonden veroorzaakt heeft. **Omdat ik er iets van moet en mag leren!**

God Almachtig wil dat ik sterf aan mijn oude 'ik'. (Gal. 2:20). Het sterven mét Jezus Christus en het weer opstaan met Hem houdt in dat de rotzooi die ik gemaakt hebt in mijn oude leven, ook door mij opgeruimd moet worden, maar nu mét Jezus Christus.

 Spr. 28:13 Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn maar wie ze belijdt en nalaat zal barmhartigheid verkrijgen.

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

 Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk.

 Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

In 'mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën' beschrijf ik dit proces in mijzelf. De pijn en het verdriet dat in mij zat moest eruit. Maar dat kon er alleen uit als ik de rotzooi die ik in mijn leven gemaakt had mét Jezus Christus opgeruimd had.

Dàt proces veranderde mijn 'spijt' in 'berouw'.

Wanneer ik zeg dat het mij spijt, dan stel ik mijzelf op de voorgrond. Ik heb er last van dat ik iets verkeerd gedaan heb.

Berouw daarentegen zet die ander (of God Almachtig) op de voorgrond. Het verdriet dat ik heb omdat ik die ander iets aangedaan heb.

Nogmaals: Het is de Heilige Geest Die duidelijk maakt welke gebieden er in een mensenleven opgeruimd moeten worden, en wanneer dat moet gebeuren. (Joh. 16:8)

Natuurlijk is God Almachtig in staat om met één vingerknip iemand helemaal te reinigen en te bevrijden.

Mijn ervaring is echter dat dit een proces is. Elke keer weer een stukje verder totdat alle onhebbelijkheden uit mijn leven weg zijn; totdat ik vergeving gevraagd heb aan alle mensen die ik gekwetst heb; totdat er verzoening is gekomen zodat ik vrij ben van haat, bitterheid, onvergevingsgezindheid en noem maar op. Want wat kosten die onhebbelijkheden veel negatieve energie.

Daarom schreef ik ook dat ik dít principe weer terug zie in de in bezit name van het Beloofde Land. Want zegt God in Ex. 23:29 niet dat Hij alle volken zal verdrijven uit het Beloofde Land? Maar niet allemaal tegelijk, want dat zou het volk niet aankunnen.

Zo zou ik mijn totale vrijheid 'ineens' helemaal niet aangekund hebben, omdat ik zoveel muren rondom mijn hart had gebouwd door alle ellende die ik heb meegemaakt; die ik mijzelf heb aangedaan.

Ik ben God Almachtig **in** Jezus Christus zo onnoemlijk dankbaar dat de Heilige Geest stukje voor stukje de weg geopenbaard heeft, zodat ik het ook allemaal verhapstukken kon.

Ik geloof dat Paulus het ook dààr over heeft in I Kor. 10:13 als hij zegt dat God Almachtig ons nog nooit boven vermogen verzocht heeft. God wéét als geen ander wat ik aankan en wat ik niet aankan. Is ook dàt niet een toppunt van Gods grote liefde voor mij?

-----...-----

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel

 Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

 I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan

Als ik lees dat het volk Israël rustte na de strijd, en dat dit de reden was waarom ze op dit moment in de geschiedenis nog niet verder gegaan waren met het in bezit nemen van het Beloofde Land, dan zie ik dat ook bij wedergeboren Christenen die het bevrijdingsproces doorgaan zoals ik dat hiervoor beschreven heb.

God Almachtig dwingt niemand. En God zal ook mij niet dwingen om mijn bevrijdingsproces voort te zetten.

Mijn ervaring is dat God Almachtig niet dwingt, maar dringt; aandringt. ***De blijdschap en vreugde over de vrijheid die behaald is op die gebieden is echter zó groot en intens dat ik gewoonweg de drang voel om verder te gaan.***

Maar er zijn ook wedergeboren Christenen die bij tijd en wijlen het even beu zijn om verder te gaan met hun bevrijdingsproces. Die het bij tijd en wijlen even zat zijn om verder te strijden. Die het strijden gewoonweg even moe zijn.

Want het bevrijdingsproces is een strijd. (Ef. 6:12). Satan laat iemand niet zomaar gaan. Dit kan alleen door strijd te voeren.

Dàt principe lees ik hier ook bij het volk Israël.

Ik weet niet hoelang zij al strijdend voortgegaan zijn vanaf de dag dat zij door de Jordaan trokken, om het Beloofde Land in bezit te nemen. Maar ik lees hier dat het volk rustte van de strijd.

Praat ik hier over slecht en goed? Over juist en onjuist? Nee, absoluut niet.

Ik zie in Jozua mijn liefhebbende God Almachtig ***in*** Jezus Christus, die mij aanmoedigt om door te gaan. Hij bemoedigt mij, Hij steunt mij en brengt mij daar waar ik wezen moet. Door Zijn Heilige Geest wordt precies in kaart gebracht welke gebieden nog bevrijd moeten worden én wanneer. Of anders gezegd misschien: in bezit genomen moeten worden.

Zoals de drie mannen per stam na zeven dagen terugkomen bij Jozua mét hun beschrijving van het land, zo geeft de Heilige Geest concreet aan welke gebieden in mijn leven nog bezet gebied zijn. Dat Jozua hier het lot werpt geeft in mijn ogen aan dat het God Almachtig is, en Hij alleen, die aangeeft in welke volgorde de in bezitname geschiedt.

Nu zijn er mensen die zich het hele leven blijven zoeken of er nog iets in hen is dat niet naar Gods wil is. Of te wel: zijn er nog gebieden die niet bevrijd zijn of in bezit genomen zijn.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Ik ben daar heel eenvoudig in: Jozua geeft de landverkenners zeven dagen de tijd.

Als ik de Heilige Geest vraag of er nog iets is in mijn leven dat opgeruimd moet worden, of in bezit genomen moet worden, dan benoem ik ook concreet een datum of een aantal dagen waarin ik duidelijkheid wil hebben.

Dit doe ik niet uit disrespect voor de Heilige Geest, of dat ik de Heilige Geest wil pushen. Ik doe dit alleen omdat ik verder wil met mijn leven in de HEER. En ik zie in dit verhaal hoe Jozua met die landverkenners omgaat, die bevestiging.

Het erfbezit van Benjamin

Het lot wees de stam van Benjamin aan die nu als eerste zijn gebied toegewezen kreeg om zich te vestigen.

Ik zeg het nogmaals: ik geloof niet dat het toevallig was dat nu Benjamin aan de beurt was. Ik geloof niet dat de toewijzing van de gebieden toevalligerwijs verloopt. Dat eerst de stam van Juda zijn gebied krijgt toegewezen, dan Efraïm en Manasse als zonen van Jozef, en nu dan Benjamin.

De stam van Juda is de stam waaruit later Jezus Christus, God Almachtig **in** de mens, geboren gaat worden. En dan komen de stammen waarvan de voorvaders geboren waren uit de lievelingsvrouw van Jakob, Rachel. Jozef en Benjamin, de zonen van Jakob en Rachel hebben in hun hele leven hier op aarde een voorkeurspositie gehad bij Jakob. En dat zie je zelfs terug in de volgorde van toewijzing van de gebieden in het Beloofde land. Het gebied dat aan Benjamin toegewezen wordt, is één van de meest vruchtbare gebieden van het land Kanaän, aan de Jordaandelta.

Dit is niet nieuw dat Benjamin het beste en het meeste voorgeschoteld krijgt. Benjamin kreeg ook vijf maal zoveel te eten (Gen. 43:34) toen Jozef zich voor zijn broers nog verborgen hield als onderkoning van Egypte. En ook kreeg Benjamin driehonderd zilverstukken en vijf stel kleren mee van Jozef, toen hij zich als hun broer bekend had gemaakt. (Gen. 45:22)

-----...-----

Ook het gebied van Benjamin in het land Kanaän wordt nauwkeurig beschreven, en ook bij deze beschrijving wordt een lijst gegeven van steden die in het gebied van Benjamin lagen inclusief Jeruzalem.

Gen. 43:34 En hij liet hun van de gerechten brengen die vóór hem stonden, maar het gerecht van Benjamin was vijf keer groter dan dat van hen allen. Zij dronken en werden dronken met hem.

Gen. 45:22 Hij gaf hun allen, iedereen, een stel kleren; Benjamin gaf hij echter driehonderd zilverstukken en vijf stel kleren.

Hoofdstuk 19

Het erfbezit van Simeon

Werden bij de toewijzing van de gebieden aan de stam van Juda, Manasse, Efraïm en Benjamin nog andere thema's behandeld, bij de toewijzing van het gebied aan Simeon is dit niet het geval.

Het enige aparte dat vermeld staat is dat het gebied van Simeon *in* het gebied van Juda lag omdat het totale gebied van Juda te groot was, terwijl de stam van Juda de meeste mensen telde (zie het tabbelletje aan het eind van dit hoofdstuk).

Dus dat Juda het grootste gebied kreeg toegewezen is niet zo vreemd, gezien het aantal mensen dat tot de stam van Juda behoorde. Dit moeten er toch ruim 150.000 zijn geweest, want in Num 26:22 wordt een aantal van 76.500 genoemd. Dit waren echter alleen de strijdbare mannen. Dus vrouwen, kinderen, babies, meisjes en mannen die om welke reden dan ook niet mee konden vechten werden niet meegeteld.

Maar het gaat in dit hoofdstuk niet om de stam Juda, maar om de toewijzing van land aan de stam van Simeon.

De stam van Simeon was de kleinste stam van het volk Israël. Volgens Num. 26:14 waren dit 22.200 strijdbare mannen. Dus ook hier weer geen vrouwen, kinderen, meisjes etc.

Was dit vanwege de profetie die Jakob destijds al had uitgesproken? (Gen. 49:5-7) Dat Simeon (en Levi ook trouwens) verstrooid zouden worden onder het volk Israël, omdat Simeon en Levi de inwoners van Sichem afgeslacht hadden, nadat de burgemeester zijn zoon de zus van Simeon en Levi (Dina) verkracht had? (Gen. 34). Dit terwijl er al afspraken gemaakt waren tussen de Sichemieten en Jakob en zijn zonen.

Feit blijft wel dat de stammen van Levi en Simeon door vader Jakob vervloekt werden nadat zij de inwoners van Sichem om het leven hadden gebracht. Maar opmerkelijk is ook dat Mozes in Deut. 33 alle stammen van het volk Israël zegent **behalve** de stam van Simeon.

De stam van Levi krijgt ook geen gebied in het land Kanaän toegewezen, maar wel steden (Joz. 21). En ik heb altijd begrepen dat de stam van Levi geen gebied toegewezen kreeg omdat zij door God Almachtig aangewezen waren om de tempeldienst te vervullen, waarbij de nakomelingen van Aäron geroepen waren om als priesters te fungeren.

Num. 26:22 Dit waren de geslachten van Juda, overeenkomstig het aantal van hen die geteld waren: zesenzeventigduizend vijfhonderd.

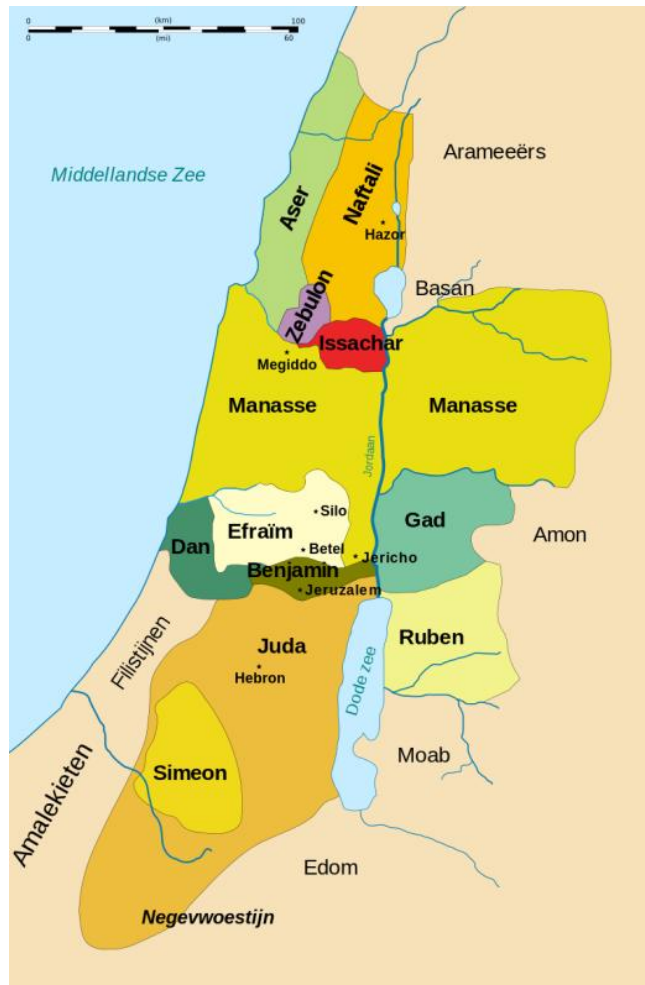
Num. 26:14 Dit waren de geslachten van de Simeonieten: tweeëntwintigduizend tweehonderd

Gen. 49:5-7 Simeon en Levi zijn broers, hun wapens zijn werktuigen van geweld. Laat mijn ziel niet in hun geheim overleg komen, en mijn eer niet aan hun bijeenkomst deelnemen; want in hun woede hebben zij mannen doodgeslagen; en in hun moedwil hebben zij runderen de pezen doorgesneden. Vervloekt zij hun woede, want die is hevig, en hun verbolgenheid, want die is hard. Ik zal hen verdelen over Jakob en hen verspreiden in Israël.

Dit omdat zij destijds bij de aanbidding van het gouden kalf (Ex. 32:26) vóór God Almachtig kozen en naast Mozes gingen staan.

-----...-----

Voor de duidelijkheid plaats ik hieronder nog even het kaartje met de verdeling van het land Kanaän onder de stammen van Israël. Hierop kun je ook duidelijk waar de stam van Simeon zich mocht vestigen, binnen het gebied van Juda.

Er worden in dit gedeelte geen grenzen benoemd van het gebied dat aan Simeon werd toebedeeld. Er worden alleen een achttiental steden genoemd, waarvan er negen ook genoemd zijn bij de toewijzing van het gebied aan Juda.

Of deze steden nu in handen kwamen van Simeon of dat Simeon en Juda gezamenlijke bestuur over deze negen steden had weet ik niet.

Ex. 32:26 ging Mozes bij de ingang van het kamp staan en zei: Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen. Toen verzamelden al de Levieten zich bij hem.

Als ik Num. 1:23 naast Num. 26:14 zet, dan ik dat de stam van Simeon in veertig jaar tijd enorm uitgedund is. Een daling van 59.300 mannen boven de twintig jaar naar 22.200 strijdbare mannen in Num. 26:14.

Overigens zien sommigen in I Kron.4:39-43 dat de stam van Simeon weer uitgebreid was, maar dat lees ik niet zo uit die tekst.

Sommigen zeggen echter ook dat de stam van Simeon in zijn geheel is opgegaan in de stam van Juda. Maar ook hier lees ik niets over in de Bijbel.

Over de stam van Simeon wordt in de Bijbel verder eigenlijk niet meer gesproken. Behalve dan nog in het Bijbelgedeelte dat ik hiervoor aanhaalde uit I Kron. 4

Het erfbezit van Zebulon

Ook het land dat aan Zebulon werd toegewezen wordt nauwkeurig beschreven. Tenminste wat de grenzen betreft.

Maar ook in deze toewijzing worden er eigenlijk geen steden genoemd. Dit in afwijking van de toewijzing van land aan de stam van Juda en Benjamin.

De stam van Zebulon krijgt land toegewezen in het noorden van het land Kanaän. Tegen het meer van Galilea aan. Dit was overigens al door vader Jakob geprofeteerd in Gen. 49. (zie tabel met vergelijkingen en profetieën over de twaalf stammen Israëls)

Wikipedia schrijft nog over de stam van Zebulon het volgende:

'Hoewel de stam klein was werd ze, samen met de stam Naftali, door de profetes en rechter Deborah geprezen vanwege haar moed en strijdlust.(Ri. 4:6 en 10, Ri. 5:14 en 18).

Toen het verenigde Israël tijdens de regering van Salomo's zoon Rehabeam in twee koninkrijken uiteenviel, sloot de stam van Zebulon zich aan bij Jerobeam, die tien stammen verenigde onder het noordelijke koninkrijk Israël. (I kon. 12:16-17)

Toen Israël in 8e eeuw v.Chr. door de Assyriërs werd veroverd werd de stam, samen met de negen andere stammen van het koninkrijk, weggevoerd in ballingschap.(II Kon. 17:1-6). De Bijbel bevat geen latere vermelding van de Zebulonieten.'

Num. 1:23 zij die geteld waren uit de stam Simeon negenen-vijftigduizend driehonderd.

Num. 26:14 Dit waren de geslachten van de Simeonieten: tweeëntwintigduizend tweehonderd.

I Kron. 4:39-43 Daarop gingen zij naar de ingang van Gedor tot aan het oosten van het dal, om weidegrond te zoeken voor hun kleinvee. Toen vonden zij een vruchtbare en goede weidegrond; het land was ruim, rustig en vreedzaam, want nakomelingen van Cham woonden daar vroeger. Deze bij name beschrevenen kwamen daar in de dagen van Hizkia, de koning van Juda. Zij vernielden de tenten en wonin-gen van hen die daar aangetroffen werden, en sloegen hen met de ban, tot op deze dag. Zij gingen daar in hun plaats wonen, want daar was weidegrond voor hun kleinvee. Ook gingen er van hen, dus van de nakomelingen van Simeon, vijfhonderd mannen naar het gebergte van Seïr. En Pelatja, Nearja, Refaja en Uzziël, de zonen van Jiseï, waren hun hoofden. Zij versloegen het overblijfsel van hen die van de Amalekieten ontkomen waren, en zij wonen daar tot op deze dag.

📖 Ri. 4:6 Zij stuurde een bode en liet Barak, de zoon van Abinoam, uit Kedes-Naftali, roepen en zei tegen hem: Heeft de HEERE, de God van Israël, niet geboden: Ga, trek op naar de berg Tabor en neem tienduizend man met u mee, van de nakomelingen van Naftali en van de nakomelingen van Zebulon?

📖 Ri. 4:10 Barak riep vervolgens Zebulon en Naftali te Kedes bijeen en hij trok te voet op met tienduizend man. Ook Deborah trok met hem op.

Ook de stam Zebulon heeft niet alle Kanaänieten verdreven uit het land Kanaän. Want in Ri. 1:30 staat dat de inwoners van Kitron niet verdreven werden en dat die Kanaänieten daar dus gewoon bleven wonen.

Het erfbezit van Issaschar

Net als bij het land dat aan Zebulon werd toegewezen, wordt hier ook nauwkeurig beschreven wat de landsgrenzen waren van het gebied dat aan Issaschar werd toegewezen.

Maar ook in deze toewijzing worden er eigenlijk geen steden genoemd. Dit weer in afwijking van de toewijzing van land aan de stam van Juda en Benjamin.

De stam van Issaschar krijgt land toegewezen in het noorden van het land Kanaän. Tussen het land van de stam van Zebulon en de Jordaan. Een vruchtbaar land. Dit was overigens ook al door vader Jakob geprofeteerd in Gen. 49 (zie tabel met vergelijkingen en profetieën over de twaalf stammen van het vol Israël)

Wikipedia schijft nog over de stam van Issaschar het volgende:

'Toen het verenigde Israël tijdens de regering van Salomo's zoon Rehabeam in twee koninkrijken uiteenviel, sloot de stam van Issachar zich aan bij Jerobeam, die tien stammen verenigde onder het noordelijke koninkrijk Israël.'

Toen Israël in 8e eeuw v.Chr. door de Assyriërs werd veroverd werd de stam, samen met de negen andere stammen van het koninkrijk, weggevoerd in ballingschap. De Bijbel bevat geen latere vermelding van de stam Issachar.'

Het erfbezit van Aser

Ook van het gebied dat Aser toegewezen krijgt worden de landsgrenzen nauwkeurig bepaald.

Wikipedia schrijft over de stam van Aser o.a. het volgende:

'De Stam van Aser was volgende de Hebreeuwse Bijbel één van de twaalf stammen van Israël. De stamvader van de stam was Aser, de jongste zoon van Jakob en Zilpa.'

Na de verovering van Kanaän door de Israëlieten wees Jozua het westelijke deel van Galilea toe aan Aser.

Uit de Bijbel wordt de afbakening van het grondgebied niet duidelijk beschreven en de vraag is of de stam wel één aaneengesloten grondgebied had.

☞ Ri. 5:14 Uit Efraïm kwamen zij, hun wortel ligt in Amalek. Achter u kwam Benjamin, onder uw volksgenoten. Uit Machir daalden wetgevers af en uit Zebulon wervers van krijgsvolk met hun schrijversstaf.

☞ Ri. 5:18 Zebulon is een volk dat zijn leven heeft versmaad tot de dood toe, Naftali evenzo, op de hooggelegen velden.

☞ I Kon. 12:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

☞ Ri. 1:30 Zebulon heeft de inwoners van Kitron en de inwoners van Nahalol niet verdreven. De Kanaänieten bleven te midden van hen wonen en werden tot herendienst gedwongen.

Wel wordt duidelijk dat de stam gebied had aan de Middellandse Zee die door lage temperaturen en overvloedige regenval tot de vruchtbaarste gebieden van Kanaän behoorde.

De stam van Aser was betrekkelijk weinig betrokken bij de verschillende conflicten die de Israëlieten uitvochten met hun burens en onderling.

Toen Israël een monarchie werd, steunde Aser het koningschap van Saul en diens zoon Isboset. Na Isbosets dood schaarde Aser zich achter David.

Nadat het koninkrijk Israël na Salomo's dood uiteenviel, koos Aser samen met negen andere stammen de zijde van Jerobeam en het noordelijke koninkrijk Israël. In 722 v.Chr. werd Israël veroverd door de Assyriërs en werden de inwoners, waaronder de stam van Aser, weggevoerd.

Sommige geleerden denken dat, door te benadrukken dat Aser en Gad zonen waren van Jakob en zijn dienstmeid, de Bijbel wil aangeven dat de leden van de stammen van Aser en Gad deels afstamden van niet-Israëlieten.'

Het erfbezit van Naftali

Ook van het gebied dat Naftali toegewezen krijgt worden de landsgrenzen nauwkeurig bepaald.

Het erfbezit van Dan

Ook van het gebied dat Dan toegewezen krijgt worden de landsgrenzen nauwkeurig bepaald, en de steden bij name genoemd.

Opvallend is dat de stam van Dan vond dat het hun toegewezen gebied te klein was. Daarom namen zij Lesem er ook bij in.

Heeft God Almachtig dan een foutje gemaakt met de toewijzing van het gebied aan de stam van Dan?

Was dit gebied inderdaad te klein voor het aantal zielen van de stam van Dan?

Of is dit een menselijke actie van ontevredenheid. Jalousie?

Wie zal het zeggen?

Jozua ontvangt Timnath-Serah

Nadat alle stammen van het volk Israël, een gebied in het land Kanaän toegewezen hadden gekregen, krijgt Jozua zelf ook een stad toegewezen, waarbij gezegd werd dat Jozua daar zelf om had gevraagd.

De plaats Timnath-Serah ook wel Timnath Heres genoemd schijnt gelegen te hebben bij de plaats Bethel in het hooggebergte van Efraïm.

Volgens de Joodse traditie is Jozua uiteindelijk ook in deze plaats begraven, net zoals zijn strijdmakker Kaleb daar ook begraven zou zijn. De Bijbel zegt over dat laatste echter niets.

Aanvulling

In Numeri 1 staat beschreven hoeveel mannen van twintig jaar oud en daarboven behoorden tot de verschillende stammen van het volk Israël. In totaal zijn dit 303.500 vijf mannen. Vrouwen en kinderen niet meegerekend.

In mijn ogen betekent dit dat het hele volk Israël in Numeri 1, dat is dus nà de uittocht in Egypte en aan het begin van hun veertigjarige woestijnreis, uit ruim één miljoen mensen bestaat.

Waarom noem ik dit getal?

Omdat in mijn ogen nogal eens snel over de verschillende wonderen en tekenen heen gelezen wordt die God Almachtig deed om dit volk Israël te voeden, te drinken te geven, te beschermen etc.

Als je dan in ogenschouw neemt dat het om (meer dan) één miljoen mensen gaat, dan word ik in ieder geval heel stil. Want dit zijn niet gewoon toevalligheden, dit zijn echt grote wonderen.

In de tabel op de paginal heb ik de bevolkingstoename of afname even naast elkaar gezet tussen de volkstelling uit Numeri 1 en de volkstelling uit Numeri 26, dat is aan het einde van hun woestijnreis, dus veertig jaar later:

Stam	Aantal mannen van 23 jaar en ouder vlgs. Num. 1	Aantal mannen van 23 jaar en ouder vlgs. Num. 26	Toename c.q. afname van het aantal mannen van 23 jaar en ouder in veertig jaar
Ruben	46.500	43.730	Min 2.770
Simeon	59.300	22.200	Min 37.100
Gad	45.650	40.500	Min 5.150
Juda	74.600	76.500	Plus 1.900
Issaschar	54.400	64.300	Plus 9.900
Zebulon	57.400	60.500	Plus 3.100
Jozef =			
Efraïm	40.500	32.500	Min 8.000
Manasse	32.200	32.200	Gelijk
Benjamin	35.400	45.600	Plus 10.200
Naftali	53.400	45.400	Min 8000
Dan	62.700	64.400	Plus 1.700
Aser	41.500	53.400	Plus 11.900

Tijdens de veertigjarige woestijnreis is het aantal mannen van twintig jaar en ouder afgenomen van 603.550 naar 601.630 mannen. Een afname van 1.820 mannen.

Is dat nu allemaal zo belangrijk?

Voor mij niet; ik vind het gewoon leuk om die getallen eens naast elkaar te zetten, maar verder neem ik het gewoon ter kennisgeving aan.

Overigens worden er in de Bijbel op nog twee plaatsen getallen genoemd van het totale volk Israël. En dat was toen koning David wilde weten uit hoeveel zielen het totale volk Israël bestond.

II Sam. 24:9 noemt een getal van 800.000 mannen die strijd konden voeren, waarvan de stam Juda 500.000 strijdbare mannen had.

I Kron. 21:5 noemt een getal van 1.100.000 strijdbare mannen waarvan de stam Juda er 470.000 bevatte. Volgens I Kron. 21:6 waren in deze laatste aantallen niet eens de mannen van de stam Levi en Benjamin meegenomen.

II Sam. 24:9 Joab gaf de koning het aantal van het getelde volk: er waren in Israël achthonderdduizend strijdbare mannen die het zwaard konden hanteren, en de mannen van Juda waren vijfhonderdduizend man sterk.

I Kron. 21:5 Joab gaf David het aantal van het getelde volk: er waren in heel Israël één miljoen honderdduizend man die het zwaard konden hanteren, en in Juda vierhonderdzeventigduizend man, die het zwaard konden hanteren.

En nogmaals: Het gaat hier alleen om strijdbare mannen. Geen vrouwen, meisjes, bejaarden, kinderen en babies meegerekend. In mijn beleving bestond het volk Israël in de tijd van koning David uit meer dan twee miljoen mensen.

Het verschil in aantallen tussen II Sam. 24:9 en I Kron. 21:5 valt volgens de Studie-Bijbel te verklaren doordat in de eerste tekst alleen de 'weerbare' mannen geteld zijn. Of te wel: David wilde weten hoe groot zijn leger was.

In de tweede tekst wordt een aantal genoemd van alle mannen die het volk Israël bevatte.

Als ik echter de twee teksten naast elkaar leg, lees ik niets over dat onderscheid want in beide teksten wordt gesproken over 'zij die het zwaard konden hanteren'

-----...-----

In dit negentiende hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua wordt gesproken over de stammen van Israël (net als in de voorgaande twee hoofdstukken).

Ik heb daarom een drietal feiten over deze stammen van het volk Israël op een rijtje gezet: de betekenis van de naam die zij bij hun geboorte meekregen (Gen. 29, 30 en 35); de woorden die vader Jakob op zijn sterfbed meegaf aan zijn zonen (Gen. 49); en de woorden die Mozes uitsprak over de stammen van Israël in Deut. 33.

II Sam. 24:9 Joab gaf de koning het aantal van het getelde volk: er waren in Israël achthonderdduizend strijdbare mannen die het zwaard konden hanteren, en de mannen van Juda waren vijfhonderdduizend man sterk.

I Kron. 21:5 Joab gaf David het aantal van het getelde volk: er waren in heel Israël één miljoen honderdduizend man die het zwaard konden hanteren, en in Juda vierhonderdzeventigduizend man, die het zwaard konden hanteren.

De betekenis van de namen bij hun geboorte (Gen. 29,30 en 35)	Genesis 49: de beloften die vader Jakob aan zijn zonen gaf	Deut. 33: de zegeningen van Mozes over de twaalf stammen van het volk Israël
<u>Ruben</u> betekent: zie, een zoon		
Gen. 29:32 Lea werd zwanger en baarde een zoon. Zij gaf hem de naam Ruben. Want, zei zij, de HEERE heeft mijn verdrukking gezien. Voorzeker, nu zal mijn man mij liefhebben.	(3-4) Ruben, jij bent mijn eerstgeborene, mijn kracht en de eerste vrucht van mijn mannelijkheid, de voortreffelijkste in hoogheid en de voortreffelijkste in sterkte. Onstuimig als het water als je bent, zul je niet de voortreffelijkste zijn, want je bent het bed van je vader ingeklommen, en toen heb je het geschonden. Hij is mijn sponde ingeklommen!	(6) Moge Ruben leven en niet sterven, en mogen zijn mannen groot in aantal zijn!

<u>Simeon</u> betekent: zie, gehoord; hij die luistert; hij wordt verhoord		
Gen. 29:33 Lea werd weer zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Omdat de HEERE gehoord heeft dat ik minder geliefd ben, heeft Hij mij ook deze zoon gegeven. Zij gaf hem de naam Simeon.	(5-7) Simeon en Levi zijn broers, hun wapens zijn werktuigen van geweld. Laat mijn ziel niet in hun geheim overleg komen, en mijn eer niet aan hun bijeenkomst deelnemen; want in hun woede hebben zij mannen doodgeslagen; en in hun moedwil hebben zij runderen de pezen doorgesneden. Vervloekt zij hun woede, want die is hevig, en hun verbolgenheid, want die is hard. Ik zal hen verdelen over Jakob en hen verspreiden in Israël.	
<u>Levi</u> betekent: aan niemand hechten		
Gen. 29:34 Nogmaals werd zij zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Nu, ditmaal, zal mijn man zich aan mij hechten; ik heb hem immers drie zonen gebaard. Daarom gaf hij hem de naam Levi.	(5-7) Simeon en Levi zijn broers, hun wapens zijn werktuigen van geweld. Laat mijn ziel niet in hun geheim overleg komen, en mijn eer niet aan hun bijeenkomst deelnemen; want in hun woede hebben zij mannen doodgeslagen; en in hun moedwil hebben zij runderen de pezen doorgesneden. Vervloekt zij hun woede, want die is hevig, en hun verbolgenheid, want die is hard. Ik zal hen verdelen over Jakob en hen verspreiden in Israël.	(8) Over Levi zei hij: Uw Tummim en Uw Urim zijn bij deze man, Uw gunsteling; U stelde hem op de proef in Massa, U riep hem ter verantwoording bij de wateren van Meriba. Hij zei over zijn vader en moeder: Ik zie hen niet. ij herkende zijn broers niet, en zijn zonen kende hij niet. Zij hielden namelijk Uw woord, en namen Uw verbond in acht. Zij zullen Jakob Uw bepalingen leren en Israël Uw wet, zij zullen reukwerk voor Uw neus leggen, en een offer dat geheel verteerd wordt op Uw altaar. Zegen zijn vermogen, HEERE, en wees het werk van zijn handen goedgezind; verbrijzel de heupen van wie tegen hem opstaan, en van hen die hem haten, zodat zij niet meer opstaan!
<u>Gad</u> betekent: geluk; de gelukkige		
Gen. 30:11 Toen zei Lea: Het geluk is gekomen! En zij gaf hem de naam Gad.	(19) Gad: een bende zal hem aanvallen, maar hij zal hen op de hielen zitten.	(20) Over Gad zei hij: Gezegend is Hij Die ruimte geeft aan Gad! Gad woont als een leeuw en verscheurt de arm, ja zelfs de schedel. Hij heeft zich van het beste voorzien, omdat daar het deel van de wetgever voor hem weggelegd was;

		hij kwam met de hoofden van het volk, hij voerde het recht van de HEERE uit, en Zijn bepalingen, samen met Israël.
<u>Juda</u> betekent: lofprijzing		
Gen. 29:35 Weer werd zij zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Ditmaal zal ik de HEERE loven. Daarom gaf zij hem de naam Juda. Toen hield zij op met baren.	(8-12) Juda, jij bent het, jou zullen je broers loven! Je hand zal rusten op de nek van je vijanden; voor jou zullen de zonen van je vader zich neerbuigen. Juda is een leeuwenwelp; van je prooi ben je opgestaan, mijn zoon. Hij heeft zich gekromd, zich als een leeuw neergelegd, als een leeuwin; wie zal hem doen opstaan? De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen. Hij bindt zijn jonge ezel aan de wijnstok en het veulen van zijn ezelin aan de edelste wijnstok; hij wast zijn kleren in wijnen zijn gewaad in druivenbloed. Zijn ogen zijn donker door de wijn en zijn tanden wit door de melk.	(7) Dit betreft Juda; hij zei: Luister, HEERE, naar de stem van Juda! Breng hem terug bij zijn volk, laten zijn handen sterk genoeg voor hem zijn, en wees hem een hulp tegen zijn tegenstanders!
<u>Issaschar</u> betekent: er is loon; huurling		
Gen. 30:18 Toen zei Lea: God heeft mij beloond, omdat ik mijn slavin aan mijn man gegeven heb. En zij gaf hem de naam Issaschar.	(14-15) Issaschar is een ezel met sterke beenderen, die tussen twee lasten ligt. Toen hij de rust zag dat die goed was, en het land dat het lieflijk was, boog hij zijn schouders om te dragen en verrichtte hij slaafse herendienst.	
<u>Zebulon</u> betekent: woning; verheven		
Gen. 30:20 Lea zei toen: God heeft mij, ja mij, een mooi geschenk gegeven; ditmaal zal mijn man bij mij komen wonen, want ik heb hem zes zonen gebaard. En zij gaf hem de naam Zebulon.	(13) Zebulon zal aan de zeekust wonen, ja, hij zal wonen aan de kust, bij de schepen, en zijn zijde zal naar Sidon gericht zijn.	(18) Over Zebulon zei hij: Verblijd u, Zebulon, over uw uittocht, en u, Issaschar, over uw tenten. Volken zullen zij naar de berg roepen. Daar zullen zij offers van gerechtigheid brengen, want zij zullen de overvloed van de zeeën opzuigen, en de dingen die onder het zand bedekt en verborgen zijn.

<u>Jozef</u> betekent: toevoegen; hij moge toevoegen		
Gen.30:23-24 en zij werd zwanger en baarde een zoon. Toen zei ze: God heeft mijn schande weggenomen! Zij gaf hem de naam Jozef en zei: Moge de HEERE mij nog een zoon geven! Betekenis van de naam Jozef: Er is in het Hebreeuws een woordspel tussen de naam Jozef en de Hebreeuwse woorden voor 'wegnemen' (vers 23) en 'toevoegen' of hij moge toevoegen	<u>Jozef</u> : (22-26) Jozef is een jonge vruchtbare boom, een jonge vruchtbare boom bij een bron. Elk van zijn takken loopt over de muur. Boogschutters hebben hem verbitterd, beschoten en hem gehaat, maar zijn boog bleef gespannen; zijn armen en handen bleven soepel door de handen van de Machtige van Jakob, – vandaar dat Hij de Herder is, de rots van Israël – door de God van je vader, Die je zal helpen, en door de Almachtige, Die je zal zegenen met zegeningen uit de hemel van boven, met zegeningen uit de watervloed, die beneden ligt, met zegeningen van borsten en baarmoeder. De zegeningen van je vader gaan de zegeningen van mijn vadersen te boven, tot aan de begerenswaardigheid van de eeuwige heuvels. Zij zullen zijn op het hoofd van Jozef, Ja, op de schedel van de gewijde onder zijn broers. Gen. 41:51Jozef gaf de eerstgeborene de naam <u>Manasse</u>. Want, zei hij, God heeft mij al mijn moeite en heel mijn familie doen vergeten. Gen. 41:52De tweede gaf hij de naam <u>Efraïm</u>. Want, zei hij, God heeft mij vruchtbaar doen worden in het land van mijn verdrukking.	(13) Over Jozef zei hij: Moge zijn land door de HEERE gezegend zijn, met het beste van de hemel, met dauw, en met het beste van de watervloed die beneden ligt; met de beste opbrengst van de zon, en met het beste wat de maan voortbrengt; met het voornaamste van de aloude bergen, en met het beste van de eeuwige heuvels; met het beste van de aarde en haar volheid, en met de goedgunstigheid van Hem Die in de doornstruik woonde. Laat het komen op het hoofd van Jozef, ja, op de schedel van de gewijde onder zijn broers! Hij heeft de pracht van de eerstgeborene van zijn rund, en zijn hoorns zijn hoorns van de wilde os; daarmee zal hij volken stoten, allemaal, tot aan de einden der aarde. Dit zijn de tienduizenden van Efraïm, en dit zijn de duizenden van Manasse!
<u>Benjamin</u> betekent: zoon van de rechterhand; zoon van geluk		
Gen. 35:18 18 En het gebeurde, toen haar ziel het lichaam verliet, want zij stierf, dat zij hem de naam Ben-oni gaf. Zijn vader gaf hem echter de naam Benjamin.	(49:27) Benjamin is een verscheurende wolf; 's- morgens verslindt hij zijn prooi, en 's avonds deelt hij buit uit.	(12) Over Benjamin zei hij: De door de HEERE beminde, hij zal onbezorgd bij Hem wonen. Hij zal hem heel de dag beschermen, en tussen zijn schouders zal Hij wonen!

<u>Dan</u> betekent : hij heeft recht verschaft		
Gen. 30:6 Toen zei Rachel: God heeft mij recht verschaft. Ook heeft Hij naar mijn stem geluisterd en mij een zoon gegeven. Daarom gaf zij hem de naam Dan.	(16-18) Dan zal over zijn volk rechtspreken, als een van de stammen van Israël. Dan zal een slang zijn op de weg, een adder op het pad, die in de hielen van het paard bijt, zodat zijn berijder achterovervalt. Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE!	(22) Over Dan zei hij: Dan is een leeuwenwelp, hij springt uit Basan tevoorschijn.
<u>Aser</u> betekent: gelukkig; voorspoedig; gezegend		
Gen. 30: 13 Toen zei Lea: Wat ben ik gelukkig! Want de vrouwen zullen mij gelukkig prijzen. En zij gaf hem de naam Aser.	(49:20) Aser: zijn brood zal overvloedig zijn, en hij zal koninklijke lekkernijen leveren.	(24) Over Aser zei hij: Moge Aser gezegend zijn met zonen; laten zijn broers hem goedgezind zijn en hij zijn voet in olie dompelen. Uw grendels zullen van ijzer en brons zijn; laat uw kracht zijn overeenkomstig uw dagen!
<u>Naftali</u> betekent: mijn strijd; ik heb gestreden of worstelaar		
Gen. 30:8 Toen zei Rachel: Ik heb een zware strijd met mijn zuster gevoerd, en ik heb ook gewonnen. Daarom gaf zij hem de naam Naftali.	(49:21) Naftali is een losgelaten hinde; hij laat schone woorden horen.	(23) Over Naftali zei hij: Naftali, wees verzadigd met goedgunstigheid, en vol van de zegen van de HEERE; neem het westen en het zuiden in bezit.

Hoofdstuk 20

De zes vrijsteden

Nadat het hele land Kanaän onder de stammen van het volk Israël verdeeld is, volgt in dit hoofdstuk de vaststelling van de steden die als vrijplaats aangewezen werden voor mensen die iemand 'per ongeluk' gedood hadden.

Dit zoals God Almachtig aan Mozes bevolen had in Ex. 21:12-14.

Maar daarbij geeft dit hoofdstuk ook een nadere invulling van dit gebod. Namelijk dat diegene die de dood bij een ander veroorzaakt had, naar de poort van die vrijstad moest gaan om daar zijn verhaal aan de oudsten van die stad te vertellen.

Die oudsten van de stad waren dan verplicht om die persoon tot hun stad toe te laten zodat hij daar mocht gaan wonen. Eventuele naasten van diegene die gedood was, mochten zich niet op die man wreken.

Daarbij wordt nog als regel gegeven dat diegene die de dood van zijn naaste op zijn geweten had, de stad niet mocht verlaten totdat hij terecht gestaan had voor de gemeenschap of totdat de hogepriester die op dat moment aangesteld was, sterft.

De vrijsteden aan de westkant van de Jordaan waren (Joz. 20:7) Kedes in Galilea, op het gebergte van Naftali. Sichem, op het gebergte van Efraïm. Kirjath-arba, dit is Hebron, op het gebergte van Juda.

De vrijsteden aan de oostzijde van de Jordaan (Joz. 20:8) waren: Bezer in de woestijn, op het platte land, voor de stam van Ruben. Ramoth in Gilead, voor de stam van Gad. Golan in Bazan, voor de stam van Manasse.

Voor de ligging van deze vrijsteden het kaartje op de volgende pagina.

Ex. 21:12-14 Wie iemand zó slaat dat hij sterft, moet zeker gedood worden. Maar voor het geval dat hij het er niet op toelagde, maar God het zijn hand liet overkomen, zal Ik voor een plaats voor u zorgen waar hij naartoe kan vluchten.

Maar wanneer iemand moedwillig tegen zijn naaste optreedt en hem met list doodt, moet u hem bij Mijn altaar vandaan halen, zodat hij zal sterven.

Joz. 20:7-8 Toen sonderden zij af: Kedes in Galilea, in het bergland van Naftali; Sichem, in het bergland van Efraïm; en Kirjath-Arba, dat is Hebron, in het bergland van Juda. En aan de overzijde van de Jordaan, ten oosten van Jericho, bestemden zij tot vrijsteden: Bezer, in de woestijn, op de hoogvlakte, van de stam Ruben; Ramoth in Gilead, van de stam Gad; en Golan in Basan, van de stam Manasse

Wat hebben deze vrijsteden mij te vertellen vandaag de dag. Wat is de geestelijke les die ik leer uit dit hoofdstuk?

In 'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis' heb ik het volgende over de belangrijkste volken geschreven die het land Kanaän bevolkte voordat het volk Israël het in bezit nam:

Uit de Bijbel weten we ook dat het volk Israël, Gods volk, altijd te maken heeft gehad met andere volken waartegen gestreden moest worden. Zo worden in Ex. 34:11 een aantal volken bij naam genoemd die elk voor zich ergens voor staan.

- De Amorieten worden vereenzelvigd met trots;
- De Kaänanieten worden vereenzelvigd met hebzucht;
- De Hethieten worden vereenzelvigd met angst';
- De Periziet worden vereenzelvigd met gebrek aan discipline;
- De Chiwwiet worden vereenzelvigd met slechtheid;
- De Jebusieten worden vereenzelvigd met onrecht.

Ex. 34:11 Houd u aan wat Ik u heden gebied. Zie, Ik zal de Amorieten, Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten voor u uit verdrijven.

De zes vrijsteden die in dit hoofdstuk genoemd worden zijn allemaal plaatsen die lagen in de gebieden van die oorspronkelijke volken.

Als je dan die lijn doortrekt zou je de zes vrijsteden kunnen koppelen aan de zes onhebbelijkheden waar die volken voor stonden. Dus: trots, hebzucht, angst, gebrek aan discipline, slechtheid en onrecht.

En zijn dit niet de zes grootste zonden in het leven van een mens?

Zijn dit niet de zes grootste zonden in mijn leven?

In Kol. 3:5 lees ik over vijf of zes grote zonden: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, hebzucht en afgoderij en

Kol. 3:5 Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is.

In I Kor. 6:10 worden ook weer een aantal van die zonden genoemd.

I Kor. 6:10 Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknapen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven.

Heeft het überhaupt zin om alle zonden van de mens bij name te noemen?.

Weet ieder mens niet voor zichzelf welke zonden in zijn leven een (grote) rol spelen?

-----...-----

Wat hebben die zes vrijsteden dan te maken met die zonden die ik hiervoor benoemde?

Ik geloof dat alle zonden die ik gedaan heb en kan doen samengevoegd kunnen worden in de onhebbelijkheden waar die oorspronkelijke volken uit het land Kanaän voor staan. Dus: trots, hebzucht, angst, gebrek aan discipline, slechtheid en onrecht.

Het doel van die vrijsteden was dat de dader van een moord daar zijn toevlucht kon zoeken en vinden totdat zijn zaak voor het gerecht gebracht was.

En is dat voor mij niet hetzelfde?

Ik leef hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed. Ik heb gezondigd. Ja, ik heb mij schuldig gemaakt aan alle zonden die ik hiervoor benoemd heb.

Toch mag ik leven. Ik ben als het ware die vrijsteden binnengerend om mijzelf te beschermen tegen het oordeel. En ik mag in die vrijsteden blijven leven totdat mijn zaak voor het gerecht gebracht wordt.

Er zal een moment komen dat de boeken geopend zullen worden door de Rechter (Openb. 20:12) en dat ieder mens die op aarde leeft en ooit op aarde heeft geleefd verantwoording moet afleggen van zijn daden. Dit geldt voor gelovigen **én** ongelovigen.

Maar zoals ik schreef in mijn vergelijking tussen het Goddelijk en het Nederlandse Rechtssysteem, zullen de aanklachten van diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus tijdens hun leven hier op aarde aangenomen hebben als hun Heiland en Verlosser, niet meer bestaan.

Maar ook al zijn die aanklachten van de gelovigen weg, dan zullen die gelovigen ook nog verantwoording moeten afleggen wat zij met dat geloof in God Almachtig hebben gedaan. (I Kor. 5:10-11).

Kortom: hier op aarde leef ik als het ware in de vrijsteden die God Almachtig ingesteld heeft. Dat ik ondanks mijn zonden en ongerechtigheden mag blijven leven.

Als de rechtszitting plaatsvindt dan komen zowel de aanklager (satan) als mijn Advocaat (Jezus Christus) aan het woord. En dan zal blijken of mijn verdediging stand houdt.

Of met andere woorden: heb ik tijdens mijn leven hier op aarde God Almachtig **in** Jezus Christus werkelijk aangenomen als mijn Heiland en Verlosser, of heb ik tijdens mijn leven hier op aarde Jezus Christus gewezen. Een andere mogelijkheid is er niet.

In het eerste geval is mijn *'lijst met aanklachten'* leeggemaakt door het bloed van Jezus Christus en staat de aanklager (satan) met legen handen. De Rechter zal dan vonnis vellen over de aanklachten die er niet meer zijn met als resultaat dat ik vrijgesproken zal zijn. (Kol. 2:13-14)

In het tweede geval is mijn *'lijst met aanklachten'* **niet** leeggemaakt door het bloed van Jezus Christus en staat de aanklager (satan) **niet** met lege handen. De Rechter zal dan vonnis vellen over de aanklachten die er wel degelijk zijn met als resultaat dat ik veroordeeld zal worden.

Zó zal het gaan gebeuren. Of het nu gelooft wordt of niet.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

II Kor. 5:10-11 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Over de veroordeling en wat deze inhoudt wordt veel gesproken in de Bijbel en het zal zeker geen sinecure zijn. (Luk. 9:43-48 bijvoorbeeld).

Die mens die hier op aarde God Almachtig **in** Jezus Christus afgewezen heeft, zal zichzelf in een **helse** fase gebracht hebben (zie ook Luk. 16:19-31) die heel lang kan duren.

Voor de mensen die in de tijd van Noach leefden en God afwezen hadden, heeft deze **helse** fase minimaal 2.500 jaar geduurd (I Petr. 3:18-20), voordat Jezus Christus naar het dodenrijk ging om ook hen het Evangelie te brengen.

2.500 jaar pijn alsof ik levend verbrand wordt.

2.500 jaar dat ik de wormen door mijn lijf voel gaan die mijn vlees opeten. Keer op keer.

Tóch geloof ik dat er ook voor **die** mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hier op aarde afgewezen hebben en zichzelf dus in een **helse** fase hebben gebracht, uiteindelijk verlossing komt. Dit wordt dus **NIET** door de kerken geleerd!.

Ik baseer dat ook op het feit dat God Almachtig mensen in een 'diepe slaap' houdt voor het Evangelie van Jezus Christus (Rom. 11:8, Jes. 29:10), zodat zij geen enkele interesse hebben in het geloof. Zoals God Zelf het hart van de Farao van Egypte verhardde en hij daarom het volk Israël niet uit Egypte wilde laten vertrekken.

En ik baseer dit op die tekst uit I Petr. 3:18:20. Want zoals Jezus Christus na zijn opstanding naar het dodenrijk ging om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen, zo zullen **alle** mensen (Gods schepping) die zich in dat hellevuur bevinden, door Jezus Christus worden bezocht om het Evangelie van Hem Zelf te horen.

En diegenen die zich **dan** bekeren (want wie zal zich NIET bekeren wanneer Hij een persoonlijke ontmoeting heeft met de hoogste HEER?) zullen alsnog in vrijheid worden gesteld (Fil.2:10-11)

Maar de keuze om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen blijft bij de mens liggen.

-----,-----

I Petr. 3:18-20 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Conclusie: De vrijsteden zijn voor mij een tijdelijke veilige plaats zodat de straf van God Almachtig over mijn zonden niet direct over mij uitgevoerd wordt.

Want gezondigd heb ik, en de straf heb ik verdiend. Dààr gaat het niet om.

Het is alleen dat ik, zolang ik leef hier op aarde, de mogelijkheid heb om mijn veiligheid in die vrijsteden te zoeken en te vinden.

Tót het moment komt dat mijn rechtszaak begint. En dàn zal de Rechter vonnis vellen in mijn zaak op basis van de aanklachten die de aanklager (satan) tegen mij verzameld heeft. En dàn zal het definitieve vonnis luiden: schuldig óf niet schuldig.

Heb ik Jezus Christus als Heer en Heiland aangenomen tijdens mijn leven in hier op aarde?

Dan zal het vonnis: NIET SCHULDIG luiden en vrijspraak zal volgen.

Wat een groot Evangelie heb ik.

En dàt Evangelie moet iedereen gehoord hebben zodat iedereen voor zichzelf die keuze kan maken.

Geloof ik dat Evangelie van Jezus Christus of geloof ik het niet.

Neem ik Jezus Christus aan als mijn Advocaat voor mijn komende rechtszaak of niet. Het antwoord is aan ieder persoonlijk!

Jezus Christus is mijn vrijstad!

-----...-----

Wat is het aannemen van Jezus Christus als mijn Redder en Verlosser?

Dat betekent dat ik erken dat ik een zondaar ben. En dat ik op basis van mijn zonden eigenlijk de doodstraf zou moeten krijgen, want dàt is de straf die God Almachtig gesteld heeft op het overtreden van Zijn wet. (Rom. 6:23)

Als ik Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser dat geloof ik en erken ik dat God Almachtig Zelf in Jezus Christus als Mens op aarde is gekomen om mijn zonden te vergeven en om mij te reinigen van al mijn ongerechtigheden. (Joh. 3:16)

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

📖 Joh. 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Daarvoor moest God Almachtig Zelf in de Mens Jezus Christus sterven in mijn plaats. Want ik had de doodstraf verdiend. De Mens Jezus Christus heeft nooit gezondigd op aarde. En op basis van de Goddelijke Rechtszitting zou Hij blijven leven. (Joh. 18:29)

Maar God Almachtig in de Mens Jezus Christus heeft Zijn vrijspraak ingeruild voor mijn doodstraf. Ik ben dus gekocht met het bloed van Jezus Christus dat Hij heeft moeten laten vloeien op het kruis van Golgotha! (I Kor. 7:23, Gal. 3:13)

Daarom mag ik leven op basis van wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan. De Mens Jezus Christus moest nu sterven op basis van at ik allemaal verkeerd had gedaan hier op aarde.

Het aannemen van Jezus Christus als Redder en Verlosser betekent dus dat ik de controle over mijn leven uit handen geef aan Jezus Christus omdat Hij bewezen heeft door Zijn leven hier op aarde, door zijn lijden hier op aarde, door Zijn sterven hier op aarde én door Zijn opstanding dat Hij alleen maar het beste met mij voor heeft.

Ik erken in mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus dat God mijn Pottenbakker is en dat ik de klei ben die op de draaischijf van de Pottenbakker ligt. (Jer. 18:3-4).

Met andere woorden: Ik erken dat ik gemaakt ben door God Almachtig en dat Hij het recht heeft om van mij te maken wat Hem het beste lijkt zoals Hij dit bepaald heeft in Zijn reddingsplan voor deze wereld.

☞ Joh. 18:29 Pilatus dan ging naar buiten, naar hen toe en zei: Welke aanklacht brengt u tegen deze Mens in?

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht; word dus geen slaven van mensen.

☞ Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,

☞ Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Hoofdstuk 21

De steden van de Levieten

Levi, de zoon van Jakob kreeg 3 zonen: Gerson, Kahath en Merari. Zij zijn de stamvaders van de Kahathieten, de Gersonieten en de Merarieten.

In dit eenentwintigste hoofdstuk worden aan de Levieten steden toegewezen **in** de gebieden die aan de twaalf stammen van het volk Israël waren toegewezen.

Zoals al eerder geschreven kreeg de stam van Levi zelf géén gebied toegewezen maar kregen de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse elk een gebied toegewezen in het land Kanaän.

Mozes had dit al aangegeven in Num. 18 vanaf vers 20 en in Deut. 10:9 en 18:2.

De Levieten waren namelijk door God Almachtig Zelf aangewezen om alles rondom de tempeldienst te vervullen. In de tijd van Jozua was dit nog de tabernakel.

Uit de Levieten waren de nakomelingen van Aäron aangewezen als plaatsvervangers voor alle eerstgeborenen van het volk Israël en middelaar tussen God en het volk, priesters dus. (Num. 3: 5-51).

Deut. 10:9 Daarom heeft Levi geen aandeel of erfelijk bezit met zijn broeders; de HEERE Zelf is zijn erfelijk bezit, zoals de HEERE, uw God, tot hem gesproken heeft.

Deut. 18:1-2 De Levitische priesters, de hele stam Levi, mogen geen aandeel of erfbezit hebben samen met Israël; de vuuroffers van de HEERE en Zijn erfelijk bezit mogen zij eten. Daarom mag hij geen erfelijk bezit hebben te midden van zijn broeders; de HEERE, Die is zijn erfelijk bezit, zoals Hij tot hem gesproken heeft.

In totaal werden er achtenveertig steden toegewezen aan de Levieten. Ze kregen niet alleen die steden maar ook de graslanden die daar omheen lagen (Joz. 21:42).

De zes vrijsteden die in het vorige hoofdstuk zijn beschreven vallen onder deze achtenveertig steden die aan de Levieten werden toegewezen.

In het kort komt de verdeling van de achtenveertig steden hier op neer:

De nakomelingen van Kahath kregen in totaal drieëntwintig steden toegewezen, waarvan er dertien steden werden toegewezen aan de nakomelingen van Aäron, de priesters dus.

Kirjat-Arba (Hebron) was in deze steden nog expliciet toegewezen aan één persoon, namelijk Kaleb. En ook de plaats waar de tabernakel opgezet was, Sichem, viel onder deze steden.

De nakomelingen van Gerson kregen in totaal dertien steden toegewezen.

De nakomelingen van Merari kregen in totaal twaalf steden toegewezen.

-----,-----

De belangrijkste geestelijke les die ik uit dit hoofdstuk trek is de trouw van God Almachtig aan Zijn volk Israël. Dit staat weergegeven in verzen 44-45.

Voor vandaag de dag is dit volk Israël nog steeds Zijn volk. Het volk Israël dat bestaat uit het vroegere twee-stammenrijk (Juda en Benjamin, de huidige Joden) en het vroegere tien-stammenrijk (de wedergeboren Christenen). Zie ook wat ik hierover schreef onder het thema 'eerstelingen – ambassadeurs' op pag. 17-22.

Kortom het volk Israël vandaag de dag bestaat voor mij uit de Joden zoals wij die kennen (twee-stammenrijk) en de wedergeboren Christenen (tien-stammenrijk).

Met andere woorden: Als God Almachtig dus spreekt over Zijn volk Israël voel ik mij direct persoonlijk aangesproken omdat ik een Israëliet ben uit het tien-stammenrijk. Is dit niet (meer) biologisch aantoonbaar dan toch zeker geestelijk (zie Rom. 4)

☞ Joz. 21:42 Deze steden waren stad voor stad met hun weidegronden eromheen. Zo was het met al die steden.

☞ Joz. 21:44-45 En de HEERE gaf hun rondom rust, overeenkomstig alles wat Hij hun vaders gezwoeren had. Niemand van al hun vijanden kon tegenover hen standhouden. Al hun vijanden gaf de HEERE in hun hand. Van al de goede woorden die de HEERE tot het huis van Israël gesproken had, is er niet één woord on vervuld gebleven: alles is uitgekomen.

Gods trouw in Zijn beloften die Hij gedaan heeft, staat voor mij als een paal boven water.

In dit eenentwintigste hoofdstuk wordt dat al weergegeven in de feiten die zich in een ver verleden hebben afgespeeld.

Ik kan echter getuigen uit feiten in mijn hedendaagse leven dat die kernwaarden van God Almachtig nog steeds even actueel zijn als vroeger.

Koning Salomo vertelt dit het volk Israël later nog eens heel duidelijk. I Kon. 8:56.

De wedergeboren Christenen van vandaag, bewijzen Gods trouw aan Zijn volk Israël nog steeds, met voorbeelden uit hun eigen leven.

📖 I Kon. 8:56 Geloofd zij de HEERE, Die Zijn volk Israël rust gegeven heeft, overeenkomstig alles wat Hij gesproken heeft! Niet één woord is on vervuld gebleven van al Zijn goede woorden, die Hij gesproken heeft door de dienst van Mozes, Zijn dienaar.

Hoofdstuk 22

Terugkeer van Ruben, Gad en de halve stam van Manasse

In Num. 26 worden de strijdbare mannen van het volk Israël geteld. Of te wel de mannen die twintig jaar en ouder waren en die het zwaard konden hanteren. (Num. 26:1-2)

Ruben had 43.730 strijdbare mannen. (Num. 26:7)

Gad had 40.500 strijdbare mannen. (Num. 26:18)

Manasse (totaal) had 52.700 strijdbare mannen. (Num. 26:34)

De telling van de strijdbare mannen van de stammen van het volk Israël is gedaan aan het eind van hun woestijnreis, na de uittocht uit Egypte. Veertig jaar later dus.

De stammen van Ruben, Gad en de halve stam van Manasse hadden Mozes gevraagd of zij aan de oostkant van de Jordaan hun bestaan zouden mogen opbouwen. (Num. 32).

Dat betekende dus dat zij hun grondgebied **NIET** in het land Kanaän kregen toegewezen, maar dat zij dus aan de andere kant van de Jordaan wilden blijven (het Overjordaanse).

Mozes stemde hierin toe onder de voorwaarde dat de strijdbare mannen van de stam van Ruben, Gad en de halve stam van Manasse eerst zouden meehelpen om het land Kanaän te veroveren.

Als dan de broeders van Ruben, Gad en de halve stam, van Manasse hun gebied hadden toegewezen gekregen en overwonnen hadden op de Kanaänieten, pas dan zouden deze mannen mogen terugkeren naar hun vrouwen en kinderen die dus aan de overkant van de Jordaan bleven.

Ik noem het aantal strijdbare mannen hiervoor even om aan te geven dat het niet een klein clubje mannen ging. We praten hier over minimaal 110.580 man, allemaal uit deze tweeënhalve stam van het volk Israël.

Num. 26:1-2 Het gebeurde nu na die plaag dat de HEERE tegen Mozes en tegen Eleazar, de zoon van de priester Aäron, zei: Neem het aantal op van heel de gemeenschap van de Israëlieten, van twintig jaar oud en daarboven, naar hun families, ieder die in Israël met het leger uittrekt.

Num. 26:7 Dit waren de geslachten van de Rubenieten; en het aantal van hen die geteld waren, was drieënveertigduizend zevenhonderddertig.

Num. 26:18 Dit waren de geslachten van de nakomelingen van Gad, overeenkomstig het aantal van hen die geteld waren: veertigduizend vijfhonderd.

Num. 26:34 Dit waren de geslachten van Manasse en het aantal van hen die geteld waren: tweeënvijftigduizend zevenhonderd.

Zolang de verschillende stammen bezig waren om het hen toegewezen gebied in het land Kanaän in te nemen, hielpen de strijdbare mannen van de stam van Ruben, Gad en de halve stam van Manasse hun broeders, waarbij zij in het begin hun 'huis' hadden in Gilgal (Joz. 14:6), en later in Silo, waar de tabernakel opgezet werd (Joz. 18:1).

-----...-----

Nu is echter het moment aangebroken dat heel het land Kanaän verdeeld is onder de stammen van het volk Israël en dat die gebieden overwonnen zijn en in bezit genomen zijn.

Zijn alle Kanaänieten verdreven uit het land Kanaän?

Uit verschillende teksten in het Bijbelboek Jozua blijkt dat er nog Kanaänieten achterbleven en woonden te midden van het volk Israël. Ik noem alleen Joz. 11:22 en Joz. 15:63.

Mijn inziens was dat **NIET** de bedoeling van God Almachtig, Die duidelijk had gezegd dat het **hele** land ingenomen moest worden en dat **al haar inwoners** verdreven zouden moeten worden (Ex. 23:29).

Jozua roept de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse bij elkaar om hen te bedanken voor hun inzet bij de in bezitname van het land Kanaän. Dat zij woord hebben gehouden en hun vrouwen en kinderen achtergelaten hebben aan de andere kant van de Jordaan om er eerst voor te zorgen dat hun broeders ook een nieuw onderkomen hadden in de gebieden die hen door het lot was toegewezen.

Want er was nu rust in het Beloofde Land. Rust die God Almachtig hen ook beloofd had (Joz. 21:44), en nu was dan de tijd dat de Rubenieten, de Gadieten en ook de halve stam van Manasse terug mogen keren naar hun eigen vrouwen en kinderen.

Maar voordat Jozua hen laat gaan, krijgen ze ook een waarschuwing mee.

Een waarschuwing die voor mij persoonlijk vandaag de dag nog net zo actueel is. Deze waarschuwing luidt:

Alleen, neem zeer nauwlettend de geboden en de wet in acht die Mozes, de dienaar van de HEERE, u geboden heeft, namelijk dat u de HEERE, uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat, Zijn geboden in acht neemt, zich aan Hem vasthoudt, en dat u Hem dient met heel uw hart en met heel uw ziel.' (Joz. 22:5)

☞ Joz. 14:6 Toen kwamen de nakomelingen van Juda bij Jozua in Gilgal. En Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keneziet, zei tegen hem: U weet zelf van het woord dat de HEERE tegen Mozes, de man Gods, over mij en over u gesproken heeft in Kades-Barnea.

☞ Joz. 18:1 Vervolgens verzamelde zich heel de gemeenschap van de Israëlieten in Silo, en zij zetten daar de tent van ontmoeting op, nadat het land aan hen onderworpen was.

☞ Joz. 11:22 Er bleef niemand van de Enakieten over in het land van de Israëlieten. Alleen in Gaza, Gath en Asdod zijn er overgebleven.

☞ Joz. 15:63 Maar de nakomelingen van Juda konden de Jebusieten, de inwoners van Jeruzalem, niet verdrijven. Daarom wonen de Jebusieten bij de nakomelingen van Juda in Jeruzalem, tot op deze dag.

☞ Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

☞ Joz. 21:44 En de HEERE gaf hun rondom rust, overeenkomstig alles wat Hij hun vaders gezworen had. Niemand van al hun vijanden kon tegenover hen standhouden. Al hun vijanden gaf de HEERE in hun hand.

Waarom is die waarschuwing voor mij nog net zo actueel als in de tijd dat Jozua deze woorden uitgesproken heeft?

Ten eerste spreekt Jozua deze woorden niet als eerste persoon uit. Heeft God Almachtig deze woorden Zelf ook niet uitgesproken door Mozes heen in Deut. 8:5-6 en Deut. 10:12-13?

Ten tweede besef ik maar al te goed dat God Almachtig wil dat de mens heerst over deze wereld waarbij het woordje 'heersen' het Hebreeuwse woordje 'Radah' is, dat **dienend leidinggeven** betekent. (Gen. 1 en 2).

Als de mens dan geschapen is naar Gods Beeld, is dit ook datgene wat God Almachtig voor de mens wil. (Gen. 1:26). Niet gediend willen worden maar zelf dienen, zoals Jezus Christus dat aangaf in Matt. 20:28, Luk. 22:27, Joh. 13:14, Fil. 2:7

Vragen die ik mij stel zijn:

- Wat is er op tegen om de wil van God Almachtig te doen?
- Wat is er op tegen om de geboden en inzettingen die God Almachtig aan de mens gegeven heeft, te doen?
- Wat wordt een mens slechter van het houden van Gods geboden en inzettingen?
- Is de wet van God Almachtig dan een juk voor de mens?
- Is God Almachtig dan ineens een dictator geworden?
- Is het volgen van de geboden en inzettingen die God Almachtig gegeven heeft een daad van 'wetticisme'?

In 'mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis' heb ik het volgende geschreven over het gehoorzamen van God:

'Toen ik in het examenjaar van mijn middelbare school zat was ik verliefd op stijldansen. Zeven dagen in de week was ik in de avond te vinden op de dansschool. Dit tot groot verdriet van mijn ouders want mijn schoolresultaten leden er gigantisch door. Dansen was mijn passie. Dansen was mijn leven.

Toen op een avond werd ik verliefd op een mooi meisje. Wat was ik gek op haar. En wekenlang dansten wij samen, (als zij er ook was) avond aan avond.

Maar na verloop van tijd kwam ze bij me en zei dat zij ook wel eens iets anders wilde doen dan dansen. En zei ze erachter aan: 'moet jij niet meer aandacht geven aan je school?, ik vind dat jij te vaak op de dansschool bent. Dat kan niet. Je kunt niet zeven avonden in de week dansen'.

☞ Joz. 22:5 Alleen, neem zeer nauwlettend de geboden en de wet in acht die Mozes, de dienaar van de HEERE, u geboden heeft, namelijk dat u de HEERE, uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat, Zijn geboden in acht neemt, zich aan Hem vasthoudt, en dat u Hem dient met heel uw hart en met heel uw ziel

☞ Deut. 8:5-6 Weet dan in uw hart dat de HEERE, uw God, u gehoorzaamheid bijbrengt zoals een man zijn zoon gehoorzaamheid bijbrengt, en neem de geboden van de HEERE, uw God,

☞ Deut. 10: 12-13 Nu dan, Israël, wat vraagt de HEERE, uw God, van u dan de HEERE, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te gaan, Hem lief te hebben en de HEERE, uw God, te dienen, met heel uw hart en met heel uw ziel, en de geboden van de HEERE en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, in acht te nemen, u ten goede?

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende diëren die over de aarde kruipen!

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor veeln.

☞ Luk. 22:27 Want wie is belangrijker: hij die aanligt of hij die bedient? Is het niet hij die aanligt? Ik echter ben in uw midden als Iemand Die dient.

☞ Joh. 13:14 Als Ik dan, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, moet ook u elkaars voeten wassen.

En wij spraken af dat ik nog maar drie avonden per week naar de dansschool zou gaan en dat ik meer aandacht aan mijn school ging geven.

De vraag is nu!: Ben ik minder naar de dansschool gegaan omdat ik het MOEST?

Neen; ik ging minder naar de dansschool omdat mijn grote liefde dit graag wilde. Het was geen kwestie van moeten. Het was een kwestie van willen. Ik wilde mijn meisje geen verdriet doen door tegen haar wensen in te gaan. Ik hield zo veel van haar dat ik niets wilde doen wat tegen haar zin was.

Zo is het ook met geloof en gehoorzaamheid. Als het moet komt er niet veel van terecht. Als je het zelf wilt uit liefde voor de Heer, om wat Hij allemaal gegeven heeft en nog steeds geeft, dan wordt het je grootste wens om je Geliefde te gehoorzamen.

Als je gaat beseffen wat het voor God geweest moet zijn om Zijn Zoon Jezus Christus over te leveren aan de mensen. Om Hem gemarteld te zien worden door de Joden in het Sanhedrin of door de Romeinse soldaten. Om Hem te zien sterven aan het kruis van Golgotha. En dat alleen om het goed te maken tussen jou en God. Tussen mij en God.

Wat wil ik dan nog meer zien? Wat wil jij dan nog meer zien?

Daarom geloof ik in God en probeer Hem zo goed als ik kan te gehoorzamen. Alleen om de reden dat ik Hem liefheb met alles wat ik heb.'

-----...-----

Overigens heeft Jezus Christus Zelf uitgebreid in de vier Evangelien gesproken over de wet van God Almachtig en hoe wij daar als mensen mee om mogen gaan.

Heeft Jezus Christus Zelf niet steeds weer geciteerd uit de Bijbel wanneer Hem het vuur aan de schenen werd gelegd door satan (Matt. 4:1-11), door de Farizeeërs, Sadduceeërs, de oudsten van het volk heen? (Luk. 19:46 bijvoorbeeld).

Heeft Jezus Christus Zelf niet elke keer weer de 'Halacha' ter discussie gesteld? Het aanvullende wetboek dat de Israëlieten zelf hadden gemaakt als aanvulling op de Bijbel?

☞ Fil. 2:7 maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.

Luk. 19:46 Hij zei tegen hen: Er staat geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed zijn, maar u hebt er een rovershol van gemaakt.

Ik heb daar bijvoorbeeld in 'mijn mijmeringen bij de vier Evangelien' het volgende over geschreven:

'De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.'

Wat wil ik hiermee zeggen?

Allereerst wil ik zeggen dat de Bijbel en de Bijbel **alleen** gezaghebbende woorden bevatten van God Almachtig Zelf.

Alle boeken geschriften en studies die mensen geschreven hebben over de Bijbel mogen **nooit** belangrijker worden dan de Bijbel Zelf. Want de Bijbel **is** God Almachtig in Jezus Christus. (Joh. 1:1-5). Elke Bijbeltekst die in de Bijbel staat geschreven is als de woorden die God **in** Jezus Christus Zelf uitspreekt.

Dat geldt niet en nooit voor boeken, geschriften en studies die door mensen geschreven zijn, met welke goede bedoelingen ook.

Zijn dan alle boeken, geschriften en studies over de Bijbel, die door mensen geschreven zijn onwaarheid?

Dat zeg ik niet.

In Matt. 23:23 zegt Jezus Christus Zelf dat men de Halacha niet hoeft te laten, maar dat de Bijbel voorop staat. De Bijbel is immers God Almachtige Zelf!

-----..-----

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

📖 Matt. 23:23 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten

God Almachtig vraagt door Jozua heen, aan de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse, om Hem niet los te laten; om de geboden en inzettingen te volgen die God door Mozes heen aan het volk Israël heeft gegeven. Want die geboden en inzettingen zijn er **voor het welzijn** van het volk.

Niet vanuit een kramp; niet om God Almachtig voor zich te winnen en daarmee hoger op een geestelijke ladder te kunnen komen; niet om daarmee de hemel te verdienen; maar uit liefde voor God in Jezus Christus alleen.

-----...-----

De afgelopen weken heb ik een boek gelezen dat mij door iemand was toegestuurd en waaruit ik in deze mijmeringen al vaker geciteerd heb. Dit was het boek *'het dwaze van God'* van Nik Ripken. Zeer aan te bevelen.

In dat boek is de schrijver op bezoek in (o.a.) Oost-Europa om daar te ontdekken hoe de gelovigen hebben kunnen standhouden in hun geloof ten tijde van de onderdrukking, vervolging en martelingen van het communistische regiem.

Op een gegeven moment staat een oude voorganger op en gaat naar het raam. Kijkt naar het oosten en zegt: *'de zon komt weer op in het oosten'*, waarop de schrijver zegt: *'hoezo? de zon komt toch altijd op in het oosten?'*

De oude voorganger zegt daarop: *'zoals het normaal is dat de zon in het oosten opkomt, is het normaal dat er vervolging, martelingen en verdrukking is voor de Christenen'*.

Deze uitspraak choqueerde mij. Want wat heb ik te maken met vervolging? Wat heb ik te maken met verdrukking? Wat heb ik te maken met martelingen? En dat allemaal omdat ik geloof en getuig van God Almachtig **in** Jezus Christus?

Maar als ik dit boek dan verder lees over de Christenen in China, in Rusland, in Oost Europa, in Islamitische landen; dat er miljoenen mensen zijn die dagelijks worden geterroriseerd vanwege hun geloof; dan word ik heel stil als ik beseft dat dit bij ons in Nederland helemaal niet het geval is.

En als vervolging en verdrukking net zo gewoon is voor miljoenen Christenen, net zo gewoon als dat de zon in het oosten opkomt; betekent dit dan niet dat de vrijheid waarin ik leef *'ongewoon'* of *'abnormaal'* is?

Het heeft mij opnieuw op mijn knieën gebracht om God Almachtig te danken voor de vrijheid die Hij mij gegeven heeft om over mijn geloof in God te spreken; om te getuigen van wie Jezus Christus is.

Ik moet je wel eerlijk zeggen dat mijn houding in deze wel veranderd is, want met de dankbaarheid die ik toon aan God Almachtig heb ik ook een schuldgevoel naar al die miljoenen Christenen die ook getuigen van Jezus Christus, maar die dit met de ergste onderdrukking en vervolging moeten bekopen, vaak tot de dood erop volgt.

Conclusie: Ik wil Gods geboden en inzettingen volgen omdat ik Hem *in* Jezus Christus liefheb. Omdat ik besef dat de straf die ik verdiend had op Jezus Christus Zelf terecht is gekomen. Sterker nog: dat Jezus Christus vrijwillig mijn straf op Zich heeft genomen zodat Hij moest sterven en ik mag leven.

Dàt alleen is de reden dat ik niets wil doen wat mijn Heer en God verdriet doet!

Dàt alleen is de reden dat ik zo goed mogelijk probeer te leven volgens de richtlijnen die God in de Bijbel heeft neergeschreven! Uit liefde voor Hem alleen!

En als iemand dat 'wetticisme' noemt, dan zeg ik: *'be my quest!'*

-----...-----

De Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse mogen na gedane arbeid (in Gods opdracht) naar huis terugkeren. En dat niet alleen; ze gaan ook nog eens met een grote rijkdom terug naar huis. Zeer veel vee, met zilver, met goud, met koper, met ijzer en met zeer veel kleren (Joz. 22:8)

Ik heb niets op heb met de zogenaamde *prosperity-leer*. De leer die zegt dat wanneer ik God Almachtig in alles gehoorzaam, ik ook rijk gezegend zal worden in aardse materiële zaken en gezondheid. Maar die *prosperity-leer* zegt óók dat wanneer ik bijvoorbeeld ziek wordt of sterf, of ongelukkige omstandigheden meemaak, dat dit het gevolg is van mijn zonden.

Ik geloof wél in de voorspoed die door God Almachtig gegeven wordt als ik Zijn geboden en inzettingen volg. Maar dan in termen van *'mijn levensmotor loopt lekker'*. Maar mijn *'geluk'*, gezondheid, materiële voorspoed bepaalt God en niemand anders.

De verhalen zijn legio in de Bijbel van mensen die al dan niet tijdelijk, behoorlijk negatieve omstandigheden over zich heen gestort kregen. (neem Jozef, Job, Abraham, Jeremia, Paulus en anderen).

 Joz. 22:8 zei hij tegen hen: Keer terug naar uw tenten met veel rijkdom en met zeer veel vee, met zilver, met goud, met koper, met ijzer en met zeer veel kleren. Deel de buit van uw vijanden met uw broeders

In Deut. 28 zet Mozes de zegeningen en de vloeken tegenover elkaar die gepaard gaan met het volgen van God Almachtig in Zijn geboden of in het afwijzen van God in Zijn geboden.

Ik geloof hierin.

-----...-----

Een persoonlijk getuigenis:

Ik ben in de jaren tachtig van de vorige eeuw mijn eigen bedrijf begonnen.

De eerste jaren waren op financieel gebied niet de eenvoudigste jaren. Het gebeurde regelmatig dat Sonja en ik met onze twee kleine kinderen (toen nog twee) niet meer dan vijftientig gulden in de week hadden om boodschappen voor te doen.

In die financieel niet gemakkelijke tijd kregen wij op een dag onderricht over het geven van *tienden*.

Het was goed onderricht, maar onze vraag was: *'hoe kun je nu tienden geven als je niet eens genoeg hebt om boodschappen van te doen'*. In die tijd hadden wij maandelijks vaak vijftienhonderd gulden aan vaste lasten en kwam er maar duizend gulden aan inkomsten binnen.

De leraar die ons onderrichtte zei toen het volgende: *'Maak een afspraak met God en houdt je daar aan, dan zal God jullie zelf wel overtuigen of het houden van dit gedeelte van de wet ook op jullie van toepassing is of niet'*.

En dat deden wij.

In gebed legden wij onze financiële moeiten bij Hem neer en vertelden Hem ook eerlijk hoeveel moeite het ons zou kosten om van het weinige dat wij hadden ook nog tienden zouden gaan betalen. Wij erkenden dat God het recht had op onze tienden en dat wij dit ook eigenlijk zouden moeten gaan doen, maar dat wij daarin tot nu toe in gebreke waren gebleven.

Daarom besloten Sonja en ik dat wij God hierin zouden gaan *'uitproberen'*. En dat bedoel ik niet spottend of sarcastisch maar dit deden wij heel respectvol en nederig. Wij wilden weten of de beloften van God in deze nog steeds golden.

Wij maakten de afspraak met God dat wij vanaf dat moment onze tienden zouden gaan betalen voor een periode van zes maanden. En na die zes maanden zouden wij onze financiën gaan evalueren om te zien of er ook verbetering in onze financiële omstandigheden te zien was.

Wat gebeurde er toen?

Onze financiële omstandigheden waren in die zes maanden **NIET** veranderd. Maar wij hebben ook geen aanmaningen gekregen of deurwaarders aan de deur gehad. Niets van dat alles.

Het belangrijkste dat **WEL** gebeurde was de blijdschap en de vrede die wij in ons hart kregen; ongekend groot.

Precies zoals Paulus in Fil. 4:6-7 beschrijft. Een vrede die alle begrip te boven gaat. Een vrede die onze harten en onze gedachten bewaakten in Jezus Christus.

Na die periode van zes maanden die wij met God afgesproken hadden zijn wij door gegaan met het betalen van onze tienden. En ook na verloop van tijd veranderden onze financiële omstandigheden en hebben wij een lange tijd van overvloed mogen genieten

-----...-----

Successtory zou je zeggen. En zij leefden nog lang en gelukkig.

Maar zo was het echter niet.

Na jaren in blijdschap onze tienden betaald te hebben, kwam er op een gegeven moment toch weer de klad in. Ik begaf mij weer op onzekere paden door een ander bedrijf te beginnen en weer kwamen wij in financieel sobere omstandigheden terecht wat er uiteindelijk toe leidde dat wij gestopt zijn met het betalen van onze tienden.

Ik denk dat wij in die tijd ruim drie jaren geen tienden hebben betaald. Ondanks het onderwijs dat wij hierover kregen. Ondanks het onderwijs dat ik zelf gaf aan de kerkelijke gemeente waar wij lid van waren.

De zorgen om de eigen financiën waren weer te groot geworden met als resultaat dat wij zelfs Sonja haar lievelingstekst niet meer konden beamen. Die tekst uit Matt. 6:26 die zegt dat wij ons geen zorgen moeten maken.

📖 Fil. 4:6-7 Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

📖 Matt. 6:26 Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw he-melse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven?

Dachten wij dan niet meer aan het betalen van onze tienden?

Zeker wel. Het lag ons zelf als een steen op het hart. Wij voelden ons schuldig naar God Almachtig toe dat wij zo zwak waren door geen tienden meer te betalen omdat wij onze privé financiën niet op orde konden krijgen. Ondanks wat God ons jaren daarvoor geleerd had.

Toen op een dag ontmoetten wij een voorgangersechtpaar. De contacten waren warm en we konden goed met elkaar overweg.

Op een dag zijn we met zijn vieren een eindje gaan wandelen. En zonder dat er een aanleiding voor was stopte de voorganger ineens en zei: *'Roelof, betaal jij je tienden?'*. Hij schaamde zich er zelfs voor om dit zo botweg aan mij te vragen.

Ik vertelde hem onze ervaringen met het betalen van tienden en moest uiteindelijk ook belijden dat wij al drie jaar geen tienden meer betaalden omdat wij vonden dat onze privé financiën dat niet toelieten.

Wij liepen verder. Die voorganger sprak niet verder over dit onderwerp; veroordeelde ons niet; moedigde ons ook niet aan om weer tienden te gaan betalen; niets van dat alles.

Het effect was echter wel dat door onze ervaringen te vertellen uit het verleden betreffende het omgaan met financiën en tienden dat Sonja en ik opnieuw besloten om onze tienden te gaan betalen, nadat wij onze schuld aan God Almachtig beleden dat wij Hem de afgelopen drie jaren niet vertrouwd hadden dat Hij in onze omstandigheden zou voorzien.

Het resultaat was verbluffend.

Binnen één maand veranderden onze omstandigheden gigantisch. Financieel ongezonde elementen werden verwijderd; zaken waar ik mij grote zorgen over maakte werden verwijderd en ik kreeg ander werk. En dat laatste was wel het grootste wonder, want enerzijds had ik nooit gedacht ooit weer voor de klas te staan en anderzijds had ik geeneens de juiste bevoegdheid om op die school te mogen werken.

Zoals ik al zei: Binnen één maand veranderde alles en kwamen wij in een veel ruimer financieel jasje te zitten waardoor wij aan onze verplichtingen ruimschoots konden voldoen.

Maar belangrijker was weer die vrede en blijdschap in ons hart waar ik hiervoor ook over sprak. Die vrede die ongekend is, zo groot.

Is nu alle opgelost? Leven wij nu op een roze wolk? Genietend van al het goede dat de wereld ons geeft?

Nee, nog niet.

Maar God Almachtig heeft ons nu de mogelijkheden gegeven om onze financiële verplichtingen na te komen om zodoende binnen niet al te lange tijd totaal financieel schuldevrij te zijn.

En dat is iets wat Sonja en ik veel tientallen jaren niet meer mee hebben gemaakt.

-----,,-----

Geldt dit nu voor altijd en geldt dit nu voor iedereen?

Dat geloof ik niet.

God Almachtig heeft dit item bij ons gebruikt om Zijn relatie met ons te verdiepen.

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig voor ieder mens zijn gereedschap klaar heeft liggen om dit ook bij en voor andere mensen te doen. En voor de tijd dat God dat nodig vindt.

Ik geloof wél dat geloof en gehoorzaamheid hand in hand gaan.

Zegt Jak. 2:26 ook niet dat geloof niet zonder werken kan?

Maar het gaat om de houding van het hart onder welke omstandigheden je gehoorzaamt.

Doe ik dit uit een kramp, uit angst, omdat het moet?

Dan zal mijn gehoorzaamheid weinig opbrengen.

Gehoorzaam ik uit **LIEFDE** voor God Almachtig, en gehoorzaam ik omdat ik niet anders meer wil en kan, dan zal mijn gehoorzaamheid in dankbaarheid worden aangenomen door God de Vader.

Voor mij heeft het houden van Gods inzettingen en verordeningen wel degelijk grote invloed op mijn mate van overvloed.

Maar terwijl ik dit schrijf denk ik ook gelijk weer aan al die miljoenen Christenen voor wie verdrukking, vervolging en martelingen net zo gewoon zijn is als dat de zon in het oosten opkomt.

 Jak. 2:26 Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood

Mijn overvloed, mijn gezondheid, mijn rijkdom in alles wat ik heb, mijn vrijheid waarin ik leef hier in Nederland, en noem maar op; hebben ik gekregen uit genade en uit genade alleen.

Het is absoluut **niet** normaal dat ik dit gekregen heb. Het is abnormaal dat ik dit gekregen hebben. Ik heb daar geen 'gemakkelijk' antwoord op, buiten dan dat God Almachtig in-control is en dat bepaalt wat goed is voor ieder mens persoonlijk.

-----...-----

Als laatste wil ik nog benoemen dat verdrukking, vervolging en martelingen tot de dood er op volgt, één kant van de medaille zijn.

De andere kant van dezelfde medaille is de overvloed en de rijkdom waarin wij leven.

Hoeveel mensen hebben God Almachtig niet de rug toegekeerd omdat zij Hem niet meer nodig denken te hebben? Zij hebben het té goed.

Een toegewijd leven aan God Almachtig **in** Jezus Christus vandaag de dag vraagt offers. Offers in de vorm van het niet mee willen doen in alles wat deze wereld ons aanbiedt. Lees: wat satan mij aan lekkernijen aanbiedt.

Zoals miljoenen Christenen '*apart*' zijn gezet (heiligen) vanwege hun geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus en daarom elke dag te maken hebben met lijden in de vorm van verdrukking, *vervolging en martelingen*, *zijn er ook miljoenen Christenen 'apart'* gezet (heiligen) vanwege hun geloof in Jezus Christus en daarom elke dag de '*heerlijkheden*', de '*immoraliteit*', de '*ongezeglijkheid*' en '*eigenwijsheid*' die de wereld hen op een gouden schaal aanbiedt, afwijzen.

De één doet dat op een meer radicale wijze dan een ander. De één heeft geen TV in huis, de ander wel. De één gaat niet naar de bioscoop, de ander wel.

Hoe iemand de geneugten van de wereld afwijst; er niet in gezogen wil worden; is een persoonlijke zaak.

Laat mij dat respecteren. Het gaat God Almachtig er om dat ik Hem **in** Jezus Christus liefheb met alles wat ik heb. Niet omdat het moet, maar omdat ik het wil.

Het altaar bij de Jordaan

Als de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse hun broeders hebben verlaten om met de zegeningen van de Heer terug te gaan naar de gebieden aan de andere kant van de Jordaan, waar zij hun leefgebied hebben, besluiten zij om voordat zij de Jordaan oversteken, een groot altaar voor de Here te bouwen. (Joz. 22:10)

Bij hun vertrek uit Silo waar zij de zegen van Jozua hebben ontvangen, nadat deze hen bedankt had en gewaarschuwd had om in de weg van de Here God Almachtig te blijven, willen zij hun erkentelijkheid naar God duidelijk maken in de vorm van een groot altaar.

Uit de teksten blijkt echter dat dit altaar **niet** bedoeld was om op te offeren, maar puur als herkenningsteken.

Maar zó wordt de bouw van het altaar door de andere stammen van het volk Israël niet opgevat, omdat dit altaar er precies zo uit ziet als het offeraltaar uit de tabernakel.

Zij zien de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse een altaar bouwen, en denken dat dit gebruikt gaat worden om op te offeren (tegen de bepalingen in die in Deut. 12 worden beschreven), terwijl zowel de bouw als het offeren alleen door de priesters gedaan mag worden.

Direct wordt er terug gedacht aan Achan die bij de inname van de stad Jericho (Joz. 7) een deel van de buit voor zichzelf behield terwijl God Almachtig dit heel duidelijk verboden had met als gevolg dat het volk Israël de nederlaag bij Ai te verduren kreeg. (Joz. 7).

Ook wordt verwezen naar Peor (Num. 25) waar het volk Israël ontucht bedreef met de dochters van Moab en wat leidde tot afgodendienst. Dat kostte uiteindelijk 24.000 Israëlieten het leven en wordt in Joz. 22:17 gezegd dat het volk Israël van die zonde nog steeds niet gereinigd was.

Dat '**niet gereinigd zijn**' kan te maken hebben met het verdriet om de 24.000 Israëlieten die om het leven kwamen en waarvan het volk Israël nog steeds in rouw was; maar die reiniging kan ook te maken hebben met de schande die over het volk Israël was gekomen door die ontucht.

📖 Joz. 22:10 Toen zij in het gebied van de Jordaan kwamen dat nog in het land Kanaän ligt, bouwden de nakomelingen van Ruben, de nakomelingen van Gad en de halve stam Manasse daar een altaar aan de Jordaan, een altaar groot om te zien. -

📖 Joz. 22:17 Was de ongerechtigheid van Peor, waarvan wij ons tot op deze dag niet gereinigd hebben, voor ons nog niet genoeg, hoewel daardoor de plaag in de gemeenschap van de HEERE kwam?

Toen de tweeënhalve stam dit altaar aan de oever van de Jordaan bouwden was de gedachte van het volk Israël dat wanneer de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse ook iets zouden doen dat tegen de regels van God Almachtig inging, dat het snel met de rust gedaan zou zijn. De rust die God Almachtig het volk Israël gegeven had nadat zij het land Kanaän ingenomen hadden (Joz. 21:44).

Of het dan cultuur is weet ik niet. Maar in plaats van dat men eerst gewoon eens gaat praten met elkaar, wordt gelijk een heel leger opgetrommeld zodat wanneer de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam Manasse inderdaad iets hadden gedaan wat tegen de wil van God Almachtig was, dit direct afgestraft kon worden.

De delegatie wordt geleid door de priester Pinehas (de zoon van Eleazar) en in die delegatie zijn verder opgenomen één leider uit elke stam van het volk Israël.

Zij roepen de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse ter verantwoording. En dan blijkt dat deze tweeënhalve stam dat altaar aan de oever van de Jordaan helemaal **niet** heeft opgericht om daar erediensten of offerdiensten te gaan houden.

Het altaar is alleen opgebouwd als herkenningsteken en als gedenkteken dat de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse wel degelijk bij het volk Israël behoren. Nu, maar ook straks als deze mensen niet meer leven en de stammen Israëls worden bevolkt door de nakomelingen.

Angst voor hun eigen broeders is dus de grondslag voor het bouwen van dit altaar.

De Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse zijn gewoon bang dat latere geslachten hen als tweederangs Israëlieten zullen bestempelen of misschien wel helemaal niet als Israëlieten willen erkennen. (Joz. 22:28)

Nogmaals: ik vind dit toch wel een opmerkelijke gang van zaken.

Waren het immers niet de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse **die voorop** gingen in de strijd om het land Kanaän in bezit te nemen? (Joz. 1:14). En hebben deze tweeënhalve stam niet **alles** gedaan van God Almachtig door Mozes heen had bevolen?

Maanden en maandenlang (en misschien zelfs wel jarenlang) zijn zij met hun broeders door het hele land Kanaän getrokken om het in bezit te nemen.

☞ Joz. 21:44 En de HEERE gaf hun rondom rust, overeenkomstig alles wat Hij hun vaders gezwoeren had. Niemand van al hun vijanden kon tegenover hen standhouden. Al hun vijanden gaf de HEERE in hun hand.

☞ Joz. 22:28 Daarop zeiden wij: Als het gebeurt dat zij morgen zo tegen ons en tegen de generaties na ons spreken, dan zullen wij zeggen: Kijk naar het evenbeeld van het altaar van de HEERE dat onze vaders gemaakt hebben, niet voor brandoffer, ook niet voor slachtoffer, maar het is een getuige tussen ons en u.

☞ Joz. 1:14 Uw vrouwen, uw kleine kinderen en uw vee zullen in het land blijven dat Mozes u aan deze zijde van de Jordaan gegeven heeft. Maar ú moet in slagorde oversteken, voor uw broeders uit, alle strijdbare helden, en u moet hen helpen,

En dan is het werk klaar en dan komt de angst dat zij niet voor volle Israëlieten zouden worden aangekeken? Waar komt die angst ineens vandaan?

-----,..-----

Hoe moeilijk is het schijnbaar om goed onderzoek te doen naar de beweegredenen van de ander en om goed naar elkaar te luisteren.

Hoe moeilijk is het om elkaar niet direct te veroordelen en te bestraffen.

Dat was in de tijd van Jozua al zo en dat was in de tijd van de eerste gemeenten ook zo, en vandaag de dag nog net zo!.

Altijd is het een moeilijke opgave geweest (zowel in Israël als in de christelijke gemeente) om goed om te gaan met de spanning tussen eenheid en zuiverheid (Joh. 17; II Kor. 6:14-18).

Neem alleen maar het houden van Gods geboden en inzettingen zoals ik aan het begin van dit hoofdstuk heb beschreven, terwijl in Matt. 18:15-20 zulke kostbare richtlijnen staan beschreven hoe met overtreders gesproken moet worden.

-----,..-----

Pinehas en de tien leiders van het volk Israël doen onderzoek naar de beweegredenen van de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse om dit altaar op deze wijze te bouwen aan de oever van de Jordaan. Zij luisteren naar de uitleg die daarbij wordt gegeven en zij geloven dit.

Daarop gaan Pinehas, de tien leiders en de strijders terug naar Silo, naar Jozua en Eleazar en vertellen alles wat zij gehoord en gezien hebben, waarop de Israëlieten God Almachtig loven en beloven om niet meer met een leger ten strijde te trekken tegen de Overjordaanse stammen zijnde de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse.

-----,..-----

Voor mij zit in dit gedeelte van dit tweeëntwintigste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua de belangrijke les om **niet direct** te reageren op wat verteld wordt door anderen.

Doe eerst zelf gedegen onderzoek en luister naar diegenen die beschuldigd worden.

📖 II Kor. 6:14-18 *Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.*

Uit dit hoofdstuk blijkt overduidelijk dat het volk Israël (de overige tien stammen) het helemaal bij het verkeerde eind hadden toen zij de Overjordaanse stammen ter verantwoording riepen.

Aan de andere kant kun je natuurlijk ook zeggen dat de Overjordaanse stammen deze discussie ook een beetje over zichzelf uitgeroepen hebben, omdat zij net als de andere stammen van het volk Israël *wisten*, dat er geen offeraltaren elders gebouwd mochten worden. Dat er maar één plaats was waar geofferd werd en dat was in de tabernakel die in Silo opgesteld stond.

Toch wil ik als laatste bij dit hoofdstuk opmerken hoe belangrijk het is om naar de stem van God Almachtig te luisteren.

Als Jozua, Eleazar en de leiders van het volk eerst op hun knieën waren geweest om God Almachtig te vragen wat de bedoeling van de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse was geweest met de bouw van dit altaar, zou God door Zijn Heilige Geest dan geen antwoord hebben gegeven? Zou het dan werkelijk noodzakelijk zijn geweest om direct met een leger strijders op de proppen te komen?

En dat geldt voor vandaag de dag nog precies zo.

Wanneer ik de tijd neem om naar God Almachtig te luisteren dan zouden zoveel eigen oordelen direct in de prullenbak gegooid kunnen worden.

Hoort dat ook niet bij het Christelijke leven?

Hoofdstuk 23

De vermaning van Jozua aan de oudsten

Het volk Israël is in rust. (Joz. 21:44). Het Beloofde Land Kanaän is ingenomen en verdeeld onder de stammen van het volk Israël en God Almachtig heeft alles gedaan wat Hij ook beloofd had te zullen doen. (Joz. 21:45)

Dan komt het moment dat Jozua oud is geworden en zijn einde hier op aarde voelt aankomen.

Maar voordat hij zal sterven roept hij nog éénmaal het hele volk Israël bij elkaar om hen toe te spreken.

Uit het vervolg van Joz. 23:1 blijkt dat Jozua niet het hele volk Israël bij zich roept, maar alleen de oudsten van het volk, de stamhoofden, de rechters en de beampten. Dus zeg maar de leiders van het volk.

Zijn boodschap is eigenlijk heel eenvoudig:

'Beste mensen, jullie hebben gezien en meegemaakt dat God alles heeft gedaan wat Hij beloofd had te zullen doen. Alle volken zijn verdreven uit het land Kanaän en jullie hebben allemaal jullie deel daarin gekregen.

Zolang jullie doen wat God de Almachtige van jullie vraagt en je niet inlaat met de goden van de omliggende volken door hen te gaan dienen, en je niet door het huwelijk vermengt met deze volken zal God de Almachtige jullie bescherming zijn en zal Hij ervoor zorgen dat jullie in rust kunnen wonen in het land dat God de Almachtige jullie gegeven heeft.

Doen jullie dat echter niet en ga je wel de afgoden van de omliggende volken dienen en ga je je wel door het huwelijk vermengen met de omliggende volken dan zal Gods bescherming van jullie wijken en dan zullen de afgoden en de omliggende volken een strik en een gesel voor jullie worden tot jullie verdwenen zijn uit dit goede land' (Joz. 23:13)

-----..-----

📖 Joz. 21:44 En de HEERE gaf hun rondom rust, overeenkomstig alles wat Hij hun vaders gezwoeren had. Niemand van al hun vijanden kon tegenover hen standhouden. Al hun vijanden gaf de HEERE in hun hand.

📖 Joz. 21:45 Van al de goede woorden die de HEERE tot het huis van Israël gesproken had, is er niet één woord on vervuld gebleven: alles is uitgekomen.

*📖 Joz. 23:1-2 Het gebeurde na veel dagen, nadat de HEERE Israël rust gegeven had van al zijn vijanden van rondom, en Jozua oud en op dagen gekomen was, dat Jozua heel Israël, zijn oudsten, zijn stamhoofden, zijn rechters en zijn beampten bijeenriep. Hij zei tegen hen: *Ik ben oud geworden en op dagen gekomen,**

📖 Joz. 23:13 weet dan zeker dat de HEERE, uw God, niet zal doorgaan met het verdrijven van deze volken uit hun bezit van voor uw ogen. Maar zij zullen een strik en een val voor u zijn, een gesel op uw zijden en prikkels in uw ogen, tot u verdwenen bent uit dit goede land, dat de HEERE, uw God, u gegeven heeft.

Ik heb hiervoor al geschreven wat er op tegen kan zijn om God Almachtig **in** Jezus Christus te dienen en zijn geboden en inzettingen te volgen; omdat deze alleen maar goed zijn voor de mens.

Wie wil er geen rust en vrede in zijn leven?

Wie wil er geen overvloed en gezondheid in zijn leven?

Wie wil er geen lang leven?

Wie wil niet dat zijn kinderen en kleinkinderen voorspoedig zijn?

Wie wil er niet wonen in een land waar geen (dreiging van) oorlog is?

Dat zijn toch zaken die ieder weldenkend mens hoog op zijn prioriteitenlijstje heeft staan?

Dat gold voor het volk Israël in de tijd van Jozua, maar dat geldt vandaag de dag nog net zo.

Maar zoals het volk Israël God Almachtig afwees en **wél** de afgoden van omliggende volken ging dienen, en zoals het volk Israël zich **wél** door het huwelijk vermengde met de omliggende volken, zo hebben de mensen in alle eeuwen (tot en met de dag van vandaag) God afgewezen.

Sterker nog; er zijn heel veel mensen die God Almachtig zelfs de schuld geven van alle trammelant en ellende in de wereld.

Hoe is het mogelijk.

Hoe is het mogelijk dat tegenover al het goede dat God Almachtig gegeven heeft **in** Zijn Zoon Jezus Christus, en al het goede dat God beloofd heeft te zullen doen, de mensen dit goede nieuws en al het goede toch overboord knikkeren.

Dan moet er toch een macht aan het werk zijn die de ogen van de mensen heeft gesloten en de oren van de mensen heeft dichtgestopt. Want elke rationeel denkend mens moet toch in staat zijn om het goede en het kwade tegen elkaar af te wegen en daarop zijn keuze baseren.

Dàt is nu precies wat er aan de hand is.

In Ef. 6:12 zegt Paulus dat de mens niet te strijden heeft tegen mensen van vlees en bloed maar dat de mens te strijden heeft tegen de machten en overheden uit het rijk der duisternis.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Deze machten en overheden (satan met zijn demonen) zijn het die **door** een mens heen werken en ervoor zorgen dat de mens Gods beloften en goede daden in twijfel trekt en zich afwendt van God Almachtig.

Kijk maar naar het verhaal hoe de eerste mens in het paradijs (Gen. 3) overstag ging voor de slang (is satan). Door de discussie aan te gaan; door twijfel in het hart toe te laten over wat God Almachtig gezegd en beloofd had te doen. En daarmee God afwees en het heerlijke leven in het paradijs op het spel zette.

Dat gebeurt vandaag de dag nog net zo, met als gevolg dat heel veel mensen weigeren te erkennen dat God Almachtig hen geschapen heeft om de goede werken te doen die God voorbereid heeft (Ef. 2:10).

Zij geloven liever dat zij afkomstig zijn uit één of andere hete soep! Over rationeel gesproken!

Omdat heel veel mensen God Almachtig aan de kant geschoven hebben staan zij nu open voor afgodendienst door te buigen voor beelden van steen en hout, door zich in te laten met allerlei vormen van afgodendienst als hekserij, vrijmetselarij, allerlei soorten -ismen, en noem maar op. En vergeet daarbij niet de grootste afgoden als geld en macht.

Wat ontzettend jammer dat zoveel mensen niet meer willen kijken en erkennen dat **alles** wat God Almachtig beloofd heeft in Zijn woord te zullen doen; **dat Hij dat ook gedaan heeft!**

God Almachtig heeft dus bewezen betrouwbaar te zijn. Hij heeft al lang en op diverse manieren bewezen dat Hij de mens liefheeft en alleen het goede voor die mens voor heeft. (Joh. 3:16)

Heel veel mensen stellen hun vertrouwen liever op afgoden van hout en steen, op geld en macht. Afgoden die nog nooit één woord hebben gesproken en dat ook nooit zullen doen. Afgoden die nog nooit voor geluk, vrede, overvloed, gezondheid en veiligheid hebben gezorgd en dat ook nooit zullen doen.

En toch stellen heel veel mensen hun vertrouwen daarop. Hoezo rationeel!

Uit het feit dat er zoveel mensen zijn die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen moet ik dus wel erkennen dat satan een machtig en groot werk heeft gedaan en doet. Want net als bij de eerste mens in het paradijs, zijn er heel veel mensen die God hebben ingeruild voor satan. Zonder dat ze dat in de gaten hebben.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Joh. 3:16 Want also lief heeft God de wereld gehad (lees : de mensen), dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Nu zullen er veel mensen opstaan om te zeggen dat zij helemaal niet in satan geloven of in zijn werk geloven.

Heel veel mensen zeggen helemaal **nergens** in te geloven.

Maar ik zeg hierbij dat **dàt** nu juist het hele plan van satan is.

Doordat satan de eerste mens in het paradijs verleid heeft om te gaan zondigen is de zonde in de hele wereld gekomen. Door die zonden van de mensen is satan in heerschappij gekomen over de wereld en alle mensen. Daarom wordt hij ook 'de overste van de wereld' genoemd (Joh. 12:31, Joh. 16:11).

Dat betekent dus dat **alle** mensen standaard (default) onder de heerschappij van satan vallen; **iedereen**, zonder uitzondering. Daarom zegt de Bijbel ook op een aantal plaatsen dat er onder de mensen niet één is die goed doet. (Ps. 14:1, Rom. 3:12)

-----...-----

In het geval van hoofdstuk drieëntwintig van het Bijbelboek Jozua, geeft Jozua heel duidelijk aan het volk Israël door, dat het volgen van God Almachtig door zijn geboden en inzettingen te houden, leidt tot al het goede dat God beloofd heeft.

Maar ook zegt Jozua dat wanneer de mensen God Almachtig loslaten en Hem niet meer volgen door Zijn geboden en inzettingen te volgen, God Zich zal terugtrekken van het volk Israël en Zijn bescherming over hen zal loslaten.

Dàt principe geldt vandaag de dag nog steeds.

Ik ben ervan overtuigd dat alle ellende die vandaag de dag (en door alle eeuwen heen trouwens) over de mensen is gekomen als oorzaak heeft, dat de mens God Almachtig **in** Jezus Christus heeft afgewezen en aan de kant heeft gezet.

En dàt houdt dus weer in dat satan, die de heerschappij over deze wereld heeft, gewoon kan doorgaan met wat hij altijd gedaan heeft, namelijk om mensen ertoe te brengen helemaal niet meer te willen kiezen tussen God Almachtig en andere goden.

Want satan wéét dat wanneer de mens niet openlijk voor God Almachtig kiest, hij dus onder de heerschappij van satan blijft. Met andere woorden:

Niet gekozen hebben **IS** dus gekozen hebben!

☞ Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

☞ Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

☞ Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

☞ Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

Wil de mens werkelijk een verandering in zijn omstandigheden en in zichzelf, dan is er maar één weg. En dat is het openlijk kiezen vóór God Almachtig.

Dat is openlijk geloven dat God Almachtig **in** Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om de kloof tussen Hem en de mensen door de zonde te dichten, zodat God Zijn bescherming en Zijn liefde weer over die mens kan laten gelden.

Er is géén ander weg. Of je dit nu gelooft of niet. Het was zo, het is zo en het zal altijd zo zijn.

En de mens die nog steeds weigert om God Almachtig aan te nemen zal er vanzelf wel een keer achter komen. Als het te laat is.

Want als die mens na zijn sterven hier op aarde beseft wat hij gedaan heeft, is er geen weg meer terug. Dan heeft die mens zichzelf **in een helse fase** gebracht waar niemand wil zijn.

Dat doet God Almachtig niet, dat doet de mens zelf. (Joh. 3:17, Joh. 3:18, Joh. 12:48)

-----,..-----

Conclusie: Ik heb in *mijn mijmeringen* bij dit Bijbelboek al eerder geschreven dat dit Bijbelboek op meerdere fronten één grote profetie is.

En dat blijkt ook weer in dit drieëntwintigste hoofdstuk.

Want zoals het volk Israël twee mogelijkheden kreeg voorgeschoteld om uit te kiezen, zo hebben de mensen die vandaag de dag op aarde leven uit dezelfde twee mogelijkheden te kiezen.

Kiest de mens voor God Almachtig **in** Jezus Christus; dan zal God alles doen wat Hij beloofd heeft te zullen doen in het voordeel van die mens.

Kiest de mens niet voor God Almachtige **in** Jezus Christus; dan zal God óók alles doen wat Hij beloofd heeft te zullen doen; maar dan in het nadeel van die mens. (Joz. 23:16).

De keuze is aan de mens. God Almachtig **in** Jezus Christus hééft al voor de mens gekozen. Nu wacht Hij op het antwoord van de mens.

-----,..-----

 Joh. 3:17 Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

 Joh. 12:47 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroor-delen, maar om de wereld zalig te maken.

 Joh. 12:48 Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.

 Joz. 23:16 Als u het verbond van de HEERE, uw God, dat Hij u geboden heeft, overtreedt, en andere goden gaat dienen en u daarvoor neerbuigt, dan zal de toorn van de HEERE over u ontbranden en zult u spoedig verdwenen zijn uit het goede land dat Hij u gegeven heeft.

Als ik besef wat God Almachtig allemaal voor mij heeft gedaan; door de straf die ik had verdiend op Zichzelf te nemen (immers ik ben één van diegenen die valt onder die Bijbeltekst uit Ps. 14:1 of Rom. 3:12 dat zegt dat er niemand is die goed doet);

Als ik besef dat ik door mijn zonden en ongerechtigheden de doodstraf had verdiend (zie mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 'overtreding van de wet leidt tot straf' pag. 32-35) maar deze niet hoeft te ondergaan doordat God Almachtig **in** Jezus Christus gestorven is voor mij..... (Kol. 2:13-14)

Als ik dat allemaal besef; zou het dan voor mij moeilijk zijn om te doen wat God Almachtig van mij vraagt?

Zou het dan moeilijk voor mij zijn om God Almachtig écht lief te hebben?

Voor mij is dat helemaal geen issue.

En als mensen sommige dingen die God Almachtig van mij vraagt 'wettisch' noemen of 'krampachtigheid' of uit de 'oude bedeling' of uit het 'oude testament'; be my quest.

Ik heb hierboven beschreven hoe en waarom ik God Almachtig in Jezus Christus dien met alles wat ik heb en ben.

Uit liefde alleen. Die liefde die mij doet zeggen:

**Alle eer en glorie zijn voor
God Almachtig in Zijn Zoon Jezus Christus,**

Halleluja!

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijik, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet.

Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Hoofdstuk 24

Verbondsvernieuwing in Sichem

In de voorgaande hoofdstukken werd al aangegeven dat Jozua oud was geworden en zijn einde voelde naderen. (Joz. 23:1-2).

Zo had Jozua de oudsten van het volk Israël, de stamhoofden, de rechters en de beambten bij zich geroepen om hen de laatste instructies over te brengen aangaande het dienen van de HEERE.

De plaats waar Jozua deze toespraak hield is niet bekend. Maar omdat de plaats waar Mozes zijn afscheidswaarden uitsprak tegenover de oudsten van het volk Israël, Silo was, zou dit een logische plaats kunnen wezen. Maar het kan ook Sichem zijn.

De Studie-Bijbel geeft hiervoor de volgende verklaring:

'De plaats van de toespraak in Jozua 23 wordt niet aangegeven. Het is mogelijk dat dit Silo was waar de tabernakel stond (Joz. 18:1), en waar Jozua zijn vorige toespraak hield (Joz. 22:1).

Het is echter denkbaar dat de plaats waar Jozua spreekt Timnat-Serach is, de woonplaats van Jozua (Joz. 19:49-51), al was daar waarschijnlijk geen gelegenheid om een grote groep mensen toe te spreken.

De Studie-Bijbel eindigt met de conclusie dat de toespraak die Jozua tot de oudsten en leiders van het volk Israël hield waarschijnlijk Silo was.'

In dit vierentwintigste hoofdstuk roept Jozua nogmaals de oudsten van het volk Israël, de stamhoofden, de rechters en de beambten bij zich.

Nu wordt echter **wel** verteld waar deze toespraak zou gaan plaatsvinden, want dit is in Sichem. (Joz. 24:1)

Waarschijnlijk heeft dit alles te maken met de verbondssluiting tussen God Almachtig en de mensen; Abraham (Gen. 12) en Jakob (Gen. 33-35).

-----..-----

☞ Joz. 23:1-2 Het gebeurde na vele dagen, nadat de HEERE Israël rust gegeven had van al zijn vijanden van rondom, en Jozua oud en op dagen gekomen was, dat Jozua heel Israël, zijn oudsten, zijn stamhoofden, zijn rechters en zijn beambten bijeenriep. Hij zei tegen hen: Ik ben oud geworden en op dagen gekomen,

☞ Joz. 18:1 Vervolgens verzamelde zich heel de gemeenschap van de Israëlieten in Silo, en zij zetten daar de tent van ontmoeting op, nadat het land aan hen onderworpen was.

☞ Joz. 19:49-51 Toen zij gereed waren met het in erfelijk bezit verdelen van het land, wat zijn grenzen betreft, gaven de Israëlieten aan Jozua, de zoon van Nun, een erfelijk bezit in hun midden. Op bevel van de HEERE gaven zij hem de stad waar hij om vroeg, Timnath-Serah, in het bergland van Efraïm. Vervolgens herbouwde hij die stad en ging er wonen.

☞ Joz. 24:1 Daarna verzamelde Jozua alle stammen van Israël in Sichem, en hij riep de oudsten van Israël, zijn stamhoofden, zijn rechters en zijn beambten, en zij stelden zich op voor het aangezicht van God.

Ik heb in het voorgaande al geschreven dat het dal waar Silo lag een goede akoestiek had, en dat een stem daar wel tot vijfhonderd meter ver kon reiken.

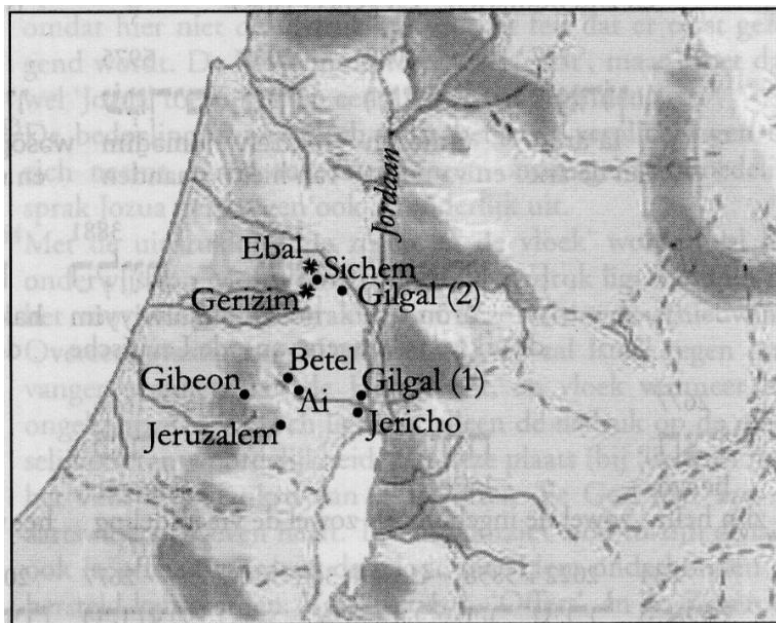
En als je het kaartje ziet waar Silo ligt dan zie je dat dit vlak bij de bergen Ebal en Gerizim ligt.

Ebal is de berg waar de hele wet van God Almachtig werd voorgelezen door Eleazar aan het volk Israël, nadat zij Ai hadden verslagen (Joz. 8). Het volk Israël stond daarbij op de hellingen van de berg Ebal en de berg Gerizim. Maar ook in Deut. 11:29 worden die bergen al genoemd.

Uit hoeveel mensen de groep bestond die hier bij Jozua kwam, is niet bekend, maar dat zullen er toch een aanzienlijk aantal zijn geweest: de oudsten van het volk Israël, de stamhoofden, de rechters en alle beambten.

En neem daar ook nog bij in ogenschouw dat het totale volk Israël inmiddels was uitgegroeid tot meer dan één miljoen mensen.

Deut. 11:29 Het zal gebeuren, wanneer de HEERE, uw God, u gebracht heeft in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen, dat u de zegen uit zult spreken op de berg Gerizim en de vloek op de berg Ebal.

In zijn toespraak aan de oudsten van Israël, zijn stamhoofden, de rechters en de beambten brengt Jozua in herinnering alles wat God Almachtig voor het volk Israël heeft gedaan.

- God Almachtig heeft Abraham door het hele land Kanaän laten gaan en zijn nageslacht talrijk gemaakt;
- God Almachtig gaf aan Abraham Izaäk;
- God Almachtig gaf aan Izaäk Jakob en Ezau. Ezau ging in het Seïr gebergte wonen (Gen. 32:3) en Jakob trok naar Egypte (Gen. 46);
- God Almachtig heeft Mozes en Aäron naar Egypte gestuurd om het volk Israël uit Egypte te leiden omdat de farao van Egypte hen niet wilden laten gaan;
- God Almachtig heeft het volk Israël dóór de Schelfzee veilig naar de overkant laten gaan en het hele Egyptische leger in die zee laten verdrinken;
- God Almachtig heeft het volk Israël veertig jaren lang door de woestijn laten trekken;
- God Almachtig heeft het volk Israël het land van de Amorieten gegeven door hen te verslaan;
- God Almachtig sloeg Balak, de zoon van Zippor, de koning van Moab en Bileam;
- God Almachtig heeft het volk Israël dóór de Jordaan veilig naar de overkant laten gaan;
- God Almachtig heeft de stad Jericho aan het volk Israël gegeven, net als de Amorieten, de Ferezieten, de Kanaänieten, de Hethieten, de Girgasieten, de Hevieten en de Jebusieten;
- God Almachtig heeft het volk Israël het Beloofde Land gegeven waar het volk Israël zich niet voor heeft ingespannen. Het volk Israël heeft immers niet de steden gebouwd waar zij nu in wonen. Het volk Israël heeft immers niet de wijngaarden aangelegd en de olijfbomen geplant.

📖 Joz. 23:1-2 Het gebeurde na vele dagen, nadat de HEERE Israël rust gegeven had van al zijn vijanden van rondom, en Jozua oud en op dagen gekomen

📖 Joz. 24:13 Zo heb Ik u een land gegeven waarvoor u zich niet ingespannen hebt, en steden die u niet gebouwd hebt, en u woont erin. U eet van wijngaarden en olijfbomen die u niet geplant hebt.

📖 Deut. 6:10-11 Wanneer het dan gebeuren zal dat de HEERE, uw God, u gebracht heeft in het land dat Hij uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft u te zullen geven – grote en goede steden, die u niet gebouwd hebt, huizen, vol van allerlei kostbare dingen, waarmee u ze niet gevuld hebt, uitgehakte putten, die u niet uitgehakt hebt, en wijngaarden en olijfgaarden, die u niet geplant hebt – en u gegeten hebt en verzadigd bent,

Maar naast de gebeurtenissen die hierboven worden genoemd zijn er nog talloze andere, waarin overduidelijk bleek dat God Almachtig strijd voerde voor Zijn volk Israël. Het volk Israël hoefde alleen maar te gehoorzamen en God te volgen.

Het belang bij deze opsomming van daden ligt niet zozeer bij die gebeurtenissen op zich, als wel dat het volk Israël hier totaal geen aandeel in had. Met andere woorden: het lag niet aan het volk Israël dat deze gebeurtenissen zo succesvol waren.

Het lijkt erop dat Jozua hier heel duidelijk een statement wil maken, dat waar het volk Israël zich nu bevindt, in alle rust (Joz. 23:1), dat dit **niet** te danken was aan de werken van het volk Israël, maar dat dit alleen en alleen te danken was aan God Almachtig.

In Joz. 24:13 zegt Jozua heel duidelijk dat God Almachtig het volk Israël een land heeft gegeven waarvoor zij zich **niet** hoefden in te spannen. Dat het volk Israël nu in huizen woont die zij zelf **niet** gebouwd hebben en dat zij eten van wijngaarden en olijfbomen die het volk Israël zelf **niet** geplant had. (zie ook Deut. 6:10-11)

Alle aandacht, eer en glorie komt God Almachtig toe.

Het is pure genade dat het volk Israël in het Beloofde Land mocht wonen.

Het was volgens het plan van God Almachtig dat het volk Israël op die plaats in die tijd was en van al het goede mocht genieten.

-----...-----

Als ik op de voorgaande pagina aan de hand van Joz. 24:2-13 al die punten opgeschreven heb van zaken die God Almachtig vóór Zijn volk Israël gedaan heeft, dan vraag ik mij af **hoe lang** mijn lijst zou zijn met geschiedenissen en voorvallen die God voor mij heeft gedaan. En dan doel ik nog niet eens op de geestelijke overwinningen die God **in** Jezus Christus mij bezorgd heeft.

Ik doel dan op overwinningen die God Almachtig voor mij heeft behaald in hele praktische aangelegenheden, in mijn omstandigheden.

En tel ik daar de geestelijke overwinningen en doorbraken bij op, dan zouden vele A4-tjes niet genoeg zijn om die allemaal op te schrijven.

Juist in dat kader herhaal ik hier wat Nik Ripken in zijn boek '*de dwaasheid van God*' allemaal schrijft over al die miljoenen Christenen die **NIET** hun geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus openlijk en vrij kunnen belijden. Al die miljoenen Christenen die vervolgd worden, verdrukt worden, geterroriseerd worden, gemarteld worden, vermoord worden om hun geloof in Jezus Christus.

De woorden die Jozua hier uitspreekt over wat God Almachtig allemaal voor het volk Israël heeft gedaan wijzen naar mijn eigen leven om te zien wat God allemaal voor mij heeft gedaan.

En tegelijk voel ik dan een diep verdriet en somberheid als ik denk aan mijn Christelijke broeders en zusters die zoveel moeten meemaken. Voor wie de verdrukkingen en de vervolgingen, om hun Christen zijn net zo gewoon zijn, als dat de zon elke morgen in het oosten opkomt.

En als ik dan lees hoe blij deze Christenen zijn met het kleinste geschenk, of ook maar de kleinste bemoediging dan zet mij dat aan het denken.

De verdrukten en achtervolgden Christenen zijn vaak al blij met een korst brood of dat zij hun gezinnen kunnen onderhouden; Wij hebben hier in het rijke westen onze kasten vol met eten en drinken, en moet je zien wat wij dan nog weggooien ook!

De verdrukten en achtervolgden Christenen zijn vaak al blij dat zij een ezel of een paard hebben om van de ene plaats naar de andere te komen, om samen met andere Christenen te kunnen zijn; Wij hebben hier in het rijke westen onze garages vol staan met auto's en willen vaak niet naar andere mensen gaan of een samenkomst bezoeken!

De verdrukten en achtervolgden Christenen zijn vaak blij dat zij mede-Christenen ontmoeten om elkaar te bemoedigen, om samen uit de Bijbel te lezen, om samen te bidden. Soms met gevaar voor eigen leven; Wij hier in het rijke westen scheuren onze kerken en gemeenten bij ook maar het kleinste verschil van mening.

De verschillen zijn zo enorm groot. De Christenen in de verdrukking hebben zo weinig van het materiële, maar zij hebben zoveel van het geestelijke.

Hoe is het mogelijk dat Christenen in China het als een theologische opleiding ervaren als zij minsten drie tot vier jaar opgesloten worden in de gevangenis vanwege hun geloof **in** Jezus Christus?

Waar hebben wij het dan over in het rijke westen?

In de pastorale begeleiding die Sonja en ik jarenlang hebben mogen geven aan broeders en zusters die dat nodig hadden, hebben wij de mensen vaak de opdracht gegeven om eens een vel papier te pakken en daarop alles te schrijven wat zij **wél** hadden, in plaats van alleen maar te kijken wat zij niet hadden.

Voor velen was één A4-tje niet genoeg om alle goeds op te schrijven.

-----,..-----

Als ik de woorden lees die Jozua uitspreekt tegen het volk Israël over hoe God Almachtig het volk Israël bewaard en beschermd heeft, en ik vergelijk dit met de gebeurtenissen in mijn leven, hoe God mij beschermd en bewaard heeft, dan kan ik niet anders concluderen dan dat dit vierentwintigste hoofdstuk van het Bijbelboek Jozua niet alleen over het volk Israël gaat, maar dat het ook over mij gaat.

Dat dit hoofdstuk over elke wedergeboren Christen gaat.

Buiten het feit dat ik mij een nakomeling acht van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël, zijn de overeenkomsten tussen wat Jozua hier zegt tegen het volk Israël en mijzelf te groot en te veel om dit allemaal te negeren, om te zeggen dat het hier NIET over mij persoonlijk gaat.

Dus: ogen en oren open, want er komt nog meer.

-----...-----

Jozua stelt voor om als antwoord op al die grote daden die God Almachtig voor Zijn volk Israël heeft gedaan;

- God Almachtig te vrezen;
- God Almachtig oprecht en trouw te dienen;
- Alle afgoden weg te doen

Ik geloof dat het vrezen van God Almachtig **niets** met angst te maken heeft, want angst komt in Gods woordenboek niet voor.

Angst is een pijl uit de koker van satan.

Vrezen voor God Almachtig betekent voor mij: ontzag hebben, respecteren, Hem erkennen al de Alfa en de Omega (Openb. 1:8). Hem te erkennen als de grote Pottenbakker die de klei (dat ben ik) op zijn draaitafel kneedt en draait tot het de vorm heeft die de Pottenbakker voor ogen heeft. (Jer. 18)

 Openb. 1:8 Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.

Ik schrijf het nogmaals: ik kan pas van God Almachtig **in** Jezus Christus gaan houden als ik onder de indruk ben gekomen van die Persoon; en als ik onder de indruk ben gekomen dan wil ik meer van die Persoon weten; en als ik steeds meer van God **in** Jezus Christus weet, dat ik dan liefde krijg voor die Hem.

En als ik liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus heb gekregen dan wil ik niets liever dan Hem plezieren en zeker geen dingen doen waarvan ik weet dat Hij er een hekel aan heeft.

Dàt is voor mij het oprecht en trouw dienen van Hem.

Dàt is voor mij een persoonlijke relatie hebben met God Almachtig.

Gehoorzaamheid komt voort uit liefde. Niet en nooit andersom.

Als ik dan een persoonlijke relatie heb met God Almachtig **in** Jezus Christus, dan mag ik er ook op vertrouwen dat Hij door Zijn Heilige Geest in mij aan het werk gaat.

Want ik ben nu eenmaal op deze aarde geboren onder de vloek. De vloek van de zonde van de eerste mens (Gen. 3) waardoor de hele wereld onder de heerschappij van de overste van deze wereld is komen te staan. (Joh. 12:31, Joh. 16:11)

De Heilige Geest zet mij echter over vanonder de heerschappij van satan naar de heerschappij van God Almachtig. Of te wel: van de dood naar het leven.

Want God Almachtig is de God van leven (Mark. 12:27) , satan is de god van de dood. Er is geen andere keuzemogelijkheid.

Als de Heilige Geest mij dan overzet van de dood naar het leven, dan moet / mag ik gereinigd worden van alles waarmee dat leven hier op aarde onder die vloek van de zonde mij besmet heeft.

Dat betekent dat ik gereinigd mag worden met het Bloed van Jezus Christus. (I Joh. 1:7) Het Bloed dat Jezus aan het kruis van Golgotha heeft doen stromen toen Hij daar gekruisigd werd omdat Hij daar stierf om te betalen voor mijn zonden. (Gal. 1:4)

Daar aan het kruis van Golgotha heeft de grote omwisseling plaatsgevonden. Hij stierf in de plaats van mij; Hij ging dood zodat ik kan leven.

Als ik over het bovenstaande eerlijk en goed ga nadenken dan kómt ik toch onder de indruk van God Almachtig **in** Jezus Christus? Waarom zou Iemand Zijn leven willen geven voor mij?

Het nadenken over het bovenstaande brengt mij bij het Koninkrijks denken; het Goddelijke geestelijk denken. Want in de wereld waarin ik leef is het bijna onmogelijk dat iemand zijn leven geeft voor een totaal 'onbekende'.

In het geestelijk denken, waarin de mens opgedragen wordt om te heersen ('Radah' = dienend leidinggeven) is geen plaats voor het eigen 'ik'.

In het werelds denken waarin het heersen, overheersen is geworden ('Mashal') is er geen plaats voor opofferende liefde. Want opofferende liefde is een kernbegrip dat satan niet kent.

En dan kom ik al snel bij het 'wegdoen van de afgoden'.

Nu zullen er veel mensen zijn die zeggen geen afgoden te hebben of te aanbidden. Zij hebben geen Boeddhabeelden bijvoorbeeld in de kamer staan; zij hebben geen 'huisaltaren' met kaarsen en iconen waarvoor zij zich buigen en aanbidden.

📖 Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

📖 Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

📖 Mark. 12:27 Hij is niet een God van doden, maar een God van levenden. U dwaalt dus erg.

📖 I Joh. 1:7 Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

📖 Gal. 1:4 Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader.

Toch is het in deze wereld de normaalste zaak van de wereld dat ik afgoden aanbidt.

In de meeste gevallen gaat het niet om stenen of houten afbeeldingen. De afgoden van deze '*moderne*' tijd zijn: macht, geld, hebzucht, dominantie, ambitie, toekomst, gezondheid, seksuele vrijheid, immoraliteit, eigen gereidheid en noem maar op.

Wie in het rijke westen maakt zich bij tijd en wijlen géén zorgen om zijn banksaldo? Of de hypotheek c.q. huur aan het eind van de maand betaald kan worden?

Wie in het rijke westen maakt zich géén zorgen om zijn gezondheid?

Wie in het rijke westen kijkt géén TV en laat al die naakte en halfnaakte mensen op zijn netvlies komen?

Wie in het rijke westen wordt niet besmet met het algemene denken dat alle relatievormen mogen en kunnen?

Wie in het rijke westen wordt niet besmet met de gedachte dat abortus een heel normaal voorbehoedsmiddel is?

En vul zelf maar verder in.

Al die bovenstaande wereldse afgoden (en er zijn er nog veel meer!) komen in het geestelijk denken niet voor. Sterker nog: zij komen in het Koninkrijk van God Almachtig niet voor.

Voor God telt er maar één ding: mijn hart; mijn ziel; mijn geest. Is deze van God? Of is deze (nog) van de overste van deze wereld, satan?

-----...-----

Jozua houdt het volk Israël een keuzemogelijkheid voor. Kiezen jullie voor God Almachtig, of willen jullie toch liever de afgoden van de '*moderne*' tijd volgen? De keuze is aan het volk Israël.

Dan volgt (in mijn ogen) één van de mooiste Bijbelteksten die ik ken. Jozua stelt de twee verschillende keuzemogelijkheden voor aan het volk Israël. Maar tegelijk maakt hij ondubbelzinnig **zijn** antwoord en keuze duidelijk (Joz. 24:15):

**'Maar wat mij en mijn huis betreft,
wij zullen de HEERE dienen!'**

 Joz. 24:15b *Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!*

Jozua is overtuigd van de goede bedoelingen van God Almachtig.

Hij is ervan overtuigd dat God Almachtig alleen het allerbeste voor heeft met hem. En Jozua baseert zijn keuze op de lijst met feiten waaruit blijkt dat God alleen het goede met de mens voor heeft. Ook voor mij.

Voor mij persoonlijk is deze keuze die Jozua maakt, de mijne. Want ook ik kan niet om de feiten heen. Ook ik kan niet anders dan bevestigen dat God Almachtig **in** Jezus Christus alleen het goede met mij voor heeft.

Daarom proclameer ik met Jozua die mooie woorden: **'Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!'**

En of mijn kinderen zich nu tot de levende God Almachtig bekeren of niet; mijn proclamatie blijft dezelfde. Iedereen zal, mag en moet dit weten. En speciaal mijn kinderen. (Deut. 6:4-9)

Maar die vraag ligt er ook voor jou.

Twijfel jij nog aan al wat God Almachtig voor jou heeft gedaan?

Misschien is jouw lijst met negatieve dingen die jij meegemaakt hebt of meemaakt in dit leven wel groter dan de positieve dingen. Misschien ben jij wel zo ziek, gehandicapt, of zit jij zo in de financiële en/of relationele problemen dat je het zicht helemaal kwijt bent geraakt op God Almachtig.

Mijn oproep is dan om jouw gevoelens over God Almachtig, over Jezus Christus, bekend te maken bij Hem. Ook als je boos bent op God, of verdrietig of verbitterd.

Zegt Jezus Christus Zelf niet dat Zijn last licht is en Zijn juk niet zwaar is? Zegt Jezus Christus Zelf niet dat diegenen die bij Hem aankloppen, opengedaan zal worden? Dat wie bidt, ontvangen zal? (Matt. 11:30, Luk. 11:10)

Dat jij getekend bent door het leven en de omstandigheden; dat jij niemand meer gelooft en iedereen wantrouwt; maakt het normaal gesproken misschien onmogelijk dat jij je richt tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Mijn dringende oproep is om dit tóch te doen.

Ik ben er van overtuigd dat Jezus Christus Zich aan jou persoonlijk zal bekendmaken door de Heilige Geest. Tenminste als je Hem dat vraagt in oprechtheid. En die oprechtheid laat het echt wel toe dat je twijfelt, dat je teleurgesteld of verbitterd bent, dat je wantrouwend bent geworden.

Deut. 6:4-9 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tus-sen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Luk. 11:10 Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en wie klopt, voor hem zal er opengedaan worden.

Vertel het de HEER eerlijk en laat Hem toe in je leven.

Je zult zien dat er verandering gaat optreden. Is het niet direct in de omstandigheden, dan zeker in jou zelf, waardoor je anders tegen al jouw ongerief gaat aankijken.

-----,-----

Het volk Israël is overtuigd. Zij kunnen niet om al die feiten heen. Dat God Almachtig al die grote tekenen voor hun ogen heeft gedaan; dat God al die vreemde volken voor hun ogen uitgedreven heeft. En zij antwoorden in Joz. 24:16 dat zij de HEERE zullen dienen. Dit is overigens de eerste keer dat zij die uitspraak doen in dit hoofdstuk.

Jozua kent zijn pappenheimers. Is hij niet veertig jaar met het volk Israël als dienstknecht van Mozes door de woestijn getrokken? Heeft hij niet al het geklaag en gemopper van het volk Israël gehoord en gezien? Heeft hij niet meegemaakt hoe het volk Israël het gouden kalf maakte om dat te aanbidden?

Jozua is kritisch wanneer hij zegt: *'U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is heilig God'* (Joz. 24:19)

Maar weer zegt het volk Israël: *'Wij zullen voorzeker de HEERE dienen (Joz. 24:21)'*. Dat is de tweede keer in dit hoofdstuk dat het volk Israël openlijk proclameert de HEERE te zullen dienen.

Als antwoord op de uitspraken van het volk Israël dringt Jozua er bij het volk op aan om wanneer zij dus zo proclameren de HEERE te zullen dienen, dat zij dan direct alle afgoden uit hun leven weg moeten doen en om hun hart te richten op de HEERE.

En voor de derde keer in dit hoofdstuk spreekt het volk die woorden uit: *'Wij zullende de HEERE, onze God dienen en wij zullen Zijn stem gehoorzamen'*. (Joz. 24:24)

-----,-----

In de Bijbel staat op meerdere plaatsen dat op het getuigenis van twee of meer een zaak vast staat. Overigens is dit in het Nederlands rechtssysteem ook zo.

Het volk Israël spreekt in dit hoofdstuk drie maal uit dat zij de HEERE, de Almachtige God zullen dienen en Zijn stem zullen gehoorzamen.

Dat betekent dat dit een vaststaand feit is geworden. Deze zaak staat zo vast als een huis.

 Joz. 24:16 Toen antwoordde het volk en zei: *Er is geen sprake van dat wij de HEERE zouden verlaten om andere goden te dienen.*

 Joz. 24:19 Toen zei Jozua tegen het volk: *U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een na-ijverig God. Hij zal uw overtreding en uw zonden niet vergeven.*

 Joz. 24:21 Daarop zei het volk tegen Jozua: *Nee, wij zullen voorzeker de HEERE dienen.*

 Joz. 24:24 Het volk zei tegen Jozua: *Wij zullen de HEERE, onze God, dienen en wij zullen Zijn stem gehoorzamen.*

Zij beroepen zich op de goedheid van God Almachtig, erkennen Hem als de Enige HEERE, en zij willen nog veel meer van het goeds ontvangen dat God heeft klaarliggen.

Overigens staat de belofte van het volk Israël vast **als** zij de HEERE blijven dienen en Zijn stem gehoorzamen.

De andere kant van dezelfde medaille is dat de belofte óók inhoudt dat wanneer zij van God Almachtig weggaan en niet meer Zijn stem gehoorzamen, Joz. 24:20 geldt. Dan ontvangt het volk Israël niet het goede, maar zullen zij het kwade over zich heen krijgen.

📖 Joz. 24:20 Als u de HEERE zult verlaten en vreemde goden gaat dienen, zal Hij Zich van u afkeren; Hij zal u kwaad doen en Hij zal u vernietigen, nadat Hij u goedgedaan zal hebben.

Jammer genoeg is dit ook gebeurd nadat Jozua en Eleazar overleden waren. Het volk Israël keerde zich zó van God Almachtig af, dat God hen uiteindelijk zelfs heeft verbannen.

Maar op dit punt in de geschiedenis zeg het volk Israël '**JA**' op Gods beloften. En als bewijs dat het volk deze belofte naar Jozua heeft gedaan, dat het de HEERE zal dienen en Zijn stem zal gehoorzamen, schrijft Jozua deze woorden in het wetboek van God Almachtig. Dit zal waarschijnlijk een aanvullend document zijn geweest dat bij het wetboek gevoegd wordt.

Jozua sluit met het volk Israël aan het eind van Zijn leven een verbond. Een krachtige belofte dat het volk Israël de HEERE God niet zal verlaten en Hem zullen blijven dienen, waarna Jozua de oudsten van het volk, de stamhoofden, de rechters en de beambten wegstuurt; ieder naar zijn erfelijk bezit.

Dit waren de laatste woorden van Jozua die hij gesproken heeft als bemoediging en als waarschuwing naar het volk Israël toe.

-----...-----

Wat is nu de geestelijke les van dit Bijbelgedeelte?

Voor mij persoonlijk is dit dat de keuze die ik gemaakt heb om God Almachtig **in** Jezus Christus te dienen en om Zijn stem te gehoorzamen, geen vrijblijvende keuze is. Want wanneer twee mensen elkaar iets beloven schept dit verwachtingen. Wanneer één van de twee die belofte schendt, mag de ander hem daar op aanspreken. Dit is in een verbond tussen God en mijzelf net zo!

Een keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus is een 'levensgevaarlijke' keuze. Het kost mij namelijk mijn leven. Het leven zoals ik dat gewend was om te leven. Want dat leven leefde ik volgens de wetten en verordeningen die 'de overste van deze wereld' bepaald heeft. En dat zijn niet de wetten en inzettingen die gelden in het Koninkrijk van God.

In Gal. 2:20 zegt Paulus dat hij gestorven is mét Jezus Christus. Dat betekent dat hij afstand heeft gedaan van dit wereldse leven. Hij is als dood voor de wereld.

Maar daar blijft het niet bij. Want diezelfde tekst uit Gal. 2:20 zegt ook dat hij is opgestaan mét Jezus Christus. Dat betekent dat hij zijn intrede heeft gedaan in het Koninkrijk van God Almachtig.

Het 'oude' bestaat niet meer, het 'nieuwe' is gekomen. (II Kor. 5:17) Geen afgoden meer die mijn leven beheersen en die mij angstig en onzeker maken wanneer ik niet voldoe aan de criteria die de wereld stelt.

Nu heb ik nog maar één stem te volgen, de stem van de HEERE die alleen maar goeds met mij voor heeft. Alle vijandelijke volken heeft God Almachtig **in** Jezus Christus uit mijn leven weggedreven. Zij hebben geen vat meer op mij.

Ik heb dat verbond óók met God Almachtig **in** Jezus Christus gesloten. Ik wil geen inwoner (meer) zijn onder de heerschappij van 'de overste van de wereld' (Joh. 12:31, Joh. 16:11).

Ik wil een inwoner zijn onder de heerschappij van God Almachtig. Daarvoor erken ik dat God, Die Eén is, mijn Maker en Heiland is en dat Hij voor mij zorgt.

Voordat ik tot bekering kwam heb ik alles wat God Almachtig verboden heeft, gedaan. Het heeft mij tot een lichamelijk en geestelijk wrak gemaakt dat niet meer wilde leven. De puinhoop in mijn leven was zó groot dat ik er geen toekomst meer in zag.

Maar God Almachtig heeft dominee van de Groep in 1985 gebruikt om rechtstreeks tot mijn hart te spreken waardoor ik dezelfde keuze voorgelegd kreeg als het volk Israël in dit Bijbelhoofdstuk.

Ik had geen lijst met feiten die God Almachtig allemaal in mijn leven had gedaan. Ik had alleen het ultieme bewijs dat ik zelf er een enorme puinhoop van had gemaakt; dat ik iedereen tegen mij in het harnas had gejaagd; dat ik heel veel mensen onnoemlijk veel pijn en verdriet heb bezorgd en dat ik zelf uiteindelijk door alle ellende geen uitzicht meer zag.

Maar God Almachtig reikte mij Zijn hand; en ik heb die laatste reddingshalm gegrepen. Ik kon alleen maar zeggen: **Ja HEER!**

Meer kwam er niet uit; daar was ik té kapot voor. Maar voor God Almachtig was het voldoende om mij op te richten; stap voor stap.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

De genezing, de vergeving, de verzoening; het is een proces van heel veel jaren geworden.

Geen gemakkelijke jaren maar wel jaren die werden gevoed door Fil. 4:7 Een vrede die alle begrip te boven gaat. (zie ook 'mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën')

Jozua en Eleazar sterven

Het Bijbelboek Jozua besluit met het vermelden dat Jozua overleed, dat Eleazar de priester overleed en dat de botten van de overleden Jozef die uit Egypte waren meegenomen, werden begraven op het stuk grond dat Jakob destijds voor honderd geldstukken had gekocht van Hemor, de vader van Sichem (Gen. 33:19). Het stuk grond dat Jakob had genoemd: **De God van Israël is God**

En Israël diende de HEERE al de dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten die lang na Jozua leefden en die wisten van al de daden van de HEERE, Die Hij voor Israël verricht had (Joz. 24:31)

📖 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

📖 Gen. 33:19-20 Hij kocht het stuk land waarop hij zijn tent gezet had voor honderd geldstukken van de zonen van Hemor, de vader van Sichem. Hij richtte daar een altaar op en gaf het de naam: De God van Israël is God.

📖 Joz. 24:31 Israël diende de HEERE al de dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten die lang na Jozua leefden en die wisten van al de daden van de HEERE, die Hij voor Israël verricht had.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Nawoord

De *'mijmeringen bij het Bijbelboek Jozua'* zijn één grote openbaring voor mij geworden.

De Heilige Geest heeft door dit Bijbelboek de plannen van God Almachtig **in** Jezus Christus met de wereld bekend gemaakt, en de plannen die Hij met mij persoonlijk heeft.

Ik dank God Almachtig, in de Naam van Jezus Christus, voor deze openbaring, en ik bid dat deze mijmeringen mogen helpen wanneer de mensen op zoek gaan in het Woord van God om Hem **in** Jezus Christus te ontmoeten.

Het Woord van God, dat is de Bijbel. Want er is maar één Woord van God en dat is de Bijbel; dat is Jezus Christus Zelf; dat is God Zelf.

Ik hoop en bid dat iedereen die dit boek leest, de Bijbel eraan heeft liggen. En in de Bijbel toetst of datgene dat ik opgeschreven heb klopt.

Voor mij persoonlijk zijn de openbaringen die de Heilige Geest mij gegeven heeft door de verschillende verhalen van dit Bijbelboek heen, een kracht van God Almachtig geworden, waardoor ik weer verder mag en kan leven. (I Kor. 1:18)

Halleluja!